Horowitz, un alt fizician sceptic

În numărul precedent am reprodus câteva opinii, nu tocmai favorabile, ale lui Carl Sagan, privind fenomenul răpirilor OZN, exprimate cu prilejul unui interviu acordat companiei de televiziune NOVA. Un alt sceptic interpelat de aceeaşi companie a fost fizicianul Paul Horowitz de la Universitatea Harvard.

Horowitz a lucrat în cadrul proiectelor de căutare prin radiotelescoape a unor eventuale semnale venite de la civilizaţii extraterestre. În interviul menţionat el afirma: „Suntem prima generaţie care poate comunica cu o civilizaţie extraterestră. Evoluţia radioastronomiei, marile antene, receptoare, calculatoarele din spatele lor, aparţin exclusiv generaţiei noastre şi n-au existat înainte.... Foarte probabil alte civilizaţii ne transmit semnale din depărtări. Cum am putea să nu încercăm să le auzim?... Dacă vom recepţiona un mesaj... va fi, în sensul cel mai profund, sfârşitul izolării noastre culturale. Cred că va fi, fără îndoială, cea mai mare descoperire din istoria umanităţii".

El continuă: „comunitatea ştiinţifică favorizează metoda căutării inteligenţelor extraterestre cu radiotelescoapele... prima căutare s-a făcut în 1960 de Frank Drake, care a urmărit două stele timp de două luni". Au urmat zeci de alte proiecte, fiecare cu câteva zeci de ore de ascultare cu radiotelescopul. Mai recent se lucrează pe un milion de canale şi zece milioane de receptoare, dar toate acestea înseamnă încă foarte puţin. Universul este imens şi n-am explorat decât o foarte mică parte din el. „Doar i-am zgâriat suprafaţa". Deocamdată s-au recepţionat câteva semnale inteligente, care s-au dovedit apoi că aparţin tot pământenilor, sau altele, interesante, care însă nu s-au repetat.

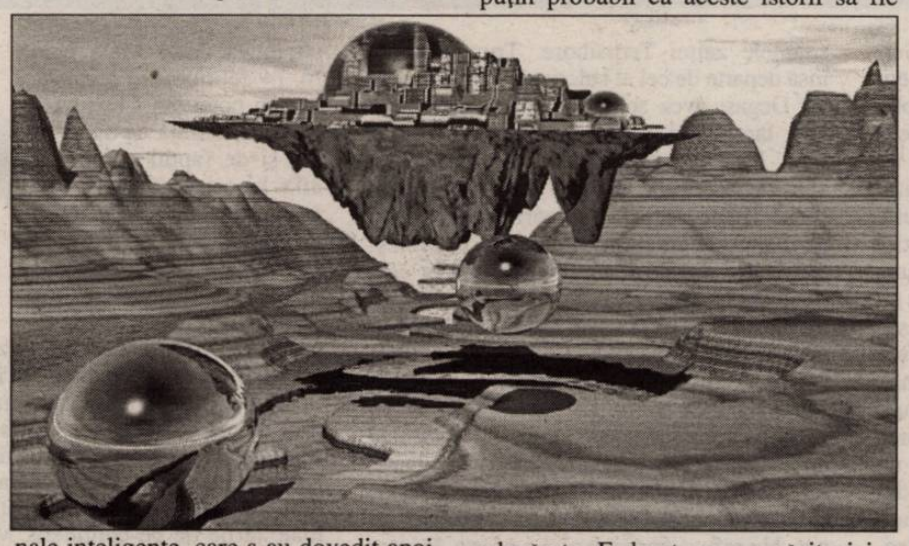

Unde sunt dovezile fizice?

În privinţa răpirilor OZN, Horowitz rămâne sceptic. El spune despre cei răpiţi: „dacă îi întrebi de vreo dovadă, cum ar fi un obiect uitat de îmbrăcăminte, sau un bolţ căzut din trenul de aterizare de la OZN-ul care a vizitat curtea din spate, sau o brichetă lăsată amintire, nu vei obţine nimic. Uneori îţi vor spune că au un implant. Dar aceste implanturi nu par să se materializeze niciodată. Auzim tot soiul de poveşti, dar nu avem nici un fel de dovezi palpabile. Doar fotografii neclare, schiţe înfăţişând extratereştri, care, mie personal, mi se par prea asemănători cu oamenii". Horowitz recunoaşte că cei ce spun astfel de istorisiri, cel puţin cei pe care a avut ocazia să-i asculte, par serioşi, sinceri şi convingători. Totuşi ei vin doar cu amintiri. Nimeni nu a fost în stare să producă o dovadă. Horowitz însuşi, ca fizician şi nespecialist în răpiri, consideră prin urmare că este puţin probabil ca aceste istorii să fie adevărate. E drept, nu s-a găsit nici o altă explicaţie pentru sutele de rapoarte cu răpiri, dar aceasta nu face ca explicaţia extraterestră să fie mai plauzibilă.

Dacă ar ateriza un OZN

Atunci când reporterul l-a întrebat ce ar spune dacă un OZN ar ateriza în faţa casei sale, Horowitz a răspuns că tocmai şi-a tuns gazonul, care acum arată extraordinar de bine, iar OZN-ul ar strica totul. „Nouă, fizicienilor, ne place să fim încăpăţânaţi în privinţa dovezilor ştiinţifice atunci când se pretinde că extratereştrii ar umbla pe Pământ. Nu acceptăm cu uşurinţă astfel de lucruri. E o afirmaţie ieşită din comun, care cere dovezi ieşite din comun".

„Pe de altă parte" – a spus Horowitz – „trebuie să recunosc faptul că legile fizicii nu interzic nici zborurile interstelare nici viaţa extraterestră... Dacă o farfurie zburătoare ar ateriza pe gazonul meu mâine dimineaţa, aş fi cel mai fericit om din cartier".

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____. M/29

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Dicţionarul cu personaje oculte

Spiriduşi de carieră

Adorabila şi consistenta defilare a personajelor cu însuşiri parapsihologice şi a fenomenelor aparţinând ocultismului este în opera shakespeariană o adevărată obsesie. O obsesie fermecătoare, prin care Marele Will face un armistiţiu tranşant între lumea basmului şi lumea reală. În multe din piesele sale, destinul personajelor decupate din realitate este dependent de entităţi din „continentul spiritelor", de vrăjitori şi vrăjitoare cu toată recuzita lor tradiţională. Magistrală la Shakespeare – şi din acest punct de vedere – este îndemânarea cu care jonglează cu cunoştinţele sale indubitabile despre ocultism. Fără pretenţia de a epuiza această generoasă temă, mă voi referi concret în cele de urmează la unele din capodoperele sale, a căror galerie de personaje se pretează la o astfel de analiză.

Spiritele supranaturale, reprezentând prin esenţa lor cele patru elemente fundamentale ce alcătuiesc lumea – spiriduşii – au fost sintetizate şi clasificate prima oară de abatele Montfaucon de Villars, în tratatul său „Comte du Gabalis" (1670), cu multe decenii după moartea lui Shakespeare (1616).

Cu toate acestea, Marele Will foloseşte cu abilitate în „Furtuna" şi în „Visul unei nopţi de vară" astfel de entităţi, creionându-le cu limpezime menirea şi însuşirile, ca un adevărat iniţiat în ocultism.

Astfel, ***Ariel*** din „Furtuna" este un *silf – spirit elementar al văzduhului.* La rândul lui, ***Puck*** din „Visul unei nopşti de vară" este un *gnom – spirit elementar al pământului.* În clasificarea spiriduşilor (numiţi şi spirite domestice, întrucât unii sunt puşi la treabă de oameni) mai există *salamandrele (*esenţe ale focului) şi *nimfe sau undine* (esenţe ale apelor). Toate aceste patru categorii cuprind entităţi de ambe sexe şi de regulă toate sunt prietenoase cu omul. În tratatul său de ocultism, Lewis Spence spune că spiriduşele (termen ocazional) cele mai frumoase sunt salamandrele, iar bărbaţii lor se ocupă preponderent de filosofie, reprezentând „intelectualitatea" spiriduşilor. Cei mai pioşi sunt gnomii, care sar în ajutorul celor săraci, întrucât cunosc multe locuri în care sunt ascunse comori.

Ariel este la dispoziţia magicianului Prospero şi împreună alcătuiesc cuplul ce redă fericirea Mirandei. Puck este la discreţia zânei Titania. El necăjeşte oamenii şi face farmece de dragoste, folosind elemente ale magiei albe (suc de floricele purpurii etc.). Shakespeare face magistral (pentru epoca sa) diferenţa între vasalitatea spiriduşilor faţă de omul-magician (Prospero) şi

obedienţa faţă de entităţi supranaturale superioare lor. În timp ce Prospero îl eliberează în final pe Ariel, Puck rămâne la dispoziţia zânei. Dar autorul lui „Hamlet" operează şi cu alte delimitări iscusite, cum ar fi aceea între magician şi vrăjitoare – şi asta în plină perioadă a vânătorii de vrăjitoare! *În treacăt fie spus, e foarte probabil ca Marele Will să fi ştiut de moartea bunicii lui Oliver Cromwell, datorată farmecelor (1590). Acea femeie, devenită „vrăjitoarea Alice Samuel", a fost spânzurată împreună cu fiica şi ginerele ei, în 1593.*

PAUL IOAN

Imposibilul umileşte realitatea

(Apoca)lipsa de bun simţ

Nu încercaţi să vă puneţi cu imaginaţia şarlatanilor cu papion întrale parapsihologiei de cartier, că nu reuşiţi! Mai peste tot îmbobocesc magicieni de duminică, ocultişti cu sandale scâlciate (şi ochiul boului la butonieră) şi vizionari lătrători, cu lentilă de contact şi cearcăne curcubeice sub ochii înfipţi în absolut. Unul mai cu moţ din această panoplie mucegăită este Don Calvar, un tejghetar din comuna Sillonix, Franţa, care propovăduieşte sosirea „Erei Berbecului Cosmic". Cum evenimentul, zice el, bate la uşă, îi dăm importanţa de rigoare. S-a tot vorbit de Era Vărsătorului, de Noul Val, de „Curentul astral purificator" şi de alte parascovenii care ar vrea să igienizeze societatea mondială coruptă şi aservită lui „Stuchi-l-ar mâţele!" zis şi Necuratu'. Însă lui Don Calvar i se pare că o acţiune în forţă, voinicească şi neabătută, ar rezolva problema. Astfel, Berbecul Cosmic, sosit din constelaţia Lebăda (e mare iubitor de Ceaikovski) va lovi cu cornul stâng păcătoşii şi-i va arunca în „mlaştina făr' de scăpare", în timp ce cu cornul drept îi va colecta pe cei buni şi-i va duce în planul astral proxim, adică în „Edenul circumterestru". Nu ştiu cine l-a derutat pe Don Calvar spunându-i că mai avem nevoie de câţiva litri de apocalipse în putinica deja plină cu fantasmagorii. Să reţinem doar că acest vizionar din patria lui Nostradamus foloseşte corect termenul de apocalipsă, care, în ciuda utilizării lui de către unii „cunoscători" tv, înseamnă revelaţie şi nu catastrofă. Spun asta pentru cunoscători, nu-i aşa? *(P.I.)*

Vacanţă sobră sau aventuri galante?

- ***Marea majoritate a bărbaţilor care au depăşit 40 de ani sunt dispuşi să aibă o aventură galantă numai pe timpul verii, iar dintre aceştia, 68 la sută sunt căsătoriţi***
- ***Poate surprinzător pentru unii, mai mult de 82 la sută dintre femeile de peste 40 de ani vor să aibă la rându-le o idilă exclusiv estivală***
- ***Mai mult de jumătate dintre „aventurieri" nu mai vor să recidiveze din cauza gustului amar lăsat de ultima amoriadă***

O anchetă estivală a unui site specializat al unor grupuri de sociologi europeni au constatat că modul de petrecere al vacanţei de vară nu s-a schimbat esenţial de mai bine de două decenii de când efectuează astfel de sondaje. Între 75 şi 81 la sută dintre cupluri intervievate (căsătorite sau nu) preferă sejururi în locuri exotice (insule din Mediterana, Caraibe, Pacific, în special), urmate de o altă perioadă petrecută în staţiuni montane europene. Foarte interesant este că, în cadrul acestei categorii, aproape o treime declară că şi-a cunoscut partenerul de viaţă în timpul vacanţelor de acest fel, legătura dovedindu-se una de durată. Sub acoperirea anonimatului, marea majoritate a bărbaţilor căsătoriţi afirmă că şi-ar dori o aventură galantă exclusiv estivală pentru – atenţie! – consolidarea cuplului. Inevitabil, următoarea întrebare a fost: „Le-aţi permite soţiilor (partenerelor) să facă acelaşi lucru? „Doar 34-38 la sută au răspuns afirmativ, ceilalţi aventuroşi de ocazie declarând că vor fidelitate absolută şi că aşa ceva ar distruge cuplul. Bărbaţii care nu mai doresc o amoriadă estivală sunt, în primul rând, cei păţiţi. Prototipul acestui gen de Stan Păţitul este cel jefuit de o femeie nurlie căreia nu-i cunosc nici adevăratul nume şi nici măcar ţara de origine. Alţi lehămesiţi de idile însorite sunt cei ale căror aventuri galante au devenit un bun public, ajungând şi la urechile consortei sau iubitei. Numărul divorţurilor datorate idilelor de vacanţă de vară este imposibil de estimat, dar se pare că se situează între 5 şi 15 la sută din totalul despărţirilor. Nu ştiu de ce nu mă surprinde, dar în ceea ce priveşte genul de femeie dorită pentru amoriadă estivală este atotputernica blondă cu relief bine accentuat, cu sau fără carte de credit.

Înalt, viril şi fără verighetă

Nu e bine să te bagi în cleveteala femeilor, însă discreţia sondajului le-a făcut pe multe europence (în primul rând comunitare) să declare lucruri care te-nfioară. Mai toate intervievatele de peste 40 de ani îşi doresc o aventură galantă cu un bărbat mai tânăr (nu cu mult), bine făcut şi care să nu aibă verighetă şi nici semnul care arată că şi-a eliminat-o de câteva minute. Se pare bruneţii cu ochi verzi sau albaştri, bine îmbrăcaţi şi manieraţi au câştig de cauză. O categorie aparte de femei singure de peste 40 de ani spun că preferă sejururi departe de casă pentru o eventuală legătură stabilă cu bărbaţi cu situaţie. Din alt punct de vedere, majoritatea celor căsătorite afirmă că nu s-ar îndrăgosti niciodată atât de mult de un bărbat, astfel încât să-şi părăsească soţul. O parte dintre aceste aventuroase au o afacere proprie şi pândesc dezvoltarea lor.

Partea sondajului în care aceste alunecoase şi-ar dori să facă dragoste aşa cum nu o fac cu soţul sau partenerul de viaţă nu ne interesează. Dar stau să mă gândesc ce s-ar întâmpla dacă ar fi mereu vară în ţările de origine ale celor intervievaţi? Poate că ciclul anotimpurilor are un rost mai mare decât ne imaginăm.

P.S. *Sunt la modă două bancuri etern valabile. 1. Care-i diferenţa între o soţie şi o iubită? 20 de ani! 2. Care-i diferenţa dintre un soţ şi un amant? 20 de minute!*

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Ştiţi ce spuneţi?

Masochist este făcut mai întâi să sufere. Astfel de persoane există însă în realitate, dependente, nu de cocaină, de alcool, de cafea, ci de durerea fizică proprie. În viaţa cotidiană sau în relaţie cu partenerii sexuali (în special), masochistul caută durerea fizică şi morală, pentru plăcerea pe care aceasta i-o produce. Îi place să fie umilit, agresat, lovit, rănit, să facă efort fizic până la epuizare, să-şi facă griji, să-şi „dinamiteze" relaţiile de serviciu – doar ca să-şi facă rău. Mai mult decât o boală, masochismul este o formă de comportament ce apare la foarte mulţi indivizi, sub o formă sau alta. *(A.N.P.)*

Durdulie şi fără prejudecăţi

Obsesia siluetei macină psihicul femeilor care au tendinţa de a mai pune ceva kilograme pe ele; peste 78 la sută din doamnele de peste 35 de ani recunosc faptul că se luptă din greu cu propria greutate

Valerie, Belgia, 36 de ani, 89 kg, concurentă la Miss Univers Durdulie-Net

Feministele din toată lumea îşi dau întâlnire pe Internet şi pentru a se război cu propriile prejudecăţi în materie de siluetă. Pe site-uri astfel specializate, experte în psihologia femeii îşi sfătuiesc cititoarele de pe respectivele forumuri să ţină un regim moderat şi să se obişnuiască cu ideea că aşa, durdulii, le stă mai bine, poate chiar mai bine decât scheletoaselor pe care hainele stau ca pe umeraş.

Cea mai palpabilă dovadă că învingătoarele cântarelor s-au înmulţit considerabil este un concurs de frumuseţe de excepţie: ***Miss Univers Durdulie – Net.*** Deschis tuturor cititoarelor din lume, acest concurs relativ nou se desfăşoară astfel: doamnele şi domnişoarele care vor să participe la Miss Univers Durdulie-Net îşi trimit câteva fotografii lămuritoare asupra trupului lor rotunjor şi câteva date personale: înălţime, greutate (majoritatea au peste 80 de kilograme, la înălţimi de 1,60 – 1,80), meseria şi ce gândesc despre personalitatea femeii în ziua de astăzi. Trebuie să precizez că toate concurentele la acest gen de Miss au o fizionomie acceptabilă, foarte multe dintre ele fiind de o frumuseţe răpitoare.

Rezultatul se anunţă la finele anului, de Crăciun. Democraţia triumfă. Decernarea titlului de Miss Univers Durdulie-Net se face *numai* pe baza votului dat pe respectivul site, astfel că rezultatele pot fi controlate de către oricine. În treacăt fie vorba, multe din concurentele celibatare, după ce-şi prezintă toate datele şi setul de fotografii, speră să-şi găsească un iubit de nădejde sau chiar un soţ prin intermediul concursului. Deşi nu există o obligaţie expresă, unele concurente povestesc lucruri interesante despre viaţa personală. Am remarcat la o anume Margret (Anglia) – de fapt identitatea nu contează – drama pe care a trăit-o când soţul a părăsit-o după ce a început să se îngraşe peste măsură. Avea 32 de ani pe atunci, bănuia că bărbatul o înşală şi, datorită deprimării, mânca foarte multe dulciuri în timp ce privea la televizor. La 1,68 înălţime, ajunsese la 92 de kilograme. A divorţat şi apoi, cu o voinţă extraordinară, a ţinut un regim crunt. Au apărut atunci probleme de sănătate şi a lăsat-o mai moale cu draconica dietă. A hotărât să participe la Miss Univers Durdulie-Net când greutatea i s-a stabilizat la 85 de kilograme. Margret nu a câştigat în acel an, dar a constatat cu mare bucurie că a fost votată de foarte multe persoane – probabil majoritatea bărbaţi.

Stimate cititoare, ce părere aveţi despre această atitudine a femeilor plinuţe? Scrieţi-ne (specificând că este vorba de această rubrică) şi vă vom publica răspunsurile cu mare plăcere la Forumul cititorilor din această pagină. Mulţumim anticipat!

Anatomia secundei

O lume fără fire

Wi-Fi se numeşte tehnologia care ne va lega, pe toţi şi cu toate ale noastre, de Internet, Wi ştiu că vine de la Wireless (în limba engleză: fără fir), procedura se mai numeşte, în limbaj tehnologic, „802.11" (inginerii, ce vreţi...) şi înseamnă, mai exact, că toate inovaţiile tehnologice se pot democratiza, pot deveni la fel de comune ca electromotorul şi telefonul (static), din, ehei, vremurile trecute... Cum se face Wi-Fi-zarea? Se uneşte pur şi simplu telefonia mobilă cu Internet-ul, dar are loc şi transformarea şi adaptarea uneltelor celor două „regine" – telefonul celular şi PC-ul. Deci, de fapt, îmbinarea celor două unelte, printr-un mariaj sinergic, adică al cărui rezultat este mai mare decât suma componentelor. Ceea ce se şi petrece, la companii de telefoane ca Nokia, Samsung, Motorola etc., care preiau şi îmbină minuni de tehnologie – mai ales de miniaturizare – ale hard-iştilor, adică ale fabricanţilor de PC-uri dar şi ale soft-iştilor, creatorii de programe pentru computere mari şi mici (PC-uri). Iată, mai jos, cele mai fierbinţi 10 puncte Wi-Fi ale planetei, locuri în care oamenii – tinerii, mai ales – se plimbă pe stradă şi comunică, folosind un telefon portabil care are puterea de procesare (viteza) unui PC din anii '90 dar consumă doar o sutime din energia cu care se desfăta o asemenea veche unealtă: Seul, New York, Londra, San Francisco, Paris, Seattle, Tokyo, Hong Kong, Chicago, Singapore – oraşe de pe trei continente, intrate adânc în al XXI-lea veac. Dar nu numai simpla comunicare beneficiază de Wi-Fi. La Londra, de pildă, camere de luat vederi sunt instalate peste tot, în fapt, un fel de telefoane cu „ochi" de luat imagini, de felul camcoder-ului de la PC-uri: cu cât teama de terorism creşte cu atât electronica hi tech a statului poliţienesc creşte şi ea. La Vatican, electro-rugăciunile se fac în 6 limbi şi sunt transmise, via Internet, pe micile ecrane ale celularelor credincioşilor catolici! La Las Vegas, însă, prin cam acelaşi procedeu, se poate juca la ruletă. Copiii, în multe ţări, sunt „dotaţi" cu echipamente GPS (Global Positioning System), Internet-iste, ceea ce înseamnă că sunt supravegheaţi, de la distanţă, de părinţi şi de reţeaua locală de telefonie. Unele autobuze, tramvaie, troleibuze, trenuri asigură, în oraşe şi între ele, accesul la Net (prescurtare de la Internet) prin tehnologia Wi-Fi, ceea ce va avea ca rezultat, probabil, o micşorare a numărului de autovehicule mici pe străzi, şosele şi autostrăzi, căci persoana transportată poate lucra, pe laptop (micul computer personal portabil) dar şi direct pe claviatura unui telefon celular (funcţionează, în acest moment, peste 1,5 miliarde de asemenea telefoane în lume!) la ce treburi are el sau ea de făcut. Soldaţii electronici, dotaţi cu toată parafernalia inventată de savanţii de la DARPA (agenţia militară americană de cercetare ştiinţifică şi tehnologică) folosesc Wi-Fi şi sateliţii în Afganistan şi Irak. Hainele, obişnuitele haine vor primi cipuri în ţesături, pe care să le poată recunoaşte casele electronice de marcat, „ochii" din depozite şi magazine, ba chiar şi maşinile de spălat (fireşte, cele conectate, prin Wi-Fi, la Internet...). Nu mai vorbesc de e-commerce, comerţul electronic adică, beneficiar clar al Internet-ului şi telefoniei celulare...

Cum va arăta un telefon celular-PC? De fapt, cum arată deja, căci aşa-numitul „gadget multimedia" există, este un paralelipiped de aproximativ 9 cm x 8 cm x 2,5 cm, cântărind câteva sute de grame – dar nu multe – el este, în primul rând, telefon, e legat la Internet, recepţionează posturi de radio dar şi de televiziune, redând imaginile pe micul său ecran, este şi audio-video-recorder (înregistrează, în memorie, ceea ce îi cerem), cu legătură la G.P.S., deci la satelitul de deasupra capului, cu microcomputer încorporat, cu jocuri etc. – numai piscină ataşată nu are!

Se alimentează – aici o problema – doar prin bateriile momentului. Dar: firma Medicis a prezentat deja un generator (minuscul) de curent cu celulă de combustie (200 grame, 15 $, încarcă de 5 ori un „gadget multimedia"). Alte laboratoare oferă „cartuşe" cu combustibil (apă, spirt, alcool) de 2,5 $ bucata. MIT, prin Alan Epstein a scos din laboratoare o turbină cu gaz – de fapt, un ventilator de 2 cm în diametru, cântărind 2 grame, închis într-o carcasă etanşă, scoate 20 waţi, cheltuind 16 grame combustibil pe oră. Iar Amit Lal (Cornel University) şi James Blanchard (Universitatea Wisconsin) au construit un fel de macro-fierăstrău care se mişcă stânga-dreapta, acţionat de particulele de pe o plăcuţă de nichel radioactiv (!) şi produce... o milionime de watt – utilă şi ea, pentru energizarea senzorilor din tunelele industriale sau a celor de pe creierul epilepticilor, capabile să „simtă" un atac cerebral. Cipurile „nucleare", observaţi, au apărut la orizont, plus Wi-Fi, plus sateliţii, plus microelectronică până în măduva oaselor civilizaţiei noastre...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Dumneavoastră, doamnă, care veniţi într-un oraş pentru prima oară, unde nu cunoaşteţi pe nimeni şi totuşi, plecând la plimbare sunteţi atât de cunoscută!

„Cine, de când, cum îi cheamă, unde ne-am mai întâlnit, eu de ce nu îi cunosc?"

Ei bine, doamnă, care vă credeţi atât de neştiută, sunteţi atât de cunoscută după modul în care mergeţi pe stradă, în

CUM MERGEŢI PE STRADĂ, DOAMNĂ?

parc, oriunde... Aşa vi se citeşte sufletul, aşa află străinii ce vă doare şi mai ales cât de atroce sunt suferinţele dv. sufleteşti.

◆ Astfel, dacă atunci când mergeţi, vă balansaţi în acelaşi ritm şi braţele, sunteţi o persoană care ştie să se autoaprecieze corect, plină de încredere şi, pe ajutorul dv. oricine se poate baza.

◆ Dacă mergeţi prudent, cu umerii lăsaţi şi vă ţineţi capul plecat într-o parte – sunteţi o persoană pesimistă, care cunoaşte destul de rar izbânda şi succesul. Sunteţi deci un foarte bun organizator, dar vă faceţi prea multe probleme şi mai ales nu aveţi încredere în nimeni.

◆ Persoanele care calcă cu pas ferm, îşi ţin capul sus, îşi poartă privirea dintr-o parte în alta şi, în acelaşi ritm cu mersul, îşi mişcă bazinul, iar braţele şi le mişcă dintr-o parte în alta, nu îşi refuză nici o plăcere. Sunt oamenii pe care îi interesează tot ce este nou, detaliile, dar nu încearcă să obţină soluţii cu orice preţ.

◆ Dacă, mergând pe stradă, se pare că dv. mărşăluiţi, vă ţineţi gâtul şi spatele drepte, chiar ţeapene, aveţi o mare dorinţă de avansare. Nu cedaţi uşor nici locul pe care îl ocupaţi (social). Faceţi parte dintre persoanele lipsite de simţul umorului, de răbdare şi puteţi deveni aşa, din senin, agresivă.

◆ Dacă mergeţi cu partea de sus a corpului aplecată în faţă, vă mişcaţi leneş ca un pendul şi mai ales vă păstraţi mereu o mare cambrură în spate – sunteţi o fire şireată, aparent veselă, cu un suflet bun ca pâinea caldă.

◆ Mersul puţin legănat denotă nesiguranţă, gelozie, fuga de la o idee către alta, din cu totul alt domeniu. Sunteţi femeia care doreşte cu orice preţ să atragă privirile bărbaţilor, pe care îi anunţaţi că doriţi neapărat o relaţie erotică şi rapidă.

◆ Când mersul dv. este realizat cu genunchii puţin îndoiţi şi vă păstraţi şoldurile către faţă, sunteţi încrezută, obositoare şi ţineţi să jucaţi teatru cu orice preţ.

◆ Călcaţi apăsat şi tocurile par că vă stau gata să intre în asfalt? Sunteţi cu atât mai greu de intrat în relaţii curate cu alţii şi fără motiv vă schimbaţi des opiniile.

◆ Mersul săltat, cu corpul drept, vă caracterizează drept energică. Sunteţi plină de optimism şi de iniţiativă, dar atât...

◆ Umblaţi nici prea lent, nici prea rapid? Sunteţi o persoană simpatică şi aveţi atât de mulţi prieteni! Dar atenţie... puteţi fi în acelaşi timp şi prea plicitisitoare!...

Dr. VALERIU MANTA

Seducţia... dungilor

Multicolore, ton în ton sau gen marinar, dungile dau nota unui stil lejer, dar seducător. Urmărind linia trupului, îi pun în valoare frumuseţea. Aşa se face că în această vară asistăm la un veritabil „cocktail în dungi", vesel, tineresc. Rochii, top-uri, pantaloni, pălării, toate au ca notă comună dungile de culori şi dimensiuni diferite...

Corelaţii neaşteptate 3

În opinia unor cercetători, aşa cum spuneam şi în săptămânile trecute, între iniţiala numelui şi unele trăsături de caracter ale fiecărei persoane ar exista unele legături. Dacă numele vostru începe cu una din ultimele litere ale alfabetului, încercaţi să le identificaţi.

Q defineşte persoane de o mare forţă. Profunzimea gândului şi rapiditatea de acţiune surprind întotdeauna anturajul. Vă plac acţiunile insolite. Vă plac călătoriile şi stăpâniţi excelent arta de a complica lucrurile. Nu s-ar putea spune că tactul ar fi punctul vostru forte, dar spontaneitatea şi entuziasmul vă dau mult şarm. Iubiţi banii şi plăcerile pe care vi le facilitează ei...

R Persoanele ale căror prenume încep cu litera „R" au o mare uşurinţă în limbaj, fapt ce îi ghidează spre cariere literare sau artistice. Inspiraţi încredere şi ştiţi să nu dezamăgiţi. Vă place să-i ajutaţi pe ceilalţi şi sfaturile voastre sunt întotdeauna avizate.

S semnifică persoane ce acordă multă importanţă succesului social. Datorită supleţii spirituale, depăşiţi cu uşurinţă dificultăţile. Cu toate că prieteniile voastre par durabile, veţi fi victime ale unor trădări când vă aşteptaţi mai puţin. Veţi dobândi întotdeauna succesul, chiar dacă drumul este lung şi presărat de capcane.

T Iniţiala „T" este asociată cu natura voastră pacifistă ce vă conferă calităţi de excelent consilier şi bun diplomat. Întotdeauna gata să faceţi servicii, gentileţea este calitatea voastră pregnantă. Scepticismul vostru vă face neînţeleşi de anturaj. De asemenea marea voastră sensibilitate vă aduce momente de disperare.

U Iniţiala numelui vostru este „U"? Sunteţi un fericit. Anturajul vă apreciază pentru curajul cu care vă apropiaţi de problemele cele mai spinoase. Sunteţi persoane entuziaste şi spontane. Vă atrag călătoriile. Pictura, muzica, lectura vă deconectează. Dacă numele şi prenumele voastre conţin mai multe vocale „U" s-ar părea că iubiţi frumosul sub toate aspectele. Aveţi simţul umorului, dar trebuie să luptaţi împotriva unei anumite superficialităţi ce vă caracterizează.

V dezvăluie persoane care, înfruntând obstacolele şi dificultăţile, îşi clădesc un cămin solid. Spiritul vostru de independenţă este apreciat, la fel intuiţia de care vă bucuraţi. Mai multe litere „V" reunite în numele şi prenumele voastre s-ar părea că ar caracteriza un sceptic, dornic să refacă şi să construiască tot ce ţine de spaţiul familial. Cu aceste date temperamentale, echilibrul se dobândeşte mai greu. „V" este un câştigător. Acordaţi-vă şi momente de relaxare.

W Sunteţi buni sfătuitori. Vă adaptaţi la orice situaţie şi ştiţi să vă conduceţi barca, fiind capabili să preluaţi riscurile. Veţi alege întotdeauna drumul cel mai dificil sau vă veţi eschiva printr-o piruetă abilă. Firi curioase, cu gustul aventurii, iubiţi natura, care vă dă senzaţia de evadare şi de libertate.

L-ul este iniţiala voastră? Calităţile voastre artistice şi intelectuale vă permit să reuşiţi uşor peste tot. Sunteţi persoane senzuale. Vă place atmosfera calmă, dar, paradoxal, faţă de cei din jur păreţi despotici. Vă lipseşte claritatea în gândire, aveţi arta de a intra în cele mai încurcate situaţii care nu vă aduc decât conflicte.

Y Dacă iniţiala voastră este „Y", aveţi tendinţa de a vedea totul fie în alb, fie în negru. În schimb daţi dovadă de o excelentă capacitate de adaptare, iar imaginaţia şi creativitatea sunt în continuă efervescenţă. Persoane tenace, orgolioase şi voluntare fără margini, este bine totuşi să nu vă alegeţi ţinte prea greu de atins pentru că nervii, „întinşi" la maximum, pot ceda.

Z-ul semnifică persoane iubitoare de colecţii de tot felul. Simţul înnăscut al afacerilor vă uşurează dialogul cu asociaţii voştri. În schimb, tendinţa de a domina şi orgoliul exagerat vă pot aduce necazuri. Rivalitatea, departe de a vă timora, vă dă forţe suplimentare ce vă pot propulsa. Intuiţia este redutabilă.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne transmite câteva reţete rapide:

Varză cu smântână

1 varză, 50 g unt, 3 linguri cu pesmet, 250 g smântână.

Varza se curăţă, se spală, se taie în două şi se pune la fiert. După ce a fiert se scurge, se rulează foile, se taie fideluţă şi se aşază într-o formă unsă cu unt sau ulei presărată cu pesmet. Se toarnă peste ea un sos alb preparat din unt, făină şi lapte. Peste sos se presară caşcaval ras, sau caş, la urmă oul bătut şi smântâna. Se dă la cuptor.

Budincă de tăiţei

250 g carne, 2 cepe, 1 pachet tăiţei, 3 ouă, 3 linguri cu smântână, sare, piper, 100 g unt, eventual 1 l lapte.

Se fierb tăiţeii în apă. Se fierbe carnea, se dă prin maşina de tocat. Se taie ceapa mărunt şi se căleşte în unt sau ulei, fără să se rumenească. Carnea tocată, ceapa călită, untul, sarea, piperul, gălbenuşurile, smântâna şi albuşurile bătute spumă se amestecă bine cu o lingură şi apoi cu mâna. Se unge o cratiţă cu unt, se presară cu pesmet şi se aşază în ea 1/2 din cantitatea de tăiţei; peste tăiţei se pune compoziţia de carne şi se acoperă cu restul de tăiţei. Se bate un ou cu o ceşcuţă mică de lapte şi se toarnă deasupra. Se pune cratiţa în cuptor pentru 20 minute. Cine doreşte poate fierbe tăiţeii în lapte. În pasta de carne se pot adăuga măsline tocate şi pastă de sardele. În lipsă de carne se poate prepara din şuncă tocată sau parizer de curcan.

Omletă cu brânză şi ardei

150 g caş de oaie, 100 g smântână groasă, ulei, 4 ouă, 6 ardei graşi, 2 linguri cu lapte, sare, pătrunjel verde tocat.

Ardeii se coc şi se curăţă de coajă. Se taie felii în lungime, se aşază într-o tigaie împreună cu smântâna şi laptele şi se fierb 5 minute. Se adaugă 2-3 linguri de ulei, se presară caşul sfărâmat, se adaugă ouăle bătute cu puţină sare. Când ouăle s-au întărit, se serveşte cu verdeaţă deasupra.

Gogoşele cu caş

250 g făină, 1 pahar cu ulei, 30 g drojdie, 100 g caş ras, smântână.

Drojdia se dizolvă în puţină apă călduţă. Se adaugă 3 linguri cu făină şi se amestecă. Se pune aluatul la loc călduros 10-15 minute pentru crescut (dospit). Apoi se toarnă într-un castron. Se adaugă restul de făină şi sarea necesară. Se bate bine. Cu apă călduţă se face o cocă mai tare decât cea pentru pâine. Cu o linguriţă muiată în ulei fierbinte se scot mici gogoşele şi se prăjesc în ulei fierbinte. Se servesc calde cu caş ras.

Aluniţele nu suportă soarele

☐ *Printre riscurile expunerii iraţionale la soare se numără şi cancerul de piele sau melanomul malign.*

☐ *Statisticile oamenilor de ştiinţă vin cu o precizare destul de alarmantă: la începutul acestui mileniu una din 100 de persoane poate deceda din cauza unui melanom malign.*

☐ *Aluniţele sau negii au potenţial malign dacă sunt agresate (tăiate, rupte, frecate, expuse exagerat la soare).*

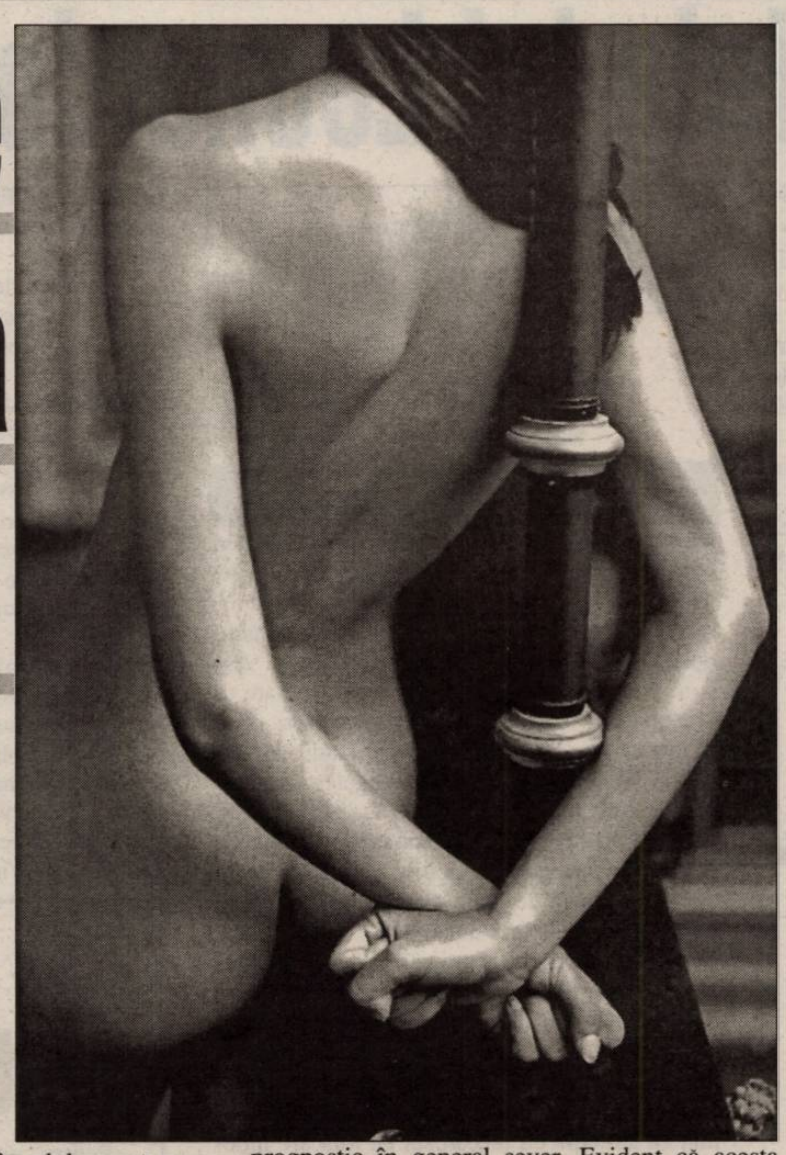

DE CE APAR ALUNIŢELE? Aparent inofensivele aluniţe, ca şi negii de altfel („nevi", în terminologie medicală) reprezintă de fapt o degenerare a celulelor sistemului melanocitic (ţesuturile cu pigment) şi se exprimă de obicei printr-o pată colorată, maronie spre brun închis. Cel mai adesea apar pe faţă şi pe gât, dar şi pe abdomen sau pe spate.

Adevărata cauză a acestui proces este încă necunoscută, deşi subiectul se află sub „lupa" cercetărilor de mult timp. Pe baza observaţiilor clinice şi a statisticilor s-a putut însă constata cu certitudine că se poate vorbi, în primul rând, de o predispoziţie genetică („sindromul nevilor displazici familial"). S-a constatat că, dacă în familia pacientului cu nevi pigmentari a existat o rudă afectată de melanom, atunci riscul dezvoltării şi malignizării melanomului este de aproape 100%. Pigmentarea cutanată („aluniţe" din naştere) este al doilea factor de risc cu transmitere genetică. În ceea ce priveşte radiaţiile ultraviolete (expunerea la soare în orele de insolaţie maximă), acestea favorizează declanşarea mecanismelor de apariţie şi dezvoltare a nevilor cu potenţial malign.

EXISTĂ „PREFERINŢE" LEGATE DE VÂRSTE? Statisticile arată că vârsta medie este de 53 de ani, dar cu precizarea că peste 50% din indivizii cu melanom malign au vârste cuprinse între 25 şi 40 de ani. În ceea ce priveşte persoanele vârstnice, acestea dezvoltă în cele mai multe cazuri o formă de melanom malign provenit dintr-o leziune cutanată (de obicei sub formă de pată, mai ales pe faţă) care a crescut lent în dimensiuni pe parcursul anilor, mergând spre un proces de malignizare. De precizat este şi faptul că boala nu are preferinţe legate de sex, femeile şi bărbaţii sunt afectaţi deopotrivă.

CINE TREBUIE SĂ IA AMINTE LA PERICOL? Deocamdată, medicina nu deţine o listă a „imbatabililor", în schimb poate să-i avertizeze pe cei care prezintă factori de risc deja cunoscuţi ca fiind implicaţi în dezvoltarea unui melanom: ● persoanele cu pielea de culoare deschisă, pistrui, ochi albaştri şi păr blond ● persoanele adulte ● persoanele cu leziuni pigmentate preexistente ● persoanele care în adolescenţă s-au expus în mod exagerat la soare, care au nevi congenitali (din naştere), care provin din familii cu istoric sugestiv de melanom (riscul este de două ori mai mare) ● persoanele cu număr crescut de nevi ● persoanele care obişnuiesc să se expună sezonier la radiaţii ultraviolete.

CUM AFLĂM POTENŢIALUL DE RISC? Din nefericire, singurele teste speciale, netraumatizante, disponibile pentru melanom sunt cele care sesizează boala în fază de metastază. Analizele imagistice (ecograf, rezonanţă magnetică etc.) sunt utile numai în detectarea metastazelor, localizate de obicei la nivel cerebral, limfatic şi pulmonar. Singura procedură adecvată de diagnostic în cazul unui nev pigmentar suspect din punct de vedere medical este biopsia chirurgicală. De altfel şi tratamentul melanomului constă în excizia chirurgicală, asociată sau nu, în funcţie de fiecare caz în parte, cu chimioterapie adjuvantă.

Melanomul malign este o formă de cancer al pielii cu prognostic în general sever. Evident că acesta depinde în totalitate de stadiul leziunii iniţiale (de dimensiunea şi de profunzimea ei). Cel mai bun prognostic îl au leziunile mai mici de 85 mm, cu o rată de supravieţuire de până la 5 ani în 95-100% din cazuri. În schimb, metastazele la nivel limfatic sau al ganglionilor limfatici regionali implică o supravieţuire de până la 5 ani numai la maximum 5% din cazuri.

PAZA BUNĂ TRECE PRIMEJDIA REA. Cea mai fericită modalitate de a nu ajunge la boală este prevenirea, care se reduce la câteva lucruri la îndemâna oricui: ● evitarea expunerii în exces la radiaţiile solare, mai ales în perioadele cu încărcătură maximă de raze ultraviolete ● folosirea de loţiuni protectoare faţă de razele soarelui ● interdicţia de a tăia negii şi aluniţele în scopuri estetice.

Exerciţiul fizic, mai tare decât calciul

Pentru a avea oase puternice, e suficient să facem cât mai multă mişcare fizică, susţine revista „Journal of Pediatrics" din Pennsylvania, care publică rezultatele unei cercetări efectuate de un grup de specialişti de la Penn State University. Dacă sunt adepte ale mişcării fizice, adolescentele şi femeile tinere pot să uite de consumul zilnic de calciu sau de suplimentele acestuia. E ştiut că cea mai mare parte a masei osoase se formează în copilărie şi adolescenţă şi că, începând cu vârsta adultă, în special la femei, aceasta începe să se erodeze o dată cu avansarea în vârstă. Cu cât sistemul osos este mai bine clădit în adolescenţă şi întreţinut în timpul vieţii, cu atât uzura lui se încetineşte şi osteoporoza se instalează mai greu. Or, mişcarea fizică este principalul secret al sănătăţii oaselor. Deşi aceasta a fost concluzia cercetătorilor, ei atrag atenţia că nu au de gând să dea apă la moară celor certaţi cu laptele şi derivatele sale.

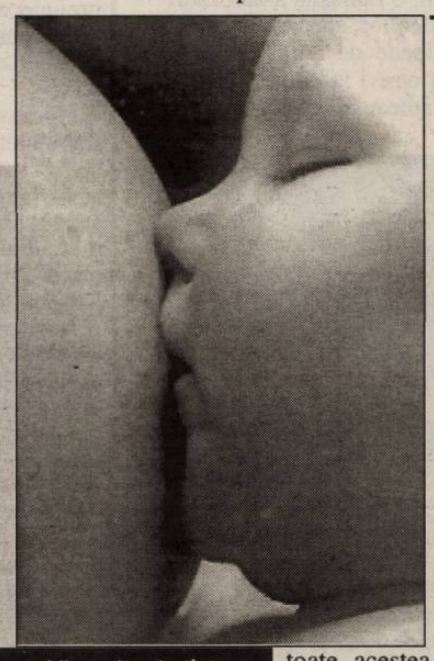

Alăptatul la sân te face mai inteligent!

Un studiu efectuat recent de specialiştii de la Spitalul de Obstetrică şi Ginecologie „Grigore Ghica Vodă", pe o perioadă de trei ani, arată că bebeluşii alăptaţi la sân au un coeficient de inteligenţă cu 10 puncte mai mare decât bebeluşii hrăniţi cu lapte praf. Cu toate acestea, au arătat specialiştii, a crescut numărul de mame care preferă să-şi hrănească bebeluşii cu lapte praf. „Într-o ţară săracă precum România se promovează greşit şi prea mult consumul de lapte praf în locul celui matern. Mamele au ajuns să refuze să mai alăpteze, pentru că nu sunt bine informate. Există percepţia că laptele praf e mai potrivit decât alăptarea la sân. Nimic mai greşit. Alimentaţia la sân este importantă atât pentru mamă, cât şi pentru copil, prin beneficiile pe care le are", a declarat Georgeta Muşat, preşedintele Asociaţiei „Totul pentru tine şi copilul tău".

Remedii naturale

Transpiraţia urât mirositoare

Unele persoane se plâng că, în ciuda igienei desăvârşite şi a deodorantelor folosite, corpul lor emană un miros, perceput de cei din jur ca fiind foarte neplăcut. În anotimpurile calde, acest fenomen se accentuează, mai ales în cazul persoanelor cu pielea mai închisă la culoare şi părul brun. În această situaţie, pe lângă duşurile sau băile frecvente, se poate recurge şi la ajutorul oferit de aceste ceaiuri de plante:

1. Peste trei linguriţe de **ţintaură** se toarnă 500 ml apă clocotită, se lasă să stea cinci minute şi se strecoară. *Se bea* zilnic, dimineaţa şi seara câte o cană de ceai cald.
2. În acelaşi mod şi folosind aceleaşi cantităţi se prepară „un ceai" folosind în loc de ţintaură **frunze de salvie.** *Se spală de mai multe ori pe zi cu această infuzie regiunile corporale urât mirositoare.*

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

ANGINĂ STREPTOCOCICĂ

GHEORGHE BOLBOCAN din Giurgiu. O durere în gât, resimţită doar în momentul deglutiţiei (înghiţirii salivei sau a alimentelor), prezenţa febrei la valori mai mult sau mai puţin alarmante, inflamarea şi înroşirea amigdalelor, cu senzaţia de mâncărime... toate acestea pot fi semnele unei banale răceli, dar când simptomele se prelungesc nefiresc de mult, sensibilitatea gâtului trebuie să ne dea de gândit. Când accesele de durere se repetă frecvent, poate fi vorba de o infecţie mai serioasă, de origine virală sau bacteriană, care nu trebuie neglijată pentru că, în timp, se poate solda cu unele consecinţe grave. Pe scurt, o angină cu origine microbiană (un streptococ) poate genera simptomele amintite (care, în unele situaţii, nu se rezumă doar la atât). Însă aceasta trebuie depistată printr-o analiză de laborator (un exudat faringian), menită să pună în evidenţă cu exactitate cauza (tipul de agent patogen), precum şi antibioticul la care el este mai puţin rezistent, astfel încât tratamentul să fie ţintit şi eficient.

STOP AUTOMEDICAŢIEI!

40% dintre români se tratează din auzite. Rezultatul?

40 DE DECESE ZILNIC

Suferim, pe lângă alte boli, şi de un prost obicei: de câte ori ne doare capul, bila sau spatele, dăm fuga la farmacie şi cerem medicamentul care să ne pună pe picioare imediat. Însă, de cele mai multe ori, medicamentele care ne alină durerile, doar pe moment, ne dau alte bătăi de cap. În această situaţie se află antiinflamatoarele de genul ibuprofenului, diclofenacului şi piroxicamului, care, de obicei, sunt folosite în afecţiunile reumatismale. Însă, foarte mulţi români au făcut un obicei din administrarea lor şi în cazul durerilor de cap, premenstruale, nevralgice. Potrivit statisticilor, 40% dintre români cumpără medicamente antiinflamatoare nespecifice, fără prescripţie medicală, deoarece au auzit, de la vecini, că respectivul medicament face bine. Nimic mai greşit! Prof.dr. Carol Stanciu, preşedintele Societăţii Române de Gastroenterologie şi Hepatologie, şi fostul rector al Universităţii de Medicină şi Farmacie „Gh.T.Popa", din Iaşi, au declarat în cadrul unei conferinţe de presă prilejuite de lansarea campaniei educaţionale „Stop Automedicaţii Gastro-Toxice", că „toxicitatea medicamentelor antiinflamatoare nespecifice face acelaşi număr de victime ca SIDA în SUA, în Europa înregistrându-se 40 de decese zilnic".

Cea mai rară grupă de sânge

Aceasta este Grupa A II pozitiv, pacienţii care au o asemenea grupă sangvină sunt într-o situaţie critică ori de câte ori e vorba de o transfuzie. În ţara noastră există o acută criză de sânge din această grupă, cei care sunt în nevoie fiind efectiv la marginea prăpastiei.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Nr. 29 (2436)

Automobilele lui Leonardo da Vinci

Monumentul culturii florentine din secolul XV, Leonardo da Vinci (n.1452), „este precursorul vehiculelor care se pot deplasa pe alte planete". Această afirmație – hazardată la prima vedere – a apărut într-un recent articol al revistei „Science" și aparține lui Paolo Galluzzi, directorul Muzeului de istorie a științei din Florența. Este vorba de înțelegerea, după mulți ani de interpretări nereușite, a unei schițe a maestrului renascentist contemporan cu ilustrul nostru domnitor, Ștefan cel Mare.

Pictor, sculptor, „inginer de uscat și de ape", „strateg pe timp de pace și război", anatomist, botanist și „compozitor de edificii", da Vinci a lăsat printre schițele sale vizionare (elicopter, care blindate de asalt, submarin etc.) și un fel de mașinărie ale cărei elemente esențiale – două resorturi metalice comprimate în două tamburi – nu fuseseră înțelese până acum. Așa cum reiese din revista suspomenită, se pare că este meritul unui colectiv de cercetători de la „Centrul Armand Hammer de studii asupra operei lui Leonardo" din Los Angeles de a desluși destinația acelei „jucării". Colectivul, condus de Carlo Pedretti, a reușit să recompună pe calculator întregul dispozitiv și apoi să realizeze o machetă de lemn a primului automobil fără motor din istoria umanității.

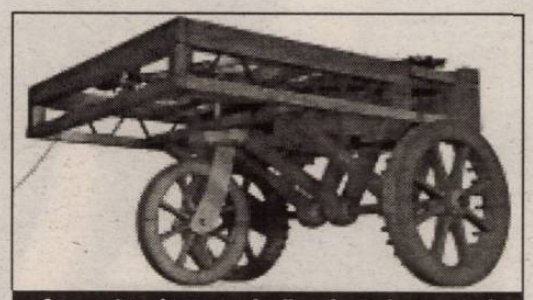

Așa arată prima „mașină" pe bază de resorturi, cârmă și frâne

Dotat cu trei roți, cu o cârmă (volan) și pus în mișcare prin destinderea celor două arcuri, automobilul lui Leonardo, așa cum a fost reconstituit, a fost capabil să se deplaseze autonom pe distanța de patruzeci de metri! Deci acum cinci secole, acest geniu universal nu numai că anticipa un mecanism cu mișcare independentă, dar se pare că – așa cum susțin unii istorici – l-ar fi pus în acțiune cu prilejul „Sărbătorilor Paradisului" organizate la Parma de către înalții nobili care-l solicitau neîncetat pe „florentinul bun la toate". Mintea lui novatoare se manifesta și ca decorator și regizor al unor astfel de spectacole, probabil pentru relaxare. În acele vremuri – finele secolului XV –, Leonardo primise o grea lovitură morală: statuia ecvestră a lui Francisco Sforza, la care lucrase șaptesprezece ani, fusese distrusă în mod deliberat.

Leonardo da Vinci (neantizat în 1519) mai are în miraculosul său „Carnet pentru schițe" unele desene a căror destinație nu este încă lămurită. Deocamdată, revelația anului 2004 în ceea ce-l privește este acest automobil propulsat de arcuri și conceput pe vremea când oficialii Bisericii romano-catolice se opuneau proiectului lui Columb, considerând că Pământul este un fel de tavă și în vestul Atlanticului s-ar putea afla Infernul... Cine a fost de fapt Leonardo da Vinci?

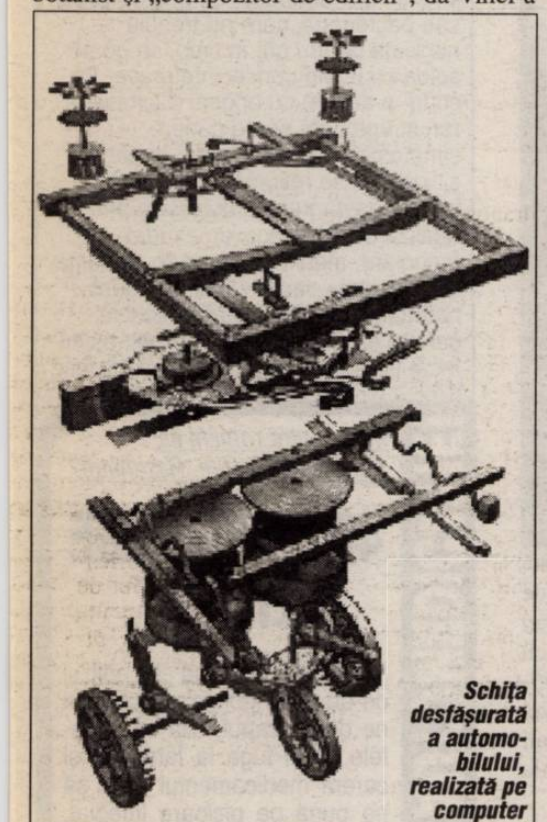

Schița desfășurată a automobilului, realizată pe computer

Tancul imaginat acum cinci secole

Pompei, orașul destrăbălării ocrotite de zei

Aflat sub directa protecție a zeilor Phallus și Priapos, orașul antic roman Pompei avea reguli „trimise" de divinitățile păgâne în ceea ce privește prostituția feminină și masculină

Apologia relațiilor sexuale fără nici o constrângere, făcută prin artă și prin manifestări ritualice de genul orgiilor, a transformat această prestigioasă cetate într-un pol al prostituției antice europene

Pentru pudibonzii de astăzi, pare de neimaginat faptul că un celebru oraș roman a avut o economie înfloritoare datorită impozitelor plătite de patronii de bordeluri de aici. Existau nu mai puțin de unsprezece categorii de fete și doamne cu rang care-și ofereau serviciile în cele mai sofisticate moduri: de la însoțitoarele personajelor sus-puse („delicatae") și până la prostituatele care se ofereau prin cimitire, totul era pus în slujba plăcerilor fără nici o prejudecată. Cum s-a putut ajunge la o astfel de libertate sexuală totală?

Vinovate de destrăbălarea oficializată au fost autoritățile (laice și religioase) care au stabilit că zeii virilității masculine Phallus (organul bărbatului) și Priapos (erecția cvasipermanentă) sunt protectorii cetății în toate domeniile, inclusiv arta. În consecință, prostutiția se practica oriunde: la băile termale, la teatre, în case private și în locuințe speciale – lupanarele –, toate decorate cu picturi murale pornografice. Cercetătorii au găsit gravate sau desenate scene erotice „adânci" chiar și la fântânile publice și pe clopotele (tintinnabulum) care adunau mulțimea la ritualuri păgâne în piețele publice. Pompeienii credeau atât de mult în aceste divinități, încât își învoiau sclavii de la diverse lucrări pentru ca aceștia să se bucure de libertatea totală a practicării sexului.

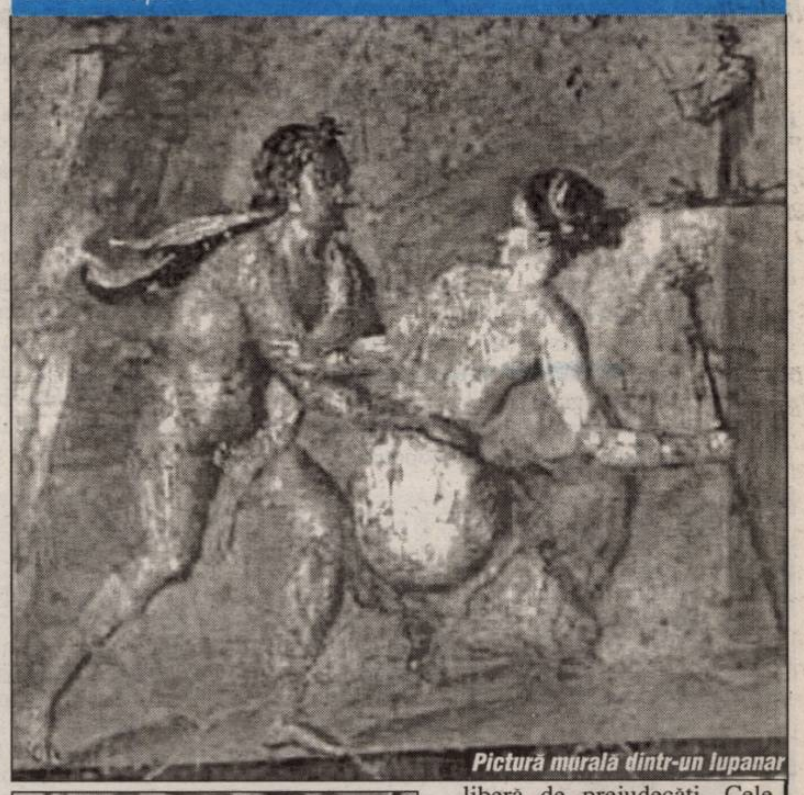

Pictură murală dintr-un lupanar

Vas de lut

Picturile de mai sus (murale sau pe vase de lut) sunt rodul acestui tip de gândire liberă de prejudecăți. Cele mai multe scene porno au fost descoperite în interiorul caselor de toleranță; acest gen de artă este numit de specialiști „pictura populară" și avea menirea de a trezi apetitul pentru sex și curiozitatea pentru „efecte speciale".

Fără să fim răutăcioși, putem spune că erupția devastatoare a Vezuviului din anul 79 d.Ch. a pus capăt acestei situații unice (probabil) în întreaga lume antică. Reconstituirea cetății Pompei a început abia în anul 1748, dar adevăratele lucrări de recuperare au debutat în 1861, când Italia a devenit regat.

SUPRAVIEȚUITORII LUI DARWIN

Pe când omul și balaurul intrau în ring

Megalania prisca, uriașa șopârlă rudă cu varanii de astăzi, a fost contemporană cu Omul de Cro-Magnon acum 15-20 de mii de ani, pe vremea când „balaurul" era pe cale de dispariție. Aceasta este ipoteza – plauzibilă după mulți cercetători – unor experți din Australia, care au descoperit scheletul bestiei de 5 -5,2 metri lungime și cântărind 2-2,5 tone. Rămășițe ale imensei șopârle mai fuseseră găsite și în Africa și Asia. Afirmațiile oamenilor de știință ne fac să ne gândim la crâncene scene de basm, întrucât se pare că omul modern (cum mai este numit Omul de Cro-Magnon) și omul arhaic (Omul de Neanderthal) s-au confruntat adesea cu balaurul și chiar au contribuit – cu ajutorul armelor de tip lance și suliță, create pentru uciderea animalelor mari – la extincția marilor șopârle, decimate deja de răcirea globală a climei. Megalania prisca era, probabil, o rămășiță a dinozaurilor și nu a crocodilienilor; specia a avut apogeul acum 2 milioane de ani și nu avea capacitatea de a-și otrăvi victimele, precum varanii, ci doar le izbeau cu coada și apoi le sfârtecau.

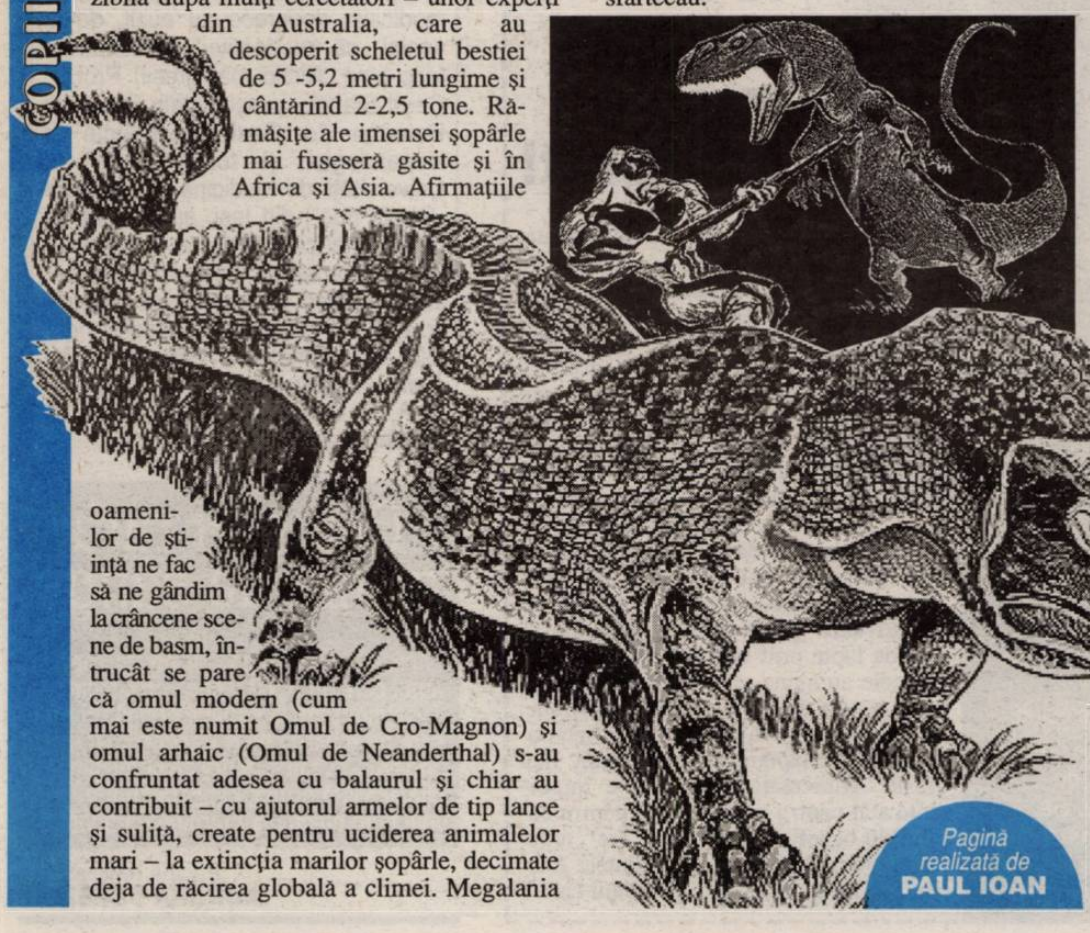

Pagină realizată de PAUL IOAN

Labirintul rafinamentelor orientale

„Rămâi să mai ciocnim o cupă la hanul vechi de pe coclauri/ Căci pentru vin şi pentru tine mai am în sân trei pumni cu aur". Aceasta era rugămintea pe care un poet persan o adresa iubitei statornică sau întâmplătoare. Marele, inegalabilul Omar Khayyam mai avea încă din aurul obţinut pentru rubayyate sau pentru complicatele studii matematice. Cu acesta voia să-şi astâmpere neliniştile cumpărând nu obiecte de preţ sau bunăvoinţa stăpânilor zilei ci câteva clipe de bucurie vecină cu extazul. Pentru că orientalul acelor vremuri iubea mai presus de toate câteva lucruri sfinte pentru el: învăţătura Coranului, sabia şi femeia. Şi poate că, doar cu mici diferenţe, iubeşte şi astăzi aceleaşi lucruri. Sub acest semn vrem să intrăm în marea poveste a tuturor timpurilor care este „Cartea celor 1001 de nopţi".

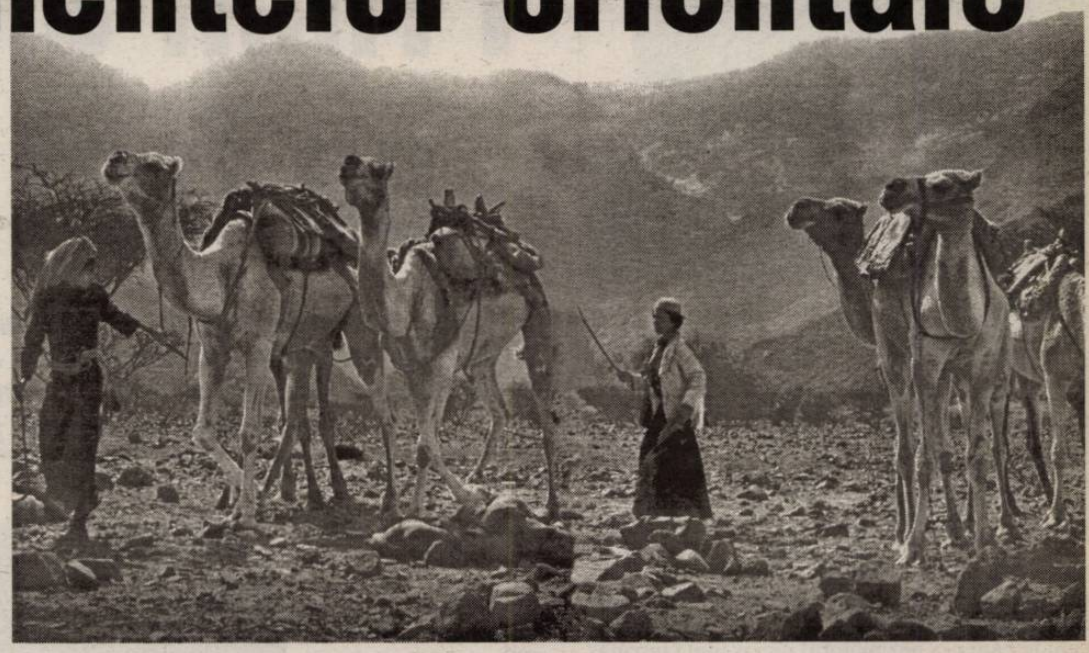

Dragoste la războinicii poligami?

Într-o societate de războinici poligami mai putea fi oare vorba de dragoste? Discriminările care existau în ceea ce priveşte femeile nu le situau oare pe poziţii inferioare? Este adevărat că legile ţărilor islamice puneau şi pun ambele sexe pe trepte egale. Femeile au drepturi echivalente obligatorii şi potrivit uzanţelor, bărbaţii se bucură totuşi de preeminenţă asupra lor. O mărturie în justiţie a unei femei contează cât jumătate din mărturia unui bărbat, iar drepturile la moştenire sunt şi ele mult mai mici. O oarecare independenţă este obţinută prin faptul că femeia putea dispune în mod egal de dota sa şi, atunci când se consideră necesar, de o rezervă uzufructară legală. Toate aceste multiple discriminări nu au aparţinut însă numai lumii islamice. Chiar Occidentul a oferit femeilor o egalitate (teoretică) relativ recent. Discriminările islamice, care au făcut din femeie o victimă, au fost nu rodul unei concepţii religioase, ci al unor privilegii cutumiere sau al unor modalităţi de fapt tradiţionale. Femeilor însă le rămâne sensibilitatea, intuiţia şi o anume abilitate în a se descurca în hăţişul legilor şi nedreptăţilor.

Sultanul Şahriar, puternicul, este supărat că a fost încornorat de soţie – cel puţin aşa demarează vestita carte a „Celor 1001 de nopţi". Este un conducător – real sau imaginar – care domneşte asupra unui regat cu cel puţin cinci secole înainte de 1400, după cum afirmă unii cercetători. Umilit în adâncul sufletului său, dar temut de cei din jur, găseşte modul de a se răzbuna mai mult decât îşi puteau imagina supuşii. După ce îşi omoară nevasta necredincioasă, cere să i se aducă în fiecare seară câte o fecioară, pe care, după o noapte de dragoste, o trimite sub securea călăului.

Setea de răzbunare a sultanului părea fără sfârşit reuşind, în trei ani, să ucidă toate fetele care nu putuseră să fugă din cetate. Atunci a apărut Sheherezada, care s-a hotărât să pună capăt strigătelor de durere ale familiilor îndoliate. Intrând de bună voie în alcovul sultanului, vreme de mai bine de trei ani, îi oferea în fiecare noapte plăcerile trupului, după care începea să-i spună o poveste pe care nu o termină până la ivirea zorilor când tăcea sfioasă. Dornic să afle sfârşitul istoriei, sultanul o ierta în fiecare dimineaţă şi astfel s-a născut una dintre cele mai frumoase poveşti de iubire. La sfârşitul celor 1001 de nopţi, sultanul recunoaşte înaltele virtuţi ale soţiei sale şi porunceşte ca poveştile ei să fie scrise cu litere de aur. Conducător sau om de rând, bărbatul simte nevoia de dragoste, aşa cum o simţise şi Şahriar. Poate de aceea, în palatul Topkapî există o cameră specială unde sultanul se retrăgea cu favorita, chiar în timpul petrecerilor sau al obositoarelor sfaturi cu demnitarii ţării.

Două lucruri sfinte: femeia şi sabia

Femeile sunt, în vechea tradiţie islamică, simple obiecte de plăcere, senzuală în primul rând. Societate ultrarafinată, lumea lor nu le poate însă accepta oricum. Ele trebuie să placă în egală măsură trupului şi sufletului. De aceea cele mai multe aveau nume poetice „Floarea-Grădinii", „Zorii-Dimineţii", „Ramură-de-Mărgăritare", „Lumina-Drumului", „Steaua-Nopţii", „Desfătările-Grădinii. Sheherezada însăşi se numea în traducere „Fiica Cetăţii" în vreme ce numele surorii ei, Doniazada, însemna „Fiica lumii". Cele mai multe erau cultivate în acele domenii ale artei care le mărea farmecul senzual. Ele ştiau să danseze cu graţie, să cânte din gură şi din diferite instrumente, să recite poeme pentru desfătarea „stăpânului" sau a oaspeţilor lui. Sherezada însă combina toate aceste îndemânări cu o ştiinţă savantă. Ea „citise cărţile, cronicile, legendele regilor din vechime şi poveştile norocoaselor apuse... avea mii de cărţi cu poveşti în legătură cu popoarele, regii şi poeţii din vechime şi era tare iscusită în măiestria de a povesti".

Cât de fidelă este o infidelă

Femeia este însă condamnată la o robie, ce-i drept aurită, atunci când soţul ei este unul bogat. Este închisă în casă ca într-o cetate, neieşind decât pentru cumpărături, şi atunci este însoţită de roabe şi este învăluită în văluri dese, din care nu i se văd decât ochii. În casa ei impunătoare este supravegheată îndeaproape de roabe sau de eunuci, dar soţul o poate înlocui după bunul său plac. Căutând să evadeze din închisoarea aceasta, femeia recurge adesea la viclenie şi-şi înşală stăpânul cu o adevărată artă. Lipsite de orice fel de altă activitate, trândăvia le aprinde imaginaţia erotică. În relaţiile din afara căsătoriei, singura formă de viaţă liberă, femeile dovedesc o dulce agresivitate faţă de bărbatul ales.

Criza căsătoriei este aproape perpetuă. Zobeida şi surorile ei, eroine ale poveştilor Sheherezadei, au avut în căsătoriile lor experienţe dintre cele mai cumplite. De aceea, eliberându-se de acest jug, ele locuiesc împreună şi-şi petrec nopţile cu bărbaţii care le plac, ducând o viaţă de adevărate curtezane, după propria lor concepţie de a trăi în frumuseţe.

Tânăra răpită de un efrit în noaptea nunţii, închisă ziua într-o raclă de cristal, se răzbună pe el seara, când, după ce o scoate din valuri, genniul adoarme lângă ea. Ştiindu-l obosit şi incapabil să se trezească, ea îl înşală cu toţi cei care trec prin preajmă, alcătuind un şirag din inelele tuturor celor cu care se desfătase.

Se mai poate vorbi de dragoste în aceste condiţii? Bineînţeles că există zeci de fecioare virtuoase, care şi-au dăruit trupul şi inima unui singur bărbat şi au fost la rândul lor iubite până la adoraţie. De multe ori moartea unei asemenea soţii îl lasă neconsolat pentru totdeauna pe soţul supravieţuitor. Ce altceva este Taj-Mahalul decât o poveste de dragose şi moarte, dăltuită în piatră!

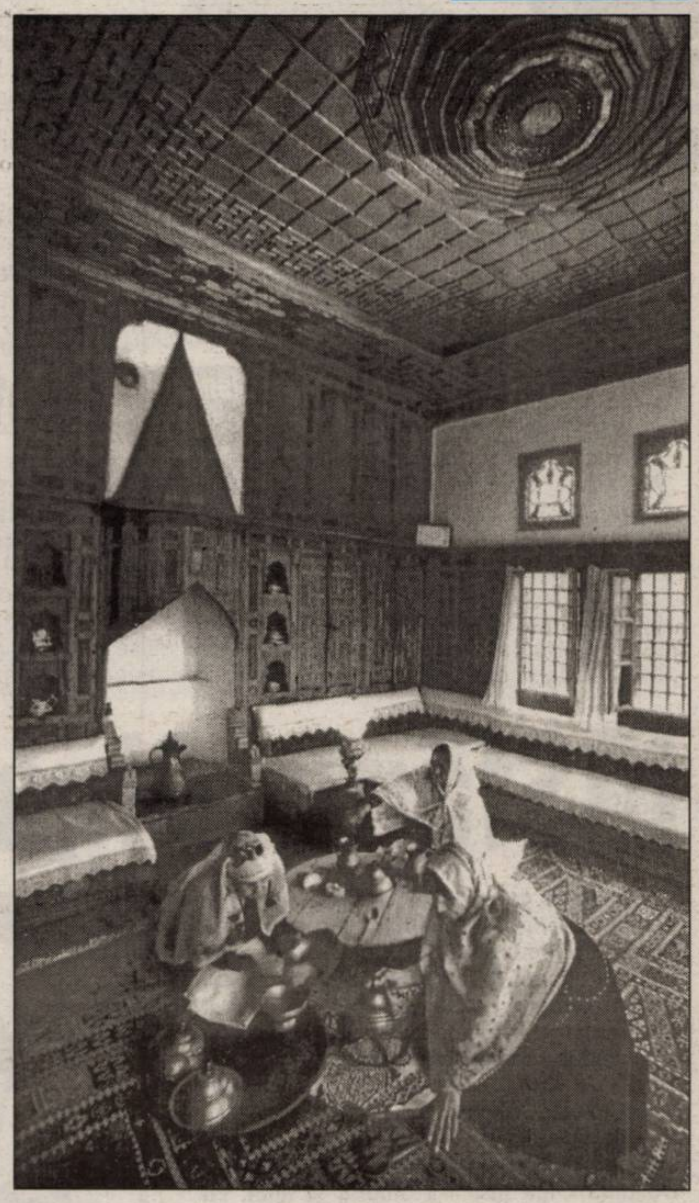

Dacă ritualul dragostei este întotdeauna insolit şi sofisticat, protagoniştii sunt şi ei adevărate unicate. Frumuseţea fizică este la mare cinste. Astfel, un tânăr este „frumos ca luna când răsare; avea nişte ochi minunaţi şi sprâncenele împreunate şi trupul desăvârşit". Femeile nu sunt cu nimic mai prejos, ba poate şi mai graţioase, aproape desăvârşite: „...o fecioară încântătoare, asemenea celui mai frumos dintre mărgăritare şi era într-adevăr atât de frumoasă, încât vederea ei spulbera din inimă orice grijă, orice mâhnire, orice nefericire". Frumuseţea umană este completată de curăţenia trupească. Baia este „călduţă", numai bună pentru desfătarea trupului, iar mersul la hammam este obligatoriu. Parfumurile şi bijuteriile, brăţările, cerceii, fardurile elaborate, veşmintele şi voalurile de mătase contribuie şi ele din plin la potenţarea frumuseţii. Somptuoasele veşminte orientale, mulţimea de pietre preţioase sunt la nivelul locuinţelor care ocrotesc minunatele poveşti. Palatele sunt o adevărată delectare pentru ochi. Multe sunt zidite din blocuri de marmură, porţile au canaturi de abanos şi sunt acoperite cu aur strălucitor. În sălile largi sunt mobile rare, încrustate cu aur, sidef sau mărgăritare. Păsările cântătoare sunt închise în colivii din lemn de aloe şi de santal, beau apă din farfurioare de jad şi mănâncă seminţe din căniţe de aur. Fântâni minunate răcoresc aerul, mesele sunt pline de bucate alese iar mesenii îşi clătesc mâinile cu apă de flori, turnată din ibrice aurite în ligheane de argint.

Gazdele sunt ospitaliere, oaspeţii întotdeauna cuviincioşi, iar femeile pline de poezie. Senzualitatea aprinsă a multor episoade amoroase este plină de savoare şi constituie mărturia unei neîndoielnice purităţi sufleteşti. Sheherezada îi cere regelui îngăduinţa de a fi asistată în noaptea nunţii de sora ei mai mică, Doniazada. Stăpânul oriental, lipsit de orice fel de jenă, acceptă, şi micuţa invitată se culcă la picioarele patului în timp ce sultanul îşi exercită drepturile sale de soţ. Abia după aceea Doniazada îi cere surorii ei să povestească, iar regele, ajuns în ipostaza de ascultător, învaţă treptat să preţuiască inteligenţa, talentul de povestitor şi toate celelalte daruri ale soţiei sale, marea ei pricepere în arta iubirii, cinstea, mai presus de orice îndoială. Pentru că şi bărbaţii, în ciuda poziţiei lor voit superioare, pot fi tandri, afectuoşi, măcinaţi de dragostea pentru aleasa inimii lor. Scenele de viaţă erotică sunt surprinzătoare, pline de farmec, prezentând o lume fabuloasă în care răul, necinstea şi adulterul sunt pedepsite crud în urma unei judecăţi sumare, iar binele este răsplătit aşa cum se cuvine. Nu se insistă asupra celor săraci din cetate care sunt amintiţi mai mult în treacăt.

Este o lume nu foarte diferită de cea din zilele noastre, o lume de patimi, de cântări, o lume fericită, guvernată însă de cel mai puternic zeu al tuturor timpurilor trecute, prezente şi, sigur, şi ale celor viitoare, zeul dragostei împărtăşite dintre bărbat şi femeie.

Happy-end cu iz de şerbet

Cele mai multe dintre poveştirile orientale – şi nu numai – se încheie cu nunta celor doi îndrăgostiţi. Obiceiurile acestui ritual sacru au rămas aceleaşi de sute de ani. De fapt sunt în multe privinţe asemănătoare cu nunţile de pretutindeni. Cu o zi sau două înainte de ceremonie are loc o petrecere la casa miresei, iar în ziua cununiei mirele sosește la ea cu un alai de muzicanţi, care sunt serviţi cu băuturi răcoritoare şi şerbet şi sunt bătuţi cu flori de surorile sau prietenele fetei. La ceremonia propriu-zisă, desfăşurată la casa unuia dintre miri, sunt prezente rudele apropiate, dar de multe ori bărbaţii şi femeile stau în locuri separate. Sunt recitate versete din Coran şi contractul este semnat după acceptul ambilor parteneri, asistaţi de părinţi sau fraţi. Felicitările şi binecuvântările sunt urmate de clasicul ospăţ după care mireasa pleacă spre casa mirelui, urmând să se întoarcă să-şi viziteze părinţii peste numai câteva zile.

Totul este strălucitor, rafinat, delicat, femeia fiind, în acele zile minunate, fiinţa care a inspirat întotdeauna dragoste, muzică şi poezie acea făptură atât de râvnită de poeţii tuturor timpurilor.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Primii americani au fost negri?

Multă vreme s-a crezut că primii americani erau vânători de mamuți veniți din Asia. Până în momentul în care a fost descoperit în Brazilia un craniu uman cu trăsături africane vechi de peste 11.000 de ani în Chile, vestigii aparținând probabil, negrilor.

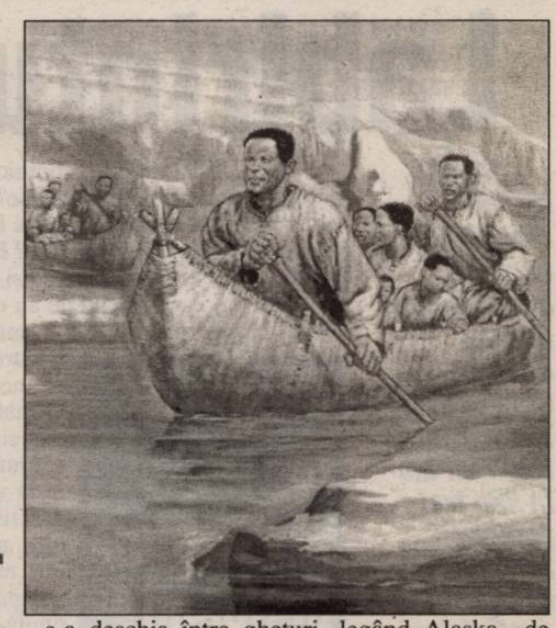

Aflăm în urmă cu 14.000 de ani, la sfârșitul ultimei perioade glaciare, undeva pe coastele din Alaska. Câțiva bărbați, îmbrăcați în piei de animale, stau strânși în jurul unui foc. Ceilalți – bărbați, femei și copiii – dorm într-un fel de cabane din crengi. În jur, unelte din piatră și os, cochilii, resturi de pește și de focă preistorică ucisă cu harponul. Cine erau acești oameni și cum au ajuns pe acest continent în care n-a pus piciorul nici o ființă umană? Bărbații au craniul alungit, fața „subțire" și scurtă, maxilarul împins puțin în afară, semănând cu africanii sau aborigenii australieni. Cei dintâi au părăsit însă Africa în urmă cu 70.000 de ani când strămoșii lor au pornit într-un lung periplu spre estul Asiei căutând confortul climei tropicale. Au ocolit Himalaya prin sud. De acolo mulți dintre ei au trecut prin Indonezia apoi au navigat până în Australia unde au debarcat în urmă cu 50.000 de ani. Alții au luat-o spre nord ajungând în China și Siberia. Și iată că descendenții lor se află în Alaska! Primii care au pus piciorul în America! Acum 10 ani această istorie i-ar fi intrigat pe preistorici. Cum adică, primii americani s-ar fi tras din africani? Absurd. Toată lumea știe că amerindienii din nord și din sud provin din temerarii vânători de mamuți, cu trăsături tipic asiatice, veniți din nordul Asiei. Toți indienii care trăiesc în America au aceeași fizionomie: craniu scurt, fața lărgită, pomeții ieșiți, maxilarul retras. Asemenea locuitorilor Chinei, Siberiei sau Mongoliei. În momentul în care un cercetător brazilian, Walter Neves, a pus problema „africană", nimeni nu l-a luat în serios. Scandalul a început în 1998. Neves studiază cel mai vechi craniu american preistoric cunoscut, cel a unei femei care a trăit în urmă cu 11.500 de ani, descoperit în Brazilia și care semăna cu cel al unui african. Detractorii consideră că oasele prezintă anomalii și că nu sunt relevante pentru a emite o astfel de teză. Neves și alți cercetători studiază și alte rămășițe umane, schelete vechi de 8.000-10.000 de ani descoperite în Brazilia, Columbia, Chile. Cum a ajuns această populație aici? Traversând Pacificul? Imposibil. În urmă cu 15.000 de ani, nivelul oceanului era cu aproximativ 100 de metri mai mic. Atunci se putea merge pe jos din Franța în Anglia. Asia și America erau legate printr-un pod de pământ care unea Siberia și Alaska. Mici grupuri de vânători veniți din Siberia au trecut, câteva milenii mai târziu, pe acest pod de pământ. Asta ar fi versiunea clasică a populării Americii. În urmă cu 13.000-14.000 de ani, clima s-a încălzit iar gheața a început să se topească. Un lung culoar între nord și sud, de 2.000 km, s-a deschis între ghețuri, legând Alaska de marile câmpii, culoar prin care siberienii au înaintat. Au fost găsite o serie de vestigii preistorice, unelte din piatră și os, cuțite, vârfuri de lance etc. asociate oaselor de mastodonți. O cultură denumită Clovis care s-a dovedit a nu fi mai veche de 11.500 de ani. Nimeni nu-și imagina că înainte de această perioadă America a fost colonizată. O nouă descoperire în Chile îi întărește lui Neves teza. Este vorba de vestigii materiale și un os uman vechi de 12.500 de ani care în viziunea lui Neves aparțin culturii „negre", din urmă cu 13.000-14.000 de ani. Primii colonizatori ar fi navigat cu ambarcațiuni ușoare trecând din nordul continentului american de-a lungul coastelor, din golf în golf, din insulă în insulă până au ajuns în sudul Americii. Mai târziu ar fi venit și vânătorii de mamuți de tip mongoloid, din Siberia. Între cele două populații ar fi avut loc confruntări, războaie chiar, în competiția pentru resurse. Și probabil că cei din urmă, mai bine înarmați și mai numeroși i-ar fi exterminat pe africani. O ipoteză...

Cel mai vechi craniu găsit în America, aparținând unei femei, botezată Luzia, care a trăit în Brazilia în urmă cu 11500 de ani

DORIN MĂRAN

Viitorul aparține spațiului

În 2004: zece sateliți chinezi!

Impulsionată de excelenta performanță din 15 octombrie 2003 a primului astronaut chinez, lt. col. Yang Liwei (vezi foto), care a luat startul de pe cosmodromul Jiuquan la bordul cabinei cosmice SHENZOU („nava divină"), cu care a efectuat 14 rotații pe orbită, după care a aterizat lin –, astronautica chineză este în plin avânt, motivat și de faptul că a adus China alături de SUA și Rusia, singurele țări care au satelizat astronauți cu propriile lor rachete lansatoare... În cadrul Programului național de dezvoltare economică, conducerea din China a hotărât să amplifice rolul ce revine comunicațiilor spațiale, atât pentru necesități interne, cât și pentru export; astfel, s-a dispus ca în 2004 să fie lansați... 10 sateliți artificiali, printre care și o platformă geostațională de comunicații satelitare. Știrea a apărut într-unul din numerele revistei „China Daily" și a fost preluată de revista americană „SpaceNews", care a reprodus și opinia Președintelui Consorțiului de Tehnologie Aerospațială, dl. Zhang Qingwei; acesta a relatat că Programul spațial chinez prevede o evoluție impresionantă: de la șase sateliți lansați în 2003, la 10 sateliți în 2004 și apoi, în 2005 să se ajungă la nu mai puțin de 30 de sateliți (!), toți lansați folosind propriile vehicule lansatoare.

Acest program ambițios a și început să fie pus în practică, prin lansarea în trimestrul I/2004, de la cosmodromul Xichiang din Provincia SICHUAN, a unui minisatelit având obiective științifice. Pentru realizarea unei platforme spațiale de telecomunicații competitive la export, astronautica chineză a fost creditată cu o investiție de aproximativ 1,3 miliarde de yuani (157,3 milioane dolari SUA); va fi folosită experiența căpătată cu satelitul de telecomunicații Dongfanghong-3, care posedă o „viață" operațională de 8 ani, urmând ca noul satelit să aibă o greutate de start de 5,1 t, 50 de transpondere și o durată funcțională de 15 ani! Primul satelit din această serie a și fost programat să fie lansat, sub denumirea de SINOSAT-2, în semestrul 1 al anului 2005.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Splendorile naturii

Pietrele Ampoiței

Pe drumul național Alba Iulia – Abrud, la aproximativ 10 km de vestita așezare istorică, se găsește cătunul Gura Ampoiței, situat chiar la vărsarea râului Ampoița în Ampoi. Uitându-te în susul apei, poți vedea câteva stânci abrupte de calcar alb, ce contrastează puternic cu panta înverzită. Acestea sunt *Pietrele Ampoiței,* masive izolate de calcar. Cel mai mare are un diametru de 200 m și o înălțime de 25 m.

Pietrele Ampoiței nu sunt o apariție izolată în peisajul Munților Metaliferi și Trascău. Astfel de formațiuni apar mai ales în lungul văii Ampoiului și impresionează nu numai prin pereții verticali ci și prin culoarea albă. Pentru aceste apariții stranii de blocuri, V. Uhlig a găsit o denumire: *„klippe"*, prin care se desemnează masivele izolate de roci ce sunt străine sau, cum se mai spune, sunt „exotice" în raport cu formațiunile înconjurătoare.

După multe cercetări geologice, după nenumărate ipoteze s-a ajuns la aceste *„klippe"*, care ar fi fost niște blocuri desprinse dintr-o faleză calcaroasă, alunecate pe taluzul continental și însedimentate în formațiunile detritice în curs de depunere. Astfel de blocuri, denumite „olistolite", sunt mărturii ale unor momente de sedimentare agitată. „Klippele" de calcare din Munții Metaliferi fiind ușor de exploatat ar fi putut avea un destin implacabil.

De aceea, *Pietrele Ampoiței* au fost puse sub protecția legii. Ele rămân dovezi clare ale unor impresionante procese geologice. Cum însă ele reprezintă și un important obiectiv turistic, prin originalul pitoresc pe care-l au, de o sălbăticie aproape romantică, suntem convinși că mulți dintre cei ce iubesc natura vor păstra amintiri dintre cele mai frumoase. Rezervația *Pietrele Ampoiței* cuprinde strict doar masivele de calcar.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creștin

Sfânta Olga, doamna Rusiei

Prăznuită de Biserica Ortodoxă în ziua de 11 iulie, Sfânta Olga s-a născut în jurul anului 880. Soție a prințului Igor de Kiev, este mama prințului Sviatopolk sau Sviatoslav și bunica prințului Vladimir care a creștinat întreaga Rusie spre sfârșitul secolului al X-lea.

A rămas văduvă de timpuriu pentru că soțul ei a fost ucis de „drevleni", locuitorii unui ținut care plătea dări Rusiei, și care s-au răsculat. Voievodul acestora a vrut să se însoare cu văduva și a trimis soli s-o peteească. Doamna Olga însă i-a omorât și apoi, cu oaste mare, le-a înconjurat cetatea și i-a dat foc. Simțindu-se răzbunată, a încercat să-și găsească o mângâiere sufletească și a găsit-o în credința creștină. Împreună cu câțiva boieri de seamă a plecat la Constantinopol unde a primit dreaptă învățătură chiar de la patriarhul de aici. A fost botezată cu numele Elena și s-a întors la Kiev unde a încercat să răspândească în jur credința creștină. A construit o serie de biserici dar s-a izbit de rezistența boierimii ruse, care, temându-se de noile precepte, a refuzat categoric convertirea. Același refuz l-a primit și din partea prințului Sviatopolk. Fiind conducătorul oștilor el s-a temut că, renunțând la vechea credință și primind botezul, va pierde sprijinul boierilor în situațiile grele și în vreme de război. Doamna Olga a continuat însă măreața ei operă și s-a stins din viață la aproape 90 de ani, în jurul anului 970. Ea a prorocit că fiul ei va muri în război și că Rusia întreagă va fi creștinată. Prorocirile ei s-au îndeplinit întocmai. Fiul ei a pierit în timpul luptelor cu pecenegii. A fost ucis chiar de căpetenia acestora, care și-a făcut o cupă de vin din craniul celui învins. Nepotul ei, Vladimir, i-a îndeplinit și cealaltă proorocire. La 20 de ani după moartea bunicii sale el creștinează întreaga Rusie după ce se căsătorește cu fiica împăratului bizantin Vasile și se botează el însuși. Este momentul când Statul Kievian atinge apogeul puterii sale.

În 1574, Biserica Ortodoxă Rusă, devenită una dintre cele mai puternice biserici creștine din Răsărit, o trece pe Olga, doamna Rusiei, în rândul Sfinților. În felul acesta este confirmat un mit popular larg răspândit, prin care poporul rus își exprima dragostea pentru cea care a adus pe meleagurile lor lumina creștinismului.

IRINA STOICA

Descoperire macabră

Doi muncitori veniţi pentru demontarea uşilor şi ferestrelor dintr-un imobil abandonat, care urma să fie demolat, au forţat uşa de la intrarea într-un apartament, care era închisă pe dinăuntru. Pătrunzând în apartamentul respectiv au descoperit că lucrurile se găseau la locul lor firesc şi că zăceau aici acoperite de praf, pentru că nimeni nu se atinsese de ele. În plus pe o saltea era întins un schelet îmbrăcat în pijama, iar pe masa din bucătărie se afla un ziar cu data 20 februarie 1984. Oamenii legii au concluzionat că ziarul fusese cumpărat de cel decedat în urmă cu mai bine de 20 de ani, chiar în ziua morţii sale. Omul fusese angajat al firmei care construise apartamentele în 1973, şi ocupase unul dintre ele când blocul a fost golit în vederea unei demolări, care a aşteptat însă douăzeci de ani. El a încetat brusc să mai vină la slujbă, dar, divorţat fiind, nici unul dintre apropiaţii săi nu a alertat poliţia. Unii şi-au pus uneori întrebări al căror răspuns l-au primit abia acum *(I.S.)*

Şi statuile trebuie să poarte haine!

Sau aşa ar putea să sune o recentă sentinţă a unui tribunal al statului Tennessee. „Obiectul" sentinţei: statuile dintr-unul din parcurile centrale ale oraşului Hartsville, de fapt un orăşel, ce avea 3.500 de locuitori! Ce s-a întâmplat de fapt? Centrul de parcuri şi grădini „G&L" a organizat în acest mic oraş aflat la mai puţin de 70 km nord-est de mult mai cunoscutul Nashville, o expoziţie cu vânzare de sculpturi în aer liber. Nimic special până acum. Statuile erau însă nuduri, realizate, după toate regulile artei clasice. Pentru pudicii locuitori din Hartsville acest lucru a fost prea mult. „Când a văzut femeile goale, a vrut să se oprească!" a declarat la procesul pe care Tribunalul l-a deschis în urma unor repetate plângeri anonime ale unor cetăţeni revoltaţi, dna Joan Philpot despre, evident, soţul său, Bill, în vârstă de 50 de ani. Şi cum şi alţii au avut obiecţii asemănătoare, Tribunalul a decis: statuile vor purta un fel de sarong de catifea purpurie în jurul şoldurilor! 99,95 de dolari bucata, dar... onoarea oraşului era salvată!

Rezultatul a fost însă puţin diferit de ceea ce se aştepta. Trecătorii, printre care se află şi potenţialii clienţi, se opresc mult mai des ca înainte şi... dau la o parte hainele să vadă ce se află dedesubt! „Vor să vadă probabil ce ascundem", a declarat Angie Langford, co-proprietară a firmei G&L... Cei mai mulţi locuitori nu par însă să fi fost deranjaţi de expoziţie, cum s-a întâmplat cu echipa de muncitori care lucra vis-à-vis la repararea unei conducte de gaz. Oricum, se pare că dacă înainte de decizia tribunalului se vânduseră doar şase statui, acum afacerile vor merge mult mai bine. Şi, în fond, toată lumea va fi mulţumită... *(M.D.)*

Ce le trece unora prin minte?

Te uiţi la ei, îi vezi că sunt oameni serioşi, şi când colo dispar după-amiezile şi serile pentru a se antrena discret pentru tot felul de „prostii". De fapt, oamenii se relaxează încercând să obţină tot felul de recorduri mondiale sau cel puţin europene sau naţionale. Nu caută gloria ca mâncătorii de biciclete, spărgătorii de ziduri cu sistemul nervos central sau ca aceia care dorm cu tigri neconsolaţi în cuşcă, pentru a-şi învinge insomnia. Sunt oameni paşnici, pentru care jongleria şi echilibristica simplă sunt accesibile precum răsăritul soarelui de a doua zi.

Martin Swolter este un neamţ care poate roti în vârful unui deget o minge timp de aproape cinci minute (foto 1). I-au trebuit vreo doi ani pentru realizarea acestei performanţe, căci n-a jucat fotbal sau handbal în viaţa lui. Mai dificilă este proba numită „bâtul diavolului" (foto 2), în care Thomas Heidinger excelează. Ajutându-se de un alt băţ, Thomas reuşeşte să rotească sau să ţină într-un joc de „leagăn" făcăleţul cu care soţia întinde meticuloasă aluatul. La rândul său, Zwiger Hanson se poate juca cu o pălărie timp de mai multe minute (foto 3), în funcţie de exigenţa publicului. Fie că o ţine în echilibru, fie că o roteşte în aer şi o prinde pe bărbie, pe nas sau pe frunte, Zwiger este îndrăgostit de acea pălărie găsită în şifonierul bunicului. Toate aceste figuri de circ la domiciliu le puteţi încerca şi dumneavoastră, fără să regretaţi că pierdeţi vreun talk-show fumegând de atâtea preţiozităţi sub formă de bagatele şi invers. (P.I.)

Cuiburi de lux cu ieşire în caz de urgenţă

Silvicultorii au completat cuiburile naturale (scorburi) cu cele artificiale. În prezent, exista în păduri peste 350.000 de cuiburi artificiale, număr în continuă creştere, asigurându-se în viitor un minim de 10-15 exemplare la 100 ha fond forestier. În păduri, ca şi în mediul social, unele cuiburi artificiale ocupate de păsări sunt atacate de jder, pisici sălbatice şi domestice, agresiuni finalizate cu moartea păsării,a puilor şi distrugerea ouălor, păsările surprinse în cuiburile artificiale neavând nici o posibilitate, cel puţin pentru ele, de a se salva de atacul agresorului. O completare practică, ce permite salvarea păsărilor agresate în cuiburile artificiale, a fost adusă de ing. Munteanu Ghe. şi Pop Mihaly de la Direcţia silvică Covasna. Completarea constă din amplasarea sub acoperişul cuibului, pe o parte laterală, a unui orificiu suplimentar de intrare şi ieşire. Păsările, atacate la una din intrări, se pot evacua prin cea suplimentară. Noul model de cuib artificial, cu două intrări şi ieşiri, a fost testat înainte de lansare în diferite păduri, intercalându-se cu modelul vechi. Păsările insectivore au preferat mai mult modelul nou (70%) faţă de cel vechi (30%). Cuiburile cu două intrări asigură acelaşi condiţii de cazare cu cele „clasice" şi oferă în plus posibilităţi de salvare a păsărilor surprinse în interior, în situaţiile de agresare. *(Dr. VADIM NESTEROV)*

Predică incendiară

Doi pastori penticostali au provocat o serioasă întârziere unui avion care urma să zboare din Buffalo, (statul New York) la Nework (statul New Jersey). În timp ce avionul rula pe pistă, gata să se înalţe, cei doi păreau scufundaţi în rugăciune când unul dintre ei a exclamat: „Ultima voastră suflare pe pământ este prima către paradis...". Apoi a adăugat că toţi vor simţi că se nasc din nou de vreme ce îl poartă în inimi pe Isus. Unul dintre vecinii lor căruia, de altfel i se adresase, a fost îngrozit de aceste cuvinte pe care le-a transmis printr-un steward comandantului de bord care a hotărât să renunţe la zbor. Purtătorul de cuvânt al FBI şi-a exprimat părerea că pastorul respectiv a fost sincer în credinţa sa, şi că, probabil, nu avea intenţii rele. După 11 septembrie însă, oamenii sunt mult mai sensibili şi orice măsură de protecţie este bine venită. *(I.S.)*

Nemuritorii din frigider

Insolitul personaj din filmul „Hibernatus" nu mai e cam de multişor o ficţiune sută la sută. Aspiraţia unor confraţi ai noştri la nemurire a dat frâu liber celor mai fantasmagorice idei de conservare trupească întru eternitate. Între acestea, în top se află criogenia (conservarea prin îngheţare), care de data aceasta, nu salvează România, ca într-un cunoscut cântec, ci se speră – zic unii – să reprezinte soluţia păstrării optime a unor persoane răposate... pentru moment, astfel încât ele să fie readuse cândva la viaţă, bine-sănătoase!

Cu asemenea jocuri de-a v-aţi ascunselea în frigider se ocupă două firme deja vestite – Alcor şi Cryonics Institute. Şi dacă uzina – vorba-ceea – duduie, înseamnă că ofertanţii au şi clienţi. La Alcor, peste 500 de viitori congelaţi stau pe listele de aşteptare, unde au fost înscrişi în schimbul a câte 150.000 dolari, în vreme ce la Cryonics e mai ieftină „frapiera": doar 35.000 dolari. Între cei deja intraţi în joc, se află şi bunicul norvegianului Tryge Bauge (foto), congelat pe de-a-ntregul. Căci există şi o a doua opţiune: să fie îngheţat doar capul defunctului, care să primească într-o bună zi un corp nounouţ şi sănătos. Cifrele de afaceri cu congelaţi sunt ţinute la secret, dar în 1998 s-a putut afla că se păstrau la rece 13 corpuri şi 22 de capete. Însă, chiar dacă totul pare doar o pasiune excentrică şi sinistră a unor curajoşi întreprinzători, scandalurile n-au întârziat să apară. Astfel, fiica unui baschetbalist celebru a protestat fără succes, când cei de la Alcor şi-au însuşit capul respectivului, spre a-l îmbăia în azot lichid, în timp ce familia ar fi dorit să-l incinereze pe răposat, integral. Mai mult, un fost angajat aduce firmei grava acuzaţie că ar fi accelerat sfârşitul unui pacient, pentru a-l congela în condiţii foarte bune. Şi, cu siguranţă, lucrurile nu se vor opri aici. Până una-alta, rămâne totuşi de văzut dacă şi cum anume se vor mişca, eventual, viitorii înviaţi, ori totul se va rezuma la un fel de efect al debranşărilor neacceptate de RADET... *(A.N.P.)*

Monstrul din Hong Kong a fost capturat

Teroarea pe care a exercitat-o un crocodil asupra locuitorilor din Yen Long, aflat în apele unui râu mlăştinos din marginea Hong Kong-ului, (o poveste pe care am relatat-o în această pagină), a încetat. După 9 luni de urmărire, mai mulţi vânători de crocodili din Hong Kong, Australia şi China şi-au unit eforturile şi au reuşit să captureze animalul. Un purtător de cuvânt al departamentului agriculturii, pescuitului şi mediului, a declarat, pe acelaşi ton victorios folosit în momentul în care a fost anunţată capturarea lui Saddam Hussein, că monstrul a fost prins. Mai exact, intrase într-una din capcanele cu momeli întinse de vânători în apele în care se aciuase monstrul. Prezenţa crocodilului a fost semnalată pentru prima oară în râu (aproape de frontiera chineză) anul trecut. O prezenţă misterioasă întrucât în Hong Kong nu există crocodili „sălbatici". S-a presupus că ar fi vorba de un exemplar evadat dintr-o crescătorie sau de pe o proprietate privată. Vânătorii locali au fost la un moment dat foarte aproape de animal dar le-a scăpat „printre degete". Au apelat atunci la un celebru vânător de crocodili, australianul John Lever şi echipa sa dar efortul lor nu a fost încununat de succes. Au urmat vânătorii chinezi. După opt luni de urmărire, timp în care i s-au întins nenumărate capcane, monstrul a fost în sfârşit capturat. (D.M.)

VINERI - 23 iulie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Spectacolul lumii 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.30 România politică 16.00 Sănătate pentru toţi 17.00 Interes general 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul 20.00 Festivalul Internaţional Cerbul de Aur, Braşov 2004 0.30 Nopţi albe lângă Biserica Neagră 23.35 Film: „Femeile mafiei" (ultima parte) 5.35 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Doc.: „Black Harbour" 12.00 Doc.: „Echipa ultimei speranţe" 12.30 Doc. „Insule de vis" 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Un Ferrari pentru doi" (Franţa, 2002) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Momeala" (SUA, 2000) 22.15 Gala Local Kombat 0.30 Film: „Ţintă greşită" (SUA, 2000). Cu: Bill Muray 2.30 Ştirile ProTv.

antena 1

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 13.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.15 Film: „Întoarcerea lui Sandokan" (r) 15.30 Comedia animalelor 16.00 Film: „Destine înlănţuite" (SUA, 1985) 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Jack Fulgerătorul" (coprod., 1994). Cu: Cuba Gooding Jr. 22.00 Film: „Limbo" (SUA, 1999) 0.00 Film: „Nu-mi pasă" (coprod., 1998).

prima

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 11.45 Levintza prezintă (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Pitici şi tătici (r) 19.30 Monica 20.30 Fă-ţi bagajele! 21.30 Vino, mamă, să mă vezi! 22.30 Focus Plus 23.00 Anotimpul mireselor 23.30 Centura de aur (r) 4.00 Chat Tv.

acasă

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Aici e vara ta 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" 1.15 Serial: „Clona" (r) 2.15 Poveştiri adevărate (r).

TVR 2

7.00 Serial: „Pasiuni" (r) 8.55 Serial: „Rebelii" (r) 9.45 Tonomatul DP2 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Micii savanţi" 15.00 Împreună în Europa 17.00 Via Sacra 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Telejurnal 20.30 Auto Club 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.40 Serial: „Tanamera, leul din Singapore" 0.40 Serial: „Inspectorul Linley" 1.40 Film: „Fără identitate" (SUA, 2000).

PRO CINEMA

3.30 Mediafax Info 15.00 -17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 20.00 Serial: „Nikki" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Film: „Duceţi-mă înapoi" (Noua Zeelandă, 1982) 3.00 Film: „Castele de nisip" (SUA, 1972). Cu: Barbra Streisand.

SÂMBĂTĂ - 24 iulie

7.00 „Ceasul deşteptător 8.40 Desene animate 9.30 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.15 Descurcă-te singur! 11.30 Călătoriile lui '04 12.30 O vedetă... populară 14.30 Sub semnul Soarelui 15.00 Formula 1: M.P. al Germaniei 16.30 Ora olimpică 17.00 Duelul campionilor 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Festivalul Internaţiona Cerbul de Aur 0.10 Nopţi albe lângă Biserica Neagră 3.55 Box: Duelul campionilor - Leonard Doroftei - Arturo Gatti.

7.00 Serial (r) 8.30 Desene animate 9.25 Serial: „X-Men: Evoluţie" 9.50 Desene animate 10.15 Raliu Review Argentina & PCWRC Argentina 11.15 Film: „Călătorie în lumea legendelor" (partea a II-a) 13.00 Serial: „Un detectiv dat naibii" (ep.1) 14.00 Film: „Micul mare antrenor" (SUA, 1994) 16.00 Serial: „Hercule - Călătorii legendare" 17.00 Film: „Alibi din dragoste" (SUA, 1988). Cu: Tom Selleck 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Fără scăpare" (SUA, 1993). Cu: Rosanna Arquette 22.15 Film: „Mad Max III" (Australia, 1985) 0.45 Film: „Proiect Cobra IV" (SUA, 1996).

7.30 Serial (r) 8.30 Serial (r) 9.30 Fir întins 10.50 Roata de rezervă 11.30 GIGABIT 12.00 Gillette World Sport Special 13.10 Serial: „Benny Hill" 13.40 Serial: „Expertul" 14.45 Film: „Rămăşiţele zilei" (SUA/UK, 1993). Cu: Anthony Hopkins, Emma Thompson 17.30 Serial: „Sue Thomas" 18.45 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.00 Film: „Moştenire de familie" (Canada, 1994) 22.00 Film: „Goldfinger" (M. Britanie, 1965) 0.00 Film: „Viaţă de liceu" (SUA, 1998).

8.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 9.00 Serial: „Pesacola: Forţa de elită" 10.30 Sport, dietă şi o vedetă 11.00 wwwprimatv 12.00 Viteza maximă 13.00 Serial: „ED" 14.00 Film: „Mic dejun la Tiffany" (SUA, 1961). Cu: Audrey Hepburn 16.00 Vino, mamă, să mă vezi (r) 18.00 Focus 19.30 Monica (r) 20.30 Film: „Să nu spui niciodată «Nu»!" (SUA, 2001) 22.30 Serial: „Totul este relativ" 23.00 Serial: „Un taxi numit dreptate" 0.00 Monica 1.00 Film: „Arşiţa" (SUA, 1991). Cu: Faye Dunaway.

9.15 Serial: „Juana" 11.15 Serial: „Prizoniera" (r) 12.30 Serial: „Arabella" 13.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" (r) 14.00 Serial: „Îndoiala" 15.30 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Rosalinda" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" 4.00 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 9.00 Serial (r) 9.50 Tonomatul DP2 11.45 Top sport 12.15 Serial: „Marea Brava" (r) 13.00 Serial: „Vânt şi nor" 14.00 Doc.: „Expediţie în necunoscut" 14.30 Serial: „Trăsniţii din Queens" 15.00 Atenţie, se cântă! 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Film puzzle 18.10 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Serial: „O femeie face carieră" 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 World Bikini Models 23.20 Serial: „Martorul tăcut".

5.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones: Cântecul dragostei". Cu: Elisabeth Hurley 20.00 Film: „Doctor Zhivago" (SUA, 1965). Cu: Omar Sharif 23.45 Film: „Conspiraţia" (SUA, 1994) 2.00 Film: „Secretele unei case" (SUA, 1980).

DUMINICĂ - 25 iulie

7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 14.30 Studio Formula 1 15.00 Formula 1: M.P. al Germaniei 17.00 Duelul campionilor (r) 19.00 Jurnal 20.00 Festivalul Internaţional Cerbul de Aur 0.00 Film: „Zandalee" (SUA, 1991). Cu: Nicolas Cage.

7.00 Film (r) 8.30 Desene animate 9.30 Serial: „X-Men: Evoluţie" 10.00 Serial: „Xena - Prinţesa războinică" 10.45 Parte de carte 11.45 Doc.: „Planeta sub asediu" 13.00 Bucătăria lui Radu 13.30 Jurnal de călătorie 14.00 Film: „O lecţie de viaţă" (coprod., 1999) 16.00 Serial: „O lume dispărută" 17.00 Film: „Air Bud loveşte din nou" (Canada, 2003) 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Teo, Andi şi vedete de serviciu 22.45 Film: „Struguri acri" (SUA, 1998).

8.00 Serial (r) 9.30 Desene animate 11.00 Serial: „Galidor" 11.30 Comedia animalelor 12.15 Doc.: „Everest 2003" (ultimul ep.) 13.10 Misiunea Casa 13.45 Serial: „Misterele civilizaţiei" 15.45 Serial: „Aproape perfectă" 16.15 Serial: „Opt reguli simple" 17.00 Film: „Sub masca răzbunării" (SUA, 1951) 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.00 Folclorul contraatacă 22.00 Film: „Soldaţii dreptăţii" (SUA, 1992) 0.00 Film: „Vânătoarea sălbatică" (SUA, 1981) 3.00 Desene animate: „Animax: «Samurai X»".

7.00 Agromania 8.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 9.30 Oglinda poveştilor 10.00 Film (r) 13.00 Serial: „ED" 14.00 Levintza prezintă 14.30 Filmul & Televiziunea 15.00 Tradiţiile românilor 15.30 Serial (r) 16.30 Cârcotaşii în Europa 17.30 Anotimpul mireselor (r) 18.00 Focus 19.30 Monica (r) 20.30 Film: „Calea spre Paradis" (SUA, 1999). Cu: Sidney Poitier 22.30 Serial: „Totul este relativ" 23.00 Serial: „Un taxi numit dreptate" 0.00 Film: „Fiorul morţii" (Canada, 1993).

8.30 Club 700 9.15 Serial: „Juana" 11.30 De 3 x femeie (r) 13.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" (r) 14.00 Serial: „Îndoiala" 15.30 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Ola, tati!" 19.00 Serial: „Al şaptelea cer" 20.00 Serial: „Fetele Gilmore" 21.00 Film: „Să uiţi Parisul" (SUA, 1995). Cu:" Billy Crystal, 4.00 Muzica de acasă.

7.00 Medalion de interpret 8.30 Ferma 9.30 Pescar hoinar 10.00 Arca lui Noe 10.30 Serial: „Insula piraţilor" 11.00 Natură şi aventură 11.30 Serial: „Rebelii" 13.05 Serial: „Vânt şi nor" 14.00 Doc.: „Feţele oraşului" 15.00 Piersic show 16.30 Serial: „Jocurile vieţii" 17.00 Televiziunea, dragostea mea! 18.15 Serial: „Mercenarii universului" 19.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Serial: „Chicago Hope" 23.15 Serial: „Antrenorul" 1.00 Film: „Haos" (SUA, 2000). Cu: Antonio Sabato Jr..

5.45 Mediafax Info 16.15 Film (r) 18.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones: Marea evadare" 20.15 Film: „Iubire second hand" (SUA, 1981) 22.15 Film: „Robocop - Ultima misiune" (SUA, 2000).

ERIKA ELENIAK
– luni, 20.15 –

CUBA GOODING JR.
– vineri, 20.00 –

FAYE DUNAWAY
– sâmbătă, 1.00 –

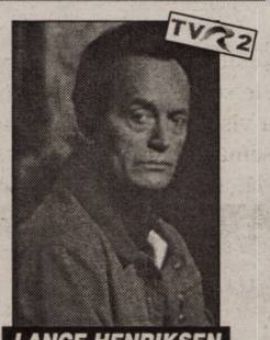

LANCE HENRIKSEN
– miercuri, 1.25 –

ELISABETH HURLEY
– sâmbătă, 18.00 –

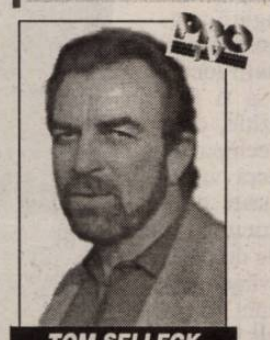

TOM SELLECK
– sâmbătă, 17.00 –

MARILYN MONROE
– joi, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 26 iulie

7.00 Jurnalul TV 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Doc.: „Lumi ascunse" 11.00 Film: „Josh, apărătorul universului" (partea a IV-a) 12.35 Zburătorii României 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Visuri dragi" (SUA, 1985). Cu: Jessica Lange 22.05 Serial: „Lori, Dan şi tanti Mili" 23.35 Film: „Dezvăluiri" (SUA, 1994) 3.10 Film: „Lună plină la Blue Water" (SUA, 1988) 5.45 Serial: „Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Film: „O lecţie de viaţă" (r) 13.15 Serial: „O lume dispărută" 14.00 Film: „Air Bud loveşte din nou" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Miss Romania World 2004 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Fugarele" (Canada, 2004). Cu: Erika Eleniak 22.15 Vacanţa mare (r) 0.00 Film: „Puşi pe treabă" (SUA, 2000) 2.00 Ştirile PROTv.

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 13.15 Folclorul contraatacă (r) 15.30 Comedia animalelor 16.00 Film: „Destine înlănţuite" (ultima parte) 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „American Ninja 5" (SUA, 1992) 22.00 Ce-am avut şi ce-am pierdut 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei" 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 3.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al şaselea simţ (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Film: „Avocatul" (SUA, 1998) 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-13.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" 1.15 Serial: „Clona" (r) 2.45 De 3 x femeie (r) 4.15 Un bărbat adevărat (r) 6.00 Căsătorie de probă (r).

7.00 Serial (r) 8.15 Răscruci 9.00 Eco-Magazin 9.45 Tonomatul DP2 12.15 Atenţie, se cântă! (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Micii savanţi" 15.00 Primul pas 17.00 Doc.: „Descoperiri în medicină" 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Eu, eu... şi ceilalţi 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.45 Serial: „Arma ucigaşă" 0.35 Documentar (r) 1.30 Film: „Wally Sparks" (SUA, 1997).

4.00 Mediafax Info 16.15 Film (r) 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 20.00 Serial: „Nikki" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

MARŢI - 27 iulie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Doc.: „Lumi ascunse" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronika 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Cursa infernală" (SuA, 1994). Cu: Keanu Reeves, Sandra Bullock 22.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 23.30 Film: „Răzbunarea" (SUA, 1994) 5.45 Serial: „Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.15 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Parte de carte (r) 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Refugiaţi în trecut" (SUA, 1993-1994) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Pradă dificilă" (SUA, 1990). Cu: Steven Seagal 22.15 Vacanţa Mare (r) 23.45 Vreau să fiu mare! 0.00 Film: „Centura neagră" (SUA, 1992) 2.30 Ştirile ProTv 3.00 Film: „Sfârşitul lumii se amână" (SUA, 1999).

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 13.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.30 Serial: „Agenţia de detectivi" 15.30 Comedia animalelor 16.00 Serial: „Shake, Rattle n'Roll" (ep.1) 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Poliţa de asigurare" (SUA, 2001) 22.00 Ce-am avut şi ce-am pierdut 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei" 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 3.00 Serial: „Zile din viaţa noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Trăsniţi în NATO (r) 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al şaselea simţ (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Film: „Răzbunarea neagră" (Hong Kong, 1990) 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" 2.45 De 3 x femeie (r) 4.15 Un bărbat adevărat (r).

7.00 Serial (r) 8.55 Serial (r) 9.45 Tonomatul DP2 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Micii savanţi" 15.00 Emisiune în limba germană 17.00 Conexiuni 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.45 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»" 0.35 Documentar (r) 1.30 Film: „Viziune regizorală" (SUA, 1997).

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" (ultimul ep.) 20.00 Serial: „Nikki" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

MIERCURI - 28 iulie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Doc.: „Lumi ascunse" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Convieţuiri 16.00 Oameni ca noi 16.30 Totul despre Divizia A 17.00 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Croazieră infernală" (SUA, 1997) 22.10 Serial: „Misteriorul John Doe" 23.30 Film: „Jackie Brown" (SUA, 1997). Cu: Robert De Niro, Samuel L. Jackson 2.10 Serial (r).

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Serial: „Black Harbour" 12.00 Doc.: „Echipa ultimei speranţe" 12.30 Doc.: „Insule de vis" 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Răzbunarea Angelei" (SUA, 1994) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Mesagerul reginei" (SUA, 2000) 22.15 Vacanţa Mare (r) 0.00 Film: „Maşini uriaşe" (SUA, 1995) 2.00 Ştirile ProTv 3.00 Film: „Răzbunarea Îngelei" (r).

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 13.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.30 Serial: „Agenţia de detectivi" 15.30 Comedia animalelor 16.00 Serial: „Shake, Rattle n'Roll" 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Clubul văduvelor" (SUA, 1998) 22.00 Ce-am avut şi ce-am pierdut 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei" 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 3.00 Serial: „Zile din viaţa noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Al şaselea simţ (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Film: „Arta şi afacerile" (SUA, 1995). Cu: Dennis Hopper 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" 2.45 De 3 x femeie (r) 4.15 Un bărbat adevărat (r).

7.00 Serial (r) 8.15 Doc.: „Călător în Orient" 9.45 Tonomatul DP2 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Micii savanţi" 15.00 Parnasul 17.00 Doc.: „Din nou la Atena" 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Insolit 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.40 Serial: „Andromeda" 1.30 Film: „Creatura" (SUA, 1995). Cu: Lance Henriksen.

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" (ep.1,2) 20.00 Serial: „Nikki" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

JOI - 29 iulie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Ambasadorii 11.00 Serial (r) 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Akzente 16.30 Totul despre Divizia A 17.00 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Unora le place jazz-ul" (SUA, 1959). Cu: Marilyn Monroe 22.10 Serial: „Misteriosul John Doe" 23.30 Film: „Infanteria stelară" (SUA, 1997).

7.00 Ştirile ProTv 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Serial: „Black Harbour" 12.00 Doc.: „Echipa ultimei speranţe" 12.30 Doc.: „Insule de vis" 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Jurăminte fatale" (SUA, 1987). Cu: Melissa Gilbert 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Trădare de-o noapte" (Canada, 2003) 22.15 Vacanţa Mare (r) 0.00 Film: „Jucăria 3" (SUA, 1991) 1.45 Marcă înregistrată 2.15 Ştirile ProTv.

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 13.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.30 Serial: „Agenţia de detectivi" 15.30 Comedia animalelor 16.00 Serial: „Shake, Rattle n'Roll" 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Întoarcerea lui Sandokan" (ultima parte) 21.30 Ce-am avut şi ce-am pierdut 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei" 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 3.00 Serial: „Zile din viaţa noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Trăsniţi în NATO 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al şaselea simţ (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Serial: „În slujba legii" 21.30 Poliţia în acţiune 22.00 Doc.: „Special" 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 0.30 Hot Nights Party 2.00 Film (r) 4.00 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" 2.45 De 3 x femeie (r) 5.00 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.15 Doc.: „Călător în Orient" 8.55 Serial (r) 9.45 Tonomatul DP2 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Micii savanţi" 15.00 Cafeneaua imaginară 17.00 Doc.: „Animale în pericol" 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.45 Serial: „Nemuritoarea" 1.40 Film: „Arşiţa nopţii" (SUA, 1994).

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman în viitor" 20.00 Serial: „Nikki" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

Starurile ajută comerţul

Scarlett Johansson

Se ştie de când a apărut cinemaul: hainele, încălţămintea, accesoriile vestimentare, tunsorile etc. purtate de actori în filme se transformă adesea în modă furibundă. Dacă aşa stau lucrurile, cum ar putea creatorii şi producătorii acestor „efecte speciale" să nu profite? Evident, să pătrunzi într-un film cu un produs al propriei firme nu-i uşor, dar eforturile sunt răsplătite însutit, mai ales dacă pelicula este un succes mondial. Banii investiţi în sponsorizarea filmului care promovează produsul se întorc multiplicaţi.

Un exemplu este cel al mărcilor Reebok şi Orangina, care sunt afişate pe genericul ultimului *Kill Bill,* la loc de cinste, alături de regizor şi actori. Se spune că producătorii faimoasei firme de adidaşi au contribuit cu sume considerabile la finanţarea filmului lui Tarantino, însă modelul de pantofi sport, purtaţi de ***Uma Thurman*** la deja celebrul combinezon galben, s-au vândut ca pâinea caldă după acest tip de reclamă de anvergură.

Francezii au ajutat şi ei comerţul după ce, în filmul *La Buche*, actriţa ***Emmanuelle Beart*** a cumpărat un port-chei, marca Lancel, în

Emmanuelle Beart

formă de trifoi. În magazine, stocul de „trifoiaşe" s-a epuizat rapid, iar cererile peste aşteptări i-au făcut pe producători să lucreze la foc continuu micul obiect.

Uma Thurman în „Kill Bill"

Acelaşi efect asupra publicului l-a avut ***Nicole Kidman*** când a apărut în creaţia lui Stanley Kubrick – *Eyes wide shut* – îmbrăcată în setul de chiloţei şi maiou cu bretele subţiri. Imediat femeile s-au visat dormind într-o ţinută asemănătoare, foarte sexy şi comodă, aşa că au dat năvală în magazine să-şi cumpere setul respectiv.

Ce-i drept, aroma parfumurilor nu trece dincolo de ecran, dar asta nu-i împiedică pe producătorii de cosmetice şi parfumuri să folosească imaginea actriţelor pentru campaniile publicitare. Tânăra actriţă ***Scarlett Johansson*** (20 de ani) este la ora actuală printre cele mai vânate imagini bune de folosit în acest scop. Cu două nominalizări la Golden Globe, cu premiul pentru cea mai bună actriţă care i s-a decernat la Veneţia *(Pierdut în traducere)*, cu şansa de a lucra acum la un film regizat de Brian De Palma *(The Black Dahlia)*, Scarlett Johansson este mai mult decât o tânără speranţă. Nu întâmplător Calvin Klein a ales-o pentru a fi imaginea unui nou şi ambiţios parfum, care se va lansa la toamnă.

Nicole Kidman în „Eyes Wide Shut"

Nepoţii de la Hollywood

Pentru actriţele cu nume răsunătoare, fiecare amănunt din viaţa lor este sinonim cu revenirea în atenţia mass-media. Rătăcirile sau gafele comise le asigură publicitate; negativă, dar ce contează! Evenimentele fericite din viaţa lor personală, deopotrivă. Acum, a venit rândul bătăioasei Geena Davis şi al fragilei Gwyneth Paltrow, să capteze atenţia, nu pentru cine ştie ce roluri interpretate în filme, ci doar pentru că au devenit mame.

4 căsătorii şi 3 copii

La 48 de ani, Geena Davis nu a ezitat să încerce şi această experienţă iar soarta i-a oferit o surpriză peste aşteptări: ea a adus pe lume, dintr-un

foc, doi gemeni, pe Kian Williams şi Kaiis Stevens. Năbădăioasa eroină din *Thelma et Louise* şi soţul ei, Reza Jarrahy, un chirurg în vârstă de numai 34 de ani, mai au deja împreună o fiică, Alizeh Keshvar, în vârstă de doi ani. Cuplul s-a căsătorit în septembrie 2001, la Long Island, statul New York. Geena Davis este la cea de-a patra ei căsătorie, după cele cu restauratorul Richard Emmolo, actorul Jeff Goldblum şi regizorul Renny Harlin.

Mica aristocrată

Actriţa americană Gwyneth Paltrow, despre care întotdeauna s-a spus că are un aer aristocrat, a născut la Londra o... prinţesă, Apple Blythe Alison, primul său copil. Cuplul format din fragila Gwyneth (31 de ani) şi muzicianul

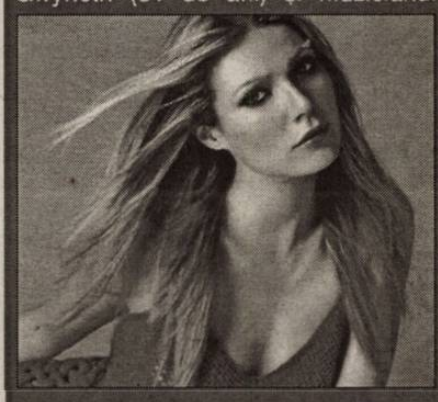

britanic aparţinând grupului Coldplay – Chris Martin (27 de ani) – şi-a oficiat căsătoria cu o mare discreţie, în decembrie anul trecut. Tânăra familie se declară acum în al nouălea cer, venirea pe lume a micuţei Apple fiind considerată o dovadă a iubirii autentice dintre actriţă şi cântăreţ. În ceea ce o priveşte pe Gwyneth Paltrow, pe care fanii ei n-au mai văzut-o cam de multicel într-un nou film, a declarat că şi-a acordat un răgaz pentru viaţa personală, lăsând pe planul doi angajamentele profesionale. „Nu vreau să mă număr printre acele mame care, din ambiţie, pun cariera înaintea copiilor", a explicat tânăra mamă. Este implicit un omagiu adus mamei ei, Blythe Danner, care şi-a sacrificat cariera de actriţă, pentru copii. Cultul familiei este foarte accentuat în cazul actriţei, mai ales după ce, în octombrie 2002, şi-a pierdut tatăl, regizorul şi producătorul de televiziune Bruce Paltrow.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Jackie Chan vrea să fie Robert DeNiro

HONOLULU (AP) – Ajuns la vârsta de 50 de ani şi privind în urmă la cariera sa, Jackie Chan şi-a spus că a venit momentul să devină... „un adevărat actor". Adică să se transpună în roluri care fac apel la dialog şi emoţie, nu doar la schimb de pumni şi picioare. „Vreau să mă schimb. Vreau să fiu ca Robert DeNiro. Vreau să fiu Dustin Hoffman", a declarat starul marelui ecran din Hong Kong cu ocazia trecerii sale prin Honolulu (Hawaii) pentru promovarea ultimului său film *Around the World in 80 Days*. „Vreau să-mi schimb imaginea, să devin un actor care poate să *com*-bată, nu doar să bată în filmele de acţiune", a mai declarat maestrul artelor marţiale care a simţit că a venit momentul reconversiei dacă mai vrea să aibă de lucru. „Chiar dacă sunt încă foarte bun, cât timp voi mai putea să continuu aşa?, s-a întrebat cu luciditate Jackie. „Uitaţi-vă la Robert DeNiro, la Clint Eastwood. Ei pot să joace la infinit."

Sănătate fără medicamente, după 50 de ani

Că organismul uman devine pe zi ce trece mai şubred, o dată cu înaintarea în vârstă, nu e un secret pentru nimeni. Se realizează studii şi cercetări, statistici şi... pensionări „pe caz de boală", cu stresantele şi costisitoarele reveniri la comisiile de control şi diagnosticare, dar de cele mai multe ori nu se pune degetul pe rană: de ce dincolo de bariera a 50 de ani de viaţă, a îmbătrâni a devenit sinonim cu a te îmbolnăvi? Mulţi compatrioţi vor fi totuşi uimiţi, fără îndoială, aflând că nu peste tot se întâmplă aşa.

Vârsta a treia – a doua tinereţe

O dată cu trecerea în a doua jumătate a vieţii, omul se confruntă cu două elemente neprietenoase la adresa sănătăţii. Primul – deteriorarea naturală a organismului, în urma activităţilor cotidiene de uzură, aici intrând şi agresori tot mai puternici, din zona poluanţilor şi a adaosurilor chimice din alimente. Al doilea vine însă dintr-o mentalitate deformată, ce pune semnul egalităţii între vârsta a treia şi boală. De pildă, la noi, un pensionar reprezintă omul ce nu prea mai este util pentru societate, bun doar în familie, eventual, la îngrijirea nepoţilor şi neapărat un mare consumator de medicamente. Un asemenea „program" nu face altceva decât să influenţeze negativ sănătatea persoanei respective, activând afecţiuni nemanifestate până atunci şi agravându-le pe cele deja existente. Sunt însă şi ţări unde oamenii, cum s-ar spune, încep să trăiască abia când se pensionează, căci după decenii de muncă au timp să călătorească, să se odihnească, să se ocupe de proiecte apropiate de suflet, să acorde familiei şi prietenilor mai multă atenţie – aspecte cu o puternică influenţă benefică asupra sănătăţii. Esenţialul însă lipseşte la noi, pentru împlinirea unui asemenea deziderat: un standard de viaţă ridicat.

Schimbarea mediului de viaţă

Cele arătate mai sus pledează indirect pentru o profilaxie a bătrâneţii, aceasta, privită ca vârstă a acumulării diverselor patologii. Cu ani în urmă, şi România beneficia de programe ample adresate vârstnicilor, dar şi adulţilor, în ideea amânării începutului declinului organismului şi a prelungirii vieţii. O metodă ce s-a dovedit eficientă

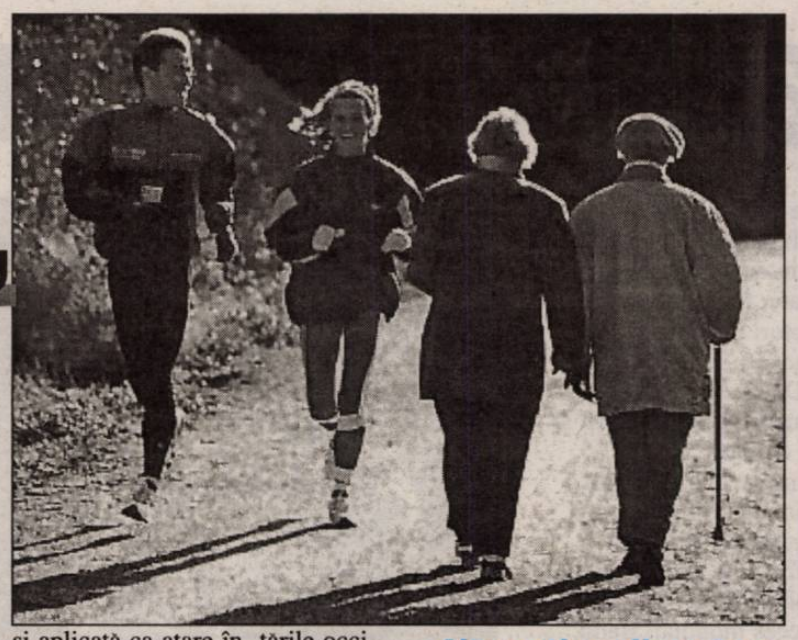

şi aplicată ca atare în ţările occidentale este schimbarea mediului de viaţă. Oraşul, de pildă, a devenit tot mai ostil faţă de cei ce nu ţin ritmul alert al existenţei cotidiene şi, din acest punct de vedere, vârstnicii reprezintă victime aproape sigure. Pentru prima dată, SUA au realizat un experiment ce a dat bune rezultate, construind un fel de oraşe ale bătrânilor, în Florida, zonă cu o climă blândă. Adaptarea a fost excelentă, modelul fiind preluat şi la noi, cu circa un sfert de veac în urmă, când localitatea botoşăneană Agafton a fost transformată într-o asemenea oază. Din păcate, după 1990 a dispărut proiectul, ca şi grija deosebită faţă de vârsta a treia. O oportunitate rămâne însă pentru mulţi orăşeni ajunşi la pensie, care se pot retrage – evident, sprijiniţi de familii – fie la case din marginea oraşelor, fie la ţară. Se subînţelege că aspectele la care am făcut referire au un impact favorabil în plan psihic şi afectiv, ceea ce ajută şi la păstrarea echilibrului fizic. Pe de altă parte, în legătură strictă cu buna funcţionare a organismului, se impun şi alte măsuri menite să excludă bolile şi deci medicamentele, care nu elimină boala, ci doar efectele îmbolnăvirii.

Alternative alimentare

Cel mai mult se vorbeşte despre evitarea bolilor prin introducerea în corp, pe cale alimentară, a acelor substanţe absolut necesare bunei funcţonări a organismului. Hrănirea este foarte importantă, mai cu seamă în cazul bolilor cardio-vasculare, în cancere, în osteoporoză, diabet, maladii oculare şi renale. De asemenea, există alternative la medicamente, în tratarea fără pericol a colesterolului mărit, a hipertensiunii şi, într-o oarecare măsură, a bufeelor de căldură specifice menopauzei. Este vorba despre alimentele funcţionale sau complemente alimentare, dintre ele specialiştii menţionând:

– *alimente cu indice glicemic scăzut* (cereale complete); *fructe şi legume puţin sau deloc tratate chimic; alimente sărace în zahăr, fructoză şi sare; iaurturile* (dar nu şi celelalte lactate); *uleiurile de rapiţă şi de nuci, peştele gras; oleaginoasele uscate, neprăjite şi nesărate; proteinele vegetale* (soia); *carnea albă; alimente puţin supuse transformărilor la temperaturi ridicate; ceaiuri de plante medicinale; alcool în doze mici; complemente de vitamine şi minerale.*

Există boli despre care se ştie că grăbesc procesul de îmbătrânire: ateroscleroza, cardiopatia ischemică, angina pectorală, hipertensiunea arterială, emfizemul pulmonar, bronşita cronică, reumatismul degenerativ, osteoporoza, adenomul de prostată. Aceste afecţiuni, dacă s-au instalat, trebuie tratate cu prioritate, pentru a se evita neplăcerile ulterioare.

Dintre produsele nemedicamentoase recomandate ca garanţi ai longevităţii, le amintim pe cele mai accesibile, atât ca posibilitate de a fi procurate, cât şi ca preţ:

–*produse apicole şi cele obţinute din ele* (miere; lăptişor de matcă sub diverse prezentări; propolis – 20-30 de picături, de trei ori pe zi, cu o oră înaintea meselor principale; apilarnil; polen – 20 g dimineaţa, pe stomacul gol, timp de o lună, de patru ori pe an);

– *oţet de mere* (două linguriţe, dizolvate într-un pahar cu apă, băut încet dimineaţa, în 15-20 minute);

– *drojdie de bere* (25-30 g de trei ori pe zi, de preferat dizolvată în apă, lapte sau sucuri naturale);

– *băi cu bicarbonat* (21 de băi pe lună, la 36º C, cu 60-70 g de bicarbonat de sodiu dizolvat în fiecare baie);

– *cura cu ulei* (o lingură de ulei „supt" dimineaţa, timp de 15-20 minute, dar fără a fi înghiţită vreo picătură, întrucât conţine foarte multe toxine; se aruncă şi se spală gura foarte bine, procedura aplicându-se atât cât se simte nevoia, întrucât se tratează întregul organism;

Reţete ale longevităţii

rezultate deosebite s-au constatat în: bronşite, dureri de cap şi de dinţi, tromboflebite, boli cronice ale sângelui, nefrite, eczeme, tumori ale stomacului, boli intestinale, de inimă, de rinichi, ginecologice, artritism etc.).

Astrologie medicală

22-28 iulie

22.07. –Ziua este favorabilă procedurilor de călire a organismului, masajelor calmante, precum şi duşurilor şi băilor de detoxifiere şi tonifiere. Nu sunt indicate procedurile adresate pielii şi sunt contraindicate total intervenţiile chirurgicale asupra cavităţilor.

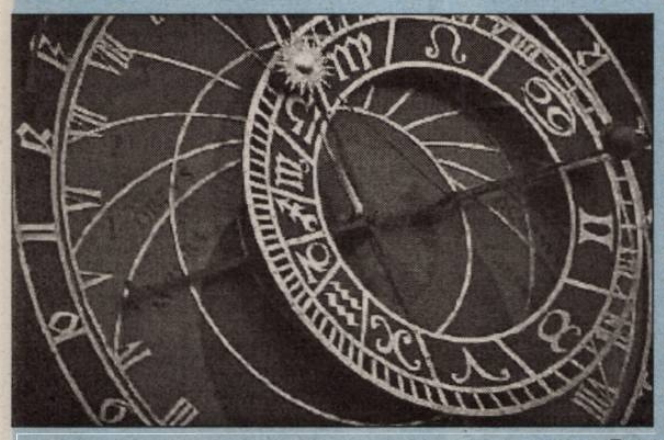

23.07. –Ca şi în ziua precedentă, se pot aborda proceduri de călire a organismului, cu efort fizic moderat. Astăzi, alimentele se digeră bine, totuşi nu este cazul să faceţi abuzuri în acest sens. Nu recomandăm folosirea medicamentelor cu efect puternic.

24.07. – Astăzi, e bine să vă curăţaţi plămânii de mucozităţi, cu ajutorul compreselor pe piept (tesătură de lână, umezită), saună, fitoterapie. Efortul fizic să fie moderat: alergare uşoară, plimbări în aer liber etc.

25.07. –Recomandăm în primul rând procedurile fizioterapeutice aplicate în cazul afecţiunilor cardiovasculare, favorizate astăzi. Nu este indicată suprasolicitarea sistemului nervos.

26.07. – Se recomandă efectuarea băilor terapeutice, indiferent de tip şi de temperatură a apei. Este favorabilă utilizarea infuziilor şi a medicamentelor cu efect vasodilatator. De asemenea, acolo unde e cazul să se aplice, dietele de slăbire dau rezultate bune.

27.07. –Este o zi favorabilă postului negru (24-36 ore), recuperării psihice şi, pentru întărirea generală a organismului, recomandăm sauna. Pentru orice afecţiuni, puteţi face tratamente fitoterapeutice, dar pe de altă parte evitaţi conflictele şi „reglarea relaţiilor" la serviciu sau acasă.

28.07. – Sunt eficiente tratamentele afecţiunilor dermatologice, gimnastica respiratorie, procedurile adresate articulaţiilor membrelor inferioare. Efortul fizic să fie moderat iar în alimentaţie folosiţi mai multe legume şi produse lactate, completând masa cu sucuri naturale proaspete. Nu recomadăm tratamentul extrasenzorial.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultaţii parapsihologice

CREDINŢĂ ŞI HABOTNICIE

Unde poate duce o educaţie în domeniul religios, împinsă dincolo de limitele naturii umane? O posibilă cale de a afla răspunsul la această întrebare ne-o indică *Emilia VLĂDESCU* – psiholog şi bioterapeut, şi Elena, mama sa, împreună cu care a tratat astfel de probleme. Cu atât mai important este subiectul, cu cât dezechilibrul în sine este declanşat, nu de puţine ori, chiar de către unii părinţi, ce-şi condamnă copiii, în acest fel, la suferinţe ce pot dura întreaga viaţă.

Pacientul la care ne-am referit anterior, Daniel, a avut o cădere psihică violentă, după ce fata pe care o iubea l-a părăsit, declarându-i că este „prea slab pentru ea". Dorinţa lui ulterioară de a arăta că, de fapt, este puternic, l-a transformat într-un om agresiv, atunci când cineva încerca să-i arate unde greşeşte şi care e cauza suferinţelor lui. Iar primul care l-a „dezamăgit" profund a fost însuşi preotul la care el se spovedea cu un exces de zel maladiv. Dincolo de aceasta, tot de pe tărâm mistic, a început să culeagă şi să aplice în mod cu totul eronat diverse „reţete" de purificare afectivă şi spirituală. Astfel, Daniel a aflat că apa are calitatea de a purifica organismul şi întreaga fiinţă umană, dacă se consumă, evident, o cantitate rezonabilă: 2-3 litri pe zi. Ei, bine, în înverşunarea sa şi în ceea ce, eufemistic vorbind, am numit exces de zel, tânărul a ajuns să absoarbă cantităţi incredibile de apă – într-o perioadă de categorică pierdere a controlului bând, potrivit colaboratoarelor noastre, chiar şi în jur de 20 de litri, zilnic! Se-nţelege că un asemenea comportament nu putea releva un bărbat puternic, echilibrat, stăpân pe el, ci un profund conflict cu el însuşi. De fapt, în subconştient, el îşi... sinucidea (sic!) acea latură a personalităţii pe care o ura, fiindcă îl trădase odată, în faţa fetei iubite. O sinucidere lentă, cu grave repercusiuni în plan fizic, afectiv şi mental.

Neacceptarea propriei slăbiciuni şi respingerea celor ce îi înţeleg suferinţa unui astfel de pacient reprezintă o patologie extrem de delicată şi deloc simplu de remediat. Vorbim, aşadar, despre forme de manifestare a delirului mistic şi de aceea calea cea mai potrivită de tratare a cazurilor respective îşi are rădăcinile tot în plan religios. Şi în momentul respectiv, tot familia e cea chemată să (re)facă ordine în mentalul tulburat al pacientului, dar nu prin abordare directă a lui, ci prin rugăciune. Desigur, credinţa constituie o parte intimă, privată, a fiecărui individ şi deci fiecare şi-o clădeşte aşa cum simte şi înţelege fenomenul religios. Totuşi, o obiectivare a ei este absolut necesară, pentru a nu se cădea în extremele periculoase. Se vede bine ce înseamnă fanatismul religios ori – cum am arătat şi noi – habotnicia generatoare a delirului mistic. Înainte de orice, însă, credinţa înseamnă cunoaştere (bolnavul nu mai e în măsură să înţeleagă acest lucru) iar cuvântul adunat în rugăciune, prin vibraţiile sale înalte, benefice, reprezintă leacul ce va readuce la normal echilibrul distrus.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

SPORT FLASH

Printre fumuri şi tiribombe, vine fotbalul!

Kievul l-a învins pe Lucescu, dar şi Bărcăuan

Au fost scandaluri, că aşa stă bine oricărui campionat de la noi, atunci când începe şi atunci când se termină. Drepturi de transmisii televizate, Iordănescu reales la al cinşpelea mandat la naţională, că doar a obţinut rezultate excelente la CE 2004! Lucescu se ia de gât cu Becali, unul pentru că „a spart bănci" (de lemn?), altul pentru că e „ţigan", cert e că se vor duela în instanţă, după ce vor arunca dezvăluiri „senzaţionale". Oricum, Lucescu a dat chix cu Şahtior care a fost învinsă de Dinamo Kiev, cel care şi-a bătut joc de şansele echipei fiind Bărcăuan care a ratat penalty-ul decisiv. Că, mai încolo „il luce" şi-a luat revanşa, e doar o chestie de palmares. Revenind la oile noastre, au fost şi mişcări de trupe pe la cluburi, demisii de antrenori şi răzmeriţe aplanate. Dănciulescu a vrut să dezerteze, dar după aia s-a răzgândit şi a zis că de dragul clubului Dinamo, Steaua a renunţat la doi fotbalişti pe care i-a dus cu zăhărelul dar are acum un lot care nu visează la altceva decât la viitorul titlu, iar Rapid a obţinut stadionul Giuleşti prin HG. Nici nu vreau să mă gândesc ce fotbal de calitate va exploda din toţi porii fotbalului românesc. Vorba aia: om muri şi om vedea!

DE LA BOX LA GOBLENURI. Daniel Gherasim, în vârstă de 33 de ani, a făcut box de performanţă mai bine de 17 ani, şi atunci nu s-a gândit nici o clipă că va ajunge cândva să coasă goblenuri. Şi sub nici un motiv într-un azil! Viaţa este uneori mai crudă decât iubirea. În urmă cu câţiva ani, el a suferit o depresie psihică şi a fost internat într-o clinică specială de psihiatrie, unde se află şi acum. Gherasim a fost unul din sportivii de frunte al României, fiind la un moment dat partenerul de antrenament al lui Francisc Vaştag şi al lui Leonard Doroftei. A început boxul la vârsta de 16 ani şi de-a lungul carierei a participat de mai multe ori la campionatele naţionale fără a câştiga însă nici un titlu. În 1990 Daniel Gherasim a făcut armata la Jandarmi şi a fost văzut de un antrenor al clubului Dinamo care l-a luat la club pentru a se antrena împreună cu cei doi mari campioni. În 1997 Gherasim a renunţat la box după ce s-a căsătorit şi i s-au născut doi copii. În urmă cu doi ani fostul boxer a ajuns în Centrul de la Gîşteni din cauza unei depresii. Printre metodele de terapie de aici se numără şi cusutul goblenurilor, iar Daniel Gherasim a devenit unul din cei mai iscuşiţi artizani în acest domeniu. Acum coase goblenuri extrem de complexe pe care le vinde, dar a reuşit, în aceste condiţii, să facă rost de un sac de box la care se antrenează zilnic. „Anul trecut a venit în centrul nostru o doamnă proiectant. I-am spus păsul meu, că am fost boxer şi că mi-ar plăcea să mă antrenez şi aici în cămin. La scurt timp, am primit de la Relu Auraş un sac de box şi o pereche de mănuşi. Am fost fericit până la lacrimi", a spus fostul boxer.

SCHUMI LA COTA 100! Câştigând Marele Premiu al Marii Britanii, Michael Schumacher a reuşit cea de-a zecea victorie din 11 curse disputate până acum şi, în plus, a atins pragul de 100 de puncte în clasament, mai mult cu 9 puncte decât în sezonul trecut după tot atâtea curse. Să nu uităm că Schumi a debutat în F1 în 1991, la Grand Prix-ul Belgiei cu un abandon! În timpul cursei de la Silverstone cel mai palpitant a fost accidentul lui Jarno Trulli. Iată că la numai două etape după accidentul care l-a trimis pe bară, pentru cel puţin 3 luni, pe Ralf Schumacher, la Silverstone Jarno Trulli a avut şi el parte de o ieşire spectaculoasă în decor. La prima vedere, chiar mai dură decât cea suferită de Ralf în Statele Unite ale Americii, urmată de rostogolirea monopostului Renault însă fără ca acesta să lovească vreun zid. Motivul accidentului, ca şi în cazul lui Ralf, un pneu care a explodat. La Indianapolis acelaşi lucru l-a păţit şi Alonso, fapt ce dovedeşte că pneurile Michelin întâmpină probleme în acest sens pe care trebuie s-o rezolve urgent.

GEORGE CUŞNARENCU

Schumacher priveşte roata răzleaţă a monopostului Renault

Integramă de GHEORGHE POPESCU

DESCRIERI

TRANDAFIRI SĂLBATICI / DESENATOR CU HAZ		ÎN PLIC! / STRAIE MONAHALE		FRUCTUL DISCORDIEI / PUNCT LA BASCHET		BA / A-ŞI ÎNCHI-ŢI LIMBA		ASOCIAŢIE SPORTIVĂ / SULIŢE SOLARE		A STORCI / GRAD PESTE CAPORAL
PRECUM / INIMA PĂDURII			O CÂNTĂ CUCUL / PRIVEŞTE!				SPRINTEN LA MINTE / APRIND IASCA			
					INSTALĂRI LA HOTEL / DOBORÂTE LA PĂMÂNT					
ÎNCEPUT DE SEARĂ / LITERĂ GRECEASCĂ				LECŢIILE DE ACASĂ / PASĂREA DE OŢEL					GELU VOICAN / CRATIME	
		UN FIU AL SATULUI / FĂGĂDUIT						BANII NOŞTRI / PĂTAT		
	A PUNE LESPEZI / ĂLA					ÎNCHEIE RUGĂCIUNEA / SUAVE				ASTA N-AR DA UN ŞFANŢ
			A SFIDA / MASA DE SEARĂ							
DIN NOU / ARBORI EXOTICI / FEMEIESC									MÂNCAT, UZAT	
							A ŢINE O VREME / SEC!			
DOMOL / TRECERI DE PIETONI				LUCRĂTOR LA RĂZBOI						
						CASĂ DE COPII				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „TEORII"

Orizontal: D - A - M - O - P - A - CONSTIINCIOS - COPAIE - ALBI - PITIT - ROTILA - LACUSTA - TOT - FIR - ACASA - NI - U - ICRA - PST - C - SC - TENTACULE - ARI - CATUNE - GRATUIT - LANT - PION - ANTREU - CADRIL - NAIST.

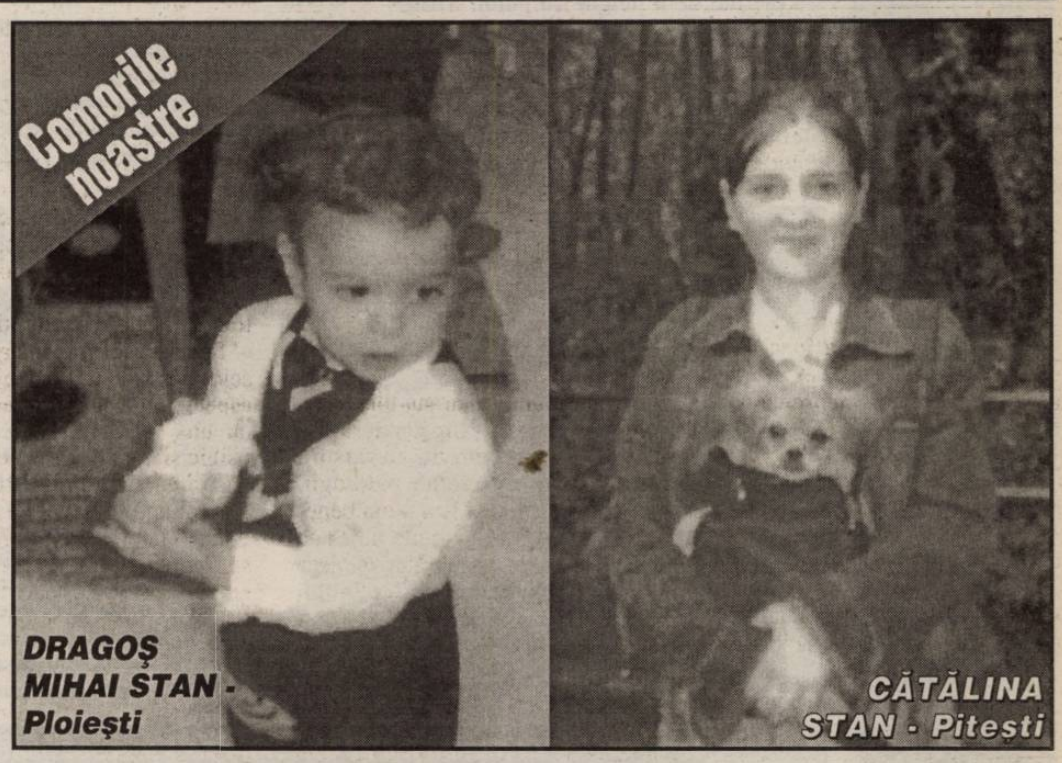

Verificaţi-vă cunoştinţele

Muze

1. Cine erau părinţii celor nouă muze din mitologia greacă?

2. Cum se născuse Pegasus, calul înaripat al muzelor?

3. Cum se numea bardul trac, pedepsit de muze, căruia i se luase văzul şi darul cântecului, pentru că se lăudase că poate cânta la fel de frumos ca zeiţele Parnasului?

4. Ce poet român a scris poezia „Noapte de august", parodie după Alfred de Musset, realizată sub forma unui dialog între Muză şi Poet?

5. Ce pictor şi gravor renascentist din secolul al XV-lea este autorul tabloului „Parnas" expus la Muzeul Luvru?

6. Ce compozitor, organist şi teoretician german (1571-1621) are nouă volume de muzică profană închinate muzelor?

7. Cine a realizat, în 1999, filmul „Muza"?

Răspunsurile din numărul 27 *1) Cea mai ridicată temperatură, 58º C la umbră, a fost înregistrată la 13 septembrie 1922 în Al Azizi-yah, oraş în câmpia Jefara. 2) Cea mai ridicată temperatură pe termen lung 48,9º C la umbră timp de 43 zile consecutiv a fost înregistrată în Valea Morţii (SUA) la 6 iulie – 17 august 1917. 3) Temperatura maximă a apei marine a fost înregistrată în februarie 1956 în Marea Roşie. 4) Cea mai lungă perioadă de secetă s-a înregistrat în deşertul Atacama. Prima ploaie după 400 de ani a căzut în 1971. 5) Schiţa „Căldură mare" a fost scrisă de I.L. Caragiale (1852-1912). 6) Rolul principal masculin în filmul „În arşiţa nopţii" din 1967, a fost interpretat de actorul american Sidney Poitier. 7) Demonul vedic Shambară era considerat patronul secetei.*

Poşta cititorilor Pentru întrebările cu tema „Abraham Lincoln şi războiul civil", apărute în numărul 24 al revistei, am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.* De asemenea, cititorul nostru *Rus Vid Ioan din Craiva,* a răspuns perfect la întrebările pe care nu le formulase domnia sa. ◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara.* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Ionel Cristea – Ploieşti* şi *Titel Vasilescu – Bucureşti.*

Aşteptăm în continuare scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

E VARĂ!

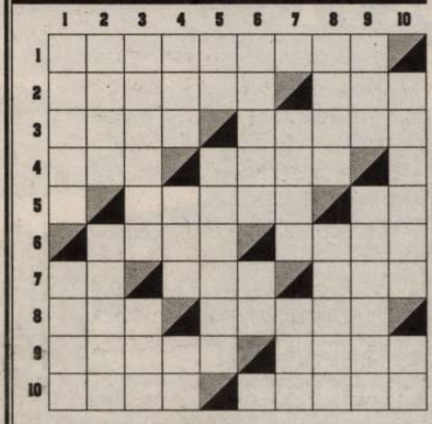

ORIZONTAL: 1) Prozator român, autorul volumului „La ţărmul mării" (Gala; 1879-1961). 2) Din creaţia acestei scriitoare am ales volumul de nuvele „Sub lumina verii" (Anişoara; 1912-1972) – Debut căldu-ros! 3) Mesagera soarelui – Lună de vară. 4) Vasal în Georgia medievală – Nu ne primeşte cu căldură (fig.) 5) Compozitor român, autorul melodiei „Să-i cerem soarelui lumină" pe text de George Ţărnea (Liviu) – Ioana Gane. 6) Îşi aşteaptă oaspeţii în sezonul estival (pl.) – Sală universitară. 7) S-a dus o jumătate de vară! – Are temperatura ridicată vara – Fluviu european. 8) Ultimul bănuţ – Sculptor francez, autorul lucrării „Carul soarelui, condus de Apolo" (Auguste; 1840-1917). 9) Inginerul silvic din romanul „Rotirea anotimpurilor" de Ada Orleanu (Anton) – Se înroşesc la fiert. 10) Liric român contemporan, autorul poeziei „La umbră" (Florin) – Procedură de tratament făcută uneori la băi.

VERTICAL: 1) Dramaturg rus, semnatarul piesei de teatru „Oaspeţi de vară" (Maxim; 1868-1936) – A se bronza (pop.). 2) Poetul român care ne invită „În câmpia verde" din vol. „Peisaj cu prinţesă" (Sergiu) – Personaj feminin din nuvela „Gura satului" de Ioan Slavici care „mai cuteza să rămâie şezând pe iarbă după ce cântase Miron". 3) Cu arsuri pe corp (fem.) – Slăbiciunea pescarilor. 4) Tria la Mamaia! – Căldura e pe sfârşite! – Tiberiu Utan. 5) Costel Neagu – Răcoritoare de sezon. 6) Ne arde pe gât – Roşu la faţă! 7) Se iau la alegere, anul acesta şi vara (sing.) – Domnişoară (abr. uz.). 8) Mină de sare – Se ridică din mare... 9) Grup de fluiere – Personaj feminin din romanul „Şoimii" de Mihail Sadoveanu, care „rătăcea în preajma lacului, pe când barca stătea nemişcată". 10) „Un... pe cer", volum de pagini de jurnal unde scriitorul András Suto a inclus şi titlul „Rândunică, vară când va fi?" – Ion Jalea.

DICŢIONAR: KMA, ORT, AAA. *(Vasile Ifrim – Moviliţa – Vrancea)*

SOLUŢIA CAREULUI (*E vară!*): GALACTION - OCEANU - CAL - RAZA - IUNIE - KMA - ACRA - A - I - TUDAN - IG - MARI - AULA - RA - AER - RIN - ORT - RODIN - STATE - RACI - IARU - MASAL

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH

Onderka-N.N., 1958

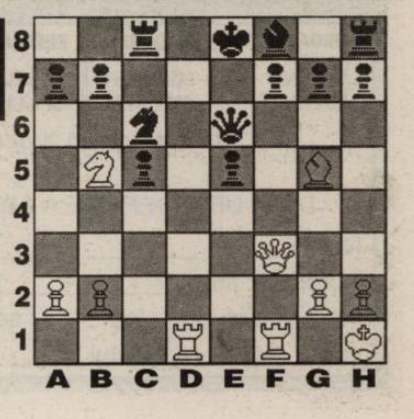

DEZLEGARE:

1. Cc7 (şahează apărarea câmpului d8) 1... Tc7 2. Dc6! şi apoi 3. Td8 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

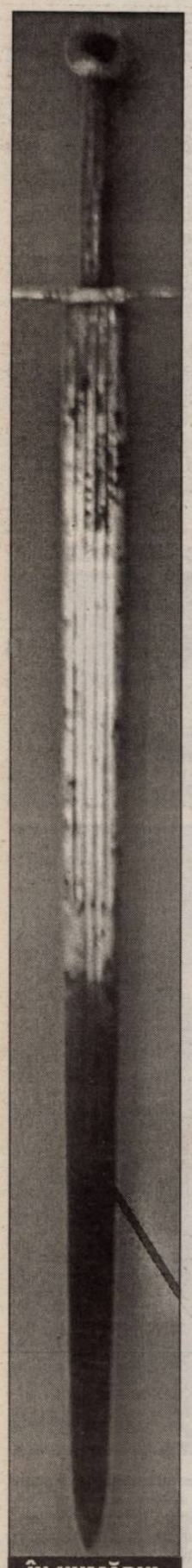

Spada lui Ştefan cel Mare în schimbul unui milion de litri de vin!

Acţiunea «Răscumpărarea»

Sabia domnitorului Moldovei, păstrată în secţia de arme a Muzeului Topkapi Sarayi din Istanbul, a ajuns, graţie gestului de curtoazie al preşedintelui Turciei, la Bucureşti, mai exact la Muzeul de artă al României, într-o vitrină de sticlă plasată în fosta Sufragerie Regală, unde va sta până la sfârşitul acestei luni. Pentru cititorii revistei noastre care n-au ajuns să o vadă, am decis să le-o arătăm într-o reproducere foto împreună cu câteva amănunte mai puţin cunoscute. O să începem descrierea de sus: mânerul porneşte cu o rozetă pe care se distinge, pe o faţă, inscripţia IOAN STEFAN VOE(VO)DA G, iar pe cealaltă OSPODAR ZEMLI MOLDAVS(KO), ceea ce în traducere vrea să spună EU, STEFAN VOEVOD D/OMNUL ŢĂRII MOLDOVEI. Pe mijlocul rozetei trebuie să se fi aflat stema Moldovei, care s-a pierdut de-a lungul timpului. Mânerul este lung de 23 cm, garda sabiei are 21 cm, iar lama este în dreptul gărzii lată de 5, 2 cm şi de la gardă până la vârf măsoară 102 cm. În ansamblu, sabia lui Ştefan cel Mare măsoară 125 cm, are două tăişuri şi deşi domnul Moldovei ştia exact ce ţine în mână, noi putem doar să apreciem că greutatea ei este în jur de 3 kg. Deşi sabia a fost cumpărată de Poarta Otomană de la rude ale lui Ştefan cel Mare sau a fost capturată pe câmpul de luptă, aici specialiştii nu au o teorie unitară, o dată cu trecerea anilor valoarea ei a devenit inestimabilă, atât pentru noi, cât şi pentru turci. Trecând peste această observaţie, se pare că unii nutresc speranţa că ea poate fi răscumpărată. Astfel, S.C. Cotnari SA din Iaşi, importantă „fabrică de vinuri" din România, şi-a propus să facă un târg cu Turcia: „Noi, în numele României, oferim un milion de litri de vin de Cotnari pentru răscumpărarea din Turcia a spadei lui Ştefan cel Mare" citează Romnet. Totuşi, există un mic defect de evaluare. Un simplu calcul matematic arată că la un preţ mediu de 50.000 de lei pe litrul de vin de Cotnari, 1.000.000 de litri din acest vin ajunge la 50 de miliarde de lei, ceea ce înseamnă că preţul oferit turcilor pentru răscumpărarea armei purtate de domnitorul Moldovei ar fi de 1.250.000 de euro. E greu de crezut că Turcia va lua în seamă această ofertă, nu doar pentru că preţul este ridicol de mic pentru o asemenea piesă veche de peste 500 de ani, dar şi pentru că Turcia a precizat în numeroase rânduri că spada lui Ştefan cel Mare este o captură de război de o valoare inestimabilă. Există o singură alinare: cu un milion de litri de vin se poate cumpăra, probabil, o vilă frumuşică pe Coasta de Azur... *(George Cuşnarencu)*

Bani guvernamentali pentru sâni mai mari

Ce nu face o femeie pentru a arăta mai bine, şi se înţelege prin asta, evident, mărirea sânilor, ultima psihoză a unora dintre reprezentantele sexului slab! Bani să fie. Şi când nu sunt, cum faci rost de ei? Iată un exemplu de ingeniozitate: o femeie din Tasmania (nu ştim dacă era blondă) a fost condamnată la trei ani şi jumătate de închisoare deoarece a folosit fonduri guvernamentale pentru a-şi plăti o operaţie estetică. Sylvia Wilson, în vârstă de 33 de ani, a fraudat guvernul cu suma de 200.000 de lire sterline, bani din care a pus deoparte 40.000 pentru a-şi mări sânii. Prinsă cu mâţa-n sac, femeia şi-a motivat gestul susţinând că era depresivă şi avea nevoie de o compensaţie pentru viaţa ei nefericită. Şi când te gândeşti câte clipe de fericire stau ascunse între coperţile unei cărţi.

La noi, un joc de societate care produce mare plăcere bărbaţilor adevăraţi: pictarea sânilor

CU AVIONUL PE ŞOSEA

Pilotul libanez al unui mic avion de pasageri, marca Cesna 172, care decolase pentru un zbor de antrenament, a descoperit destul de repede că are unele probleme mecanice ceea ce-l obliga la o aterizare de urgenţă. Norocul pilotului, în lipsa unui aeroport apropiat, a fost în cele din urmă o şosea din sudul Beirutului, foarte aglomerată la acea oră. După cum povesteşte agenţia Reuters, pilotul a scos capul din cabină şi a cerut automobiliştilor să oprească rularea pe şosea. Nu se ştie cum, dar catastrofa a putut fi evitată şi omul a aterizat cu succes, cum se vede şi în imaginea alăturată, fără victime şi cu avionul întreg-întregut.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- **Alexandru Macedon – asasinat cu premeditare?**
- **„Temniţa" din cer**
- **Valurile ucigaşe de căldură**
- **Automobilul contemporan cu Ştefan cel Mare**

HOROSCOP
26 IULIE - 1 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Se pare că veţi parcurge o săptămână fastă. Nimic nu vă va tulbura serenitatea şi armonia dragostei.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară prezintă oscilaţii primejdioase, semn că bugetul dv. este în derivă. Nu vă veţi putea permite nici o cheltuială fără s-o judecaţi de trei ori.

GEMENI (22.05-21.06): Luni sau marţi vă veţi întâlni cu un amic mai vechi şi s-ar putea să porniţi împreună o nouă afacere. În weekend pot apărea mici probleme de sănătate.

RAC (22.06-22.07): Luna şi Soarele vă sunt acum aliaţi de nădejde, astfel încât la serviciu şi în dragoste vă merge din plin. Vineri este posibil să primiţi o sumă mare de bani.

LEU (23.07-22.08): Două motive de bucurie veţi avea în acest interval. Marţi sau miercuri primiţi bani, iar sâmbătă veţi avea o întâlnire parfumată, poate la lumina lumânărilor.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Două evenimente contradictorii vor domina perioada. Vă veţi certa cu un bun amic şi vă veţi revizui relaţiile cu un vechi inamic. Sper că ştiţi ce faceţi.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Şoaptele unei aventuri galante vă ispitesc, dar aveţi foarte multe treburi mărunte de rezolvat. Pe de altă parte, în cuplu încep să apară ghimpi dureroşi.

SCORPION (23.10-21.11): În primele zile ale intervalului veţi primi o sumă consistentă de bani şi vă veţi achita o bună parte din datorii, dar să nu vă aşteptaţi la prea mult.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Mici probleme de sănătate (respiraţie) se pot ivi în prima jumătate a intervalului. Despre bani, nimic nou, dar curba cu pricina este în urcare.

CAPRICORN (21.12-19.01): Sinuozităţile curbei psihicului indică faptul că parcurgeţi o perioadă de pesimism, probabil din cauze sentimentale. Despre bani vorbim altă dată.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Jupiter vă protejează şi veţi lua câteva decizii înţelepte în legătură cu situaţia profesională. În cuplu, micile înţepături nu vor lipsi.

PEŞTI (19.02-20.03): După o lungă perioadă de monotonie, o veste foarte bună vă va îmbujora şi vă veţi simţi în al nouălea cer. Bugetul dv. se va ameliora treptat.

Personalităţile săptămânii:

Simion Bărnuţiu, Violeta Zamfirescu, Constantin Noica, George Ivaşcu, Mihai Codreanu, Constantin Rosenthal (pictor, 1820-1851); A. J. Cronin. Notă: *la 20 iulie 1927 a murit Ferdinand (n.1865), al doilea rege al României, între 1914 şi 1927. La 19 iulie 1931 a murit savantul Nicolae Paulescu (n.1869), descoperitorul insulinei, pe nedrept „omis" de comitetul de acordare a Premiilor Nobel (1923); prioritatea românului a fost recunoscută după 50 de ani.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

MANDAT POSTAL

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Bibliote[illegible]ădeţeană
MUREŞ

SERIE NOUĂ - 687 • ANUL XLVII • 29 IULIE 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 30 (2437)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Dacă omul se ţine drept, n-are importanţă că umbra lui poate părea strâmbă.

(Proverb chinez)

Ştreangul de bumbac al Doamnei Arsenic

Femina club

Dosarele frumuseţii
Fără riduri

Indiscreţii
Întoarcere la Monaco

VARA SINUCIDERILOR!

Motivele principale: canicula, lipsa de comunicare şi deziluziile sentimentale

Ne-am obişnuit să spunem că vara este anotimpul concediilor, al petrecerilor pe malul mării, al excursiilor departe de lumea nebună. O ştire de presă anunţă însă că, vara asta, tot mai mulţi tineri se lasă seduşi de tentaţia sinuciderii. Aproape nu-ţi vine să crezi că, de pildă, săptămânal, nu mai puţin de 20 de tineri ajung la Spitalul de Psihiatrie Socola în urma unor tentative de suicid. Principalele cauze care îi determină pe tineri să recurgă la astfel de gesturi sunt, după părerea specialiştilor, lipsa de comunicare cu familia, cu profesorii, condiţiile socio-economice dezastruoase şi decepţiile în dragoste. Un motiv în plus de îngrijorare este faptul că vârstă la care adolescenţii recurg la tentative de sinucidere a scăzut în unele cazuri până la pragul de 12 ani. Cel mai grav lucru este că şi atunci când se află în spital, în timpul tratamentului psihiatric, tinerii caută orice posibilitate pentru a se sinucide. Mulţi dintre ei, după ce sunt externaţi, ajung din nou la spital, trecându-şi în catastif o nouă tentativă, iar aceia mai norocoşi, odată ajunşi acasă, reuşesc să-şi pună, în cele din urmă, capăt zilelor, aruncându-şi familiile în braţele disperării. Rămâne în urmă constatarea amară că recunoaştem greşelile doar după ce este prea târziu.

Şi o cauză de tot râsul

Mai nou, s-a lansat ideea conform căreia valul de sinucideri creşte, cum e cazul, în ultimul timp, din cauza mediatizării excesive a cazurilor de suicid printre vipurile ţării, vezi cazul Erbaşu, al soţiei fostului ministru Crin Antonescu sau al unui director de bancă. Stupizenia acestei afirmaţii este la fel de evidentă ca şi atunci când ai spune că toţi copacii vânjoşi ar trebui tăiaţi pentru că altfel contribuie la creşterea riscului de suicid prin spânzurătoare!

Fără nici o legătură cu creşterea copacilor, se pare că din cauza climatului marin şi a temperaturilor deosebit de ridicate, adevărate excitante psihogene, a crescut şi frecvenţa sinuciderilor în judeţul Constanţa, printre ultimele „performanţe" ale sinucigaşilor numărându-se două autoincendieri, 12 spânzurări, mai multe sinucideri prin înec şi ingerări de medicamente şi substanţe interzise, dar şi două cazuri de sinucidere prin aruncare sub roţile trenului. Şi cum omul se sinucide încă de pe vremea când mediatizarea radio-televizată nici nu era visată, rămâne un singur adevăr: psihicul uman este, şi azi, la fel de nepătruns ca Universul către care, cu o obstinaţie demnă de o cauză mai bună, tot trimitem, fără nici un sens, sonde spaţiale botezate care mai de care mai pompos.

Vreţi o sănătate de fier?

Peşte în fiecare săptămână

Nu doar pentru că ne tragem din oceanul planetar, sau de undeva de pe mal, ne face bine să mâncăm peşte. O echipă de cercetători britanici susţine că toţi cei care mănâncă, săptămânal, cel puţin patru porţii de peşte, vor avea o inimă sănătoasă. Potrivit acestora, peştele este o piedică în calea toxinelor care se acumulează în organism. Pe de altă parte, s-a constatat că persoanele care mănâncă peşte cel puţin o dată pe săptămână sunt mai puţin expuse riscului de a se îmbolnăvi de Alzheimer. La ora actuală, maladia afectează un om din 20, cu vârsta de peste 65 de ani, şi aproape jumătate din cei peste 85 de ani. Deşi specialiştii nu sunt siguri ce anume cauzează boala, cercetătorii de la *National Institute on Ageing* au constatat că 65 de persoane care obişnuiau să consume peşte, cel puţin o dată pe săptămână, au prezentat un risc scăzut cu cel puţin 60% de a contacta maladia, faţă de cei care nu obişnuiesc să consume peşte.

Omul cu schije

Mai poartă omul în el câte un cui, câte o furculiţă (dacă e uitată de chirurgi) sau câte un nasture, însă Ion Tuia, în vârstă de 84 de ani, veteran din cel de-al II-lea război mondial, din localitatea Tudor Vladimirescu, judeţul Botoşani, este cunoscut drept omul plin de schije. El trăieşte de aproximativ 60 de ani cu schije de bombă în corp. Nimeni n-ar fi ştiut nimic, dacă omul n-ar fi ajuns la spital, după ce a fost lovit urât de vaca vecinului. La radiografie, medicii au observat uimiţi că bătrânul are "ceva" în corp, dar s-au liniştit când bătrânul le-a spus că trăieşte de o viaţă cu schijele în corp, căpătate în urma unei lupte cu nemţii, în timpul ultimului război mondial. Ion Tuia s-a obişnuit atât de bine cu fierul din el încât medicii au hotărât să i le lase la locul lor, singura problemă care ar putea apărea fiind pericolul de a fi fulgerat. Dar dacă a scăpat 60 de ani nefulgerat, puţine şanse în viitor...

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

PATUL LUI PROCUST

Cerbul poleit cu aur

Sâmbăta trecută în Piaţa Sfatului din Braşov s-a încheiat suspensul legat de Festivalul internaţional Cerbul de Aur. Toată lumea a fost mulţumită că în această perioadă nu a plouat şi calitatea concurenţilor n-a fost catastrofală. Cântăreţii care au fost aduşi de aiurea au putut descoperi frumuseţile Braşovului, dar şi ale Castelului Bran pe care l-au găsit, totuşi, cam mic şi mai ales, fără Dracula (!). Cu toate acestea, interpreţii din străinătate au fost făcuţi „cavaleri" cu diplome trase pe imprimantă, pe fondul unui hai general şi al hohotelor de râs. După organizatorii de la TVR, ediţia din acest an

pare să fi fost mai bună decât cele de acum doi-trei ani, după alţii ea a fost penibilă. Gafe, prezentatori penibili, cap de listă acest Cobe, mă scuzaţi, Cove, bun de prezentat etichetele de pe sticlele de bere, penibil până în vârful pantofilor, aducerea lui Thomas Anders şi aşa mai departe. În cazul lui Anders, gafa e monumentală, atâta vreme cât se ştia de scandalul provocat de declaraţiile lui Nino D'Angelo cum că vocile celor doi „guriţi" de la Modern Talking au fost prelucrate electronic de el, cei doi fiind lipsiţi total de calităţi, cum s-a şi văzut în concertul de sâmbătă seara. Adică pentru un buget de un milion de euro, se putea face, totuşi, ceva profesionist. Dincolo de asta au mai fost câteva nume care au adus culoare şi calitate în obrajii palizi ai muzicii de pe scenă. A fost mai întâi recitalul lui Nino D'Angelo, napolitanul a cărui muzică de calitate a ajuns în sfârşit şi pe meleagurile noastre (la cinci ani după ce voga sa a erupt în Italia) şi asta datorită doar îndărătniciei cu care Kiss fm a difuzat melodiile acestui artist complex care cântă, joacă în filme şi pe scena de teatru, lucrează în televiziune şi scrie cărţi. A fost apoi mini-concertul Aurei Urziceanu, fenomenala noastră cântăreaţă de jazz care n-a mai fost prin ţară din 1992. După cum a ţinut să precizeze, ea va rămâne în ţară până pe 15 august după care va pleca pentru a reîncepe turneele muzicale din SUA şi Canada. Cu toate acestea, Aura Urziceanu va folosi timpul de şedere în România pentru a pune la punct datele unor concerte în ţara noastră, mai exact două concerte care ar putea avea loc în această toamnă. Ea a mai cântat şi sâmbătă, înainte de anunţarea palmaresului, câteva melodii mai vechi şi mai noi, din păcate nu în direct, ci făcând playback (!). Oricum, am fi dorit să auzim cum sună azi vocea Aurei Urziceanu şi n-am avut această plăcere la Braşov. Poate altădată. Deşi a venit cu bodyguarzi (!) şi alai de mare vedetă, Thomas Anders ne-a demonstrat că nimeni nu-şi mai aduce aminte de Modern Talking, moda acestui grup apunând demult, aşa cum de atunci au mai apus şi alte câteva mii de mode şi formaţii efemere. Şi cu toate că a venit apărat de nu ştiu ce serviciu de securitate, omului, cică, i-au dispărut nu ştiu ce instrumente şi era cât pe ce să ne scutească de concert. N-am avut acest noroc, dar vă asigur că am mutat pe alt canal teve după prima melodie. Şi apoi a fost palmaresul. Premiul I a rămas în România, acesta revenind trupei Slang, un excelent grup format în 2001 care cântă un amestec de jazz, acid-jazz şi disco-funk. Pentru că n-au fost anunţaţi că au câştigat, n-au venit cu instrumentele pe scenă, motiv pentru care solista vocală a grupului a cântat de una singură, în direct, o splendidă melodie din folclorul românesc. Reprezentantul Georgiei, Anri, a obţinut locul al doilea, iar Analia, din Argentina, locul al treilea. Se pare că Analia a fost cea mai încântată de premiu în plus ea reuşind să vorbească foarte bine românește, uneori chiar mai bine decât unii comentatori sportivi, şi asta pentru că de câteva luni trăieşte în România, alături de un conaţional de-al nostru. Premiul de popularitate, obţinut în urma voturilor telespectatorilor, a revenit Serbiei, fiind apreciată apariţia stranie a duetului Madame Piano – Franco Massi. În fine, Cerbul de aur a fost atribuit unei interprete din Malta, Eleanor, care a cântat melodia „Îţi mulţumesc" din „repertoriul" Nicolei, dar mult mai bine şi, evident, fără vată în nas. Duminică seara, luminile pe scena „Cerbului de Aur" au fost închise de un spectacol folcloric, în care au evoluat cam toţi „greii" muzicii populare româneşti, de la Sofia Vicoveanca, Irina Loghin, până la Benone Sinulescu şi Maria Ciobanu. Dar, între timp, ecourile Festivalului s-au risipit în aer, urmând a se pierde definitiv în anonimatul zilelor terne care vor urma.

GEORGE CUŞNARENCU

Fizionomii şi caractere

Ghicirea temperamentului şi caracterului unei persoane prin intermediul aspectelor feţei este pentru mulţi corespondenţi o mare curiozitate. În acest număr vom răspunde *doamnelor Maria T. (Bucureşti), Luciana Gheorghe (Tulcea), Valeria Simion şi Amalia Luca (Bacău), precum şi domnilor Aurel Stan şi Vlad Ionescu (Bucureşti),* prezentând pe scurt modul cum specialiştii chinezi pot anticipa personalitatea unui om în funcţie de anumite trăsături ale feţei. Referinţa noastră este „Encyclopedia of Chinese Astrology", vol II.

1 ***Sprâncenele*** pot vorbi despre destinul unui om după ce a împlinit vârsta medie. Dacă sunt lungi şi subţiri, atunci e bine. Cu cât distanţa dintre ele e mai mare, cu atât aspectele pozitive ale vieţii vor fi mai numeroase.

2 *Pomeţii* pot vorbi despre noroc în viaţă. Cu cât sunt mai dezvoltaţi, cu atât e mai bine, adică vitalitatea e mai mare şi încrederea de sine este crescută.

3 *Ochii* ne arată inteligenţa şi atractivitatea în societate. Ochii mari sunt de preferat, căci sunt

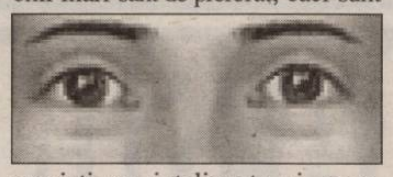

asociaţi cu inteligenţa şi generozitatea.

4 *Nasul* este pentru mulţi o problemă şi el vorbeşte mai ales despre sănătate, dar şi despre capacităţile sexuale. Un nas drept este legat de succesul în dragoste şi carieră.

5 *Gura* ne indică multe lucruri după vârsta de 50 de ani,

când legătura noastră cu Pământul s-a stabilizat. Ea vorbeşte despre sănătate şi apetitul sexual la femei şi nu e bine să fie prea largă.

6 *Fruntea* este asociată cu soarta omului între 15 şi 30 de ani şi este asociată cu forţele celeste.

O frunte înaltă este de preferat, ea indicând protecţia prietenilor şi a familiei.

7 *Urechile* au mare legătură cu norocul de la naştere şi până la 14 ani. Dacă sunt bine dezvoltate, atunci e bine. Lobii mari sunt asociaţi cu inteligenţa şi adesea cu viaţa lungă şi bogăţia.

8 *Bărbia* reflectă destinul mai ales după vârsta de 60 de ani. O bărbie largă şi rotundă e de preferat, însemnând prosperitate la bătrâneţe.

Nu trebuie să mire pe nimeni concizia cu care se exprimă înţelepţii chinezi. Tâlcul fiecărei propoziţii sau fraze este un simplu miez pe care trebuie să-l savurezi meditând la propria-ţi persoană.

Doamnei *Maria Peleanu din Ploieşti* (şi multor cititori care ne-au trimis e-mail-uri şi telefoane) îi transmit că autorul acestei rubrici nu face nici o predicţie astrologică personală complexă şi nu răspunde nici unui fel de solicitări personale detaliate a corespondenţilor. Vă mulţumesc pentru înţelegere!

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

De ce avem nevoie de libertate?

Libertatea – ideal, necesitate, realitate – e o cale de emancipare în raport cu noi înşine şi cu societatea. Libertatea are însă o faţă şi un revers. Cu o singură excepţie, („libertatea e şi un instrument prin care diavolul îl foloseşte ca să răstoarne lumea") tinerii intervievaţi au văzut doar faţa libertăţii.

◆Pentru a scăpa de stresul temelor şi de gura părinţilor, pentru a petrece cât mai mult timp între prieteni, pentru a ne exprima emoţiile, părerile, visele. *(Alexandru Trifu, 18 ani)*

◆Pentru a nu fi umiliţi de dictatori. Pentru a ne simţi în largul nostru, pentru a avea mai mult spaţiu de respiraţie, pentru a încerca noi experienţe în care ne putem regăsi şi care ne-ar putea asigura viitorul. *(Silviu Octavian, 17 ani)*

◆Omul nu e proiectat să trăiască în cuşcă. El vrea mai mult decât se poate obţine pe Pământ. Are nevoie de libertate pentru că numai astfel se poate exprima. Sunt, însă, şi oameni care nu simt nevoia să se exprime şi care nu pun mare preţ pe libertate. *(Silviu Honoriu, 19 ani)*

◆Păi dacă n-ar fi libertate n-ar fi iubire, n-ar fi linişte interioară, comunicare, n-ar fi iniţiativă, n-ar fi viaţă de calitate. Dar libertatea e şi un instrument pe care diavolul îl foloseşte ca să răstoarne lumea. *(Alina Noariu, 19 ani)*

◆Nu am fost în situaţii în care să fi fost privată de libertate, doamne fereşte, aşa că mi-e greu s-o privesc din afară, rece, detaşat. Dinăuntru mi se pare ceva cât se poate de firesc. E ca şi cum m-aţi întreba la ce foloseşte aerul pe care-l respirăm. Libertatea e un lucru pe măsura evoluţiei omului, a firii, a sentimentelor şi a aspiraţiilor sale. *(Laurenţia Socaciu, 20 ani)*

◆Libertatea e modul de exprimare al fiecăruia. Avem nevoie de ea pentru a ne deosebi unii de alţii prin opiniile şi actele pe care le comitem. *(Georgeta B., 18 ani)*

◆Dacă nu-ţi exprimi opinia, dacă nu poţi să iei singur decizii, de unde poţi şti că cel (cei) de lângă tine ia decizia corectă? Fiecare trebuie să-şi spună punctul de vedere care să fie dezbătut şi ce e mai bun să fie promovat. *(Florina Scărlătescu, 18 ani)*

◆E un drept uman. Fără libertate nu există demnitate. Nu există spiritualitate. Iniţiativă. Motivaţia de a trăi. Fericire. Nu prea ştim s-o apreciem. Să o folosim. E un drept dar şi un dar de la Dumnezeu la care ar trebui să meditäm. *(Sorana Creţu, 19 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Extrem de atractivă, căsătoria poate deveni, mai devreme sau mai târziu, un eşec. Unul dintre multiplele motive e de origine... idealistă. Cu cât ne facem mai multe iluzii legate de fericirea căsătoriei cu atât avem mai multe şanse să fim mai dezamăgiţi. Ne putem trezi, la doar câteva luni după inaugurarea patului conjugal,

NU factorilor emoţionali

că romantismul, optimismul, fericirea care ne-au inundat în preajma căsătoriei se consumă ca o lumânare. Statisticile indică un procent îngrijorător al divorturilor în care protagoniştii au pornit la drum copleşiţi de emoţii şi iluzii. 15% dintre ei au divorţat plecând de la această *realitate*. În schimb, cuplurile care au spus DA şi care au privit căsătoria cu ochi realişti, relativizând factorii emoţionali dinaintea căsătoriei, au reuşit într-un procent de 80% să menţină în echilibru viaţa conjugală. Studiile au fost realizate de specialişti americani din New-York, Los Angeles şi Chicago.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (LEI)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Agentul 00 watt

Cerneala invizibilă, coduri secrete, limbaj ermetic – asemenea metode de ascundere a informațiilor confidențiale s-au învechit. Dezvoltarea rapidă a tranzacțiilor pe Internet a determinat punerea la punct a unor unelte criptografice mai sofisticate ca niciodată. Procedura matematică de transformare a mesajelor în cifre binare – precum 0 și 1 – supuse apoi altor operațiuni de modificare necesită, firește, și stabilirea drumului invers, de decodificare. Soluția firmei Toshiba se numește *criptografie cuantică* și face ca informația să călătorească în particulele de lumină. Importanța majoră o constituie exclusivitatea destinatarului, ca și faptul că, odată detectată starea fotonilor-mesageri, informația poate fi citită o singură dată. Pentru mesaje lungi, metoda va fi utilizabilă peste circa trei ani.

Conflagrația insectelor

Război biologic în Polinezia franceză: viespile californiene au fost trimise într-o ofensivă de amploare, împotriva mușteloor tahitiene. Acestea din urmă sunt insecte ce s-au înmulțit exploziv începând cu anul 1999, mai întâi în Tahiti, apoi și pe numeroase alte insule. Hrănindu-se, ele acționează devastator asupra arborilor, dar și... spectaculos. Pentru a ajunge la sevă, sapă canale în plante, dar nu rețin decât substanțele nutritive, după care elimină seva, astfel sărăcită, la interval de circa trei minute, așa încât din arborii infestați pare că plouă. Rolul viespilor războinice, „fabricate" și testate în laboratoare din California, este de a-și depune ouăle în cele ale mușstelor tahitiene, atacându-le totodată pe acestea într-o manieră specifică.

Antarctica fără ghețuri

Deși continentului de la Polul Sud i se asociază imaginea ghețurilor veșnice, el include și zone cu pământ neînghețat. Astfel, Dry Valleys („Văile Seci" ar suna pe românește)

ocupă o suprafață de peste 15.000 km² și vor deveni „prima zonă cu statut special din Antarctica". Unicitatea și importanța implicită a teritoriilor respective se referă la conservarea perfectă a unor soluri vechi de milioane de ani, cu plante și microorganisme specifice, adaptate la viața în medii extreme. De asemenea, în locuri puțin atinse de vânt și de intervenția omului, s-au păstrat chiar urme de pași datând din jurul anilor '50. *(A.N.P.)*

istorii din umbra Istoriei

Alexandru Macedon, asasinat cu premeditare?

Istoria oficială a Antichității consemnează, drept cauză a neașteptatei morți a marelui cuceritor Alexandru Macedon (Alexandru al III-lea, supranumit „cel Mare"), la vârsta de numai 33 de ani – „bolnav de friguri". Câteva argumente de luat în seamă ar fi campaniile militare epuizante, maladiile ce puteau fi cantactate ușor în timpul acestora și, nu în ultimul rând, viața pe care o dusese tânărul războinic.

Există însă și alte versiuni credibile, ce sugerează o crimă premeditată și inteligent pusă la cale, astfel încât să nu genereze suspiciuni. Oricum, Alexandru a murit subit, lăsând în urmă o enigmă în plus: *ce* sau *cine* anume l-a răpus?

Prima „moarte" – la 21 de ani

O primă bizarerie a personalității acestui rege ar fi definirea lui drept grec. Or, așa cum menționează numeroși istorici, el avea origine tracă, fiind chiar urât de moarte de grecii împotriva cărora a dus lupte nemiloase. Dar eroarea este una voită și aparține acelei istorii măsluite, mai apropiată de zilele noastre. Interesant amănunt – Alexandru s-a născut în noaptea când a luat foc la Efes celebrul templu al zeiței Artemis, sălbatica patroană a vânătorii, ulterior și a câmpului roditor și a animalelor. Întâmplare sau premoniție?

Cuceritorul Greciei avea doar 21 de ani, dar pe cât era de temut și de adulat, pe atât de mult i se dorea sfârșitul. Poate de aceea, pe când el se afla încă în campania dunăreană, la Atena și la Teba s-a răspândit vestea (adusă de un luptător grec rănit) că Alexandru a murit în luptă. Revoltele antimacedonene care au urmat au alimentat însă furia acestuia. Ajuns rapid în Beoția, după un marș forțat, a pus la cale, cu o diplomație remarcabilă, conflicte sângeroase chiar între instigatori, care au sfârșit astfel trecuți prin foc și sabie. Dar ce anume îi dădea acestui tânăr atâta curaj, forță și încredere nebunească în destinul său? Poate că secretul se află în cei trei ani de instruire (să-i spunem și inițiere?) petrecuți în sătucul Miezo, sub îndrumarea lui Aristotel, la vârsta de 13 ani.

Daidios, ultimul bal

Adevărata moarte a lui Alexandru Macedon a fost precedată de semne prevestitoare de rău, consemnate de istorici și interpretate ca atare de preoți. Se afla la răsărit de Babilon, când acoperământul capului i-a fost smuls de vânt și aruncat pe un mormânt regal vechi. Apoi, la o ceremonie militară, jilțul regal i-a fost ocupat de un individ neînsemnat. Fapte suficient de neobișnuite, pentru ca istoricul Arrianus să se întrebe retoric: „Cât de aproape îi era sfârșitul?".

Dincolo de calitățile de militar cu totul ieșite din comun, cuceritorul lumii avea un mare defect, ce a contribuit la moartea sa grabnică: bea foarte mult și mai ales vin. Dacă sfârșitul i-a fost premeditat, miza principală a reușitei se pare că era tocmai acest viciu. Pe 30 mai 323 î.Ch., demnitarul Medeios l-a invitat insistent la un banchet. A urmat un șir de zile în care a consumat mari cantități de vin, pe fondul unei febre în creștere, până la delir și în alternanță cu băile repetate. Deși nu există dovezi concludente, persistă și ipoteza otrăvirii lui Alexandru, la amintitul banchet, idee menționată de Plutarh ca făcând mare vâlvă, la șase ani după moartea marelui rege. Aceasta a survenit în a 22-a zi a lunii daidios (10 iunie).

Mormântul necunoscut al eroului

Există istorii – mai multe decât cea reală, legende și mituri. O astfel de convingere o mai au, se spune, indienii din zona orașului Multan, de pe fluviul Indus, unde Alexandru ar fi intrat orbește într-o luptă de asediere. Foarte grav rănit, el ar fi sfârșit acolo, fiind îngropat însă în mare taină de generalii săi, pentru ca oștenii să-și păstreze moralul ridicat. Versiunea atacului de malarie, încheiat definitiv pe 10 iunie 323 î.Chr., rămâne cea mai puțin spectaculoasă, la polul opus situându-se alta, de-a dreptul exotică, privitoare la o „fecioară otrăvită" ce i-ar fi fost dăruită lui Alexandru, după ce fusese „tratată" cu o substanță ucigătoare. Să păstrăm însă ca adevărată data oficială a morții tânărului rege, adăugând totuși încă un semn de întrebare. Mumificat, corpul său a fost depus de generalul Ptolemeu I în Egipt, apoi se pare că a plecat către Macedonia. Dar ce s-a mai întâmplat cu el ulterior și unde a fost îngropat, nimeni nu mai știe.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Condiții draconice pentru cosmonauți

„Temnița" din cer

După nenumărate ore de simulări într-un modul spațial de pe Pământ, astronautul (astronauții) intră în misiune. Cum va decurge viața sa într-un spațiu restrictiv în care gravitația nu mai există? La intrarea pe orbită, o mare încercare. Sângele i se ridică în piept și în cap, fața se umflă ca și cum ar sta cu capul în jos. Are nevoie de câteva zile ca situația să se normalizeze. Timp în care va trebui să funcționeze la toți parametrii pentru a-și îndeplini misiunile. Pentru asta trebuie să doarmă, să mănânce, să-și fac toaleta. Hrana sa este în mare parte deshidratată pentru a se evita perisabilitatea și ca să atârne cât mai puțin la bord. Nu o înghite ca pe niște pastile ci o prepară în cel mai simplu mod cu putință: turnând apă peste ea. Meniul poate fi însă completat cu bucate tradiționale: hamburgeri, omletă, șuncă, pui, sucuri de fructe. Într-un compartiment alăturat se poate spăla pe mâini iar pe corp se poate freca cu o cârpă umedă. Picăturile de apă care rămân sunt înghițite de un aspirator pentru a le împiedica să pătrundă, plutind, în alte compartimente și să afecteze instalațiile electrice. Mersul la toaletă impune o minimă constrângere. Astronautul trebuie să-și fixeze picioarele sub două bare pentru a nu zbura de pe WC. E nevoie apoi de un curent de aer care înlocuiește gravitația și facilitează îndepărtarea resturilor. În imponderabilitate, somnul e o binecuvântare. Nu se compară nici cu cel din hamac sau cu cel pe un pat de fân. Totul e să-și vâre mâinile în sacul de dormit pentru a nu le lăsa să plutească în derivă. Mai puțin relaxante sunt ieșirile în spațiu în costumul de protecție, o adevărată uzină dotată cu instalații electrice, dispozitive de control și reglare, radio, baterii etc. Primul lucru pe care îl face e să-și fixeze în jurul taliei dispozitivul de colectare a urinei. Urmează lenjeria intimă confecționată dintr-o plasă elastică prevăzută cu o rețea de tuburi subțiri din plastic prin care circulă apa necesară răcirii corpului în cazul unor eforturi mari, costumul care e prevăzut în interior cu o dublură de plastic; o pungă plină cu oxigen pur. Apoi, cu straturi de plastic aluminizat izolant care asigură protecție corpului la temperaturi extreme de -150ºC, +180ºC. Straturile exterioare sunt fabricate din teflon și kevlar, (folosit și la vestele antiglonț) rezistente la impacturi. Unul dintre pericole: meteoriții de mici dimensiuni. Interiorul căștii e prevăzut cu un mic dispozitiv de scărpinat nasul, un rezervor cu apă de băut și un pai. Mai are nevoie de rucsacul – sistemul de supraviețuire în spațiu – cu oxigen, apă, un dispozitiv de eliminare a bioxidului de carbon expirat și a transpirației, propulsoare pentru zbor individual în spațiu. După terminarea misiunii, va intra desigur în sala de baie pentru a face un duș cu un mic prosop umectat, va mânca un hamburger de pui și se va delecta răsfoind albumul de familie.

DORIN MĂRAN

„Demistificator" plin de curaj

Philip Klass este la ora actuală probabil cel mai avizat şi cel mai înverşunat opozant al realităţii fenomenului OZN. Compania de televiziune NOVA i-a luat şi lui un interviu în 1996, pe tema răpirilor OZN. Reproducem principalele idei din acest interviu, pentru a înţelege mai bine nu doar argumentele celor ce neagă realitatea acestui fenomen dar şi îndărătnicia cu care ei refuză ideile alternative.

Klass afirmă că măreşte fenomenul răpirilor de treizeci de ani, dar până acum nu a găsit nici un caz care să nu poată fi explicat prin cauze obişnuite. El spune „Sunt aproape convins că nu există nici o dovadă, ştiinţific acceptabilă, că am fi fost vizitaţi de extratereştri şi cu atât mai mult că ne-ar fi făcut acele lucruri înfricoşătoare". Pentru a-şi susţine punctul de vedere, Philip Klass lansase, în urmă cu câţiva ani, aşa-numita „provocare de zece mii de dolari". Rugat de reporterul NOVA să îşi explice gestul, Klass a spus: „Dacă extratereştrii răpesc pământeni, aşa cum se pretinde, înseamnă că trebuie alertat guvernul federal (american), pentru a ne apăra şi ca să ceară şi altor guverne să apere planeta. Pentru aceasta, ofer să plătesc, din economiile mele de o viaţă, 10 mii de dolari oricărei persoane care crede că a fost răpită şi raportează aceasta la FBI. Apoi FBI să investigheze cazul şi să vină afirmând «noi credem povestea spusă de această persoană»...

Klass susţine că dovezile prezentate până acum nu sunt convingătoare. Dacă cineva descoperă o cicatrice pe corp, despre care spune că n-a avut-o cu o zi înainte, pe ce bază să-l credem? Oricine poate avea o cicatrice şi să nu-i ştie cauza; poate chiar din copilărie. Lacuna de timp este o altă astfel de dovadă. „Eu însumi am astfel de lacune de timp ori de câte ori mă uit la ceas şi-mi spun: Doamne, s-a făcut deja ora două deşi eu credeam că este abia amiaza. Sau când conduc o maşină nu-mi mai amintesc să fi trecut de podul cutare sau cutare. E ceva automat".

Vorbind despre presupusele implanturi, Klass comentează: „cele câteva obiecte care au fost extrase din mâinile sau din corpul unor persoane care pretind că au fost răpite – sunt ele dispozitive microelectronice? Nu. Nu există nimic neobişnuit în ele". Dacă, aşa cum se spune, au fost răpite milioane de persoane, „ar trebui să existe măcar un obiect microelectronic sau altceva neobişnuit, despre care să putem spune: asta nu a fost făcut pe Pământ. O astfel de dovadă m-ar convinge; dar până la ora actuală n-a apărut nimeni cu o astfel de dovadă". Întrebat despre un mic obiect în formă de spirală, care apare pe radiografia nazală a unei persoane, ca ulterior, după o noapte cu o severă hemoragie nazală, artefactul să dispară, comentariul lui Klass a fost: „se pare că prima radiografie a fost făcută de un văr al ei. Când Budd Hopkins a spus – să încercăm să scoatem obiectul... acesta a dispărut. Bănuiesc că a fost un dispozitiv pe care ea însăşi şi l-a băgat în nas"...

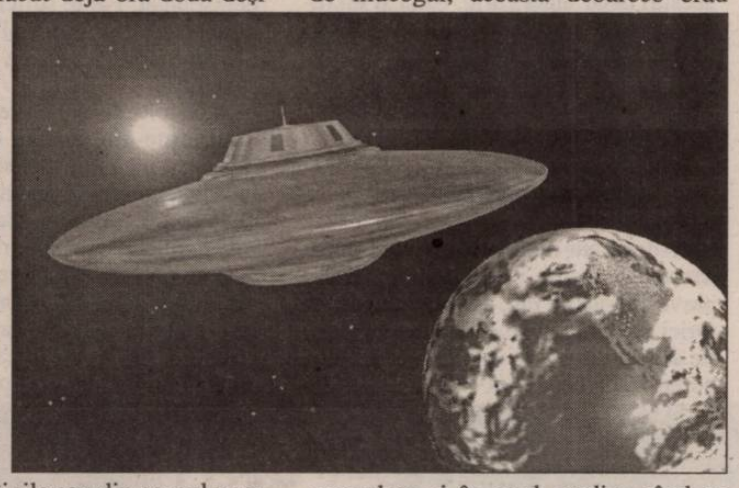

Se pot găsi explicaţii alternative

Un alt contraargument al lui Klass ar fi prea marea diversitate a înfăţişării nepământenilor. La fel, cercurile unde nu mai creşte iarba, apărute în locurile în care se spune că a aterizat un OZN, sunt cauzate – spune Klass – de un soi de mucegai, aceasta deoarece erau semnalate şi în evul mediu, când se credea că sunt produse de zâne.

Ne-am putea însă şi noi întreba dacă nu cumva era mai logic ca, în loc de un mucegai misterios care ar creşte în colonii formând cercuri perfecte, să presupunem mai degrabă că locul pe care nu mai creştea iarba a fost, la un moment dat, invadat de mucegai.

Klass recunoaşte că în treizeci de ani, de când este interesat de fenomen, 97-98% din martorii unor întâlniri OZN cu care a stat de vorbă au fost persoane inteligente şi oneste care în mod cert au văzut ceva – de obicei noaptea, pe întuneric – ceva neobişnuit, pentru care nu aveau explicaţii. Klass însuşi a văzut un obiect neidentificat, la lumina zilei. Totuşi el credea că toate aceste observaţii ar putea căpăta explicaţii obişnuite... dacă ar exista răbdarea necesară.

Cititorul este desigur liber să aprecieze dacă această argumentare este convingătoare.

DAN D. FARCAŞ

Dicţionarul cu personaje oculte

Magicianul şi vrăjitorul

În piese precum „Furtuna", „Macbeth", „Poveste de iarnă" sau „Othello", Shakespeare trasează conturul şi diferenţele dintre magician şi vrăjitor.

Magicianul evului mediu – precum Prospero din „Furtuna" – este un erudit, un iniţiat în domeniul supranaturalului care intervine numai în mod pozitiv în destinul oamenilor. Este un pasionat de învăţătură, un autodidact care-şi nutreşte forţele oculte din scrieri secrete şi dintr-o înzestrare nativă specifică, *nefiind vasalul vreunui demon.*

Astfel, Prospero (cu sprijinul lui Ariel) influenţează pozitiv soarta fiicei sale Miranda şi chiar pe cea a duşmanului său, fratele Antonio. Păstrând tradiţia iniţiaţilor, Prospero îşi îngroapă (în finalul piesei) toate tratatele de magie – gest tipic al ezoterismului magicienilor.

Vrăjitoarele deţin forţe supranaturale în urma unui *pact cu entităţi demonice (spune teoria),* care le conferă puteri îndreptate – preponderent – împotriva liniştii existenţiale a muritorilor, provocându-le crize, impas, dezastru. Rolul lor de a ghici viitorul este asociat inevitabil cu influenţa malefică asupra acestuia. Relaţiile dintre *Macbeth* şi cele trei vrăjitoare sunt elocvente în acest sens. Soarta generalului (viitor rege) este pecetluită prin intrarea lui sub dependenţa ursitoarelor. Macbeth nu se mai poate opune sângeroaselor evenimente ce-l vor duce la pieire. La a doua întâlnire cu vrăjitoarele, apar şi demonii care le patronează – personaje groteşti, magistral creionate de autor.

Aceeaşi dependenţă nefastă faţă de vrăji şi vrăjitoare apare cu un tragism de mare forţă şi-n *„Othello".* Batista brodată cu boabe de căpşune, pe care maurul o oferă adoratei soţii – Desdemona – a fost supusă unei crâncene vrăji de către o sybilă egiptenă (profetesă aservită unor entităţi superioare). Cei doi vor fi fericiţi doar atâta timp cât batista se află în posesia Desdemonei, în caz contrar, moartea îi va despărţi. Nevasta lui Iago fură această bastistă şi Othello consideră că absenţa ei este dovada supremă a infidelităţii. Copleşit de durere, el duce la îndeplinire vraja fatală.

Împotrivirea faţă de cele prezise de vrăjitoare este imposibilă, supunerea muritorilor faţă de prevestiri este totală. Încercând să tranşeze aceeaşi delicată problemă a fidelităţii, Leontes (regele Siciliei) apelează la oracolul din Delfi – în *„Poveste de iarnă".* Consultând zeii, urmaşele Pythiei şi supusele lui Apollon îi transmit că Hermiona, regina, este o virtuoasă. Leontes nu crede, îşi pedepseşte nevasta, dar destinul îi va confirma că profetesele din Delfi n-au greşit...

Shakespeare nu s-a lăsat influenţat de legenda lui Faust. Fiind un erudit, un iniţiat în magie prin învăţătură, Faust este tipul magicianului. Pactul cu Mefistofeles (demon de rang înalt) îi conferă însă titlul de vrăjitor aservit forţelor Infernului. Pe de altă parte, covârşitoarea dragoste pentru Margareta îl umanizează... Deşi Marlowe a publicat în 1588 „Tragica istorie a doctorului Faust", Marele Will a ştiut cu abilitate să ocolească ambiguităţile legendarului personaj german, delimitând clar magicianul de vrăjitor.

PAUL IOAN

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

M/30

NUME _____ PRENUME _____
ANUL___, LUNA___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Imposibilul umileşte realitatea

Candela din miezul Pământului

În miezul Pământului se află o sursă de foc inepuizabilă care radiază – numai pentru cei aleşi, adică pentru cei care pot recepta mesajele *flăcării veşnice* – înţelepciune şi prostie, agresivitate şi pacifism, adevăr şi minciună, cu alte cuvinte de la acea torţă magică discretă dar foarte activă ni se trag toate... Acesta este discursul mesianic al unui troglodit care scoate capul spre zările albastre pentru a-şi năuci adepţii. Malcom Freaser zis „Corăbierul din Maloga" – un şarlatan dispus să cheltuiască mii de dolari cu aberaţiile sale pe Internet – este un „trimis al ultimei speranţe", care mai cere şi un tarif aparent modic pentru cei care vor să se înscrie în clubul său de „salvare de la pieire a omenirii"... Dragi cititori, să nu vă surprindă că vă atragem atenţia asupra clovnilor cu pretenţii de salvamari ai omenirii, căci talentul de a face bani pe seama oamenilor cinstiţi şi mai puţin informaţi a creat o prosperă industrie a escrocilor. Din păcate, nu mai avem de-a face cu acea epocă romantică a ocultismului medieval şi chiar post medieval, în care magicieni sihastri făceau tot felul de previziuni catastrofice. Astăzi proliferează „gangsterii parapsihologiei", aşa cum i-a numit prof. Richard Wise (Universitatea Yale) într-un studiu dedicat formelor moderne de rescriere a unor pasaje biblice cu tentă pesimistă. În această rubrică vom demasca cazurile notorii de înşelătorie „savantă" a marelui public. *(P.I.)*

Valurile ucigaşe de căldură

Modificarea climei reprezintă şi ea o ameninţare extrem de serioasă, la adresa sănătăţii omului şi a vieţii, în general. Organizaţia Mondială a Sănătăţii face cercetări pe această temă de mai mult timp, concluziile deloc plăcute determinându-i pe specialişti să lanseze puternice apeluri la luciditate şi la responsabilitate.

Perioadele de căldură extremă cresc în frecvenţă şi în intesitate şi, o dată cu ele, riscurile de îmbolnăvire şi mortalitatea, în special la persoanele vârstnice şi la săracii din oraşe. Vara lui 2003 a fost un asemenea exemplu nedorit, dar estimarea numărului de victime ale căldurii, faţă de cele ale poluării excesive, nu se poate realiza încă. Există în schimb certitudinea că un sezon la fel de torid ca acesta, la jumătatea secolului în curs se va repeta o dată la 3-5 ani. Creşterea temperaturii mediului provoacă deshidratarea accentuată a organismului, care e solicitat astfel să-şi pună în funcţiune mecanismele de răcire, muşchiul cardiac lucrând în forţă. Urmarea principală – accidente vasculare şi respiratorii.

Echilibrarea naturală a fluctuaţiilor de temperatură de la zi la noapte tinde şi ea să dispară treptat, deoarece nopţile devin din ce în ce mai calde. Pe plan global, această uniformizare nocivă face parte din ceea ce specialiştii deja numesc *catastrofe climatice,* al căror bilanţ (mereu crescut) dă fiori reci: peste 80.000 de morţi anual, din cauza epidemiilor, intoxicaţiilor, rănirilor, depresiilor. De asemenea, extinderea multor maladii grave este influenţată de climatul în schimbare: maladia – un miliard de persoane infectate, meningoencefalită – zeci de milioane de cazuri noi pe an, leishmanioza – două milioane, boala somnului – 400.000, febra galbenă – 200.000 etc.

Refugiile climatice par deocamdată singura soluţie de atenuare a şocului supraîncălzirii, idee exemplificată cu recenta situaţie din Chicago, unde au murit peste 600 de persoane din cauza caniculei, dar se spune că multe alte potenţiale victime au fost salvate prin „carantina" în locuri speciale, sub supraveghere medicală şi cu ajutorul unui sistem informatic performant. Totuşi, pentru miliardele de pământeni, mulţi trăind în ţări sau în zone nu tocmai comparabile cu metropolele americane, acest tip de protecţie rămâne o utopie. Pe de altă parte, Europa care se pregătea de o nouă eră glaciară trebuie să se aştepte, dimpotrivă, la ierni din ce în ce mai puţin geroase şi deci la decese mai puţine cauzate de frig.

Patologiile climatice se înmulţesc în ritm galopant. Reţinerea apei în corp, pe caniculă, şi urinarea redusă favorizează formarea *calculilor renali. Naşterile premature* şi *mortalitatea prenatală* cresc şi ele. Apoi, alte maladii „se bucură" de căldura excesivă, cum sunt diversele tipuri de *cancer al pielii.* Acolo unde intervine poluarea, efectele se diversifică şi se amplifică: *boli respiratorii* (la oraş, riscurile sunt uriaşe); *intoxicaţii alimentare* (cu salmonella, colibacili sau boli de tipul legionellozei, cauzată de apa infestată); *infecţii,* maladii transmise de *animalele purtătoare,* precum insectele, acarienii, păsările, rozătoarele etc.

Peste 50 de ani, situaţia ar putea fi catastrofală. 60% din populaţia globului va trăi în zone atinse de paludism; peste 50% – în zone unde va exista virusul meningo-encefalitei; febra galbenă va emigra din continentele african şi american, atingând Asia şi Europa, cu duritate. Exemplele pot continua iar la cauzele amintite trebuie adăugate fenomenele extreme (inundaţii, cicloane, secetă), care detremină consumul de apă murdară, nepotabilă. Ameninţarea la care ne-am referit nu e, de fapt, ceva de ultimă oră, ci ea face parte dintr-un scenariu anticipat de mult, de oamenii de ştiinţă cu raţiunea trează. Totuşi – paradoxal sau nu – câtă vreme tot omul stă la originea propriei sale distrugeri, chiar trebuie să ne aşteptăm ca avertismentul, odată ignorat de factorii responsabili, să devină realitate ireversibilă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

Mecanismele lui Dumnezeu

Reiau un subiect „fierbinte" din biologie – cel al celulelor **sușă** (sau **stem** – celule **precursoare**, pentru organele corpului uman) – pentru că aici ne aflăm, în lumea ştiinţei, în cel mai „fierbinte" domeniu al ei, cu temperatură (ştiinţifică) mult mai ridicată decât mecanica cuantică, biomemoriile pentru computere sau Big Bang-ul, explozia iniţială, cea care a născut Universul în care trăim.

Aceste celule precusoare / stem / sușă au fost „demascate", cu ani în urmă, în procesul de mitoză, de diviziune celulară urmând fecundării unui ovul de către un spermatozoid (la om, la şoarece, la orice organism superior). Diviziunea celulară se porneşte – şi aici, cu umilinţă, oamenii de ştiinţă spun: din motive necunoscute... – celula se „rupe" în două părţi, cele 2 părţi în alte 4, etc., etc., mitoza foloseşte puterile lui 2 (2, 4, 6, 8, 16, 32...) – se obţin grupări de celule de acelaşi tip (morulă, blastulă, gastrulă – manualele de Biologie descriu exact procesul) iar în a 5-a zi, tot „din motive necunoscute" (ce lovitură pentru aroganţa creierului nostru!) încep să apară celulele specializate – cele care se vor transforma în neuroni sau în globule roşii (sângele) sau în ţesut osos, muscular sau – amănunt foarte important – în ficat, stomac, creier.

Ce au îndrăznit să facă biologii? Au scos oul fecundat în afara uterului matern, l-au crescut in vitro, adică în vasul de experienţă, hrănindu-l cu ser fiziologic şi alte lichide, procesul de mitoză s-a declanşat (la cine ştie ce semnal ceresc...), iar experimentatorii l-au întrerupt, în ziua a 5-a, preluând doar celulele-sușă misterios născute, pe care le-au pus, separat, în „pepiniere" de celule specializate. După care, nu-i aşa, putem injecta creierul, ficatul, stomacul bolnav al „tatălui" sau „mamei", adică al donatorilor de spermatozoid, respectiv, de ovul, stratul de celule funcţionale. Aceste implanturi nu vor fi rejectate de pacient (căci trupul îşi recunoaşte propriul ADN) şi vor contribui la îmbunătăţirea lui.

Simplu? Nu, pentru că bisericile şi moraliştii s-au amestecat în afacerile ştiinţei. Pentru că, susţin cârtitorii, ştiinţa s-a amestecat, în cazul celulelor-sușă, în chiar treburile Creatorului. Aşa că celulele-sușă embrionare au fost condamnate viguros de bigotul G.W. Bush şi de alţi politicieni şi excluse din arsenalul medical al SUA şi al multor ţări avansate.

S-a crezut, o vreme, că locul lor poate fi luat de aşa-numitele celule-sușă adulte, un fel de „rezervă" de celule de ziua a 6-a (de la procreare), pe care fiecare organism şi le păstrează în creier, intestine, piele, măduva oaselor, probabil, pentru eventualele reparaţii de care corpul are nevoie, în timpul vieţii. Dar s-a observat că acest gen de celule au doar o mică parte din plasticitatea celulelor-sușă embrionare, cu un mic „profit" doar în rentabilizarea, într-o oarecare măsură, a ficatului sau ţesutului muscular ale pacientului de la care au fost prelevate. Cercetătorii sunt însă siguri că doar miraculoasele celule precursoare embrionare vor putea fi marii „doctori" pe care genetica şi biologia moleculară ni-i pot oferi. Cercetări avansate, în Coreea de Sud şi în Marea Britanie, în China şi în alte ţări mai puţin bigote ne dau mari speranţe: folosind, pentru auto-reparare, celule embrionare precursoare, pe care le obţinem dezvoltând – poate prin fecundaţie în vitro, poate chiar prin clonare – părţi de organe utile, ne putem gândi la transformarea noastră în Matusalemi capabili să hălăduiască pe Terra sau în afara ei, sute şi sute de ani.

ALEXANDRU MIRONOV

Ştiţi ce spuneţi?

Megaloman

(nu vorbim despre politicieni aflaţi în campanie electorală), iar dacă acele calităţi chiar există, faptul nu e îngrijorător: personajul respectiv e doar foarte orgolios, trufaş. În schimb, dacă ajunge la afirmaţii de genul „voi fi preşedintele ţării", „sunt un talent de geniu, dar necunoscut" sau „...noul Mesia", avem cu-adevărat o problemă. Megalomania este şi ea o tulburare mentală de o anumită factură şi poate reprezenta simptomul unei boli psihice grave, ca mania sau paranoia. *(A.N.P.)*

Omul în oglindă

Puşcărie pentru insomniaci şi depresivi?

Cu un termen poetic, psihiatria numeşte „durere morală" acea maladie mentală caracterizată prin tristeţe, autoculpabilizare, autodepreciere etc., adică depresia. Ce legătură are aceasta cu închisoarea?

Insomnia, parţială sau totală, este un simptom specific al anxietăţii cronice. Un psihiatru american a reuşit să scape de depresie, şi implicit de insomnie, după douăzeci de zile de puşcărie. Poate fi un exemplu demn de urmat? A sta la zdup o săptămână e un balsam incredibil

Se ştie în lumea medicală că printre cei mai expuşi la maladii mentale sunt înşişi medicii psihiatri. Prof. David Conrad Stews (Carolina de Nord) se ocupa de peste douăzeci de ani de depresivii care-i treceau pragul cabinetului. El însuşi voia să se reprofileze, extenuat de problemele care se revărsau asupra sa. Numai întâmplarea a făcut ca să fie luat în custodie de poliţie şi să stea la mititica aproape trei săptămâni. Avusese un schimb de „amabilităţi" cu o patrulă rutieră şi fusese acuzat (pe nedrept, spune el) de depăşirea vitezei legale.

Privaţiunile din timpul detenţiei (a refuzat să fie scos pe cauţiune de soţie) parcă au făcut minuni. Neavând cu cine sta de vorbă (singur în celulă), mâncând superficial (din lipsa poftei de mâncare) şi mai tot timpul meditând asupra nedreptăţii care se abătuse asupra sa, prof. Stews a părăsit foarte relaxat puşcăria, deşi nu dormise decât câte o oră-două pe noapte. Ce s-a întâmplat cu psihicul acestui om căruia puşcăria ar fi trebuit – după o anumită logică – să-i agraveze starea depresivă? Mai slab cu trei kilograme, încercânat dar într-o formă fizică mult mai bună decât la intrarea în custodie, prof. Stews şi-a povestit uluitoarea experienţă tămăduitoare într-o broşură de excepţie intitulată „20 Days 4 A New Man" (Douăzeci de zile pentru un om nou, Dawn Press Ltd., 2003). Buretele care i-a spălat melancolia cronicizată a fost alcătuit, spune autorul, din „dispreţul celor din jur pentru un om nevinovat care a fost plantat cu forţa pe o «insulă» a izolării cvasitotale de civilizaţie". De altfel, „puşcăriaşul" s-a autoprivat de orice informaţii exterioare, refuzând ziarele şi ascultarea radioului. Pe măsura ce zilele de încarcerare treceau, amintirile dureroase se estompau şi dragostea de viaţă se revigora. Ajunsese să fie convins, printre altele, că o cină alături de soţia sa, la restaurant, ar fi un moment de totală fericire. De asemenea, o plimbare de weekend în natură şi o partidă de pescuit ar reprezenta cea mai sănătoasă încărcare a bateriilor sufleteşti. În finalul broşurii sale, prof. Stews mărturiseşte cu mâna pe inimă că nu este vorba de un vreun delir provocat de un intens tratament cu antidepresive, ci de o autentică stare de încredere în sine. Simptomele fataliste, tendinţele suicidare, pierderea stimei faţă de sine şi insomnia au dispărut o dată cu umilinţele şi privaţiunile suferite la puşcărie.

Nu asaltaţi, totuşi, penitenciarele!

Psihiatrul american crede că elemntul surpriză a fost decisiv pentru a scăpa de depresie. Cazul său este greu de repetat, căci a te duce deliberat la închisoare, (câteva zile sau săptămâni) pentru a te vindeca nu poate avea mari sorţi de izbândă. *Psihicul său a primit nepremeditat un şoc puternic,* aşa s-a produs declicul. Durata foarte scurtă a fost şi ea un element favorabil. Dar ce au de făcut zecile de milioane de depresivi ai planetei? „Imperativul absolut" constă în relaxare, modalităţile depinzând de fiecare dintre noi, cei care ne simţim la domiciliu, fără zeghe, ca la zdup. Nu ştiu dacă reciproca e valabilă.

P.S. *Stimaţi cititori, v-aţi duce câteva zile la pârnaie pentru a vă reîntoarce mai proaspeţi în libertate? Vă aşteptăm cu interes scrisorile.*

PAUL IOAN

E bine de ştiut

Miopia reprezintă aceă tulburare a vederii ce se manifestă prin scăderea capacităţii de percepere a obiectelor aflate la distanţă. Este un defect pe care tinerele mame ar trebui să-l descopere încă din primele zile de viaţă ale nou-născutului. Testul este simplu: prin dreapta sau stânga sa, apropiaţi de ochii copilului o sursă de lumină puternică. Dacă micuţul îşi fereşte privirea, dă semne că obiectul luminos îl deranjează, fiţi liniştite, vederea

MIOPIA LA COPII

copilului este bună, chiar dacă, deocamdată, la această vârstă nu deosebeşte obiecte.

Miopia simplă poate apărea pe la 4-5 ani şi devine staţionară după 20 de ani. Primele indicii privind miopia copilului sunt uşor de depistat: dacă este la grădiniţă sau la şcoală, se plânge că nu vede bine la tablă, face eforturi pentru a distinge desenele ori literele, priveşte printre gene, îşi strânge pleoapele, dorind să obţină imagini mai clare. Afecţiune oculară uşoară, miopia face ca şcolarii mici să aibă dificultăţi la învăţământ, prezentând, de asemenea, dureri de cap şi dureri ale ochilor. Demn de luat în seamă este faptul că, necorectată la timp, miopia poate schimba comportamentul copiilor. Copiii miopi devin timizi, sunt mereu retraşi, singuratici.

Pentru a preîntâmpina aceste neplăceri se impune consultul medicului oftalmolog. Acesta va recomanda purtarea ochelarilor corectori ai miopiei. Acasă părinţii vor asigura condiţii optime pentru pregătirea lecţiilor: masa de lucru trebuie astfel orientată încât lumina să vină din partea stângă. Cărţile şi caietele vor fi aşezate la o distanţă de 30-35 cm faţă de ochi. Cum ochii sunt lumina vieţii, sănătatea lor trebuie vegheată cu grijă.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Întoarcere la Monaco

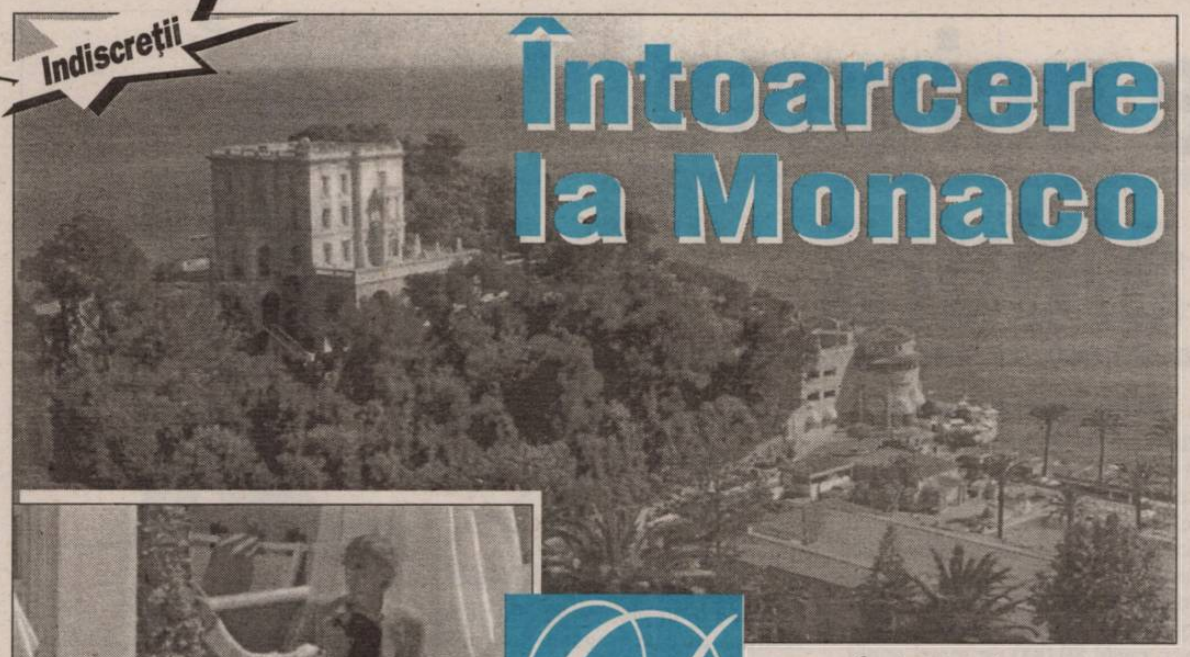

După mult timp, prinţesa Caroline şi Ernst August de Hanovra au revenit la Monaco. Cum copiii au crescut şi pot sta şi singuri la Paris, Caroline a decis să se instaleze la „La Vigie", un somptuos castel din sec. al XIX-lea, ocupat până în anul 2000 de prietenul său Karl Lagerfeld. Cu cele 15 camere ale sale, fiecare dotată cu baie şi un salon, această casă de 600 m², situată la doi paşi de mare, este suficient de încăpătoare şi pentru oaspeţi.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Ochii, oglindă a sufletului

Culoarea ochilor reflectă „culoarea sufletului", caracterul fiecăruia. Ochii spun multe şi despre iubirea voastră.

◆ Dacă aveţi ***ochi albaştri sau cenuşii,*** sunteţi creativă. Deciziile importante le luaţi în mod independent, sunteţi oricând gata de aventură şi mergeţi fără ezitare înainte. Persoane ambiţioase, preferaţi să obţineţi ceea ce vreţi prin forţe proprii. În privinţa dragostei, alegeţi-vă partenerii după şoaptele inimii, nu ale raţiunii. Căsătoriile din interes nu-i fac fericiţi pe cei ce fac parte din această categorie.

Există o compatibilitate perfectă cu cei care au ochi căprui. Este varianta în care iubitul vă va purta pe braţe toată viaţa.

Cu cei care au ochi verzi, şansele de succes sunt foarte reduse. Alesul inimii voastre cu ochi verzi este conservator şi nu suportă femeile ce preiau iniţiativa. Doar umorul dv. îl poate cuceri.

◆ Femeile cu ***ochi negri sau căprui*** sunt capricioase, obişnuite să obţină totul cu multă uşurinţă de aceea nu ştiu ce este efortul pentru atingerea unui scop. Pentru a fi fericită, alegeţi-vă un partener care este gata să renunţe la orice de dragul dv. Cu cât veţi fi mai pretenţioasă şi mai capricioasă, cu atât vă va iubi mai mult.

În privinţa compatibilităţii cu cei care au ochii căprui, chiar dacă nu vă veţi simţi protejată, puteţi conta pe bunăvoinţă şi înţelegere.

Dacă sunteţi răbdătoare şi nu încercaţi să grăbiţi mersul evenimentelor, cu cei care au ochi albaştri sau cenuşii puteţi avea o relaţie extrem de reuşită. Cu cei care au ochi verzi relaţiile sunt foarte calme. Nu veţi auzi declaraţii memorabile de dragoste, în schimb seriozitatea şi ataşamentul acestui partener sunt ferme.

◆ Dacă aveţi ***ochi verzi,*** înseamnă că aveţi multă sete de cunoaştere şi multă putere de muncă. În viaţă vă conduceţi după principii clare, conservatoare. Vă place să-i ocrotiţi pe cei din jur, nu vă plac disputele şi sunteţi adeptele înţelegerii depline. Persoane creative, implicate în multe proiecte, cu multe idei originale pe care încearcă să le înfăptuiască. Alături de ele nu te poţi plictisi niciodată. În dragoste, un bărbat cu ochi verzi este tot ce aţi visat. Mici dispute, din când în când, condimentează relaţia, dar scot în evidenţă şi soliditatea sentimentelor. Relaţia cu un bărbat cu ochi albaştri sau cenuşii va fi pentru dv. plină de pasiune. Dacă îl iubiţi din toată inima şi îi acceptaţi un oarecare ascendent, vă va pune o lume întreagă la picioare. Dacă nu îl terorizaţi cu crize de gelozie, cu un bărbat cu ochi căprui puteţi avea o relaţie deosebit de reuşită, cu multe perspective.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Fără riduri

Orice femeie visează să aibă un ten frumos, neridat. Dar, cum putem atenua ridurile. Iată câteva sfaturi extrem de benefice:

◆ Seara, după ce aţi curăţat faţa cu un lapte demachiant şi cu o loţiune tonică sau cu o infuzie de plante, aplicaţi pe faţă, gât şi pe decolteu un strat subţire, de cremă hrănitoare. În jurul ochilor ungeţi pielea cu un strat subţire de miere. Se taie o jumătate de banană în rondele, care se strivesc uşor, apoi se aplică pe zonele pregătite pentru această mască. Staţi întinsă, timp de 20 de minute, după care vă spălaţi. Aplicaţi în jurul ochilor un gel special pentru această zonă. Repetaţi, seară de seară, timp de o săptămână. Pielea capătă aspect catifelat, iar ridurile se atenuează.

◆ Dimineaţa spălaţi-vă ochii cu infuzie de albăstrele.

◆ Înainte de a vă machia, aplicaţi crema de zi şi, cu degetele mijlocii, efectuaţi între 50 şi 100 de mişcări circulare în jurul ochilor.

◆ Apăsaţi pe o coajă de portocală astfel încât zeama ei să vă pătrundă în ochi. Ustură puţin dar veţi avea cei mai strălucitori ochi.

Gastronomice

Iată alte reţete trimise de cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca:

Ardei umpluţi cu urdă

Ardei graşi, 500 g urdă, 250 g smântână groasă, 2 ouă, 2 linguri ulei, 0,150 l apă.

Ardeii spălaţi se curăţă de seminţe şi vinişoare. Brânza (urda) se freacă bine cu o lingură de lemn şi se amestecă cu ouăle şi mărarul spălat şi tocat mărunt. Cu această compoziţie se umplu ardeii şi se aşază într-o cratiţă cu partea umplută în sus. Peste ardei se toarnă uleiul, smântâna şi se presară puţină sare. Se dă la cuptor până când ardeii sunt gata. Se servesc cu smântână şi cu mămăliguţă sau simpli, după gust.

Dovlecei de Dalmaţia

1 kg dovlecei mici, 3 roşii, ulei, 1-2 căţei de usturoi, sare, piper, pătrunjel verde.

Dovleceii spălaţi se curăţă de coajă şi se taie felii rotunde de grosime potrivită. Se pun într-o tigaie unsă bine. Printre rânduri se pun roşiile tăiate în felii subţiri sare, piper măcinat şi pătrunjel verde tocat fin. Deasupra se toarnă ulei şi puţină apă. Se acoperă cu capac şi se dă la cuptor să scadă la foc încet. Se serveşte cald sau rece, sau ca garnitură lângă fripturi.

Prăjutiră cu vişine

1 pachet de unt sau de margarină, 5 ouă, 300 g zahăr, praf de copt stins cu oţet sau cu suc de lămâie, vanilie, coajă de lămâie, 150 g lapte sau smântână (7-8 linguri), 380 g făină, 1 kg vişine fără sâmburi, 1 lingură griş.

Se freacă gălbenuşurile cu untul şi zahărul până devine spumos. Se pun coaja de lămâie şi vanilia. Se bate bine cu telul, apoi se adaugă făina şi praful de copt şi se încorporează bine totul. Se unge tava cu unt, se tapetează cu făină, se toarnă compoziţia şi deasupra se pudrează cu griş, se aşază vişinile, tăvălite în zahăr, scorţişoară, făină. Se dă la cuptor. Când s-a copt se scoate tava; se taie după ce s-a răcit. Se pudrează cu zahăr pudră.

Parfeu de cacao

1 lingură cu zahăr, 1 lingură cacao, 1 lingură lapte praf, 2 linguri apă, 400 g frişcă.

Se amestecă totul bine, fără frişcă şi se pune pe plită la foc mic, amestecând până se îngroaşă puţin. Se lasă să se răcească. Se amestecă apoi cu frişca şi se dă la frigider.

Îngheţată de zahăr ars

250 ml lapte, 4 gălbenuşuri, 125 g zahăr, vanilie, 100 g făină, frişcă.

Se pune zahăr să ardă şi se stinge cu apă. Restul de zahăr se freacă cu gălbenuşurile până se face spumă. Laptele se fierbe cu vanilia, iar când s-a răcit se toarnă peste gălbenuşuri. Se pune la foc mic, se amestecă până se îngroaşă ca o smântână. Se adaugă zahărul ars, se amestecă, se lasă să se răcorească. Se amestecă frişca, se pune în forme şi se dă la congelator.

Câteva adevăruri despre mezeluri

Mezelurile sunt înscrise pe cele mai multe liste ale alimentelor nu tocmai favorabile sănătăţii. Motivul? Conţin prea multe grăsimi, sare „ascunsă", diverşi coloranţi şi stabilizatori, unele E-uri... Să fie chiar aşa? Adevărul este pe undeva, la mijloc, prejudecăţile putând fi înscrise la rândul lor fie la rubrica *fals*, fie la rubrica *adevărat*.

Furnizează prea multe grăsimi

FALS. Grăsimile saturate, nocive ce-i drept pentru sănătate, sunt prezente în preparatele industriale din carne, dar ele sunt echilibrate şi de alte ingrediente similare. Deşi grăsimile sunt prezente într-o proporţie importantă în mezeluri, 40-50% din conţinutul acestora e format din acizi graşi mono-nesaturaţi (cum ar fi uleiul de măsline), 12% acizi poli-nesaturaţi, precum şi alte uleiuri vegetale. Prezenţa semnificativă a acizilor mono-nesaturaţi este explicată de însăşi fiziologia digestivă a porcului (a cărui carne se foloseşte preponderent la fabricarea mezelurilor), animal mono-gastric. Conţinutul în grăsime al mezelurilor diferă mult în funcţie de sortiment: bunăoară, jambonul degresat este un aliment „uşor" (cu un conţinut de 3-5% grăsime), în timp ce cârnaţii pot avea până la 40% grăsime. Alte preparate din carne şi organe animale, cum ar fi pateul de ficat, au un aport de până la 300 mg de colesterol pe suta de grame, „amănunt" ce trebuie luat în calcul de persoanele cu o rată crescută a colesterolului.

Consumul excesiv, risc pentru cancer

ADEVĂRAT. Până nu demult, cercetările privind riscurile declanşării cancerului nu făceau diferenţa între consumul de carne şi produse industriale din carne. Luate la un loc, pe seama acestora se punea un risc de peste 20%, până la 40%, şi era vorba de consumul de porc, vacă, viţel, miel... Cel mai nou studiu european de amploare, început în 1993 şi extins pe 472 000 de persoane din nouă ţări, cărora li s-au înregistrat obiceiurile alimentare, a reuşit să facă distincţia clară între consumatorii constanţi de carne roşie şi cei de mezeluri. Concluzia a fost că riscurile legate de consumul de carne roşie s-au relativizat, în timp ce obiceiul de a mânca zilnic minimum 60g de mezeluri a evidenţiat un pericol de cancer colorectal crescut cu 50%. Acest efect s-ar datora de fapt încărcăturii de nitriţi care, în contact cu fierul şi alte substanţe din organism (amine) dau naştere unor substanţe cancerigene.

Combat anemia

ADEVĂRAT. Potrivit unui recent studiu britanic, femeile care mănâncă zilnic porţii mici de carne roşie şi de mezeluri (sub 90 g) au de două ori mai puţine riscuri de a se confrunta cu lipsa de fier din organism, în comparaţie cu cele care fac excese (peste 140 g pe zi). De exemplu, 100 g de cârnăciori uscaţi sau de salam mai slab asigură 100% din necesarul zilnic de fier al femeii active, aflată la vârste de dinaintea menopauzei. Acelaşi lucru se întâmplă în cazul gravidelor şi copiilor aflaţi în procesul de creştere. De asemenea, susţin specialiştii, una din patru femei suferinde de anemie îşi poate reface echilibrul fierului consumând zilnic 100 g de mezeluri, dar nu mai mult.

Pot declanşa diabetul de tip II

ADEVĂRAT. Un studiu american efectuat pe 90.000 de femei, mari amatoare de mezeluri (şuncă şi cârnaţi) a arătat că riscul contactării unui diabet de tip II este de două ori mai crescut în comparaţie cu persoanele care consumă cantităţi mici de mezeluri. Grăsimile saturate sunt cele care favorizează declanşarea bolii.

Cum să alegem mezelurile?

În revista „Sciences et Avenir", reputatul nutriţionist francez dr. Jean-Michel Cohen, autor al unui *Ghid al alimentelor* în care analizează pe toate feţele 5.000 de produse, a oferit răspunsuri la câteva întrebări pe care şi le poate pune oricine.

◆ *Putem mânca mezeluri dacă ţinem regim?*

Da, dacă acestea furnizează cel mult 145 kcal la 100 g. În această categorie se înscrie de obicei jambonul slab, care are 3-8% grăsime.

◆ *Jambonul este cu adevărat imbatabil?*

Nu neapărat, deoarece există multe sortimente cu numele de... jambon, adică fals etichetate în acest fel, cu o calitate nutritivă inferioară, adică mai bogate în grăsimi şi mai sărace în proteine. Nici sortimentele cu prea mari pretenţii şi preţuri pe măsură (cele foarte deschise la culoare) nu sunt cele mai bune pentru sănătate, componentele nutritive fiind sărăcite în procesul amplu de producţie.

◆ *Ce loc ocupă mezelurile din carne de pasăre pe lista alimentelor similare?*

Deşi par mult mai „uşoare" decât celelalte sortimente de porc sau vacă, mezelurile de pasăre se pregătesc din carne compactată, deshidratată, sărată, colorată artificial... Adică au „o parte" sintetică destul de semnificativă.

◆ *Există o vedetă a mezelurilor?*

Datorită valorii calorice şi a conţinutului scăzut în grăsimi, ideale sunt mezelurile din carne de vacă sau, măcar, în amestec cu carnea de porc.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

HEMORAGIE PULMONARĂ

MIHAI B. din Câmpina, jud. Prahova. Hemoragia pulmonară este un semn de boală foarte grav. Câteodată poate fi însă vorba de un simptom înşelător, provocat doar de o hemoragie nazală. Alteori, hemoragia îşi are originea la nivelul căilor respiratorii superioare şi este întotdeauna însoţită de tuse. Sângele nu este neapărat spumos şi e deschis la culoare. În schimb, este închis la culoare dacă provine dintr-o arteră pulmonară şi situaţia e gravă. În cantitate mai mare, sângele provenit din plămâni este eliminat prin vomă. Dacă rămâne mai mult timp în stomac, este descompus de sucul gastric, iar conţinutul vărsăturii devine brun-cafeniu. De asemenea, fecalele capătă o culoare care merge spre negru. Sângerările pot avea originea şi în varicele de esofag, dând însă impresia de hemoragie pulmonară. În ce vă priveşte, neplăcerile cu care vă confruntaţi trebuie să vă îndemne să consultaţi cât mai urgent un medic, ideal într-un spital, pentru precizarea diagnosticului.

Bancă mondială de celule

Anglia lucrează la un proiect ambiţios: crearea unei Bănci mondiale de celule suşe, stocate şi manipulate în condiţii de siguranţă perfectă. Obiectivul: ameliorarea accesului echipelor de cercetători la acest material biologic. Banca va funcţiona sub autoritatea „*National Institute for Biological Standards and Control*, un organism care depinde direct de guvernul britanic. Pe plan mondial, există deja şi alte bănci de celule, dar aceasta va fi prima care va stoca mai multe tipuri de celule suşe: embrionare, fetale şi adulte. Celulele suşe reprezintă o provocare majoră pentru cercetarea prezentă şi viitoare. Interesul oamenilor de ştiinţă pentru celulele suşe porneşte pe de-o parte de la faptul că acestea au capacitatea de a se multiplica şi reproduce la infinit, iar pe de alta că fiecare celulă „vorbeşte" despre proprietăţile ţesutului de unde a fost prelevată. Lumea medicală speră ca, într-un viitor apropiat, cercetătorii să descopere modalitatea de a repara ţesuturile bolnave sau rănite, ba chiar de a le înlocui, folosind capacitatea celulelor suşe de a se multiplica.

Remedii naturale

3 ceaiuri liniştitoare

Spre deosebire de medicamentele obişnuite menite să calmeze nervii, ceaiurile de plante nu creează dependenţă şi nu sunt toxice. Au un gust plăcut şi pot constitui un pretext de pauză binevenită pe parcursul unei zile obositoare şi pline de stres.

1. ***Aromă de mentă.*** Se amestecă 30g de frunze de trifoişte de apă cu 10 g de mentă. Peste 3 linguriţe de amestec se toarnă 500 ml de apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute. Se beau zilnic 3 ceşti de ceai cald.
2. ***Cocktail de plante.*** Avem nevoie de: flori de gălbenele (1g), conuri de hamei (5g), frunze de rozmarin (10g), frunze de mentă creaţă (10g), frunze de mur (15 g), sunătoare (15 g), rădăcini de valeriană (25g), frunze de roiniţă (20g). Plantele se amestecă în cantităţile indicate. Se fierb 3 linguriţe de amestec cu 3 căni de apă, timp de 5-10 minute. Se strecoară; se beau zilnic, înghiţitură cu înghiţitură, 3 ceşti de ceai cald.
3. ***Bătrâna valeriană.*** Se amestecă 40g de frunze de trifoişte de apă cu 30g de frunze de mentă şi 30g de rădăcini de valeriană. Se fierb 2 linguriţe de amestec cu 2 căni de apă, timp de 5-10 minute, se strecoară şi se beau seara, înainte de culcare, 1-2 ceşti cu ceai cald.

ALZHEIMER

progrese mici, dar promiţătoare

Cercetarea internaţională privind maladia Alzheimer nu conteneşte, cu atât mai mult cu cât progresele care s-au făcut până în prezent nu au schimbat esenţial speranţa suferinzilor de această boală. Şi totuşi, comunitatea ştiinţifică preconizează că în aproximativ 10 ani:

- se va reuşi încetinirea evoluţiei bolii prin găsirea unei modalităţi eficiente de distrugere (anihilare) a proteinelor care stau la baza acestei maladii degenerative, recent descoperite.
- va fi elaborat un vaccin, menit să ducă la dinamizarea imunităţii în faţa acestei boli. Deocamdată, s-a folosit un ser care, după ce a fost injectat, a declanşat multiplicarea anticorpilor specifici maladiei, însă, din nefericire, a produs şi o serie de efecte secundare foarte severe, cum ar fi encefalita la 6% din pacienţii trataţi, ceea ce a determinat oprirea experimentelor pe om. O variantă ameliorată a acestui vaccin s-a dovedit însă eficace şi fără efecte secundare pe şoareci.
- depistarea pacienţilor cu risc de a face Alzheimer înainte ca primele simptome să-şi facă apariţia, cu ajutorul unor baterii de teste psihometrice (studiul fenomenelor psihice), efectuarea de scanări cerebrale şi analize de sânge şi măduvă.

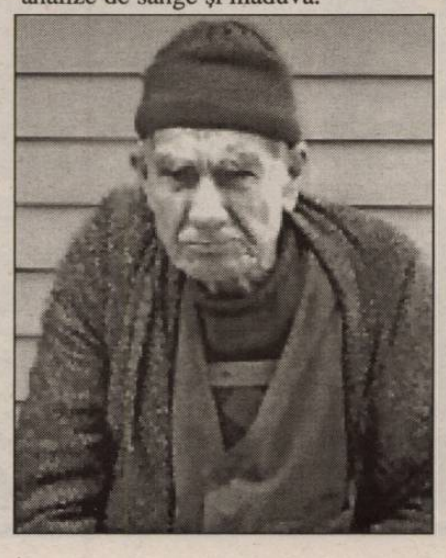

- finalizarea cercetărilor privind efectul protector sau de încetinire a procesului bolii al unor medicamente anti-inflamatorii, precum şi al vitaminelor C şi E, care ar avea un rol favorabil în acest sens.

Reamintim că, pe plan mondial, o dată cu îmbătrânirea populaţiei, tot mai mulţi oameni suferă de Alzheimer, maladie neuro-vegetativă cronică, ale cărei prime simptome se exprimă cel mai adesea prin pierderea memoriei de scurtă durată (a faptelor şi întâmplărilor recente). În timpul evoluţiei bolii, o parte din celulele cerebrale (neuroni) mor, lăsând loc unei acumulări de proteine specifice bolii. Treptat, bolnavii îşi pierd capacitatea de a memora, de a raţiona şi de a comunica, ajungând în situaţia de a nu mai şti să facă nici cele mai obişnuite lucruri.

Antibioticele şi cancerul de sân

Un recent studiu al unui grup de cercetători francezi de la Institutul Curie din Paris arată că folosirea frecventă a antibioticelor creşte

riscul dezvoltării cancerului de sân. E drept, lotul de femei afectate de cancer care a fost examinat a indicat, pe lângă obiceiul de a se auto-trata cu antibiotice şi alţi potenţiali factori care au contribuit la îmbolnăvire.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

INSTANTANEU

Olăriţele din mijlocul deşertului

Complet izolate în deşertul Kalahari (care se întinde în special pe teritoriile Botswanei şi Namibiei) trăieşte o comunitate de femei a tribului Kokoala; oaza respectivă a fost numită de exploratori Kokoalaland, căci merită o atenţie deosebită datorită excepţionalului şi surprinzătorului talent al acelor femei de a zămisli oale de lut fără a cunoaşte roata olarului. Marea uimire a celor care au descoperit acest „fenomen" este alimentată şi de faptul că nu există, aparent, nici un fel de teren de unde artizanele ar putea să-şi procure argilă. Olăriţele, separate cu zilele şi chiar săptămânile de bărbaţii lor (plecaţi la vânătoare şi pentru a comercializa diverse obiecte tribale), au primit o comandă de la o echipă de exploratori ai deşertului Kalahari, iar a doua zi au constatat sideraţi că femeile aveau argilă din belşug pentru a se pune pe treabă. O parte din secret a fost deslusit: femeile ştiu să spioneze anumite insecte care se adăpostesc sub nisip, la adâncimi variabile, în locuri unde există un strat argilos răcoros. Care sunt acele vietăţi, nu se ştie.

ISTORII CRIMINALE CU PETE ALBE

Şireangul de bumbac al Doamnei Arsenic

- ***Marea majoritate a istoricilor criminalităţii moderne o consideră pe Mary Ann Cotton („Bumbac") prima femeie ucigaş în serie din Anglia şi, probabil, din întreaga lume***
- ***Deşi avea şaptesprezece victime notate în agenda ei de lucru, Mary Ann a fost trădată de cine se aştepta mai puţin, după douăzeci de ani de „muncă"***
- ***Printre cei omorâţi cu sânge rece s-au aflat nu mai puţin de unsprezece copii, dintre care patru născuţi de ea însăşi***

Născută în 1822, lângă Durham (Anglia), Mary Ann Robson a avut o copilărie fericită şi pe la 20 de ani i-a venit rândul să-şi ia tălpăşiţa din prispa natală. Frumuşică şi sprinţară, fata şi-a găsit repede un soţ la Leeds, pe dl. Mowbray. Dragoste furtunoasă, numai că soţul avea deja cinci copii. Nu-i cam mult? Patru dintre ei mor la intervale scurte, verdictul medicului fiind „febră gastrică". Plictisită de văicărelile bărbatului, Mary Ann îi toarnă şi acestuia nitică febră gastrică în destin, dându-i definitiv ochii peste cap.

După acest prim episod cu cinci morţi, frumuşica îl găseşte repejor pe George Ward. Se mărită, dar după 14 luni dl. Ward se duce după dl. Mowbray în mormânt, atacat tot de febră gastrică. Descurcăreaţă şi fâşneaţă, Mary Ann îl pescuieşte dibace pe dl. Robinson, bărbat falnic dar cu cinci copii. Ghiciţi ce s-a-ntâmplat? Aţi ghicit! Trei dintre odrasle se zbat câteva zile în frigurile febrei gastrice, apoi devin îngeraşi. Nici dl. Robinson nu se simte prea bine, aşa că-l părăseşte ca pe o zdreanţă.

Hai să ne tragem respiraţia înaintea ultimului ai mariaj! Duduia nu urmărea nici moştenire şi se purta ca o bombonică. Atunci? Când l-a întâlnit pe fermierul Frederick Cotton, a leşinat de fericire. Avea deja 38 de ani şi şi-a zis că-i ultimul pe listă. S-a măritat cu el – devenind bigamă, căci dl. Robinson trăia – şi a născut cinci copii. Dar în perioada acestei căsnicii i-a fost dată lovitura de graţie. De către cine? Doi porci ai fermei vecine au murit în chinuri groaznice, de parcă ar fi avut febră gastrică. Iar vecinii au cam luat-o la întrebări. Curând, tot ţinutul o arăta cu degetul, aşa că dna Cotton s-a mutat la Leeds, nu înainte de a-l trimite pe dl. Cotton în lumea dreptilor. Îşi ia un amant şi îşi omoară patru dintre fii...

Parcă era prea de tot. Când îşi omoară şi amantul, prietenii acestuia cer deshumarea şi analiza minuţioasă a cadravrului. Ghinionul lui Mary Ann Cotton s-a numit prof. Thomas Dean, specialist în medicina legală. Era anul 1872, ucigaşa împlinise 50 de ani şi descoperirea arsenicului în câteva victime i-a întrerupt activitatea. În anul următor a fost spânzurată. Din păcate, nu s-a găsit nici un jurnal al asasinei. Oare în copilărie chinuise pisici?

Norocul de vânzare

Ultima expoziţie de artefacte aparţinând civilizaţiilor amerindiene (mai a.c., Mexico City) a stârnit un uriaş interes din partea publicului şi a specialiştilor. Pentru acest articol am selectat categoria amuletelor păstrate (multe dintre ele) în diverse colecţii particulare din toată lumea şi reunite cu acel prilej.

Controversa aprinsă în rândul istoricilor a avut drept temă transferul acestui obicei conform căruia mici obiecte „magice" *(amuletum* în latină) poartă noroc purtătorului. Dacă exportul acestui cult primitiv a existat, atunci înseamnă că civilizaţiile amerindiene au avut contact cu civilizaţia sumeriană şi persană – cărora li se atribuie inventarea formei moderne a amuletei. În ce fel s-a produs acest export spiritual? Au existat călătorii navale între Asia şi America înainte de primele secole d.Ch.? De altfel, viteza şi generozitatea cu care s-au răspândit amuletele pe toate continentele implică şi străvechile teritorii ale Indiei unde, sub denumirile de *mangala* (noroc) şi *pratisara* (brăţară norocoasă) erau răspândite încă de pe vremea comunităţilor urbane din valea Indului (mileniul IV-III î.Ch.).

Şi mai interesantă a fost ipoteza avansată de expertul Mariano DaCosta Silvares (Venezuela), care susţine că „amuleta modernă" (cea care s-a consacrat definitiv şi a rezistat până-n zilele noastre) este invenţia vechilor greci şi că incaşii, aztecii şi mayaşii ar fi împrumutat cultul de la aceştia, prin intermediul fenicienilor. Modul în care se prezintă după mai multe sute de ani, şi chiar după un mileniu, amuletele amerindiene arată foarte limpede că au existat adevărate şcoli de artizani ai acestor obiecete, purtate ca pandantive sau brăţări de toate categoriile sociale din imperiile incaşilor, mayaşilor şi aztecilor (în principal).

O altă observaţie demnă de a fi remarcată este aceea privind folosirea amuletelor chiar de către suverani şi vrăjitori, care oricum se credeau deasupra oricăror primejdii, ei aflându-se în strânsă „colaborare" cu divinităţile. Pe de altă parte, amuletele făceau obiectul unui comerţ înfloritor (în special la azteci), căci bărbaţii voiau să se întoarcă teferi de la numeroasele conflicte în care erau antrenaţi, iar femeile voiau să-şi păstreze sănătatea pentru a aduce pe lume cât mai mulţi copii, dacă se poate numai băieţi. Se pare că acest mercantilism nu-i caracteriza pe mayaşi, unde frica de anumiţi zei îi determina să nu comercializeze amuletele, ci să le ofere drept cadou rudelor şi prietenilor.

Unul din argumentele care susţin invenţia amuletelor moderne de către vechii greci stă în originea cuvântului magic Abracadabra. Etimonul este numele zeului *Abrakax*, stăpânul tuturor zilelor anului. A scrie pe o bucăţică de piatră plată Abrakax (şi ulterior Abracadabra) reprezenta o protecţie medicală şi o atragere a şansei. Valorile cifrice ale literelor din cuvântul Abrakax însumează 365! Se pare că după secolul II d.Ch., acest gen de amuletă (alături de unele cu capete de animale sacre) a circulat şi în provincia romană Dacia.

Războinic aztec

Amuletă princiară aztecă

Spiritul răului (mayaş)

Vrăjitor mayaş

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...mandolina este un instrument muzical cu coarde de ciupite, provenit din lăută?*

Mandolina napolitană are opt coarde, acordate câte două la unison

◆ *...teck-ul este un arbore originar din sudul Asiei? Fiind deosebit de rezistent este utilizat, printre altele, în construcții navale.*

◆ *...capitala Islandei, orașul Reykjavik, se află în*

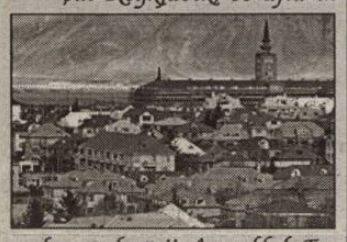

sud-vestul țării, în golful Faxa? Este port la Oceanul Atlantic.

◆ *...prima menționare documentară a orașului Brăila datează din 1368? Era un document prin care Vlaicu Vodă dădea privilegii negustorilor brașoveni, pentru a putea veni cu mărfurile lor.*

◆ *... „Clanul" era o denumire specifică popoarelor celtice? A denumit inițial ginta și mai târziu tribul.*

◆ *...sturzul este o pasăre de pădure din ordinul paseriformelor, mai mică decât po-*

rumbelul? Se hrănește cu insecte și cu diferite boabe cărnoase

◆ *...morganitul este o varietate de beril, de culoare roz? Este folosit ca piatră prețioasă.*

◆ *...altorelieful este o varietate a basoreliefului? Formele se desprind însă mult mai puternic de bază cu care nu pierde contactul. (I.S.)*

Știați că...

Efes - biblioteca antică

Minunile țărmului Mării Egee

Orașul Efes, centru al comerțului lumii antice, este una dintre marile atracții ale litoralului egeean al Turciei zilelor noastre. Dedicat odinioară zeiței Artemis, a reușit, grație bogăției comercianților și mecenatului celor puternici, să-și finanțeze un splendid program arhitectural.

Giganticul templu, una dintre Cele 7 Minuni ale lumii antice, a fost reconstruit de mai multe ori, în forma actuală datând din secolul al III-lea î. Ch. Ruinele fostului templu sunt înconjurate de cele ale teatrului, gimnaziului, băilor, agorei și bibliotecii lui Celsus. În stricta apropiere a bătrânului Efes se află orașul Selçuk, dominat de citadela bizantină care se înalță alături de basilica Sfântului Ioan, ridicată în secolul al VI-lea pe mormântul Apostolului. În apropiere este moscheea Isabey din secolul al XV-lea, cu un portal de o uluitoare frumusețe, specific stilului oriental al vremii.

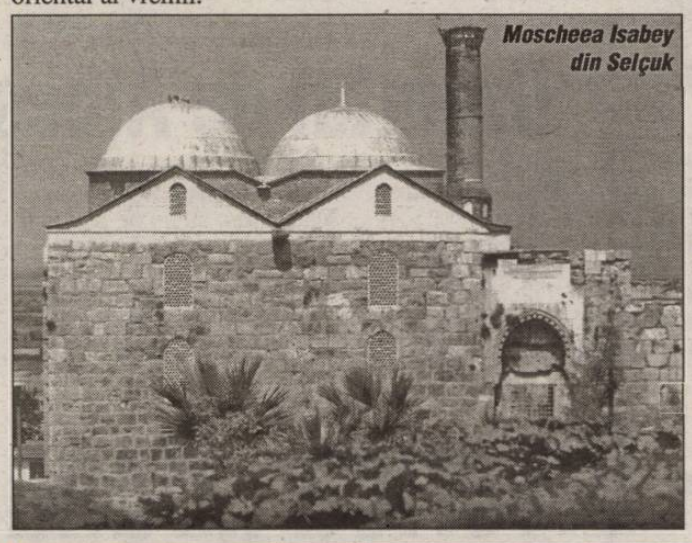

Moscheea Isabey din Selçuk

Muzeul arheologic de aici adăpostește o importantă colecție de statui și obiecte descoperite în urma săpăturilor efectuate în Efes. Festivalul Internațional de Artă, care are loc anual tot în orașul Artemisei adună în fiecare an mulțime de artiști de valoare internațională fascinând cu farmecul cântecului lor. În zonă există de asemenea un muzeu consacrat istoriei băilor turcești, expunând o mulțime de miniaturi. Se spune că Sfântul Ioan a adus-o în Efes pe Sfânta Fecioară. Este una dintre versiunile privitoare la viața Acesteia conform căreia Ea ar fi locuit până la sfârșitul zilelor într-o căsuță construită special. Loc de pelerinaj pentru creștini și musulmani, căsuța respectivă a fost recunoscută oficial de Vatican și o ceremonie religioasă se oficiază în fiecare an la 15 august. În apropiere de Çamlik se află Muzeul locomotivelor cu aburi iar la Şirince, la 8 km est de Selçuk este un sat tradițional, cu case pitorești din secolul al XIX-lea. Unele dintre acestea au fost restaurate și transformate în pensiuni unde poți degusta delicioasele specialități locale.

Frumusețea mării, căldura soarelui și ospitalitatea oamenilor sporesc farmecul acestor locuri încărcate de artă și de tradiție.

Palatul Episcopal din Oradea

Aflat foarte aproape de Catedrală, Palatul Episcopal a fost construit între 1762 și 1760 după planurile arhitectului vienez Franz Anton Hillebrandt. Este un edificiu impunător, cu o curte interioară delimitată de cele trei aripi ale clădirii, fiecare cu câte trei nivele.

Locul central în interior îl ocupă vestita sală ovală, o sală festivă cu un tavan pictat în frescă de pictorul Francisc Storno, chemat special de la Viena în 1879 pentru decorarea Palatului și a Catedralei. Încadrat în stilul barocului specific Germa-

niei de Jos, edificiul este numit și „Palatul cu 365 de ferestre". Parterul este ocupat de servicii și birouri, etajul I este destinat recepțiilor iar etajul al II-lea locuințelor. Deasupra parterului înalt sunt aliniați pilaștrii, între care sunt dispuse ferestrele. Cele de la etajul întâi sunt împodobite cu frontoane triunghiulare iar cele de la etajul al doilea au rame dreptunghiulare simple.

Asemănător cu palatul Belvedere din Viena, Palatul Episcopal din Oradea este cea mai de seamă creație a arhitectului Hillebrandt și cel mai important monument în stilul barocului târziu în țara noastră.

Circovii de vară

Atestați în folclorul din Oltenia, Muntenia și Moldova, Circovii de vară (asemenea circovilor de iarnă) erau divinități meteorologice cumplite, răspunzătoare de provocarea unor fenomene violente ale naturii: furtuni, vârtejuri etc. și a unor importante pagube în gospodărie. Adevărate forțe diavolești, Circovii de vară aduc boală în casele oamenilor, în grădină, în holde, incendii în case și acareturi, năvală de lupi și alte fiare între vite și în turmele de oi. Aceste năpraznice divinități erau sărbătorite în zilele de 15-17 iulie sau 16-18 iulie marcând miezul verii pastorale. Circovii și-au pierdut importanța în conștiințele oamenilor, dar totuși ei sunt încă temuți de crescătorii de animale. De aceea în zilele acestor severe divinități există serioase interdicții de muncă. Singura activitate permisă este strângerea tulpinelor de pelin și peliniță. Din acestea se confecționează mături care au și proprietăți magice.

Entități malefice, Circovii sunt de fapt un fel de ipostază a diavolului, duhuri necurate în fața cărora omul nu are nici o putere și trebuie să se pună la adăpost.

O victorie mai presus de oricare alta

Una dintre cele mai cunoscute piese ale Muzeului Luvru este Victoria de la Samothrace. Descoperită la Samothrace în 1863, se apreciază că a fost realizată în jurul anului 190 î.Ch. Înaltă de 2,75 metri, sculptată în marmură de Paros, reprezintă o femeie cu aripi, căreia îi lipsesc brațele și capul. Ea impresionează prin ținută, perfecțiunea proporțiilor și mai ales veșmintele fluturând în vânt.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Paradoxul comorii din insulă

Închipuiți-vă că toată lumea știe unde se află o comoară dar se află în imposibilitatea de a o descoperi. Un paradox, nu-i așa? Iată povestea acestui paradox care se petrece pe o mică insulă canadiană.

Oak Island, o bucată de pământ de 56 de hectare din Golful Mahone, acoperită în mare parte cu o pădure de brazi. O insulă bântuită de un mister ineluctabil. În vârstă de 209 ani. Nașterea sa, în 1795, e legată de un aventurier, Daniel McGinnis, aflat în căutarea necunoscutului, care face o descoperire incitantă. Un puț. Acoperit cu pământ la acea vreme. De obicei căutătorii de comori au un indiciu. O hartă, o descriere, o poveste. Rareori știu locul exact așa cum s-a întâmplat în povestea lui Edmond Dantès din insula Monte Cristo. Daniel nu are nici un indiciu în buzunar. Îl găsește întâmplător la fața locului. Un bătrân stejar însemnat, aflat într-un luminiș la poalele căruia solul părea tasat. Ca și cum a fost săpată o groapă, s-a acoperit iar pământul a fost bătut. Daniel știe că această insulă a fost un loc de refugiu pentru piraţii din Atlantic. Şi când spui piraţi, gândul fuge imediat spre comori nepreţuite. Începe să sape. Târnăcopul pătrunde ușor în sol. Continuă cu o cazma. Era limpede că aici fusese săpat un puț. La o adâncime de 3 metri dă peste o platformă, o placă din lemn putred. La 6 metri, de o alta. Sleit de puteri se gândește la ajutoare. Părăsește insula și revine de-abia în 1803 cu un specialist și o garnitură de muncitori. Săpăturile ajung la o adâncime de 30 de metri. La fiecare 3 metri, era fixată câte o placă de lemn. La un moment dat vârful cazmalelor se oprește într-un strat dur. O placă din piatră sub care, era limpede, se afla uriașa comoară. Cufere cu pietre prețioase, bijuterii, monede de aur, mult, foarte mult aur, care le vor schimba viața. Vor deveni puternici ai planetei. „Sparg" un butoi cu rom, petrec nebunește și se culcă fericiți. A doua zi, ce blestem! Puțul era complet inundat cu apă sărată din ocean. În apropiere, pe plajă, e descoperit un dispozitiv care explică totul. Aproape totul. Ţevi ce colectau apa care se scurgea printr-un tunel, în puț. Cât timp puțul era acoperit cu pământ, apa nu pătrundea. După scoaterea „dopului" apa se infiltra rapid. Chiar și după distrugerea dispozitivului de colectare. Daniel și echipa sa au depus armele. Au urmat alți aventurieri care au folosit pompe cu aburi sau motorină pentru a scoate apa. N-a fost cu putință. Au fost săpate puțuri de colectare a apei în apropiere, s-a recurs și la dinamită. Rezultatul? O alunecare de teren în 1861. Toată lumea era convinsă că piraţii au făcut în așa fel încât să descurajeze căutările. Şi că, undeva, la peste 30 de metri adâncime, se afla comoara. Forajele ulterioare au confirmat oarecum această convingere. Au fost aduse la suprafață bucăți de fier, cuie, verigi de aur dintr-un lanț, un fragment de pergament în care erau vizibile câteva litere. Un secol mai târziu datarea cu carbon a indicat vechimea lor. Cu puțin înainte de 1780. Se recurge la o cameră de luat vederi telecomandată coborâtă în puț. Apar resturi greu de identificat și, la un moment dat, o mână tăiată plutind între ape. Unul dintre cei doi proprietari actuali ai insulei s-a gândit să construiască un cheson cu un diametru de 24 m pentru a izola puțul de apă sărată. Apoi s-a pus problema vinderii insulei. Cu o condiție: noul proprietar să conserve locul pentru a lăsa legenda să respire.

DORIN MĂRAN

Viitorul aparţine spaţiului

Un crater dezvăluie... „marea catastrofă"!

Folosind imagini recepționate de la sateliți de teledetecție, câțiva cercetători americani au descoperit, la una din coastele oceanice australiene, un mare crater denumit BEDOUT, a cărui întindere – 200 km – a condus la ipoteza provenienței de la impactul cu un asteroid! Având în vedere și teoriile prof. Herbert Frey, conform cărora acum câteva sute de milioane de ani suprafața Terrei a fost „modelată" de „bombardamentul" meteoriților gigantici, aceștia sunt considerați responsabili de formarea continentelor și chiar a oceanelor!

Cercetătorii conduși de dr. Luann Becker au opinat că asteroidul care a provocat, la impact, craterul mai sus menționat, a fost responsabil de fenomenul din istoria Pământului cunoscut sub denumirea de „Marea Catastrofă". Într-un articol publicat în revista „Science Express", dr. Becker a făcut o comparație a craterului Bedout cu urmele impactului asteroidului Chicxulub, care a căzut acum 65 de milioane de ani în peninsula Yucatan (Mexic) și care ar fi responsabil de dispariția dinozaurilor; dr. Becker consideră că a descoperit în Australia locul impactului cu un alt asteroid, probabil mai mare care, acum 250 milioane de ani, a provocat fenomenul „Marea Catastrofă", responsabil, printre altele, de dispariția a 90% din vietățile marine și a 80% din cele existente pe uscat. Dr. Becker a luat în considerație și informațiile geologice pe care le-a achiziționat, conform cărora etapa când a avut loc Marea Catastrofă coincide cu sfârșitul Erei Permianului. Caracteristic acestei ere a fost că Terra avea numai un vast continent denumit Pangeea și un singur ocean primordial, botezat Panthalassa!

Un alt argument a rezultat din cercetările efectuate de membri ai echipei dr. Becker în Antarctica, unde au fost descoperite și analizate fragmente de meteoriți, incluse într-un strat argilos subțire de tip „breccia", impactul fiind datat tot la finele erei Permianului!

Prof. FLORIN ZĂGĂNESCU

Splendorile naturii

Granitul de Albești

Între Albeștii de Muscel și Bughea de Sus, aproape de orașul Câmpulung, pe dreapta unei râpe pline de iarbă, din versantul pârâului Schiopul, putem admira câteva de stânci haotice, străjuite de un pâlc de pădure. Cunoscut geologilor, dar și iubitorilor de frumos, sub denumirea de *Granitul de Albești,* acesta se întinde pe o porțiune de 300 m² și este ușor accesibil celor ce ajung aici. Granitul are culoarea *roz,* este constituit din cuarț, microclin pertitic, plagioclaz alterat și biotit.

Blocurile de granit de la Albești sunt ocrotite de lege, ele fiind amenințate cu dispariția, din cauza localnicilor care-l folosesc în construcție. Prelucrarea granitului este foarte ușoară și, ca atare, pericolul dispariției este iminent.

Raritatea acestui tip de granit dă zonei un interes deosebit. Se știe că granitul apare sub formă de filoane discordante în șisturile cristaline de la Leaota, întinzându-se de o parte și de alta a văii Dâmboviței până spre sudul localității Lerești. Cu atât mai curioasă este apariția granitului de Albești. Dacă vrem să nu ne pierdem printre stânci și văi adânci, dacă suntem mereu atenți la trecut și deloc indiferenți la viitor, trebuie să păstrăm aproape neatinse „comorile" reliefului. Natura este generoasă. Ea își poartă frumusețea, dar și rănile pricinuite de om, peste veacuri.

Oricât de mult ne-ar bucura priveliștea unui granit a cărui culoare pare ruptă din ireal nu avem voie să distrugem ceea ce o mână necunoscută a lăsat atâta frumusețe în urmă.

Granitul de Albești e un semn al zbuciumului din adâncuri ajuns la suprafață prin multe semne geologice.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Brăila – Biserica „Buna Vestire"

Aflată în partea de răsărit a orașului, biserica „Buna Vestire" este cunoscută și sub numele de Biserica Greacă. În februarie 1863, 311 cetățeni din Brăila s-au întâlnit în așezământul lui Ioan Ralis. Aici au pus bazele Comunității Elene și au hotărât înălțarea unei biserici în care să se oficieze în limba greacă. Aceasta ar fi mulțumit atât membrii coloniei grecești din localitate cât și echipajele celor aproximativ 800 de corăbii care soseau în fiecare an în port.

Imagine de la sărbătorirea Izvorului Tămăduirii

Domnitorul Alexandru Ioan Cuza dă imediat aprobarea pentru înălțarea locașului și piatra de temelie este pusă în ziua de 8 septembrie 1863. Planul bisericii a fost făcut de arhitectul Avram Ioanidis din Asia Mică și tot el a fost însărcinat cu supravegherea lucrărilor. Construcția a fost realizată în stil bizantin cu influențe de factură antică, elenă, gotică, bizantină și Renaștere. Înălțată în formă de cruce, cu două turle are trei sfinte Altare, cel principal cu un baldachin în stil renascentist. Sfințirea Sfântului locaș s-a făcut la 29 octombrie 1872 de către Episcopul Melchisedec al Dunării de Jos.

Pictura a fost realizată în trei etape. Prima a fost terminată în 1880 reprezentându-i pe Sfinții Apostoli și cei patru evangheliști și purtând semnătura lui Gheorghe Tattarescu. Între 1900-1902 pictorul grec C. Liochis a pictat Sfântul Altar și arcadele mari dinspre răsărit, nord și sud. În cea de a treia etapă a fost executată partea finală a naosului între 1945-1946 de către pictorul Belizarie. Cu ocazia săpăturilor fundației, în partea stângă a Altarului, cu intrare din curte, a fost descoperit un izvor a cărui apă este considerată făcătoare de minuni.

De aceea Izvorul Tămăduirii este una dintre sărbătorile cele mai dragi sufletului drept-credincioșilor care vin aici căutând mângâierea trupească și sufletească.

Eleganța construcției, frumusețea picturii, mulțimea odoarelor fac din biserica „Schimbarea la Față" unul dintre cele mai căutate locuri de închinăciune ale orașului pentru credincioșii din zonă și pentru toți cei ce poposesc pentru câteva clipe aici.

IRINA STOICA

Dicţionar religios

Beniamin –nume biblic purtat de fiul cel mai mic al lui Iacob.
Betsaida –localitate din Galileea, aflată aproape de Capernaun.
Biblie –colecția cărților Vechiului și Noului Testament.
Blagovestenie –denumirea sărbătorii Buna Vestire de la 25 martie.
Bobotează – denumire a sărbătorii Botezului Domnului din 6 ianuarie.
Botez – una din cele 7 Sfinte Taine.

Cel mai îndrăgit hoţ

Nu este deloc o glumă: englezul Colin Sadd, multirecidivist, a fost condamnat la şase ani de închisoare, pentru furturi repetate, de autoturisme. El avea însă o particularitate cu totul şi cu totul insolită, pentru care chiar un judecător al Curţii din Sheffield l-a prezentat publicului drept „omul pe care l-aţi prefera cel mai mult, ca să vă fure maşina".

Preferat sau nu, Sadd a subtilizat peste 40 de autoturisme, printr-o procedură simplă. Îmbrăcat foarte elegant, lăsa să se creadă că este un client al saloanelor unde apăreau nenumărate maşini moderne, reuşea să pună mâna pe cheile uneia şi făcea câte-o plimbare, nu mai lungă de câteva ore. După care, cu o... corectitudine remarcabilă, înapoia vehiculul proprietarului, în perfectă stare şi mai ales spălat ireproşabil – cum s-ar zice – din cap, până-n picioare acţionând uşor ulterior.

Desigur, această manieră de lucru relevă clar un individ cu probleme psihice, fapt pentru care judecătorii au solicitat pentru Sadd un tratament specific. Totuşi, maniacului recidivist, nu justiţia i-a dat lovitura de graţie, ci propria lui soţie, care şi-a declarat, neînduplecată, intenţia de a divorţa. Motivul este unul cât se poate de femeiesc: „Colin acorda mult mai multă atenţie maşinilor pe care le fura, decât mie!" – a explicat ea. Şi cu sentimentele femeilor nu-i bine să te joci. *(A.N.P.)*

Mistreţul „Costel", mascota de la Codlea

Vietăţile sălbatice din natură evită întâlnirile dintre ele şi om. O excepţie de prietenie şi de ataşare reciprocă o constituie relaţiile dintre un mistreţ şi responsabilul parcului de vânătoare Codlea, ing. Gota Călin. Din tot efectivul de mistreţi, de 180 de exemplare, existent în acest spaţiu, de 540 ha, un exemplar s-a ataşat de responsabilul unităţii. Acesta când îi aude vocea sau maşina condusă de el, îi iese în cale, însoţindu-l în patrulările din teren. Între cei doi au loc şi „conversaţii", desfăşurate la mici distanţe. Prezenţa altor persoane determină însă retragerea mistreţuui sub scutul pădurii de unde revine lângă responsabilul unităţii, după plecarea acestora. Şeful Ocolului silvic Codlea (de care aparţine parcul), ing. Bara Aurel, îl consideră pe „Costel", cum este numit mistreţul, o mascotă şi prezenţa lui alături de responsabilul parcului constituie o dovadă că în teren viaţa vietăţilor sălbaticiunilor decurge normal. *(Dr. VADIM NESTEROV)*

Ce le trece unora prin minte?

◆Cine încearcă să construiască un aparat de măsurat curiozitatea copiilor este din capul locului un om neinspirat. Una din fotografiile care ilustrează „teza" noastră este cea alăturată. Premiată la un concurs de instantanee din viaţa puştanilor din Scoţia, imaginea ne prezintă un băietaş care, intrigat de faptul că bărbaţii poartă fustă, vrea să ştie cam ce s-ar putea ascunde dincolo de ea. Kiltul (tradiţionala fustă scoţiană) i-a atras atenţia atât de mult, încât băieţelul a profitat de recitalul de cimpoi al sobrului bărbat şi a tras cortina... Frumos din partea lui a fost că a păstrat secretul celor vizionate.

◆Tot la un concurs de instantanee surprinse de părinţii pregătiţi cu un aparat foto a fost apreciată cu o menţiune imaginea alăturată. Micul James O'Donnell a fost pedepsit de părinţi (pentru a nu ştiu câta năzbâtie) cu aruncarea peştilor din acvariu la toaletă. Protecţia animalelor nu s-ar fi putut sesiza, pentru că solzoşii au rămas tot în mediu acvatic. Dar James tot mai spera că peştişorii săi vor reveni şi-i va putea recupera. Nu cred că a avut succes.

◆Unii copii din cale afară de neastâmpăraţi se pot lovi de atitudini medievale ale părinţilor care nu găsesc mijloace de natură psihologică pentru a-i corecta, ci apelează la intimidări total neavenite. Americanul Linford Craig, altfel un om cu capul pe umeri, a construit un stâlp al infamiei unde-l fixează pe fiul său atunci când calcă pe bec. Nu cred că aceasta este metoda cea mai eficientă şi poate că tatăl ar trebui tras de urechie pentru astfel de idei contraproductive. *(P.I.)*

Labradorul care ştie doar limba lui Moliere

Un student canadian nevăzător va da în judecată Universitatea din New Brunswick întrucât i s-a interzis accesul la cursurile de engleză. Şi asta pentru simplul motiv că îi dădea comenzi câinelui său, de care era nedespărţit, în limba franceză. Pentru conducerea universităţii acest lucru constituie o „brutală" încălcare a regulamentului, studenţii fiind obligaţi să se exprime exclusiv în limba engleză. Câinele nu ştie decât franceza, mai precis, înţelege 17 comenzi, câteva dintre ele fiind rostite, în surdină, chiar în timpul orelor de engleză. Sau mai bine spus, au fost rostite până în momentul în care tânărului student i s-a interzis să mai „comunice" cu labradorul său francofon. Este greu de înţeles obtuzitatea de care au dat dovadă universitarii într-o situaţie atât de specială. Deocamdată victima a decis să depună o plângere la Comisia pentru drepturile omului şi să atace în justiţie universitatea. *(D.M.)*

Exerciţiu de fantezie pentru hoţi

Că să pui un ban la ciorap din furtişaguri îţi trebuie uneori şi imaginaţie. Iar şuţii au suficientă chiar dacă din asta nu iese chiar o operă artistică. La vama Borş, şoferii unui microbuz au rămas fără 1.500 de euro, deoarece au împrumutat trei pasageri pe care îi duceau în Italia cu câte 500 euro. Firmele de transport şi şoferii obişnuiesc să-şi împrumute pasagerii cu diferite sume în valută pentru a fi prezentate la controlul vamal, urmând ca la destinaţie să le fie înapoiate. Ideea furtului a aparţinut unui grup de patru tineri din Reşiţa. Doi bărbaţi şi o femeie au venit de la Timişoara la Oradea pentru a pleca în Italia. Deşi şi-au făcut rezervare pentru patru persoane, la îmbarcare s-au prezentat doar trei. În apropiere de PTF Borş, cei doi şoferi ai microbuzului i-au împrumutat pe cei trei cu câte 500 euro, deoarece aceştia au pretins că nu aveau banii necesari trecerii frontierei. Imediat după prezentarea banilor la frontieră, pasagerii au pus cei 1.500 euro într-un pachet de ţigări, pe care l-au aruncat pe geam. Cel de-al patrulea a venit în urma microbuzului, într-un autoturism Audi 100, a luat pachetul de ţigări aruncat de complici şi s-a făcut nevăzut. Ghinionul celor trei a fost că şoferii şi-au cerut banii mai repede decât se aşteptau ei, imediat după ce au trecut graniţa. Când li s-au cerut banii înapoi, au întrebat „Care bani?", de parcă nu ar fi primit nimic, spun şoferii, care i-au luat la bătaie, anunţând în cele din urmă Poliţia de Frontieră din PTF Borş. Nu degeaba se spune că, întotdeauna, prostia şi plăcerile se plătesc. *(G.C.)*

Goana după aur german

Mii de germani se află în pelerinaj în Turingia, estul Germaniei, după ce un pensionar a descoperit o pepită de aur în apele unui râu din această regiune. Plimbându-se de-a lungul apei, în apropiere de localitatea Katzhutte, bătrânul Heinz Martin a zărit în râu, aproape de mal, un obiect scânteietor. Era o pepită de aur de doar zece grame a cărei valoare a fost apreciată la 1500 de euro. Aparent, o nimica toată. Pepita este însă considerată cea mai importantă descoperire de acest gen din Germania din ultimele două secole. După ce vestea s-a răspândit ca fulgerul, o mulţime de căutători de aur şi mai multe echipe de televiziune s-au îndreptat spre această regiune auriferă recunoscută încă din secolul XII dar care, de-a lungul timpului, a devenit neinteresantă, exploatarea comercială a minelor de aur încetând la sfârşitul secolului XVII. Cei care au, deocamdată, de câştigat sunt doar patronii de hoteluri care înregistrează profituri însemnate. *(D.M.)*

Cum e să fii mângâiat de un piranha...

Se ştie, în principiu, că peştele piranha, originar din apele tropicale sud-americane, chiar dacă e mic ca gabarit, e – vorba cronicarului – mare la fapte, dovedind o ferocitate extraordinară. Chiar dacă în mediul natural vânează în bancuri uriaşe, devorând în numai câteva minute un mamifer de talia calului, nici captiv nu e prea indicată tentativa de a-l mângâia altfel decât, cel mult, cu privirea.

O surpriză nu tocmai de bun gust au avut însă vizitatorii Acvariului din Berlin, descoperind un periculos asemenea peşte carnivor tocmai în aşa-numitul „bazin cu mângâieri", unde copiii au posibilitatea chiar să-i mângâie pe crapii leneşi sau peştii roşii – veritabile „pisici" de acvariu. Exemplarul, lăsat acolo de necunoscuţi, deja reuşise să „avarieze" înotătoarele câtorva dintre pensionarii bazinului, care au fost transferaţi într-un loc sigur, pentru golirea spaţiului compromis (aceasta, deoarece piranha sunt prea rapizi, ca să poată fi prinşi într-o apă suficient de adâncă).

Fapta cu autori necunoscuţi constituie de fapt o recidivă, căci în acelaşi bazin au mai fost găsiţi şi alţi peşti exotici ori ţestoase de apă, animale abandonate probabil de persoane obligate cumva să renunţe la ele, dar care nu îndrăzneau chiar să le facă de petrecanie. Singura obiecţie, pentru ultimul incident, este că piranha n-a fost pe gustul crapilor chinezeşti; invers, se vede treaba că n-ar fi existat nici o problemă. *(A.N.P.)*

Explicaţie inedită

Daniel Roger este un tânăr neozeelandez pasionat de maşina sa şi, având ca toţi tinerii mania vitezei. Nu cu mult timp în urmă însă, pasiunea lui a luat o formă ceva mai puţin obişnuită. În mijlocul oraşului Whangarei, într-un cartier suprapopulat a fost oprit de poliţie deoarece rula cu o viteză de 120 kilometri pe oră. Viteza admisă în oraş era de 50 kilometri dar tânărul s-a grăbit să dea explicaţiile pe care le credea necesare. El a pretins că viteza respectivă îi este absolut necesară pentru uscarea maşinii umezite de capriciile vremii. A mai adăugat că suferă de serioase probleme de coloană în ciuda vârstei sale. Acest lucru îl împiedică să-şi şteargă singur maşina, folosind o piele de căprioară aşa cum fac alţi şoferi. Originala explicaţie nu i-a satisfăcut deloc pe poliţişti. Aceştia i-au aplicat o amendă de 300 dolari neo-zeelandezi (157 euro) şi i-au suspendat carnetul de şofer pentru o lună. *(I.S.)*

VINERI - 30 iulie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraților Kratt" 10.30 Spectacolul lumii 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.30 România politică 16.00 Sănătate pentru toți 17.00 Interes general 18.05 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnalul 20.00 Film: „Un polițist cu capsa pusă" (coprod., 2001). Cu: Jean Réno 22.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 23.30 Film: „Lucruri foarte rele" (SUA, 1998). Cu: Cameron Diaz 3.25 Film: „Ultimul val" (SUA, 1997) 5.35 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Știrile ProTV 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.45 Doc.: „Black Harbour" 12.00 Doc.: „Echipa ultimei speranțe" 12.30 Doc. „Insule de vis" 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Un Miracolul din San Francisco" (SUA, 1993) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Greu de ucis" (SUA, 1988). Cu: Bruce Willis 23.15 Film: „Țintă greșită" (SUA, 2000). Cu: Bill Murphy 1.15 Știrile ProTv 2.15 Film (r).

antena

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 13.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.15 Film: „Întoarcerea lui Sandokan" (r) 15.30 Comedia animalelor 16.00 Serial: „Shake, Rattle n'Roll" (ultima parte) 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Flubber" (SUA, 1997). Cu: Robin Williams 22.00 Film: „Prețul libertății" (SUA, 1998) 0.30 Film: „Sugarland Express" (SUA, 1974). Cu: Goldie Hawn.

prima

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 11.45 Levintza prezintă (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.30 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Fă-ți bagajele! 21.30 Vino, mamă, să mă vezi! 22.30 Provocarea campionilor 3.30 Chat Tv.

acasă

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" (ep.1) 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Să iubești din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Aici e vara ta 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" 1.15 Povești adevărate (r) 1.45 De 3 x femeie (r).

TVR 2

7.00 Serial: „Pasiuni" (r) 8.55 Serial: „Rebelii" (r) 9.45 Tonomatul de vacanță 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună în Europa 17.00 Via Sacra 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Telejurnal 20.30 Auto Club 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.40 Serial: „Tanamera, leul din Singapore" 0.40 Serial: „Inspectorul Linley" 1.40 Film: „Joc murdar" (SUA, 1987).

PRO CINEMA

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" 20.00 Serial: „Nikki" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Film: „Monedă de schimb" (coprod., 1975) 3.00 Film: „În stil mare" (SUA, 1976).

SÂMBĂTĂ - 31 iulie

7.00 Ceasul deșteptător 8.40 Desene animate 9.30 Serial: „Năzdrăveniile fraților Kratt" 10.15 Descurcă-te singur! 11.30 Călătoriile lui '04 12.30 O vedetă... populară 14.30 Sub semnul Soarelui 15.00 Globalizarea pe înțelesul tuturor 16.30 Totul despre Divizia A 17.00 Serial: „Felicity" 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Balul de sâmbătă... vara 21.00 Film: „Rockerii atacă radioul" (SUA, 1994) 0.45 Serial: „Există minuni?".

7.00 Serial (r) 8.30 Desene animate 10.30 Raliu XS Finlanda 11.00 Film: „Dinotopia" (SUA, 2002) 13.00 Serial: „Un detectiv dat naibii" 14.00 Film: „În umbra unui vis" (SUA, 1993). Cu: Chuck Norris 16.00 Serial: „Hercule - Călătorii legendare" 17.00 Film: „Ducele" (coprod., 1999) 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Virusul" (SUA, 2003). Cu: Lorenzo Lamas, Melody Thomas Scott 22.30 Film: „Exmatriculat din viață" (SUA, 1997).

7.30 Serial (r) 8.30 Serial (r) 9.30 Fir întins 10.50 Roata de rezervă 11.30 GIGABIT 12.00 Gillette World Sport Special 13.10 Serial: „Benny Hill" 13.45 Serial: „Expertul" 15.00 Film: „Fiicele doctorului March" (SUA, 1994) 17.30 Serial: „Sue Thomas" 18.45 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.15 Fotbal: Farul - Dinamo 22.15 Film: „Din Rusia, cu dragoste" (M. Britanie, 1964) 0.45 Film: „Însurat cu o criminală" (SUA, 1993). Cu: Nancy Travis.

8.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 9.00 Serial: „Pesacola: Forța de elită" 10.00 Sport, dietă și o vedetă 10.30 wwwprimatv 11.30 Viteza maximă 12.30 Doc.: „Special" 13.00 Serial: „ED" 14.00 Film: „Dragoste regăsită" (SUA, 1999) 16.00 Vino, mamă, să mă vezi (r) 18.00 Focus 19.30 Monica 20.30 Film: „Rushmore" (SUA, 1998) 22.30 Serial: „Totul este relativ" 23.00 Serial: „Un taxi numit dreptate" 0.00 Monica 1.00 Film: „Lorzii crimei" (SUA, 1990).

9.15 Serial: „Juana" 11.15 Serial: „Prizoniera" (r) 12.30 Serial: „Arabella" 13.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" (r) 14.00 Serial: „Îndoiala" 15.30 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Să iubești din nou" 20.00 Serial: „Rosalinda" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" 1.00 Povești adevărate (r).

7.00 Serial (r) 8.55 Serial (r) 9.45 Tonomatul de vacanță 11.45 Top sport 12.15 Serial (r) 13.00 Serial: „Vânt și nor" 14.00 Doc.: „Expediție în necunoscut" 14.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 15.00 Atenție, se cântă! 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Film puzzle 18.10 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Serial: „O femeie face carieră" 21.00 Fotbal: F.C. Național - F.C. Bașov 23.00 Fete de la Musique 23.30 Serial: „Martorul tăcut" 3.25 Serial: „Inspectorul Linley".

5.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones: Dragoste și război" 20.00 Film: „Cineva acolo sus mă iubește" (SUA, 1956). Cu: Paul Newman 22.30 Film: „Excalibur" (SUA, 1981) 1.15 Film: „În așteptarea primăverii" (SUA, 1989). Cu: Ornella Muti.

DUMINICĂ - 1 august

7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Serial: „Năzdrăveniile fraților Kratt" 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viața satului 12.15 Tezaur folcloric 15.00 Film: „Rude de pe altă planetă" (SUA, 2000) 16.30 Film: „Pentru câțiva dolari în plus" (coprod., 1965) 19.00 Jurnal 20.00 Fotbal: Steaua - Gloria Bistrița 22.00 Minutul 91 23.15 Film: „Investigând sex" (coprod., 2001) 1.10 Serial: „Există minuni?".

7.00 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Xena - Prințesa războinică" 10.45 Parte de carte 11.45 Doc.: „Povești din lumea gemenilor" 13.00 Bucătăria lui Radu 13.30 Jurnal de călătorie 14.00 Film: „O ciudățenie a științei" (SUA, 1985) 16.00 Miss Romania World 2004 16.45 Film: „Doc Hollywood" (SUA, 1991) 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Trădare de-o noapte" (Canada, 2003) 22.15 Film: „Austin Powers: Spionul care mi-a tras-o" (SUA, 1999) 0.30 Concert: Superstarurile VH 1 2003.

8.00 Serial (r) 9.30 Desene animate 10.50 Serial: „Galidor" 11.15 Doc.: „Povestea unei tragedii" 13.10 Misiunea Casa 13.45 Serial: „Misterele civilizației" 15.45 Serial: „Aproape perfectă" 16.15 Serial: „Opt reguli simple" 17.00 Film: „Zece oameni în deșert" (SUA, 1953) 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.00 Folclorul contraatacă 22.00 Serial: „Push, Nevada" (ep.1) 23.00 Film: „Nu numai sex" (SUA, 1998) 1.00 Film: „Schimbare de roluri" (Australia, 1999) 2.45 Desene animate: „Animax: «Samurai X»".

7.00 Agromania 8.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 9.30 Oglinda poveștilor 10.00 Film (r) 13.00 Serial: „ED" 14.00 Levintza prezintă 14.30 Filmul & Televiziunea 15.00 Tradițiile românilor 15.30 Serial (r) 16.30 Cârcotașii în Europa 17.30 Anotimpul mireselor (r) 18.00 Focus 19.30 Monica (r) 20.30 Film: „Pensula destinului" (SUA, 2003). Cu: Glenn Close 22.30 Serial: „Totul este relativ" 23.00 Serial: „Un taxi numit dreptate" 0.00 Film erotic: „Sexual malice" (SUA).

8.30 Club 700 9.15 Serial: „Juana" 11.30 De 3 x femeie (r) 13.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" (r) 14.00 Serial: „Îndoiala" 15.30 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Să iubești din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Aici e vara ta 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" 1.15 Povești adevărate (r) 1.45 De 3 x femeie (r).

7.00 Medalion de interpret 8.15 Ferma 9.30 Pescar hoinar 10.00 Arca lui Noe 10.30 Serial: „Insula piraților" 11.00 Natură și aventură 11.30 Serial: „Rebelii" 13.05 Serial: „Vânt și nor" 14.00 Doc.: „Fețele orașului" 15.00 Piersic show 16.30 Serial: „Jocurile vieții" 17.00 Televiziunea, dragostea mea! 18.15 Serial: „Mercenarii universului" 19.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Serial: „Chicago Hope" 21.25 Concert - The music of Jimi Hendrix 23.00 Serial: „Antrenorul" 0.45 Film: „Ograda plină" (Germania, 2001).

5.45 Mediafax Info 14.15 Film: „Vrăjitorul din Oz" (SUA, 1939) 18.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones: Lupta cu fantomele" 20.15 Film: „Lupte la Pentagon" (SUA, 1998) 22.15 Film: „Pistolarul" (SUA, 1978).

MELODY THOMAS SCOTT
– sâmbătă, 20.15 –

TOMMY LEE JONES
– marți, 20.30 –

GOLDIE HAWN
– vineri, 0.30 –

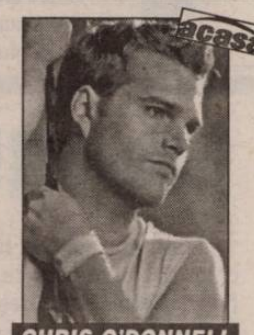

CHRIS O'DONNELL
– duminică, 21.00 –

ORNELLA MUTI
– sâmbătă, 1.15 –

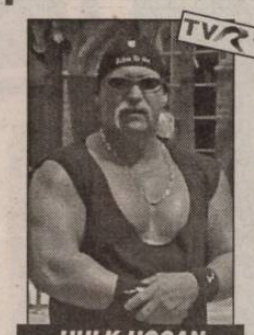

HULK HOGAN
– marți, 23.30 –

ROBIN WILLIAMS
– vineri, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 2 august

7.05 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraților Kratt" 11.00 Film: „Josh, apărătorul universului" (partea a V-a) 12.35 Zburătorii României 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Dovezi însângerate" (SUA, 1995, partea I) 22.00 Serial: „Lori, Dan și tanti Mili" 23.30 Film: „Apărarea Luzhin" (coprod., 2000).

7.00 Știrile ProTv 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 11.00 Film: „O ciudățenie a științei" (r) 13.15 Miss Romania World (r) 14.15 Film: „Doc Hollywood" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Suflet negru" (SUA, 1993) 22.15 La Bloc (r) 0.00 Film: „Operațiunea T-Force" (SUA, 1994). Cu: Jack Scalia 2.00 Știrile PROTv 3.00 Film (r).

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 13.15 Folclorul contraatacă (r) 15.30 Comedia animalelor 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Străinul din casă" (SUA, 1997) 22.00 Ce-am avut și ce-am pierdut 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei" 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 3.00 Serial: „Zile din viața noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al șaselea simț (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în NATO 19.30 Monica 20.30 Film: „Obsesie mortală" (SUA, 2000) 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-13.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Să iubești din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" 1.15 Povești adevărate (r) 1.45 De 3 x femeie (r) 3.15 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.15 Răscruci 9.00 Eco-Magazin 9.45 Tonomatul de vacanță 12.15 Atenție, se cântă! (r) 14.00 Desene animate 15.00 Primul pas 17.00 Doc.: „Îmblânzind tigrii" 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Eu, eu... și ceilalți 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.45 Serial: „Arma ucigașă" 0.35 Documentar (r) 1.30 Film: „Ura" (Franța, 1980).

4.00 Mediafax Info 16.15 Film (r) 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" 20.00 Serial: „Nikki" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

MARȚI - 3 august

7.05 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraților Kratt" 10.30 Doc.: „Campionii vechii Elade" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Alege viața! 15.30 Kronika 16.55 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Dovezi însângerate" (partea a II-a) 21.40 Doc.: Magia filmului - Halle Berry" 22.05 Serial: „Misteriosul John Doe" 23.30 Film: „Vânătoarea vânzătorilor de moarte" (SUA, 1997). Cu: Hulk Hogan.

7.00 Știrile ProTv 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 11.15 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Parte de carte (r) 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Micul dejun cu Dick și Dorothy" (coprod., 2001) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Trupe de elită II" (SUA, 1997) 22.15 La Bloc (r) 0.00 Film: „Dublura" (SUA, 1994) 2.00 Știrile ProTv 3.00 Film (r) 5.00 Promotor (r).

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 13.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.30 Serial: „Agenția de detectivi" 15.30 Comedia animalelor 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Forța imbatabilă" (SUA, 1993) 22.00 Ce-am avut și ce-am pierdut 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei" 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 3.00 Serial: „Zile din viața noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Trăsniți în NATO (r) 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al șaselea simț (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Film: „Evadata" (SUA, 1999). Cu: Tommy Lee Jones 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Să iubești din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" 3.15 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.55 Serial (r) 9.45 Tonomatul de vacanță 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 17.00 Conexiuni 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.45 Serial: „Polițiștii de la «Blue Murder»" 0.35 Documentar (r) 1.30 Film: „Păcatele trecutului" (Canada, 2002).

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" 20.00 Serial: „Nikki" (ultimul ep.) 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

MIERCURI - 4 august

7.05 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 „Năzdrăveniile fraților Kratt" 10.30 Doc.: „Campionii vechii Elade" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Conviețuiri 16.00 Oameni ca noi 16.30 Orizont 2007 17.00 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Preotul, fața și rabinul" (SUA, 2000) 22.15 Serial: „Misteriorul John Doe" 23.35 Film: „Confesiunea unui anonim" (SUA, 2001).

7.00 Știrile ProTV 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.45 Serial: „Black Harbour" 12.00 Doc.: „Echipa ultimei speranțe" 12.30 Doc.: „Insule de vis" 13.15 Miniserie: „Frații" (partea I) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Răzbunare cu orice preț" (coprod., 1994) 22.15 La Bloc (r) 0.00 Film: „În ritm de hip hop" (SUA, 1998) 2.00 Știrile ProTv 3.00 Miniserie: „Frații" (r).

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Nave dispărute" (ep.1) 13.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.30 Serial: „Agenția de detectivi" 15.30 Comedia animalelor 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Giganții șoselelor" (SUA, 1998) 22.00 Ce-am avut și ce-am pierdut 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei" 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 1.00 Închiderea programului - revizie tehnică.

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Al șaselea simț (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Film: „In jaf aproape perfect" (SUA, 1999). Cu: Brooke Shields 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Să iubești din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" 1.45 De 3 x femeie (r) 3.15 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.15 Doc.: „Călător în Orient" 9.45 Tonomatul de vacanță 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Parnasul 17.00 Doc.: „Din nou la Atena" 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Insolit 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.40 Serial: „Andromeda" 1.25 Film: „Sânge pentru sânge" (SUA, 1984).

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" 20.00 Serial: „Prietenii tăi" (ep.1,2) 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

JOI - 5 august

7.00 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraților Kratt" 10.30 Doc.: „Campionii vechii Elade" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Akzente 16.30 Pro Lege 17.00 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Vă place Brahms?" (coprod., 1961). Cu: Ingrid Bergman 22.10 Serial: „Misteriosul John Doe" 23.30 Film: „Scary Movie" (SUA, 2000). Cu: Carmen Electra.

7.00 Știrile ProTV 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.45 Serial: „Black Harbour" 12.00 Doc.: „Echipa ultimei speranțe" (ultimul ep.) 12.30 Doc.: „Insule de vis" 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Miniserie: „Frații" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Teo, Andi și vedete de serviciu 0.00 Film: „Pericol extrem" (SUA, 1996). Cu: Billy Zane 1.45 Marcă înregistrată 2.15 Știrile ProTv.

7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Păcatul" 12.00 Doc.: „Nave dispărute" 13.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.30 Serial: „Agenția de detectivi" 15.30 Comedia animalelor 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.00 Film: „Copiii Dunei" (coprod., 2003, partea I) 21.30 Ce-am avut și ce-am pierdut 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei" (ultimul ep.) 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 3.00 Serial: „Zile din viața noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste și putere" 16.00 Trăsniți în NATO (r) 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al șaselea simț (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în NATO 19.30 Monica 20.30 Serial: „În slujba legii" 21.30 Poliția în acțiune 22.00 Doc.: „Special" 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 0.30 Hot Nights Party 2.00 Film (r) 4.00 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Să iubești din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpșune cu zahăr" 1.45 De 3 x femeie (r) 3.15 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.15 Doc.: „Călător în Orient" 8.55 Serial (r) 9.45 Tonomatul de vacanță 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 17.00 Doc.: „Animale în pericol" 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Spune-mi ce te doare 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Serial: „Miracole" 23.40 Serial: „Nemuritoarea" 1.20 Film: „Moarte și muzică" (SUA, 2001).

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman în viitor" 20.00 Serial: „Prietenii tăi" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

MARLON BRANDO, UN ACTOR NUMIT DORINȚĂ

Actorul rebel al anilor '50, a părăsit recent scena vieții într-un spital din Los Angeles. Avea 80 de ani. Mulți l-au considerat cel mai talentat actor american din generația sa, un monstru sacru care a revoluționat arta actoricească. Alții, mai sceptici, spun că a fost un playboy al anilor 50, care și-a epuizat pe parcurs talentul. Privirea sa magnetică, erotismul său animalic, rolurile de bărbat pe cât de vulnerabil pe atât de periculos, violența jocului său au incendiat peliculele și imaginația fanilor lui, dacă ar fi să ne amintim de *Un tramvai numit dorință*, *Pe chei*, *Ultimul tangou la Paris*, *Nașul* sau *Apocalipsul acum*.

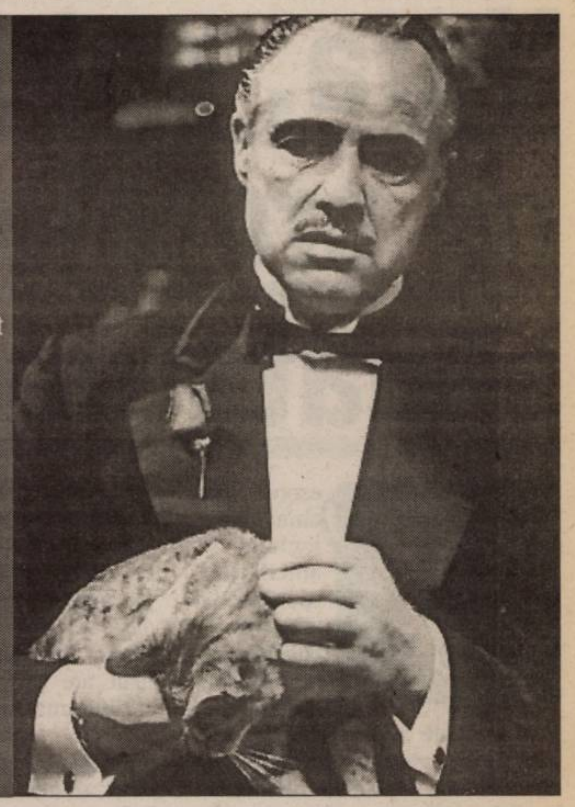

Eroul tricoului mulat pe trup

S-a născut la 3 aprilie 1924 în Omaha, statul Nebraska, într-o familie modestă. Are o copilărie dificilă, dominată de neglijența unei mame alcoolice și de un tată violent. În adolescență este exmatriculat de la academia militară. Pleacă la New York unde frecventează cursurile de actorie de la *Actor's Studio* cu Stella Alder, eleva lui Constantin Stanislavski, unde îl întâlnește pe Elia Kazan. În regia acestuia va avea una dintre primele apariții pe Broadway, creând în 1947 personajul lui Kowalski în *Un tramvai numit dorință*, dramă de Tennessee Wiliams. În 1951, Elia Kazan îl va propulsa spre cinema și glorie, propunîndu-i versiunea cinematografică a acestei piese, moment în care ia naștere mitul Brando. Acum, Brando are posibilitatea să pună în practică ceea ce învățase de la Stella Adler: pătrunderea în pielea personajelor, trăirea cât se poate de autentică a vieților lor, perfuzia cu real, renunțarea la teatralitatea grandioasă în favoarea unei abordări psihologice aprofundate. Tânărul imprevizibil și sălbatic reinventează arta jocului în America puritană a anilor '50 și răstoarnă tradițiile printr-un singur rol, devenind stindardul noii tehnici care avea să fie imitată de nenumărați actori. De altfel, cu un an înainte, în 1950, pentru primul său film, *Bărbații*, regizat de Fred Zinneman, a petrecut mai mult de o lună într-un spital de reeducare a vechilor combatanți, pregătind rolul veteranului paralizat. *Un tramvai numit dorință* inițiază și cinematograful tricoului alb, mulat, considerat până atunci lenjerie intimă masculină. Niciodată *Hollywood*-ul nu ajunsese atât de departe în dezvăluirea erotismului masculin. Avea 27 de ani și nu era doar un star, era deja un mit.

Marlon Brando în „Apocalisul acum"

Un aiurit cu capul în nori, dar contestatar

În pofida Oscarului pentru cel mai bun actor din 1955 pentru rolul său din *Pe chei*, starul devine cu timpul un coșmar pentru producători, care-i reproșează că e distrat, își uită replicile și că trebuie să tragă prea multe duble. În acest moment al carierei starul strălucește în toate registrele, de la comedie muzicală până la tragedie *(Iulius Cezar)*, film de război sau de aventură. În anii '60, însă, cariera sa intră într-un oarecare regres. Se refugiază cât se poate de des pe o insulă din atolul Tetiaora (Tahiti) pe care o cumpărase între timp. În schimb, în această perioadă sprijină Mișcarea pentru drepturi civile și lupta împotriva războiului, opresiunii și armelor nucleare, participă la marșurile lui Martin Luther King, devenind un fel de activist pe tărâm politic, ceea ce și explică trecerea lui pe margine. Mai mult, rețeaua sudică de cinematografe, conservatoare până în măduva oaselor, îi boicotează filmele, iar *Hollywood*-ul îl pune pe lista neagră care-l exclude din multe roluri importante ale acelui timp. În ultimii ai vieții își pune numele și contul bancar la dispoziția celor care luptă contra războiului de ocupație din Irak, dovedind că în adâncul sufletului rămâsese un umanist care învățase și acceptase să plătească prețul greu al uitării pentru convingerile sale contrare puterii.

Don Corleone, „nașul" actorilor

În 1972, când toți îl credeau terminat, Francis Ford Coppola, conștient de talentul lui, îl distribuie pe Brando în rolul lui Don Corleone din *Nașul* (1972). Cu vocea înăbușită (își pune în gură un ghemotoc de bumbac) realizează unul dintre personajele sale de neuitat. Disprețul pentru industria filmului îl face să refuze premiul pentru cel mai bun actor și să trimită la ceremonia de premiere o indiancă să țină un discurs despre tratamentul discriminatoriu la care sunt supuși conaționalii ei la televiziune și în industria filmului. În același an, joacă în *Ultimul tangou la Paris*, film realizat de italianul Bernardo Bertolucci. Brando are 48 de ani și cântărește 114 kg. Interpretează rolul unui american la Paris care vizitează un apartament golit și face amor cu o necunoscută interpretată de Maria Schneider. Relația lor violentă, de câteva zile, este marcată de obsesia sexului și a morții. Cineastul italian surprinde rămășițele puterii erotice ale actorului și le ridică la rang de artă. Astfel bucla este închisă: animalitatea sugerată la începutul carierei sale este de astă dată expusă în plin cadru. Este filmul cel mai „fizic" și cel mai controversat, rămas, totuși, și azi în galeria celor mai bune filme făcute vreodată.

Marlon Brando în „Ultimul tangou la Paris"

Marlon Brando în „Ultimul tangou la Paris" alături de Maria Schneider

În 1978, ca o ironie a sorții, superbărbatul Brando apare doar câteva minute în *Superman* pentru suma modică de... 3,7 milioane de dolari, fiind plătit mai bine decât personajul principal întruchipat de Christopher Reeve. Apoi joacă în diverse producții mediocre, pretinzând de fiecare dată că este ultima. Că nu s-a putut ține de cuvânt este altă poveste. La turnarea filmului *Apocalyps Now* (1979) în regia lui Francis Ford Coppola, Brando este o umbră, întârzie la filmări și nu-și învață textul. Disperat, Coppola îl obligă să improvizeze. Rezultatul l-am văzut cu toții: neuitatul colonel Kurtz, un om sfâșiat de contradicții, cu craniul ras, plin de sudoare, care repetă: „Oroare, oroare". Anul acesta ar fi trebuit să onoreze un ultim angajament, să-și joace propriul rol în filmul *Brando și Brando* a lui Ridha Behi, realizatorul și scenaristul acestui film. Coproducția franco-anglo-tunisiană, cu un buget de 5,5 milioane de dolari, este povestea unui tânăr tunisian fascinat de „visul american" încarnat de Marlon Brando și care odată ajuns în America rămâne dezamăgit. Oricum, Marlon Brando rămâne, incontestabil, nașul multor actori, nu doar ai generației lui, ci și al celor care i-au urmat, cum ar fi Al Pacino, Robert De Niro sau Jack Nicholson.

Și Oscar i-a făcut cu ochiul

În ciuda particularităților sale personale, reputația sa de actor dotat cu forță și inventivitate ieșite din comun n-a putut fi umbrită niciodată. Impactul său asupra marelui ecran a fost demonstrat de nominalizările la Oscar ca cel mai bun actor pentru rolul lui Kowalski din *Un tramvai numit dorință* (1951), al mexicanului revoluționar din *Viva Zapata!!* (1952), al lui Marc Antoniu în *Iulis Cezar* (1953), pentru *Sayonara* (1957), *Ultimul tangou la Paris* (1972) și *Un anotimp alb și secetos* (1989), precum și de Oscarurile dobândite pentru rolul lui Terry Malloy din *Pe chei* (1954) și cel din *Nașul* (1972).

Iubirea secretă a Irenei Papas

Viața sa privată a fost tumultuoasă așa cum era și rolul din drama lui Williams. Toate cele trei neveste erau deja însărcinate când s-au căsătorit cu el. A avut cel puțin nouă copii și a adoptat-o pe Petra, fiica scriitorului James Clavell. Cursul familiei sale a căpătat o turnură tragică o dată cu condamnarea fiului său Christian, acuzat în 1990 de omorârea prietenului Cheyennei, sora lui vitregă. Spre disperarea tatălui, cinci ani mai târziu, ea se sinucide, nefiind în stare să se smulgă din starea de depresie și să uite crima. Una dintre iubitele lui Brando a fost actrița greacă Irene Papas, care a mărturisit după moartea lui că Marlon a fost marea pasiune a vieții ei, bărbatul pe care l-a iubit și l-a stimat cel mai mult. A mai spus în „Corriere della Sera" că relația lor a fost secretă „pentru că n-au dorit s-o împartă cu nimeni". Întâlnirea dintre cei doi monștri sacri a avut loc la Roma, cu cincizeci de ani în urmă, când Brando avea 30 de ani, iar ea 24. Întrebat fiind cum își petrece timpul când nu se află în fața camerei de filmat, Brando obișnuia să spună: „Mi se pune des această întrebare. Cam așa, ce faci în timpul liber? De parcă restul vieții mele ar fi timp liber. Adevărul este că-mi rezerv din timp pentru a face filme. Nu sunt actor și n-am fost ani de zile. Sunt o ființă umană – din fericire, implicată în realitate și întrucâtva inteligentă – care joacă din când în când". Multe din cecurile semnate de el au rămas neîncasate, fiind mai prețios autograful decât valoarea lor în sine. Brando a fost, pe rând, o celebritate, un artist, un activist, apoi spre sfârșitul vieții, un om distrus, o umbră a lui. Dintre toate omagiile care i s-au adus, cel al lui Coppola, admiratorul și prietenul său, le întrece pe toate: „Marlon ar fi detestat ideea de a-i comenta moartea. Sunt trist c-a plecat, doar atât pot să spun".

Marlon Brando și Al Pacino în „Nașul"

Pagină realizată de
GEORGE CUȘNARENCU

Vara, natura ne protejează sănătatea

Sezonul cald, chiar dacă include şi ameninţări specifice la adresa sănătăţii noastre, ne oferă în acelaşi timp şi prilejul de a beneficia de cele mai importante remedii, existente dintotdeauna – plantele medicinale. Culese din zone cât mai puţin poluate şi utilizate cu consecvenţă, potrivit reţetelor tradiţionale ori la indicaţia specialiştilor, preparatele din plante fac minuni. Să amintim în treacăt că, nu întâmplător, ele intră în componenţa unor preparate noi (pentru public) şi foarte puţin cunoscute, care acţionează asupra celulelor corpului uman, la nivel informaţional, efectuându-se deci un schimb de programe între două elemente diferite ale lumii vii: vegetalul purtător al informaţiei corecte, reechilibrante, şi animalul, cu organismul slab energizat şi devitalizat din varii motive.

Vă prezentăm în cele ce urmează câteva „leacuri" exclusiv naturale, aflate la îndemână, aşa cum ne-au fost ele descrise de colaboratoarea mai veche a „Magazinului", Mihaela Opran.

Doctorul cu ţepi

Frumosul şi parfumatul *trandafir* nu ne transmite doar starea de confort determinată de statutul său decorativ. Petalele florilor sale conţin substanţe active utile organismului uman, pornind de la uleiul volatil şi derivaţii flavonici, până la tanin şi cianină, de pildă. Trandafirul are proprietăţi antipiretice, antiinflamatoare, antiseptice, astrigente, antidiareice, dezinfectante şi decongestive. În consecinţă, se utilizează la tratarea unor boli ca diareea cronică, iritaţiile oculare, afecţiuni bucale (la sugari) etc.

Pentru *tratament,* se prepară o infuzie din două linguriţe de petale, la 200 ml apă clocotită, din care se beau două cești pe zi, după mesele principale, la prânz şi seara. Din aceeaşi cantitate, se mai pot face comprese, în cazul spălăturilor oculare; acestea se aplică după o încălzire prealabilă, dacă infuzia s-a răcit.

Tot pentru sănătatea ochilor, în timpul zilelor însorite se pot lua petale de trandafir, se spală şi, cât încă sunt umede, se aplică pe pleoapele persoanelor care au ochii obosiţi, suprasolicitaţi ori cu vederea slabă.

De iubit şi de slăbit

Folclorul şi unele obiceiuri româneşti din mediul rural îl menţionează între plantele folosite în practici „de dragoste", în popor spunându-i-se Năvalnic, dar denumirea sa curentă este *Valeriană* sau *Odolean.* Persoanele ce pot beneficia de calităţile sale sunt cele cu afecţiuni nervoase (e neurosedativ şi sedativ), dar şi cu probleme digestive (diminuează secreţiile gastrice); în acelaşi timp, este antiseptic, antihelmintic (combate viermii intestinali) etc.

Substanţele active ale Odoleanului sunt şi ele variate, de la uleiul volatil, la alcaloizi, rezine şi acid acetic. Conţinutul extrem de bogat în asemenea substanţe face această plantă medicinală deosebit de eficace în tratarea unor boli, cum ar fi insomniile, nevroza cardiacă, palpitaţiile, cazurile de vomă şi altele.

Pentru combaterea *insomniei,* se ia o linguriţă de rizomi şi rădăcină (tăiate şi amestecate uniform, în prealabil) şi se pune la o cană de 200 ml apă clocotită, infuzia respectivă consumându-se înainte de culcare.

Persoanele cu o *siluetă mai robustă* pot consuma infuzia de două-trei ori pe zi, dar preparată dintr-o linguriţă şi jumătate de plantă, la 200 ml apă clocotită.

Ca *sedativ,* se pregăteşte o tinctură ce se obţine din 20 grame de rădăcină de Odolean, peste care se toarnă 100 ml alcool de 70 grade. Se lasă timp de 8-10 zile la macerat, într-un loc călduros, după care se iau 15-20 de picături dizolvate în puţină apă, de două-trei ori pe zi.

Pentru inima dumneavoastră

Hipertensiunea şi hipotensiunea, bătăile de inimă prea rapide sau prea lente (aritmia), inflamarea miocardului, angina, arterioscleroza, afecţiunile valvelor cardiace – asemenea mari şi, din nefericire, omniprezente pericole pentru sănătatea şi pentru viaţa noastră îşi găsesc un redutabil remediu în virtuţile unei plante frecvent întâlnite pe dealurile româneşti: *Păducelul* sau *Gherghinul.* El mai ajută la îmbunătăţirea circulaţiei, la deschiderea arterelor colmatate, la întărirea muşchiului inimii, favorizând longevitatea. Se pare că, datorită substanţelor pe care le conţine, Păducelul are puterea de a dizolva excrescenţele valvulare de origine calcaroasă sau vegetativă.

În diversele tipuri de dureri cardiace, această plantă are de multe ori efectul scontat, când celelalte tratamente dau greş. Întăritor în stări febrile, stimulator cardiac, remediu în degenerescenţa grasă a inimii, când trebuie evitată stimularea excesivă, Păducelul poate fi considerat unul dintre cei mai buni prieteni ai acestui organ vital al omului.

Există şi alte afecţiuni în care această plantă medicinală dă rezultate pozitive, atunci când funcţionarea inimii lasă de dorit: în crizele cauzate de tuberculoză, în accesele de leşin de origine cardiacă, în dispnee (greutate în respiraţie), tulburări circulatorii (în special la nivel cerebral, în prescleroza generatoare de ameţeli, pierderea luciditătii şi a memoriei etc.), fibroza miocardică interstiţială şi altele.

Ceaiul de Păducel se prepară de obicei din frunze şi flori – două linguriţe de plantă într-o cană cu apă clocotită, lăsată astfel 20 minute şi băut dimineaţa şi seara (într-o primă fază, şi la prânz, conform sugestiei terapeutului). Dacă se prepară din fructe, se foloseşte o linguriţă la cana cu apă şi se poate bea de trei-patru ori pe zi.

Tinctura se poate obţine în casă, cel mai bine, din 30 grame plantă pisată în amestec cu 120 grame apă şi 360 grame alcool de 40 sau 60 grade. Mixtura respectivă se ţine la macerat timp de două săptămâni, amestecându-se bine în fiecare seară. Apoi, lichidul limpede se strecoară şi se îmbuteliază în sticle închise la culoare, bine astupate. Sedimentele se aruncă iar sticla se păstrează în frigider. În cadrul tratamentului, doza poate să varieze: 10 până la 20 de picături de tinctură diluate în puţină apă şi luate astfel de trei ori pe zi.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Astrologie medicală

29 iulie – 04 august

29.07. – În această zi, dintre terapiile complementare, o eficienţă deosebită are aromaterapia. Atenţie la dietă, care trebuie să fie moderată şi să nu conţină alimente iuţi şi piperate. Nu se recomandă suprasolicitări ale inimii şi ale sistemului nervos.

30.07 – Rămânând în domeniul alimentaţiei, recomandăm postul negru

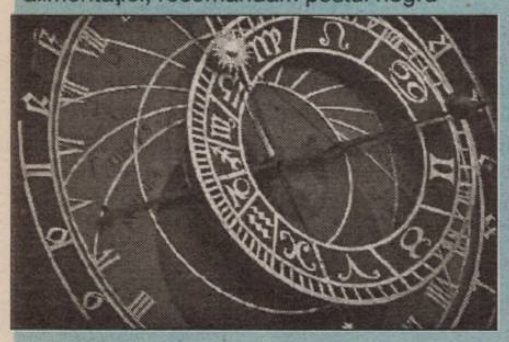

(24-36 ore), precum şi consumul unei cantităţi mai reduse, de lichide. În schimb, se recomandă sauna, precum şi muzica meditativă şi aromaterapia. Nu sunt indicate tratamentele cu medicamente ce au efect puternic.

31.07. – Din nou, alimentaţia e foarte importantă: e bine ca hrana să fie caldă, chiar fierbinte, însă evitaţi preparatele iuţi sau piperate, nu faceţi abuz de ceai concentrat ori de cafea tare. Limitaţi şi consumul de băuturi alcoolice. Nu se recomandă tratamentele extrasenzoriale.

01.08. – Astăzi, se recomandă hrană bogată în proteine – carne, peşte, smântână, brânză, soia, nuci. Sunt eficiente procedurile de călire a organismului, băile calde şi cele cu extracte din plante medicinale, duşuri contrastante (cald/rece), comprese locale, frecţii cu diverse unguente. Nu se recomandă transfuzia de sânge.

02.08. – O zi oarecum specială, pentru sănătatea generală având un efect pozitiv sporit relaţiile intime. Totodată, se pot folosi măştile cu efect de întinerire iar tratamentele stomatologice au eficienţă deosebită.

03.08. – Ca şi în ziua precedentă, recomandăm relaţiile intime, cu efect benefic sporit, în această perioadă. La fel, este un moment bun pentru extracţii dentare, exerciţii pentru flexibilitatea încheieturilor. Nu se recomandă suprasolicitarea ochilor, nici intervenţiile chirurgicale în zona abdominală.

04.08. – Acolo unde este cazul, se poate începe o dietă de adăugire în greutate. În rest, se recomandă alimentele bogate în proteine, zarzavaturile şi legumele de sezon. Sunt eficiente procedurile de călire a organismului, cele destinate zonei mijlocului, care utilizează plante medicinale şi masajul tonifiant. Nu sunt indicate intervenţiile chirurgicale asupra cavităţilor.

Consultaţii parapsihologice

REVERSUL EDUCAŢIEI „MODERNE"

Cuplurile tinere sunt din ce în ce mai ezitante, atunci când îşi pun problema dacă să aibă sau nu copii. Justificarea reticenţelor vine, în cea mai mare parte, din sfera socio-economică (venituri mici, lipsa unei locuinţe, nesiguranţa serviciului etc.), dar se întâmplă şi ca asemenea probleme să fie anulate de părinţii tinerilor, dornici să devină bunici şi să aibă grijă de nepoţi. Este iarăşi o atitudine justificată în lumea noastră, dar din păcate nu prea se pune şi problema evoluţiei afective, comportamentale, caracteriale etc., a copilului astfel „negociat". Ce riscuri apar, ignorând aceste aspecte? Un posibil răspuns încercăm să-l găsim, ajutaţi de colaboatoarea noastră *Emilia VLĂDESCU* – psiholog şi bioterapeut – şi de Elena, mama sa, împreună cu care a cunoscut şi a lucrat pe astfel de cazuri devenite patologice.

Copilul cu trei mame. Bunicile se oferă frecvent să se ocupe de îngrijirea, creşterea, educarea şi chiar de instruirea mult-doritului nepot, de la cea mai fragedă vârstă. Copilul ajunge astfel să nu priceapă prea bine noţiunea de mamă, tocmai din cauza acestei „aglomerări" neclare pentru el. Pe de altă parte, se ştie că bunica are o toleranţă foarte mare faţă de nepoţi, cărora în general încearcă să le îndeplinească toate dorinţele. Nu doar poftele culinare (şi acesta poate deveni un aspect virat spre patologie, cum este supraponderalitatea generată de concepţia, nu tocmai corectă, că un copil grăsuţ e un copil sănătos), ci şi capriciile reflectate în comportament.

Paşi către infracţionalitate. Lăsat într-o libertate prost înţeleasă şi necontrolată, micul stăpân este influenţat nociv pe plan mental. El nu are repere corecte în realitate, capătă convingerea că totul i se cuvine şi, atunci când nu primeşte ceea ce vrea, reacţionează agresiv. Ştiind că problemele îi sunt rezolvate de părinţi şi de bunici, el se formează având atrofiată latura ce l-ar ajuta să trăiască independent şi astfel devine o pradă uşoară în „jungla socială". Influenţabil, cu caracter slab şi instabil, chiar dacă pe cei apropiaţi îi calcă în picioare, la figurat, spre adolescenţă se îndreaptă de obicei către exemplele negative.

Mica vedetă ratată. O situaţie concretă se referă la un adolescent ajuns aproape să-şi rateze viaţa. Adevărată vedetă a familiei (singur la părinţi), nu de puţine ori era rugat să înveţe şi tentat cu recompense materiale pentru aceasta. Treptat, ceea ce trebuia să însemne respect s-a transformat în sfidare, în ignorarea oricărui sfat părintesc şi chiar a ideii de dialog cu ai săi. Urmările nu au întârziat să apară. Intrat într-un grup de nonconformişti agresivi, preocupaţi în primul rând de hip-hop, maşini şi alte simboluri ale forţei brute, a început să consume droguri, alcool, căzând deseori în stări depresive accentuate.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

SPORT FLASH

Tour de Lance

La ceea ce se aşteptau fanii Turului Franţei, s-a petrecut. Lance Armstrong, care viza în această ediţie, 101, câştigarea celei de-a şasea victorii, a reuşit să intre în cărţile de istorie ale Buclei. Până la el, nici un alt ciclist nu mai reuşise această performanţă, toţi ceilalţi, să-l amintesc pe ultimul, Miguel Indurain, oprindu-se de fiecare dată la doar cinci victorii. Lance i-a zdrobit pe toţi, după această ispravă, care n-a părut să-i scape nici un minut, cred că nu va mai mira pe nimeni dacă va câştiga şi la anul, apoi încă o dată peste doi ani, asta, aşa, ca să fie masa bogată. Cu toate acestea, doi ziarişti cârcotaşi, unul francez şi altul englez, oameni specializaţi în Turul Franţei au publicat în acest an o carte intitulată „LA confidenţial", LA neînsemnând Los Angeles, ci Lance Armostrong. În această carte de investigaţii cei doi autori reuşesc să creioneze un portret deloc favorabil americanului, înregistrând declaraţiile unor apropiaţi ai ciclistului american care a început participarea la Turul Franţei prin abandon trei ani la rând după care a câştigat, în mod miraculos, Bucla în 1999. Din aceste declaraţii – unele ale maseuzei lui, altele ale lui Greg Lemond, şi el, cândva, câştigător al Turului – reiese că Armstrong nu a fost departe de folosirea substanţelor dopante, această acţiune văzându-se în şirul de victorii fără replică ale americanului. Şi cu toate că n-a fost niciodată depistat pozitiv nu poate însemna decât că dopajul de care s-a folosit a fost atât de subtil şi de bine pregătit de specialiştii americani, încât el nu a putut fi descoperit, în vreme ce alţi ciclişti au fost prinşi cu mâţa în sac. Culmea că Armstrong a vrut ca această carte să fie retrasă din vânzare (!), acţiune care într-o Europă mai democrată n-a avut sorţi de reuşită. Un alt medic american, angajat la echipa US Postal, care a refuzat să prescrie substanţe dopante şi a fost dat afară după câteva luni, a declarat recent că celor de la US Postal li se părea că marea performanţă nu poate fi obţinută decât prin dopare şi-l consideră pe Lance Armstrong un câştigător care a intrat în istoria Turului Franţei în mod nemeritat. Nu e de mirare că de la anul, US Postal va încerca să şteargă urmele şi umbrele, echipa urmând a purta numele Discovery channel, adică o altă Mărie... Ca număr de victorii record, să mai amintesc că Richard Virenque l-a întrecut pe american, francezul a câştigat pentru a şaptea oară tricoul cu buline roşii, pentru cel mai bun căţărător!

Moşu a încasat-o!

Nu ştiu dacă Leonard Doroftei credea în sinea lui că o să câştige meciul cu Gatti de la Atlantic City, cu toate declaraţiile lui super-optimiste şi oarecum fără acoperire. Când unui om îi intră în cap că doreşte să nu mai încaseze pumni şi să se dedice

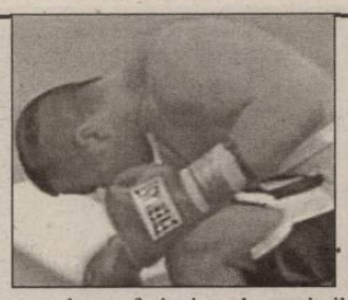

vieţii personale alături de familia lui este mai mult decât de înţeles. Acesta este şi cazul „Moşului" care meştecă de multă vreme această idee, dar probabil că legat în lanţurile contractelor profesioniste ale aranjorilor de meciuri de box, nu putea să-i dea contur. Prietenii îi spun să se lase de box, familia la fel, dorea şi el, dar uneori omul nu poate să facă ce vrea el, cu atât mai mult în lumea boxului aşa-zis profesionist. Moşu n-a putut sta în picioare mai mult de două reprize, cu 15 secunde înainte de finalul reprizei secunde, Doroftei s-a înclinat după un croşeu la ficat al canadianului Arturo Gatti şi a abandonat scăpând de chinurile unei partide care se anunţa inegală. Mama românului care a urmărit partida transmisă în direct în ţara noastră e de părere că a fost o lovitură sub centură. Pentru Gatti, însă, a fost a 38-a victorie (6 înfrângeri, 29 victorii prin KO), în timp ce pentru Doroftei a însemnat primul eşec la profesionişti, din 24 de meciuri (22 de victorii, 8 prin KO, un meci egal). Acum Leonard Doroftei poate pune mănuşile în cui, aşa cum a declarat şi înainte de partidă, fiind probabil exonerat de organizatorii de spectacole de acest gen. Interesenat că, în cadrul aceleiaşi gale, un alt boxer român, Lucian Bute, luptând în limitele categoriei super-mijlocie, l-a învins prin KO tehnic pe americanul Tyler Hughes (35 de ani) în repriza a treia. Până în prezent, Bute a susţinut 5 meciuri la profesionişti, câştigându-le pe toate prin KO. Se pare că un alt român a intrat în această horă şi poate vom mai auzi despre el.

„Il dottore" la Donington Park

În Marele premiu al Marii Britanii de la Donington Park nu s-au înregistrat surprize foarte mari în sensul că la clasa 250, tânărul pilot spaniol Daniel Pedrosa a mai adăugat o victorie la palmaresul lui din acest an, ceea ce-l propulsează spre câştigarea titlului mondial. Puştiul are doar 19 ani şi anul trecut a fost campion mondial al clasei 125! Spaniolul pare să fie un pilot la fel de talentat ca şi italianul Valentino Rossi care a câştigat titlul mondial la toate clasele plus cea motogp, el luptându-se în acest an şi pentru cucerirea celui de-al doilea titlu la această clasă regină după ce a trecut de la Honda la Yamaha. Rossi a plecat de pe prima poziţie pe grila de start şi n-a avut nici un fel de probleme de a rămâne pe prima poziţie până la sfârşitul cursei, Sete Gibernau, principalul său urmăritor, renunţând să-l mai atace. Biaggi care câştigase în MP al Germaniei, a fost o umbră palidă, situându-se undeva pe la mijlocul plutonului. „Il dottore" a participat înaintea cursei la o întâlnire cu fanii englezi, peste 2500, ocazie cu care şi-a vândut la o licitaţie ad-hoc celebra sa şapcă galbenă, cu preţul de o mie şi ceva de lire sterline, banii urmând să intre într-un cont de ajutorare a copiilor din Africa.

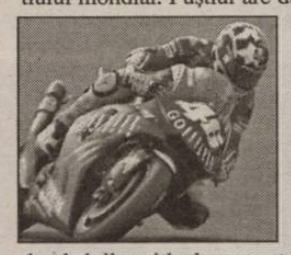

GEORGE CUŞNARENCU

Integramă de GHEORGHE POPESCU

DIVAGAŢII

FURTUNILE IERNII / SALĂ DE FILME		NEBĂR-BIERIT / ÎNSEMNĂRI		FRUCTUL IONATAN / AFRICAN DIN RABAT		ÎN OCOL! / LUCRAT LA RĂZBOI		MÂNĂ / A SPUNE CEVA		STĂRI DE JENĂ / ÎNSUFLEŢIŢI
LUCRARE DE SONDAJ / MEŞTER DE CARE							A LEZA / A TUNA ŞI FULGERA			
					ESCALĂ AUTO / LAMPĂ ELECTRICĂ					
GĂTITE... DE MÂNTUIALĂ / ÎNTREŢINE VIAŢA									MIHAI LUPU / LĂSAT FĂRĂ COAJĂ	
			FEMEIE REA DE GURĂ / A IROSI					BIDIVII / ORAŞ FORTIFICAT		
	PERSIA DE AZI / A RIDICA					ARMĂ DEFENSIVĂ / RĂPEŞTE PUIŞORII				FORMĂ DE AMBALAJ
		LIPSĂ DE LUMINĂ / PLECAŢI DIN STUP								
ÎN CASĂ! / PĂRJOLIT / GHEŢURI PLUTITOARE				CREMA SOCIETĂŢII					MARI MAEŞTRI	
							GATA! / NICU BARBU			
FEL, GEN / FOCUL IUBIRII				PETREC CU MIRII						
						ORGIE BAHICĂ				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „DESCRIERI"

Orizontal: M - L - M - N - L - S - CARICATURIST - CA - ORA - AGER - DESIS - CAZARI - SEA - TEME - GV - PI - TARAN - LEI - S - PAVA - AMIN - LAR - INFRUNTA - COCOTIERI - V - FEMININ - DURA - LIN - TESATOR - PASAJE - CRESA.

ÎN MIEZUL VERII

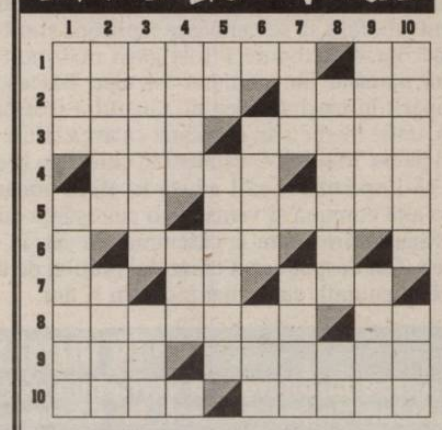

ORIZONTAL: 1) Cunoscută pictoriţă română, autoarea pânzei cu titlul „Vara" (Margareta) – Notă muzicală. 2) Îi aparţine poezia „Iunie" (Cristina) – Liric român, autorul poeziei „Scaldă" (Tiberiu). 3) Îmi atribui eu de la mine putere un drept – Poetul-filozof din a cărui lirică am ales versurile „Vara, lângă râu" şi „Ceas de vară" (Lucian). 4) E scăldată toată în verdeaţă şi ciripit de păsărele – Animal nordic. 5) Vehicul rustic! – Inflorescenţa unor arbori care se întind ca nişte ciucuri vii. 6) Şi prin locuri mai ascunse apare şi această plantă medicinală. 7) Stan Lucia – Tovarăşa mea de viaţă – Sigla pentru „Întreprinderea asociaţiilor de locatari". 8) Fericit de sezonul estival – Primii din ultimii! 9) E singură pe pământ – O săpătură care aduce roade mai bune. 10) Pom fructifer ale cărui roade se culeg vara – Te atrage să vezi imagini de sezon.

VERTICAL: 1) A şedea la umbră – Poet clasic român autorul titlurilor „În miezul verii" şi „Noapte de vară" (George). 2) Suprafaţă de teren pe care sunt angajaţi la muncă locuitorii satelor – August, de exemplu. 3) Poezia „Canicula" a fost inclusă de Aurora Contescu în volumul „...în nisip" – Armăsar. 4) Localitate în S. Norvegiei – Ceres, simbolizând agricultura şi recoltele bogate. 5) Brăzdate de râuri – Strânge proviziile verii. 6) Legumă care ajunge la maturitate vara – Cântece de slavă. 7) Egal cu zero – „Cântec de iulie" şi „Vara" sunt câteva creaţii ale acestui poet ardelean (Emil). 8) Autorul ciclului „Iunie" din volumul „Amar" (George) – Număr mic. 9) Pădure de fag – Autorul volumului de povestiri „Zile de iulie" (Ştefan). 10) A scris poezia „Amiază de vară" (Valeriu) – Holdă strânsă vara.

DICŢIONAR: IAL, ROGN.

(Gheorghe Câmpeanu – Focşani)

SOLUŢIA CAREULUI („În miezul verii"):
STERIAN - FA - TACOI - UTAN - AROG - BLAGA - LUNCA - REN - CAR - AMENT - O - IZMA - E - A - SL - EA - IAL - BUCUROS - UL - UNA - ADANCA - CAIS - ECRAN.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Stejari

Menţionăm că cele mai multe dintre întrebările de mai jos au fost trimise de prietenul revistei şi rubricii noastre *Prof. Marin Ştefan* din Şimleul Silvaniei.

1. Din ce familie face parte stejarul?
2. Cum se mai numeşte, în popor, stejarul?
3. Care era numele celor doi soţi bătrâni, ţărani frigieni din mitologia greacă, pe care Zeus i-a răsplătit pentru dragostea, credinţa şi omenia lor transformându-i după moarte într-un stejar şi un plop?
4. Cine este autorul poeziei „Imn stejarului"?
5. Cine a compus muzica operei „Stejarul din Borzeşti"?
6. Ce pictor olandez din secolul al XVII-lea a pictat, în 1641, tabloul „Cei doi stejari", expus la Rijksmuseum, Amsterdam.
7. Cine a regizat, în 1974, filmul „Stejar extremă urgenţă"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cele nouă muze din mitologia greacă erau fiicele zeiţei memoriei, Mnemosine şi ale lui Zeus. 2) Pegasus se născuse din sângele Meduzei ucisă de Perseus. 3) Bardul trac pedepsit de muze se numea Thamyris. 4) Poezia „Noapte de august" aparţine lui George Topârceanu (1886-1937). 5) Tabloul „Parnas" a fost pictat de Andrea Mantegna (1431-1506). 6) Cele nouă volume de muzică profană închinate muzelor sunt opera lui Michael Praetorius. 7) Filmul „Muza" a fost realiazat, în 1999, de regizorul american Albert Brooks.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 26 al revistei, cu tema „Ştefan cel Mare" am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova - Constanţa; Gorea Florentina – Topliţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara.* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Rus Vid Ioan – Craiva.*

Mulţumind tuturor pentru aprecieri şi vă dorim mult succes şi mai departe. *(Irina Stoica)*

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

ŞAH Moldojanow – Samotschanow, 1974

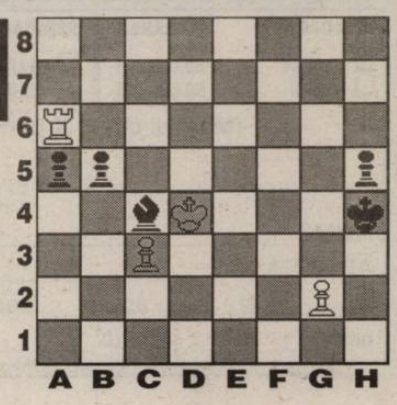

DEZLEGARE:
1. Tg6 a4 2. Re3 a3 3. Rf4 a2
4. Tg3 Ne6 5. Th3 Nh3
6. g3 mat.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

Colțul fiarelor cu motor

Primul Maserati Quattroporte din Europa

Un om de afaceri din municipiul Baia Mare a devenit primul posesor din Europa al unui Maserati Quttroporte, după ce a semnat anul trecut, împreună cu producătorul italian, un contract la Salonul Auto din Frankfurt, Germania, unde a fost prezentat oficial noul model a anului 2003. Omul a primit mașina de la Grupul Ferari – Maserati în urmă cu câteva săptămâni și împreună cu mașina, firma constructoare i-a trimis clientului și dovada că este primul beneficiar din Europa al noului model. „Mi-a plăcut enorm mașina de cum am văzut-o la târgul din Frankfurt și cred că am făcut o alegere bună, a spus Victor Florean, proprietarul noii mașini. Primul drum cu automobilul va fi în Italia, împreună cu soția și copii, așa cum le-am promis după contractarea mașinii", a spus fericitul posesor. Cât despre preț, mașina a costat 114.000 de euro, fără TVA, inclusiv îmbunătățirile, fiind dotat cu un motor cu 8 cilindri în V, care dezvoltă o putere de 400 cai-putere și o viteză de 275 km/h.

Miresele gemene din Sibiu

Nu știm dacă sunt primele mirese gemene din țară, dar din Sibiu cu siguranță că da. Tinerele Mădălina și Lavinia, de 23 de ani, nu doar că sunt gemene, dar au reușit performanța de a se și căsători în aceeași zi. Culmea este că nu doar miresele sunt născute în aceeași zi, ci și mirii. Soții celor două mirese gemene sunt născuți în aceeași zi, în aceeași lună, dar la un an de zile diferență. Mădălina și Lavinia s-au căsătorit în același timp, pentru că toată viața au fost nedespărțite. „Credeam că o să plâng, dar nu am plâns. Este bine, e sora mea geamănă, nu m-am așteptat la asta. Se spune că nu e bine să vezi o altă mireasă în ziua nunții, dar fiind sora mea geamănă mă gândesc că nu o să-mi poarte ghinion", a spus Lavinia, una din miresele gemene.

Bobitt după reluarea vieții „normale"

Mai rău decât în cazul lui Bobbitt

MUTILARE SEXUALĂ

Pe data de 23 iunie 1993, folosindu-se de un cuțit de bucătărie, Lorena i-a tăiat penisul soțului ei, John Wayne Bobbitt, aruncându-l apoi nu departe de casă, pe un maidan. Motivul: purtarea abuzivă a bărbatului și inapetența lui pentru actul sexual. Până la urmă, se spune că medicii i-au replantat obiectul tăiat, bărbatul reluându-și activitatea sexuală normală, evident nu cu femeia care l-a mutilat. Nu cu mult timp în urmă, un grav act de mutilare a avut loc și în țara noastră, deocamdată fără să se cunoască agresorii și nici motivul. Victima este un tânăr de 16 ani care a fost găsit mai mult mort decât viu, într-o fântână părăsită din comuna Nicolae Bălcescu, din județul Bacău. Descoperit în mod accidental, tânărul a fost dus la Spitalul Județean Bacău, unde medicii au constatat că avea tăiate testiculele și două treimi din penis. Medicii specialiști în chirurgie și ortopedie pediatrică, au reușit să-l opereze și să-l aducă în afara oricărui pericol. Băiatul era dintr-o altă comună și venise la o cunoștință cu care muncea ca zilier, fiind văzut ultima oară la cârciuma din sat, în compania unor bărbați suspecți. Cât despre cazul tânărului mutilat de doctorul Ciomu, ziarele au scris prea mult ca să mai insistăm și noi.

Caz unic în lume. La Clinica Universitară „Bega" din Timișoara s-a petrecut un caz unic în România și în lume: o femeie a născut a opta oară prin cezariană într-un interval de 16 ani. Se știe că, în mod obișnuit, medicii recomandă cel mult două nașteri prin cezariană, cu o perioadă de pauză obligatorie de 3-4 ani între ele pentru a permite uterului să se cicatrizeze. N-a fost cazul gravidei cu pricina care, dincolo de această „performanță", mai avea și o malformație uterină cu risc crescut de rupere, fapt pentru care, primele luni de sarcină și le-a petrecut în spital. Cu toate acestea, atent monitorizată, pacienta a născut de curând o fetiță, atât mama, cât și nou-născutul fiind sănătoși, spre bucuria numeroasei familii.

Copil hermafrodit. Malformațiile genetice sunt cele răspunzătoare de nașterea unor copii cu sexul incert. O tânără de 25 de ani, din municipiul Vaslui, a adus pe lume un copil hermafrodit, în greutate de 3,100 kg, care prezintă ambele organe genitale. Medicii sunt de acord că astfel de cazuri sunt foarte rare, iar la Vaslui s-a mai înregistrat un singur caz cu mulți ani în urmă. „Malformații mai dese la nou-născuți sunt cele la nivelul cavității bucale, cunoscute cu numele „gură de lup", „buză de iepure" sau, ceva mai rare, cele numite „picior de rechin". Deocamdată acest caz se află la stadiul de investigații, de teste genetice amănunțite pentru a se stabili care sunt organele genitale interne. Copilul a fost născut pe cale naturală și, cu excepția sexului, care nu poate fi definit, este perfect normal. Este primul copil în familie, iar tânăra mamă a urmat tratament de specialitate pe toată durata sarcinii.

HOROSCOP 2-8 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): De ce vă faceți singur probleme? Curbele astrale staționează la cote satisfăcătoare, dar aveți tendința de a vă certa cu toată lumea. Cenzurați-vă!

TAUR (21.04-21.05): Sub influența benefică a lui Jupiter, veți lua câteva decizii importante privind cariera și finanțele dv. Atenție! Dacă vi se pare ceva putred, renunțați.

GEMENI (22.05-21.06): Curba psihicului vă va face unele probleme, căci are o alură sinuoasă. Pe de altă parte, miercuri sau joi veți primi bani sau o veste bună despre ei.

RAC (22.06-22.07): Marți va fi o zi interesantă. Fie vă veți întâlni cu o veche și dragă cunoștință, fie veți avea un ghinion în dragoste. Pregătiți-vă sufletește!

LEU (23.07-22.08): Curba financiară are ceva cu dv., căci scade lent dar sigur până la un afurisit de minim (miercuri). Drămuiți-vă la centimă toate cheltuielile curente!

FECIOARĂ (23.08-21.09): Dragoste și tandrețe. Acesta pare să fie „steagul" dv. în această săptămână romantică. Poate chiar vă pândește o cină cu lumânări și șampanie frapată.

BALANȚĂ (22.09-22.10): Curba financiară telecomandată de Mercur, urcă și tot urcă până atinge un maxim superdolofan (vineri). Probabil veți primi o roabă de bani sau cam așa ceva.

SCORPION (23.10-21.11): Luni sau marți va fi o zi infernală. S-au adunat multe lucruri mărunte și tracasante și toate se răzbună în aceeași zi. Veți trece cu bine hopul.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Soarele și Luna se cam joacă cu nervii dv., astfel încât sunt posibile excese temperamentale și certuri în cuplu, dar fără urmări jenante.

CAPRICORN (21.12-19.01): Numai de bine se aude în constelația dv., astfel că planurile vi se vor îndeplini cu brio. Din păcate, în dragoste se pot ivi aisberguri.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară oscilează ca și cum ar face slalom profesionist. Nu mai cheltuiți aiurea și nu vă mai faceți proiecte dincolo de realitate!

PEȘTI (19.02-20.03): Adaptarea la realitate este un slogan pe care l-ați cam uitat. Din fericire, un eveniment interesant vă aduce cu picioarele pe pământ, într-o aterizare lină.

Personalitățile săptămânii: *Gellu Naum, Marin Preda, Sașa Pană, Mihail Jora, Dimitrie Onofrei; Paul Claudel, Guy de Maupassant, Anton Grigorevici Rubinstein, Peter O'Toole.*

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

• Autodistrugerea, o veritabilă vocație umană • Locuri unice pe Pământ • Despre inimă cu prof. Dr. Corneliu Zeană: Palpitațiile • Istorii criminale cu pete albe • Hegra, cetatea „pierdută" în deșert • Omul păianjen își dezvăluie identitatea

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

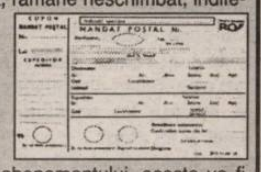

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 688 • ANUL XLVII • 5 AUGUST 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 31 (2438)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Culmea lenei este să te scoli la şase dimineaţa, ca să ai mai mult timp de stat degeaba.**
(Tristan Bernard)

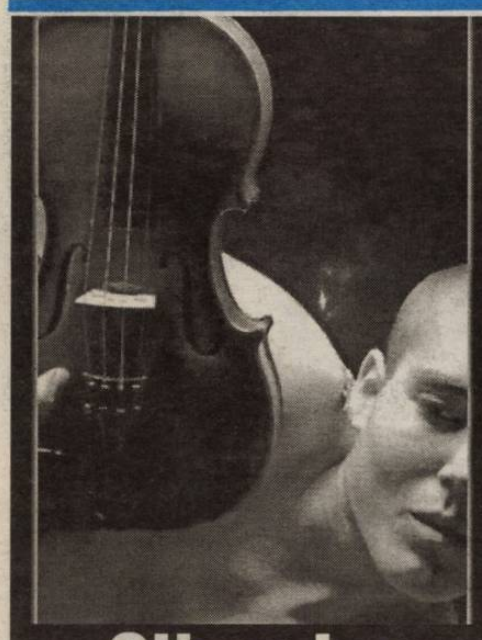

Clima l-a făcut celebru pe Stradivari?

Femina club

Dosarele frumuseţii
Posibile remedii

E bine de ştiut
Defecte de auz

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
TV
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Pro Cinema

ECHIPA DE VIS A LUMII

Unii spun că pe vremuri oamenii erau mai scunzi în comparaţie cu noi, cei de azi, dar adevărul e departe de aceste „observaţii" empirice. Se poate admite, însă, că pe vremea lui Petru cel Mare nu se juca baschet, în vreme ce azi acest sport e în plină ascensiune. Aşa că, făcând un mic efort, am putea selecţiona în funcţie de înălţime câteva VIP-uri istorice pentru a alcătui echipa de baschet a lumii, „de vis" cum se zice.

5 -ul de bază

IISUS HRISTOS (1-33). Pare o impietate să pomenesc numele Mântuitorului în acest context ludic, în care date despre unii oameni importanţi sunt alăturate înălţimii lor. Cu toate acestea este tulburător să descoperim că toate suferinţele la care a fost supus Iisus, inclusiv răstignirea pe Cruce, au fost îndreptate asupra unui om care şi-a impresionat discipolii, şi tot restul lumii care i-a stat în faţă, şi prin statura sa impunătoare, având în vedere că, după unele informaţii, măsura 1,87 m.

GIACOMO GIROLAMO CASANOVA (1725-1798) a fost un aventurier iremediabil, născut din părinţi actori, la Veneţia. Numele lui a devenit porecla multor bărbaţi de azi, dar cine se încumetă să-i ajungă la glezna? Cine se crede Casanova e bine să ştie că omul nostru a fost nu doar un vioi cuceritor de citadele feminine, ci şi soldat, alchimist, predicator, jucător de noroc, cavaler de Seingalt, intrigant politic, puşcăriaş, evadat, violonist, spion şi scriitor. Încă un amănunt: avea 1,86 m.

PETRU CEL MARE (1672-1725), a avut noroc: s-a jucat în adolescenţă de-a soldăţelul şi de-a constructorul de vase, după care a devenit ţar şi apoi împărat al Rusiei. I se spune, totuşi, „cel Mare" pentru că a occidentalizat Rusia, a construit drumuri şi canale, a modernizat armata şi flota şi a securizat porturile maritime făcându-le apte pentru un comerţ modern. Prin aceste măsuri radicale el a reuşit să transforme o ţară doar întinsă într-o mare putere mondială. Până la urmă, e normal: avea 2,04 m. Prin urmare, putea juca pivot în orice „dream team" american de azi.

MIHAI VITEAZUL (1558-1601) reuşeşte să fie primul domn care uneşte cele trei regiuni ale României: Ţara Românească, Transilvania şi Moldova. La 1 noiembrie 1599 stă scris că a intrat triumfal, cu un alai impresionant, în Alba Iulia, primind cheile cetăţii aduse de episcopul Napragy. Victimă a maşinaţiunilor politice dar şi a staturii sale falnice de 1,85 m, Mihai Viteazul este ucis în august 1601 pe Câmpia Turzii.

CHARLES ANDRE JOSEPH MARIE DE GAULLE (1890-1970), cu statura sa de 1,92 m i-a impresionat şi pe francezi, atunci când, sosit de la Londra pe tărâm natal, a întemeiat cea de-a 5-a Republică. A devenit primul preşedinte al ei şi a transformat Franţa într-o mare putere a lumii.

NAPOLEON BONAPARTE (1769-1821), „omul destinului", a pornit de jos, s-a afirmat pe câmpul de luptă şi a ajuns mai târziu împăratul Franţei. Chiar dacă unii pictori ni-l arată maiestuos pe un cal, Napoleon n-a măsurat decât 1,52 m. Nu se ştie dacă înălţimea aceasta l-a împins să iubească războaiele sau să facă gestul nebunesc de a cuceri Moscova, în 1812, una dintre cele mai catastrofale campanii militare din istorie, dar e cert faptul că în această aventură a pierdut 470.000 de soldaţi dintr-o armată de 500.000.

Banca de rezerve

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827). Toate calităţile acestui compozitor german fac din el un titan al muzicii universale. Nimeni n-a reuşit să aducă atâta profunzime în muzică, nimeni nu a fost atât de tipicar. A scris o scrisoare de dragoste adresată „iubitei mele nemuritoare", pe care n-a pus-o niciodată la poştă. În fine, toate aceste calităţi într-o fiinţă care nu măsura decât 1,56 m.

PETER FRANZ SCHUBERT (1797-1828) făcea furori în vremea lui, femeile erau fermecate de fizicul lui şi de măiestria cu care cânta la pian. Cu toate acestea, pentru o echipă de baschet n-ar fi fost bun nici de cărat prosoapele pentru că nu avea decât 1,58 m.

MIHAI EMINESCU (1850-1889) este poetul nostru naţional chiar dacă nu a publicat, cât a trăit, decât o singură carte de versuri (la iniţiativa lui Titu Maiorescu, în 1883) şi mult mai multă publicistică la ziarul *Timpul* din Bucureşti. Nu-l putem atinge însă, oricâte cărţi am publica; statuia lui este într-un cer mult prea înalt pentru noi. Cu toate acestea, avea doar 1,68 m, privea Luna ca şi noi, nu cu aceleaşi cuvinte însă, iubea o femeie ca şi noi, dar una singură, spre deosebire de competiţia de azi.

JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (1749-1832) a scris mult, şi mulţi i-au selectat unele cuvinte care au devenit aforisme. A trăit într-o perioadă veselă şi a scris o literatură tristă, a trăit printre oameni petrecăreţi şi a scris cărţi grele, filozofice. Un exemplu este *Faust*, versiune tenebroasă a legendei celui care-şi vinde sufletul Diavolului. Avea 1,70 şi poate de asta era mai încruntat, deşi în sufletul lui era un romantic care şi-a trăit veacul la Weimar şi a suferit o singură dezamăgire amoroasă, dar iremediabilă, motiv pentru care a scris „Suferinţele tânărului Werther".

Goethe

Beethoven

Schubert

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

PATUL LUI PROCUST

SIMBOL
de muzică sacră

Recent grupul vocal mixt SIMBOL, dirijat de profesorul Lucian Caraman din Toulouse (Franţa), vechea cunoştinţă a cititorilor revistei noastre, a susţinut un concert de muzică sacră. În contextul anualei *Fete de la Musique*, dominat de rock, pop, rap, techno, latino, jazz, folk ş.a.m.d., concertul grupului SIMBOL s-a dorit un omagiu adus marilor

maeştri ai polifoniei vocale renascentiste şi baroce europene. Din program nu au lipsit principalii compozitori ai şcolilor din Italia – G.P. da Palestrina, Spania – T.L. da Victoria, Germania – H.L. Hassler, Franţa – C. Goudimel, Anglia – W. Byvd precum şi cel mai autentic reprezentant al spiritului Uniunii Europene avant la lettre, R. Lassus.

De această dată în formulă de cvintet avându-i în componenţă pe Hélène Sabathié – sopran, Soeur Béatrice – mezzo, Soeur Claire – alto, Frédéric Sounac – tenor şi Lucian Caraman – bas şi conducere muzicală, grupul SIMBOL a făcut apel în ultimul moment la două călugăriţe cu studii muzicale pentru a înlocui altista indisponibilă. Aşa se face că de data aceasta patru francezi – doi laici şi două feţe religioase – dirijaţi de un român au încântat asistenţa în frumoasa biserică Imaculée Conception din foburgul Bonnefoy al oraşului violetelor Toulouse.

DORINŢE TESTAMENTARE ALE LUI LUCIAN BLAGA

Peste 150 de personalităţi culturale au semnat şi trimis, săptămâna trecută, un memoriu autorităţilor statului, în care îşi exprimau nemulţumirea că, prin ridicarea unei săli de sport în localitatea Lancrăm, în vecinătatea Bisericii Ortodoxe unde este înmormântat poetul şi filozoful Lucian Blaga, „se anulează şi se calcă în picioare testamentul marelui creator". Cu câţiva ani înainte de moarte, Lucian Blaga şi-a manifestat dorinţa să fie înmormântat în curtea bisericii din Lancrăm, astfel încât să se vadă în zare, peste copaci, peste crânguri, Râpile Roşii, dar construirea sălii de sport, „obturează complet perspectiva către orizontul şi peisajul consacrate de filosofia şi lirica lui Blaga". În urma întâlnirii dintre reprezentanţi ai Societăţii Culturale „Lucian Blaga" şi responsabilii culturali ai judeţului Alba s-a convenit ca proiectul sălii respective să fie modificat, astfel că sala de sport va fi mai scundă cu 4 metri.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MARIA FOTA, Bucureşti

„...Există tot felul de interpretări ale chiromanţiei, pe baze oculte şi care aparţin perioadei Renaşterii. Vreau să vă mai precizez că felul în care se ghicea viitorul în palmă la Curtea împăraţilor romani era mult mai complex, pentru că era asociat cu „citirea" augurilor şi cu tabelele astronomice (...) Eu sunt născută în zodia Capricornului şi cred că îmi corespunde, în zodiacul chinezesc, Boul (Bivolul), dar nu ştiu cu cine face pereche acesta. Aş dori să ştiu care sunt aceste afinităţi chinezeşti, de fapt, pe ce se bazează ele. La noi este vorba de Venus şi Marte, dar la chinezi?

Un triunghi ideal: Boul, Cocoşul şi Şarpele

– Stimată doamnă ***Maria,*** vă mulţumim pentru scrisoare şi pentru informaţiile pe care ni le-aţi furnizat. De altfel, îi rugăm pe corespondenţii noştri să ne trimită fără nici o oprelişte informaţii despre metode de ghicit viitorul, pentru curiozitatea tuturor cititorilor acestei rubrici. În ceea ce priveşte ghicitul în palmă, am căutat în documentaţia mea şi am găsit o gravură care ilustrează perfect cele afirmate de dumneavoastră. Însă este vorba despre o neaşteptată „transpunere" a unor scene din Evanghelii în cele cinci degete şi în podul palmei. Evident, avem de-a face cu o extindere mistică fără nici o acoperire ştiinţifică, un abuz faţă de cele sfinte a unor chiromanţi din secolul XVII. În ceea ce priveşte zodia chinezească a Boului (Capricorn), vă pot spune că face pereche ideală cu Cocoşul (Fecioara) şi Sarpele (Taurul), fiindcă se află în colţurile unuia din cele patru triunghiuri echilaterale ale armoniei perfecte, formate de cele douăsprezece necuvântătoare (zodii) de la care şi-a luat rămas bun Buddha, la capătul vieţii sale pământeşti.

Berbec „tradus"

– Dragă ***Silviu,*** îmi pare rău de cele pătimite de tine, dar nu pot să cred că te-a cuprins pesimismul la o vârstă când ai lumea la picioare. Oricum, mai multă prudenţă nu strică, pentru că „lipitori" sunt la tot pasul. Într-adevăr, Berbecii nu sunt prea norocoşi în dragoste; perechile lor ideale, teoretic, sunt doamnele din Rac şi cele din Leu, trebuind să se ferească de Tăuroaice şi Fecioare (ce coincidenţă!). În privinţa femeilor mai în vârstă, n-aduce anul ce-aduce ceasul. Fii pregătit!

SILVIU din Braşov

„...Nici nu s-a terminat vara şi am avut două aventuri sentimentale nefericite, cu care prilejuri am cheltuit toţi banii economisiţi pentru vacanţă. Sunt foarte decepţionat şi cred că am pierdut anul acesta orice speranţă de a cunoaşte o fată serioasă (...) Una din şmecherele cu care am fost la mare chiar mi-a furat şi blugii şi un tricou K. Klein, în zorii zilei, după ce am fost la un restaurant unde am cheltuit 1,2 milioane de lei, pentru că mi-a spus că ea are numai cărţi de credit şi mărunt pentru taxi (...) Am citit odată la această rubrică faptul că Berbecii, din care fac şi eu parte, sunt încăpăţânaţi în dragoste şi de aceea fac multe greşeli. Aşa este? Una din fetele care mi-a tras ţeapă era din Fecioară (dacă nu mintea), iar cealaltă din Taur şi-i plăcea foarte mult astrologia, mai ales perechile sentimentale (...) Aş dori să ştiu cu cine se împacă exact Berbecii şi dacă nu cumva, pentru ca să nu fie păcăliţi, ar trebui să se cunoască cu femei mai în vârstă, aşa cum am văzut într-un film..."

MARIUS NIGA, Bucureşti

„...Disperarea unui Leu în această vacanţă, în versuri astrologice: «Toamnă, scoate-mă la mal/ O Balanţă pe un deal/ A momit cu caşcaval/ Scorpionul ideal// Plânsu-mi-e cu suspine/ Merg agale printre şine/ Iar în trenu' care vine/ E Fecioara pentru mine...» Aţi înţeles că sunt Scorpion, dar cine e Scorpioniţa?"

Un Scorpion liric şi neconsolat

– Dragă ***Marius,*** mă obligi să-ţi răspund aşa: Scorpionul/ A greşit balconul/ Menestrelul se adapă/ Doar în zodie de Apă. Deci perechea ta ideală este din Scorpion, Peşti sau Rac. Nu lăsa poezia română de izbelişte!

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Care este partenerul ideal?

Probabil că fiecare dintre noi şi-a făurit o imagine a partenerului ideal. Blondă cu ochi albaştri sau brunet cu ochi căprui au devenit de mult clişee ale preferinţelor noastre. Portretul partenerului ideal este, după cum se va vedea, mult mai complex decât aceste clişee.

◆Din punct de vedere fizic: blondă cu ochi albaştri (sau brună cu ochi verzi), picioare subţiri dar sexy, coapse, sâni potriviţi, în vânt, spatele neted ca o castană. Buze senzuale (când râde să i se vadă toţi dinţii). Din punct de vedere spiritual: inteligentă, diferită de „turmă", amatoare de muzică rock. Din punct de vedere moral: fără fiţe. *(Titus Octavian Savu, 19 ani)*

◆Eva. (Adam) Neavând concurenţă, ei reprezintă prototipurile ideale din istoria omenirii. *(Marius Amza, 18 ani)*

◆Nu are un fizic aparte. Trebuie să mă impresioneze cu ceva iar dacă ştie să o facă poate deveni ideal. *(Laura Sorescu, 17 ani)*

◆Să-mi producă o impresie pozitivă din punct de vedere fizic. Să nu fie un temperament flegmatic aşa cum se întâmplă în cele mai multe cazuri, să-mi facă multe surprize dar nu neapărat materiale pentru că nu sunt genul care să coreleze sentimentele cu banii, să fie ambiţios şi să reuşească în această societate care după părerea mea e varză. Nimic nu e la locul lui. Nici instituţiile, nici oamenii. El, „idealul", trebuie să dea dovadă de normalitate, de seriozitate şi performanţă, să fie un model pentru societatea pe care o vom construi şi o vom stăpâni noi, tinerii de azi. *(Lia Cătălina Robu, 19 ani)*

◆Să aibă ochii negri sau căprui. Să fie mai înalt decât mine cu 1 cm. Să fie respectuos prin educaţie şi firea lui şi nu pentru că aşa vreau eu. Să îmbine cu graţie apropierile fizice cu cele afective şi spirituale. Să-mi dea senzaţia că sunt aleasa lui pentru totdeauna chiar dacă lucrurile nu stau aşa. *(Mina Sîrbu, 18 ani)*

◆Nu există băiat ideal decât în vise. Ceea ce mie mi se pare ideal, altora li se pare stupid. *(Ana Soria Grozăvescu, 17 ani)*

◆Sexy, lipicioasă, să aibă distracţiile în sânge, să respingă avansurile băieţilor, să fie numai a mea. Să mă asculte, să nu-i vină idei care să mă calce pe nervi (să vrea la mare când eu vreau la munte), să aibă bani pentru că eu nu am, să gătească numai delicatese, să aibă garsoniera ei şi când mă hotărăsc s-o cer de soţie să zică Da din toţi plămânii. Să se audă până în gară la Lehliu. *(Dan Socaciu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

De trei orî iubîre

Iubirea nu e percepută la fel de toţi oamenii. Şi nu toţi se raportează la acelaşi tip de iubire. Specialiştii de la Universitatea de psihologie din Praga au încercat să clarifice această problemă şi au ajuns la următoarele concluzii. Se poate vorbi de:

- o iubire bazată în primul rând pe dorinţă, pe atracţia fizică. Partenerii se simt foarte bine împreună, se distrează copios, punând pe planul doi comunicarea, afecţiunea profundă şi respectul reciproc care asigură armonia unui cuplu;
- o iubire în care se pune accentul pe coordonatele afective, spirituale şi morale, pe bucuria descoperirii universului lăuntric al celuilalt, pe o colaborare permanentă;
- o iubire reflectată de personalitatea puternică, de banii şi puterea financiară a partenerului. Protecţia şi răsfăţul material putând trezi sentimente de iubire.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (LEI)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

10.000 de veacuri de singurătate

O nouă descoperire arheologică ar putea completa catalogul fosilelor pre-umane. Este vorba de fragmente de craniu aparţinând unui strămoş al omului, exhumate în Kenya, la 60 km de Nairobi. Reconstituirea craniului este extrem de dificilă, având în vedere faptul că inventarul oaselor e sumar iar calibrul lor, derizoriu: un os din zona arcadei, un altul din apropierea urechii stângi şi alte câteva fragmente. Directorul programului originilor umane de la Smithsonian Institution din Washington apreciază că, deocamdată, nu se poate şti exact dacă e vorba de un strămoş din specia Homo sapiens sau dacă aparţine unei alte specii. Vechimea craniului e incertă. Africanul ar fi trăit în urmă cu 1 milion – 600.000 de ani. În arborele genealogic al strămoşilor africani, unul din primii este Homo

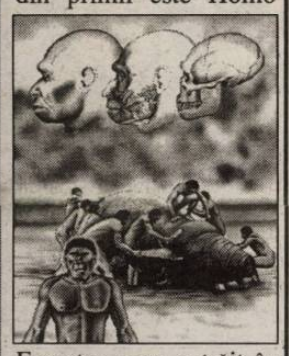

Ergaster, care a trăit în urmă cu 1,3 milioane de ani. Din el s-au desprins mai multe ramuri printre care şi cea a speciei Homo erectus, care ar fi supravieţuit până în urmă cu 50.000 de ani şi care s-ar fi răspândit în Asia. Alţi strămoşi au apărut mai recent, pe diferite nivele ale evoluţiei, printre care specia din care ne tragem, Homo sapiens, sau Omul din Neanderthal. Toţi aceşti hominizi au fost vânători-culegători şi erau înzestraţi cu creiere mai evoluate, fiind capabili să-şi confecţioneze ustensile şi arme puternice, bine fasonate. Oamenii de ştiinţă nu au reuşit să stabilească de comun acord dacă aceşti hominizi au evoluat pe ramuri separate sau în cadrul aceleiaşi ramuri. Fragmentele osoase descoperite în Kenya ar putea oferi o „idee" asupra individului nu însă şi informaţii precise. Unele oase craniene îl apropie pe individ de Homo erectus, altele recomandă un gen de indivizi mai mici decât Homo erectus. Cei mai sceptici specialişti consideră că africanul nu are prea multe de spus. Doar faptul că strămoşii omului aveau talii şi aspecte diferite chiar în cadrul aceloraşi grupuri locale sau familii.

DORIN MĂRAN

Ipoteze

AUTODISTRUGEREA o veritabilă vocaţie umană

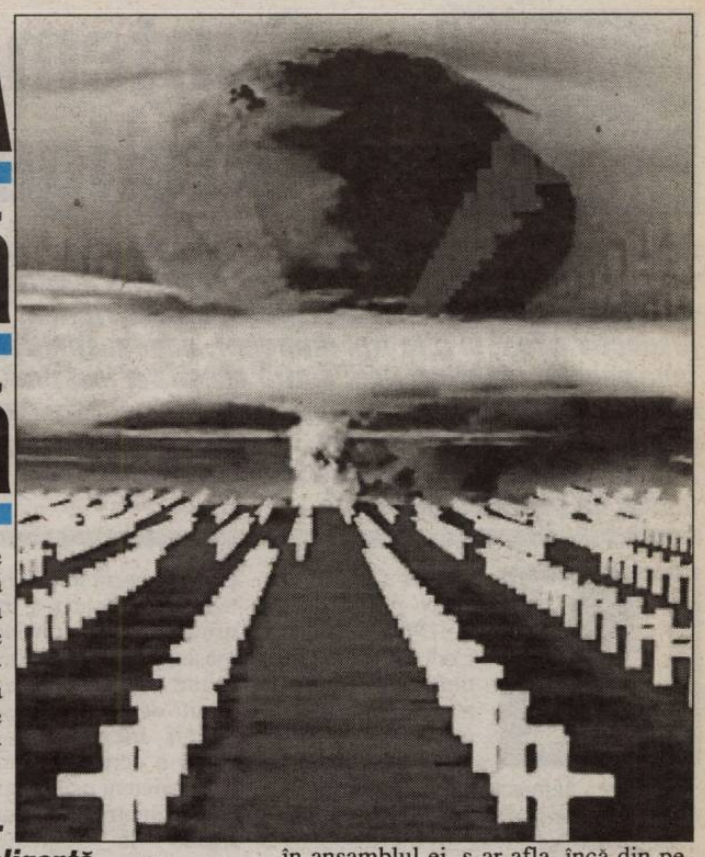

Ne-a vizitat la redacţie prof. Ştefan Dumitrescu, în numele Biroului de Viitorologie de la Bucureşti – un grup compus din psihologi, sociologi, economişti şi filosofi, care de trei decenii cercetează fenomenele şi sistemele socio-economice, culturale şi politice, în vederea elaborării unor prognoze viitoriste, a stabilirii unor tendinţe generale. Profesorul Dumitrescu ne prezintă o teorie mai mult decât provocatoare, pe care nu ezită să o considere revoluţionară şi care, în orice caz – adăugăm noi – reuşeşte să ne dea de gândit foarte mult, în legătură cu destinul omului şi cu acţiuni ale acestuia, ce par uneori de-a dreptul paradoxale.

Mai multe civilizaţii la rând.

Există numeroşi oameni de ştiinţă care susţin că pe Terra s-au succedat mai multe cicluri de civilizaţii raţionale, ajunse la un punct culminant al dezvoltării lor, urmat de autodistrugerea rapidă. Fenomenul s-ar manifesta de altfel în întreg Universul. La scara planetei noastre, exemple concludente, palpabile, ne oferă istoria: căderea marilor imperii. S-a întâmplat astfel cu uluitoarele civilizaţii ale egiptenilor şi incaşilor, cu fabulosul imperiu clădit de Alexandru Macedon, cu Imperiul Roman, cu imperiile clădite (tot) prin forţă de Napoleon, de Hitler sau – cel mai recent caz – uriaşul imperiu sovietic guvernat de ruşi. Dacă însă faptele istorice îşi găsesc nenumărate explicaţii, concluzia BVB este tulburătoare: procesul de autodistrugere se petrece cu întreaga civilizaţie umană. Început în a doua jumătate a secolului trecut, el ar avea de 3-4 ori mai multe şanse să meargă până la capăt, decât să fie oprit. De ce aşa?

Forţa negativă în acţiune este – potrivit prof. Dumitrescu – „extrem de puternică, posesoare a unei capacităţi imense de cercetare şi previzionare a fenomenelor şi evoluţiilor sociale, economice, culturale, la scară mondială (asta însemnând că dispune de laboratoare de cercetare extrem de sofisticate, în domeniul psihologiei, al psihologiei militare, al psihosociologiei, al economiei, al viitorologiei), ca şi de fonduri financiare enorme, de forţe şi mijloace de manipulare şi distrugere (...)". „Virusul" care face ca imperiile şi civilizaţiile să se autodistrugă, după ce ating un punct culminant în evoluţia lor, a fost numit de BVB *inteligenţă negativă*. Ea apare la indivizi care de regulă au un coeficient de inteligenţă scăzut, dar care – având înclinaţie către acţiuni umane de tip negativ (a minţi, a fura, a accede la putere prin mijloace perfide, a manipula etc.) – sunt foarte eficienţi în a face rău.

Sursa acestui tip de inteligenţă se află în codul genetic al individului uman şi e stocată în subconştientul colectiv, susţine BVB. Interesant amănunt, chiar şi marile personalităţi istorice dominate total de inteligenţa negativă devin, la un moment dat, victimele acesteia. Exemple există, atât în ţări sărace cât şi în ţări dezvoltate. La polul opus se situează *inteligenţa pozitivă*, ce aparţine unor indivizi integraţi în acţiuni de tip pozitiv, dotaţi cu pricepere, ingeniozitate, eficienţă, cu calităţi mult superioare mediei oamenilor. De menţionat că inteligenţa pozitivă şi cea negativă sunt diferite de inteligenţa raţională şi de cea emoţională, cu care se află totuşi în strânsă cooperare. România, în ansamblul ei, s-ar afla, încă din perioada interbelică, în postura de victimă a inteligenţei negative situate la vârful piramidei sociale. Dar nu numai la noi, ci pe întreaga planetă, cele două elemente opuse trebuie depistate, puse în evidenţă, definite, clasificate şi măsurate. Pasul următor ar echivala practic cu schimbarea radicală a întregii omeniri: anularea sau convertirea inteligenţei negative în inteligenţă pozitivă. Este o ipoteză realistă? Este o utopie? Ne-am bucura foarte mult, dacă am primi şi formularea unor puncte de vedere ale dumneavoastră, cititorii revistei „Magazin".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Istoria ascunsă în crama unei podgorii

Forţa vinului de Sâmburești

Podgoria *Sâmburești* a fost constituită în 1902 de către Vintilă Brătianu cu varietăţi de viţă de vie din soiuri roşii aduse din Franţa, din zona Bordeaux. Solul şi expoziţia terenului au asigurat obţinerea unor vinuri, în special de Cabernet-Sauvignon şi Pinot-Noir cu aromă de o mare fineţe şi cu calităţi gustative deosebite, negalate de aceleaşi soiuri cultivate cu alte zone ale ţării.

Calităţile vinului „negru" de Sâmburești au fost cunoscute de primul secretar al partidului comunist din anii 1945-1964, Gheoghe Gheorghiu Dej, la Mănăstirea Cozia, unde a fost adăpostit după evadarea în 1944 din Lagărul de deţinuţi politici de la Tg.-Jiu. În scurta perioadă de găzduire, viitorul prim-secretar al partidului comunist a fost servit, probabil, de starețul mănăstirii şi cu vin negru de Sâmburești, folosit la împărtăşanie. Venit la putere, Gheorghe Gheorghiu Dej a folosit vinul din podgoria *Sâmburești* la mesele de protocol în care sigur s-au inclus şi reprezentanţi ai Ambasadei Sovietice.

Ing. Nicolaescu Ion, azi pensionar, îşi reaminteşte că în 1970, când a fost transferat ca şef la această podgorie, mai trăia un vechi pivnicier care îi relata că periodic venea la crama podgoriei un delegat al Ambasadei Sovietice. Aprovizionarea Moscovei cu vin s-a făcut până la moartea lui Stalin în 1953. Nu este exclus ca vinul negru de Sâmburești, consumat în exces, să fi contribuit la creşterea tensiunii arteriale determinând hemoragia cerebrală de care a murit Stalin. Cert este că după moartea dictatorului, vinul negru de Sâmburești nu a mai fost solicitat de Ambasada Sovietică din Bucureşti.

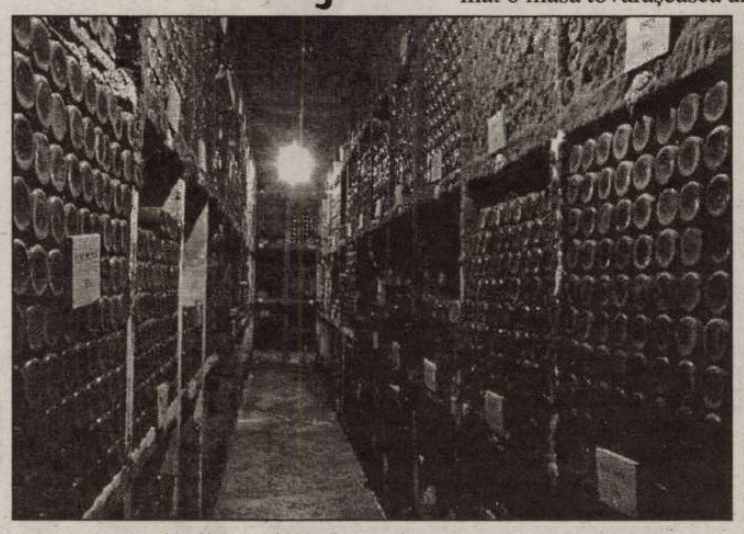

În 1957, în luna august, Hruşciov, liderul sovietic, a venit în România, pentru a discuta posibilităţile de destindere a tensiunilor create după revoluţia din Ungaria (1956) între lagărul capitalist şi socialist. Oaspetelui i s-a oferit, pentru a crea o bună dispoziţie, o vânătoare la iepuri finalizată cu recolta a peste 200 de exemplare. A urmat o masă tovărăşească unde s-a servit vin negru şi ţuică de Sâmburești. Băuturile, îşi reaminteşte ing. Barbu I., pensionar azi, în vârstă de 80 de ani, unul din organizatorii vânătoarei, au fost comandate de Gheorghe Gheorghiu Dej, o dovadă că acesta cunoştea calităţile vinului din podgoria Sâmburești.

Hruşciov, bine dispus sub influenţa vinului negru, a considerat propunerea de retragere a armatei sovietice din ţara noastră de o mare valoare propagandistică şi ca urmare în 1958, peste 800.000 de combatanţi ai armatei roşii s-au retras de pe teritoriul României. În restul ţărilor socialiste, armata roşie a rămas până în 1990.

Astăzi, podgoria *Sâmburești*, al cărei vin s-a implicat indirect în evenimente istorice, s-a redus de la 1500 de ha la 500 ha, administratorul unităţii, ing. Ciucă Gh. făcând eforturi de menţinere a unităţii în actualele transformări economice, argumentând calităţile vinurilor din podgoria *Sâmburești* cu numeroase medalii de aur şi de argint obţinute în decursul anilor la concursurile naţionale şi internaţionale.

Dr. VADIM NESTEROV

N.S. Hruşciov: „Mi-am pierdut calmul"

Iată ce-a consemnat Hruşciov însuşi în memoriile sale despre această vizită în România şi discuţiile cu conducătorii comunişti de atunci, ai ţării:

„Nu mult după moartea lui Stalin am fost în România şi am avut o discuţie cu ministrul român de război, tovarăşul Bodnăraş.

– „Ce părere aţi avea despre retragerea trupelor dv. din România?

Trebuie să mărturisesc că reacţia mea iniţială la această sugestie n-a fost prea judicioasă. Aş merge chiar atât de departe ca să spun că mi-am pierdut calmul.

– Ce spuneţi? Cum puteţi pune o asemenea întrebare?

– Ei bine, a explicat el, România se învecinează numai cu alte ţări socialiste şi nu este nimeni peste Marea Neagră, cu excepţia turcilor.

– Şi ce-i cu turcii?, am întrebat eu.

– Pe voi vă avem după uşa vecină. Dacă ar fi necesar, oricând aţi putea veni să ne acordaţi asistenţă.

– Nu gândesc tocmai aşa despre turci. Ei controlează Bosforul şi Dardanelele. De aici inamicul ar putea oricând să invadeze România, aducând forţe de debarcare în Marea Neagră.

Românii au schimbat priviri. În mod evident discutaseră deja această problemă între ei.

– Ei bine, e în regulă, au spus ei, dacă vă gândiţi în felul acesta noi ne retragem propunerea."

Suntem controlaţi de o inteligenţă superioară

Am prezentat, în numerele trecute, opiniile a trei sceptici ireductibili, pe baza unor declaraţii făcute la cererea canalului de televiziune NOVA. Pentru a-şi păstra obiectivitatea, canalul respectiv a luat şi alte trei interviuri, unor susţinători ai realităţii fenomenului răpirilor. Unul dintre aceştia a fost prof. John Mack, opiniile căruia le-am prezentat pe larg în această pagină, motiv pentru care nu le mai reluăm. Al doilea căruia i s-a cerut părerea a fost Budd Hopkins, cel ce a examinat probabil cel mai mare număr de astfel de incidente.

Hopkins a văzut un OZN prima dată în 1964 la Cape Cod. Era ziua, şi timp de trei minute el şi alte două persoane au urmărit un obiect care plutea nemişcat, ca apoi, brusc, să dispară în zare cu o viteză incredibilă. „Când vezi aşa ceva... îţi dai seama că există pe lume un factor de care n-ai fost conştient până în acel moment. Şi ar putea fi un factor extraordinar de important". Totuşi când, peste doi ani, a auzit prima dată de o răpire OZN, i s-a părut prea greu de acceptat că aşa ceva ar fi posibil. Lumea îşi schimbă anevoie convingerile. David Jacobs a făcut o anchetă printre investigatorii care au luat în serios fenomenul OZN, descoperind că acestora „le-au trebuit în medie 20 de ani să accepte că OZN-urile puteau avea şi un interior"...

Oameni credibili şi dovezi palpabile

Apoi însă Budd Hopkins s-a întâlnit cu mai multe cazuri în care oameni care văzuseră un OZN nu-şi mai aminteau ce anume s-a întâmplat în orele următoare. Îşi reveneau de pildă în maşină, pe o şosea pe care n-aveau ce căuta; iar în zilele următoare erau urmăriţi de coşmaruri şi temeri inexplicabile. Budd a cerut ajutorul unor prieteni psihologi sau psihiatri, care au recurs la regresie hipnotică pentru a afla ce traumă putea cauza aceste simptome. Aşa au apărut istoriile despre răpiri – toate semănând între ele. Cei ce au făcut examinările erau, cel puţin la început, sceptici în privinţa fenomenului OZN.

Cazurile n-au încetat să se acumuleze, venind de la oameni credibili, din toate mediile sociale. Budd este convins că la ora actuală dispunem de suficiente dovezi fizice concrete care să ateste fenomenul: urme pe corpul victimelor răpirii, mai ales acea adâncitură rotundă şi adâncă, având un diametru de până la un centimetru, sau urma fină, cicatrizată, a unei tăieturi de doi până la zece centimetri, sau vânătăi impresionante. Toate acestea apar peste noapte, fără nici o explicaţie şi fără vreo sângerare. Un alt gen de dovezi este că persoana în cauză găseşte, în cameră ori pe hainele sale, urme care nu pot fi explicate decât admiţând că ea fusese noaptea în afara casei.

Întrebat fiind care ar fi semnificaţia acestui fenomen – dacă acceptăm realitatea sa – Budd Hopkins a opinat că avem de-a face cu „o inteligenţă care controlează o altă inteligenţă... cu alte cuvinte asistăm la sfârşitul definitiv al secretului gândurilor pe care le avem în minte, fiecare dintre noi, chiar în acest moment". E frumos să ne imaginăm că ei au venit aici pentru ca să ne ajute dar – spune Hopkins – dar „ceea ce fac ei este pentru scopurile lor. Pot lua orice. ADN-ul nostru... pot crea hibrizi, pentru a rezolva cine ştie ce probleme de evoluţie cu care se confruntă". Fenomenul se manifestă pretutindeni în

lume, chiar şi printre popoare tradiţional analfabete, cum ar fi unele din Zimbabwe, Arabia Saudită sau Noua Guinee. Deci nu poate fi vorba de o contaminare prin mass-media, cu atât mai mult cu cât nici măcar în America omul obişnuit nu ştie mai mult de unadouă lucruri corecte privind fenomenul răpirilor. Pe de altă parte, istoriile conţin, peste tot, aceleaşi zeci de detalii, fără să aibă însă cursul ordonat al unei poveşti inventate. Ele sunt relatate cu o încărcătură emoţională extraordinară – oamenii sunt cu adevărat îngroziţi, de o manieră imposibil de contrafăcut. Niciodată nu au putut fi prinşi cu inadvertenţe. Şi de multe ori au fost răpiri multiple, povestite de fiecare martor în acelaşi mod. În plus, oamenii au fost testaţi psihologic şi psihiatric, fiind găsiţi, de fiecare dată, normali.

DAN D. FARCAŞ

Colţul personajelor oculte

Vindecători miraculoşi

Până la naşterea lui Shakespeare, arta de a face vindecări „supranaturale" sau taumaturgia avusese printre corifei pe Arnaud de Villeneuve (1240-1313), pe cel care a inventat „vinul de aur chimic", Paracelsus (1493-1541), şi pe Agrippa Cornelius. Scriitorul a fost contemporan cu celebrul Jean-Baptist Van Helmont (1577-1644), cel care pretindea că a inventat medicamentul tuturor bolilor – panaceul –, denumit de el „alkaest". Marele Will a cunoscut, desigur, şi vindecările – uimitoare prin farmacopeea folosită – ale lui Gerolamo Cardano (1501-1576). Dar geniul literar din Stratford-upon-Avon a folosit în piesele sale cu multă fineţe noţiunile despre medicina ocultă. Mai mult, el şi-a permis cu eleganţă să ironizeze vechiul dicton al bisericii catolice: „Regele atinge, Dumnezeu vindecă".

În „Regele Lear" şi în „Totul e bine când se termină cu bine", suveranii suferă ca orice muritor de rând şi sunt vindecaţi de taumaturgi anonimi. Pentru dramaturg, tămăduitorii de profesie nu sunt magicieni sau vrăjitori, ci învăţaţi care deţin secretele unor reţete cu totul speciale. Ei s-au iniţiat singuri prin practici înrudite cu alchimia.

Substanţe numite balsam sau licoare fermecată sunt date unor siropuri cu destinaţii aparte. Impresionant este modul cum – de exemplu – fiica mezină a regelui Lear, Cordelia, îşi vindecă tatăl de nebunie. Izgonit de Goneril şi Reagan, fiicele lui ingrate, regele moare complet lucid, dar traumatizat de nemernicia semenilor. Doctori anonimi i-au procurat Cordeliei medicamentele-minune.

În „Totul e bine când se termină cu bine" apare taumaturgul Gerard de Narbon, tatăl Elenei. O sticluţă cu balsam atoatevindecător este toată moştenirea ce-o lasă fiicei sale. Aceasta îl convinge pe regele Franţei s-o folosească, promiţându-i îndrăvenirea în mai puţin de două zile. Şi suveranul este tămăduit, spre uimirea doctorilor oficiali, iar Elena reuşeşte să-şi apropie iubitul, contele de Rousillion.

Dar unele licori au şi alte destinaţii. Shakespeare ştia foarte bine că unele pot provoca somnul cataleptic (sau „vecin cu moartea", în care simţurile şi anumite funcţii vitale sunt abolite). Astfel, pentru a fi transportată de către Romeo la Mantua, Julieta simulează moartea cu ajutorul unui medicament primit de la părintele Lorenzo. Timp de douăzeci şi patru de ore ea zace în raclă, păcălindu-l, din nefericire, şi pe tainicul ei soţ.

De o astfel de evadare din realitate are nevoie şi frumoasa Imogen, soţia nefericită a lui

Postumus din „Cymbeline". Medicul rămâne anonim iar narcoticul ajunge la Imogen prin intermediul lui Pisanio. Soţia lui Postumus cade, de fapt, într-un somn extatic, în timpul căruia are un vis premonitoriu asupra conflictului dintre romani şi armatele regelui Britaniei... Prin intermediul acestei întâmplări din piesa „Cymbeline" am atins alte capitole captivante ale dramaturgiei shakespeariene: apariţiile, halucinaţiile, spiritismul, precogniţia onirică. Autorul se dovedeşte, indubitabil, un autentic profesor de parapsihologie prin literatură.

PAUL IOAN

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME ___ PRENUME ___
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA ___
ADRESA: str. ___ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate ___
cod ___, judeţul ___.
M/31

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Imposibilul umileşte realitatea

Continentul XAX

Vizionarii care susţin că primesc mesaje dintr-o altă lume şi care le oferă generoşi publicului (uneori caricatural de generoşi) au primit o grea lovitură. Alec Barnes, un „om ales să recepteze informaţii despre viitor de pe planetoidul XAX" (după cum afirmă el însuşi), a publicat într-un ziar de mare tiraj vestea că omenirea va fi salvată prin apariţia în Oceanul Pacific (în apropierea zonei cu vulcani submarini) a unei insule vulcanice de dimensiuni uriaşe.

Cadoul făcut omenirii urma să se numească „Continentul XAX" şi dl. Barnes urma să fie guvernatorul acestuia. Mai pe şleau spus, contra unei taxe durdulii, pe acel pseudocontinent urmau să se stabilească numai bogătani. Evenimentul ar fi trebuit să se producă, conform predicţiei, în vara trecută. Publicarea viziunii s-a făcut acum trei ani. Dar unde este tâlcul poveştii? Ei bine, dl.Barnes este dotat cu o înţelepciune de excepţie, căci a perceput un avans frumuşel tuturor doritorilor. Aşa s-a îmbogăţit peste noapte şi în toamna trecută a dispărut, căci „Continentul XAX" s-a încăpăţânat să nu apară... Mare şi dureroasă lovitură pentru breasla vizionarilor din toată lumea!

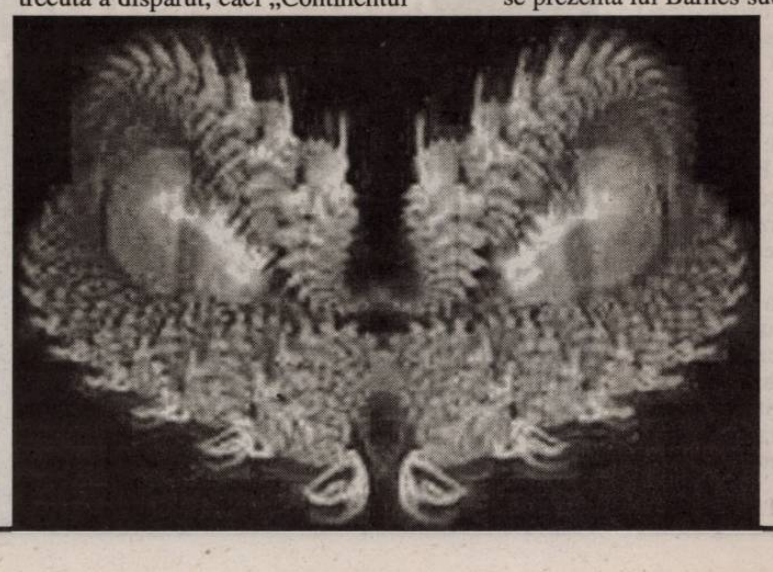

Nu putem încheia această tristă relatare fără a preciza că planetoidul XAX i se prezenta lui Barnes sub forma unor ochi gigantici. Atunci când erau larg deschişi, pe retinele lor apăreau, ca pe nişte ecrane, textele cu pricina, adică mesaje dinspre viitor. Şarlatanul este dat în urmărire pe tot globul, căci pe Marte n-a fost de găsit. *(P.I.)*

Fumatul, sinucidere colectivă cu zâmbetul pe față

■ *Puse cap la cap, ţigaretele fumate într-o zi pe tot globul ar depăşi distanţa dintre Pământ şi Lună* ■ *Printre ţările unde se constată că numărul de fumători este în creştere se află şi România, limita minimă de vârstă scăzând la 14 ani* ■ *Victimele fumatului, într-o singură secundă, sunt mai numeroase decât cele datorate accidentelor rutiere*

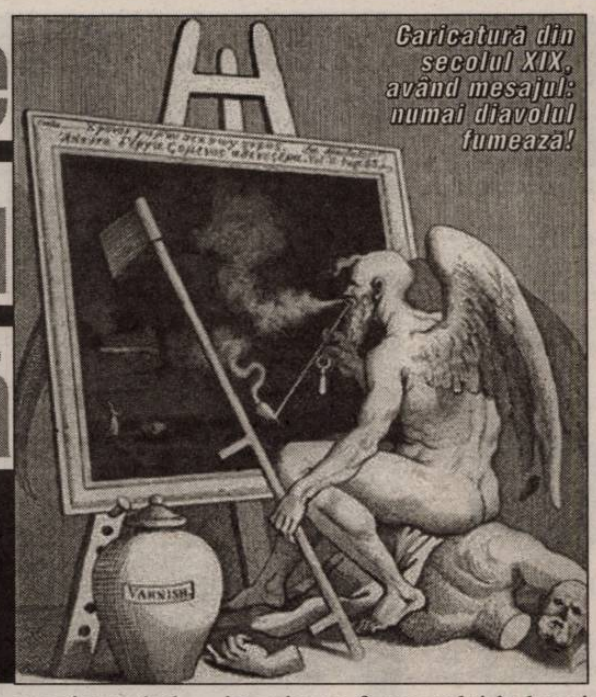

Caricatură din secolul XIX, având mesajul: numai diavolul fumează!

Tragica moştenire a lui Jean Nicot

O anchetă întreprinsă pe Internet de un important institut de sondaje din Germania arată că în întreaga Europă trei din cinci elevi de liceu fumează. Dintre aceştia, doi sunt deja fumători înrăiţi. La fel de gravă este şi situaţia categoriei de vârste cuprinse între 18 şi 40 de ani, şi asta pentru că ies la iveală propbleme esenţiale ale condiţiei umane, indiferent de nivelul de trai şi de naţionalitate.

Curba fumatului, dacă-i putem spune aşa, are o scădere în rândurile fumătorilor care au început să fumege încă din liceu. Astfel, se constată cu oarecare surprindere că în primii ani ai tinereţii numărul de ţigări pe zi scade la 58 la sută dintre aceştia, iar 10-12 la sută chiar renunţă la viciu. Dar după 25-28 de ani, numărul de ţigări devorate zilnic reîncepe să crească. Ce demonstrează acest lucru?

Cea mai plauzibilă ipoteză este că, în timpul studiilor superioare, stresul este mult mai mic şi multitudinea de activităţi colaterale studiului îl sustrage pe tânărul fumător de la prostul obicei, mai ales dacă perechea de care este îndrăgostit nu fumează. Acesta este un aspect foarte important şi în căsnicie: dacă unul dintre soţi nu este tabaco-vicios, celălalt încearcă să reducă fumegatul şi chiar să-l elimine.

După încheierea studiilor superioare (în cazul celor care urmează această formă de învăţământ), stresul se accentuează datorită perpectivei şomajului. Statisticile arată că sunt mai mulţi fumători cu studii superioare (cel puţin în Europa comunitară) decât ceilalţi.

La fel de interesante au fost constatările privitoare la cei care au încercat să se lase de fumat – împărţiţi în două categorii: „lăsat natural" şi „lăsat medicamentos". Majoritatea celor care au învins fumatul au făcut-o fără ajutor medicamentos, iar printre aceştia numărându-se în primul rând cei atinşi de o afecţiune pulmonară sau cardiacă. Fără a fi sigure, statisticile arată, din păcate, că numai 3 din 10 au avut tentative reuşite de stopare a viciului. Aparent surprinzător, cei care au apelat la varii metode artificiale de lăsare au avut un randament mult mai mic sau, după încetarea tratamentului, au reluat fumatul. O bună metodă de micşorare a numărului de ţigări devorate într-o zi s-a dovedit a fi interzicerea fumegatului în locuri publice închise şi chiar deschise (pe unele stadioane din Marea Britanie). Culmea e că în unele ţări mai există locuri speciale pentru fumat în licee! De asemenea, unele reclame din Formula 1 (şi nu numai) ne amintesc de acest obicei mortal... Totul a început în 1525, când conchistadorul Hernan Cortes a adus seminţe de tutun din Yucatan. Apoi, prin anul 1560, ambasadorul francez Jean Nicot i-a oferit Caterinei de Medicis o cutie cu praf de tutun contra migrenelor! Primele denumiri ale otrăvii au fost „Iarba reginei-mamă", „Iarba sfântă", „Iarba Sfintei Cruci", pentru ca ducele de Guise s-o numească definitiv nicotină, în onoarea lui Nicot... Un dar al Americii proaspăt descoperite, dar mai bine lipsă!

PAUL IOAN

Ştiţi ce spuneţi?

Psihopat

Un nebun, atât în sens propriu, cât şi figurat? Nu chiar: pentru psihiatri, psihopatul e un individ atins de o tulburare de personalitate specială. Impulsiv, exploziv, nestăpânit, cu mare greutate se conformează regulilor societăţii şi deseori este pus pe ceartă, instabil, înclinat spre a le aduce prejudicii celor din preajmă. Psihopaţi se întâlnesc printre toxicomani, hoţi, criminali, mai rar însă ei sunt ucigaşi în serie, cum ni-i prezintă o mulţime de filme; aceasta, deoarece specialiştii spun că psihopatul e atât de instabil, încât nici măcar nu-şi poate însuşi noţiunea de *serie*. Are însă reacţii impulsive, antisociale, dovedindu-se mai degrabă un pervers bine ancorat în societate. Din fericire, există locuri speciale unde asemenea făpturi pot fi „păstrate", spre a asigura liniştea oamenilor. *(A.N.P.)*

Locuri unice pe Pământ

În momentul de faţă, pe lista patrimoniului mondial UNESCO se află 754 obiective cu „valoare universală excepţională", dintre ele 582 fiind culturale, 149 naturale şi 23 mixte. O conservare şi o protecţie eficientă a acestor locuri nu sunt deloc uşor de realizat.

Lumea pierdută din Purnululu

Nu vă propunem exerciţii de genul încurcăturilor de limbă. Denumirea exotică de mai sus este cea a unui vestit parc naţional australian şi în limba aborigenilor înseamnă „stâlpi de nisip", referindu-se la irealele conuri de gresie formate aici în urmă cu 350 milioane de ani. Zona are pentru vizitatori o sălbăticie aparte, cu cheile sale adânci şi cu „stupii" de piatră brăzdaţi de benzi egale ca dimensiuni, de siliciu şi de licheni. Totuşi, de peste 20 de mii de ani, populaţia băştinaşă a ocupat insolitul teritoriu integrat în masivul pe care tot ei îl numesc Bungle Bungle (derivat din denumirea unei ierbi foarte răspândite în zonă). Drept urmare, locurile sunt pline de elemente specifice artei aborigene şi de situri funerare. Straniul peisaj, completat de întinderile nisipoase roşii şi galbene, include, de exemplu, palmieri agăţaţi de piscuri ori ieşind la lumină din crevase, ca şi diverse specii de papagali multicolori.

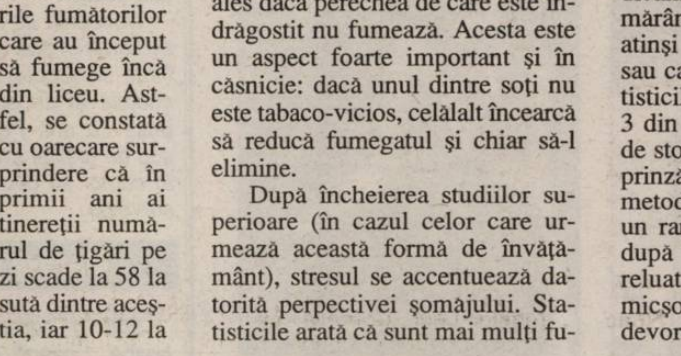

Memoria Bamiyanului

Întreaga lume a fost şocată – în martie 2001 – când talibanii afgani au dinamitat cele două uriaşe statui ale lui Buddha, din valea Bamiyan. Ele reprezentau o faţă a unei arte hibride, cu influenţe greco-romane, indiene şi o parte, reunite şi întreţesute în arta budistă specifică zonei. Din veacul al VIII-lea, în vale s-au instalat islamiştii, ceea ce explică prezenţa monumentelor religioase şi civile caracteristice celor două civilizaţii. Dar cele două statui au devenit şi simbolul tragic al unui destin de o complexitate mult mai mare. Amintim numai picturile murale de excepţie, care decorează pereţii celor peste 600 de grote existente în regiune, aflate într-o stare avansată de distrugere. Şi să mai amintim un motiv pentru care acest tezaur uriaş rămâne încă inaccesibil: numeroase părţi ale văii sunt împânate de mine antipersonal. Omenirea trebuie să reînveţe ce înseamnă toleranţa şi dialogul.

Drumul sclavilor

Doar 3000 metri pătraţi ocupă Insula James, situată în Gambia, pe fluviul cu acelaşi nume. Totuşi, începând din sec. al XV-lea, negustorii europeni au dus lupte aprige pentru a săpâni acest punct de acces la bogăţiile Africii occidentale. Iar una dintre aceste bogăţii era reprezentată de autohtonii capturaţi în teritoriile din regiune şi transformaţi în sclavi. În drumul spre Europa şi spre Lumea Nouă, fortul construit pe insulă a deţinut un rol strategic de excepţie între anii 1651 şi 1829, când a fost abandonat, după mai multe distrugeri şi reconstrucţii. El este de fapt unul dintre obiectivele turistice actuale, de acest tip, din Gambia. Între ele, se evocă frecvent capela portugheză din satul Juffureh, unde scriitorul Alex Haley, autorul romanului „Rădăcini", situează originile celebrului personaj Kunta Kinte.

Paradisul necesar

Nu trebuie să treacă mii sau miliarde de ani peste un loc sau un monument, pentru ca el să devină important obiectiv din patrimoniul umanităţii. O dovadă – Grădinile botanice regale din Kew, situate în apropierea Londrei. Ele nu au nimic din austeritatea unui sanctuar al biodiversităţii mondiale, dar atrag foarte multă lume, datorită vegetaţiei excepţionale ce se adună aici ca într-o grădină a Raiului: rododendroni de China, palmieri tropicali, flori de toate felurile... Un punct forte al Grădinilor îl constituie şi arhitectura, care include o pagodă chinezească şi – o adevărată bijuterie, imagine emblematică pentru Kew – clădirea de sticlă şi metal construită în stil victorian. Efectul cultural al spectaculosului obiectiv este cunoscut pe întreg mapamondul, ca şi faptul că aici se află cea mai mare bancă de seminţe din lume, iar până în anul 2010 aceasta va colecta şi conserva circa 10% din flora mondială, adică aproximativ 24.000 de specii. O lume de păstrat, o lume de apărat în orice clipă, deoarece şi generaţiile viitoare au nevoie de asemenea valori universale.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

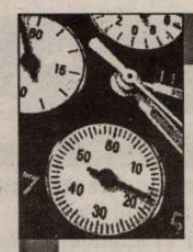

Sonda „Cassini" şi „Huygens"-ul ei

Este un robot de ultimă generaţie, a costat 1,4 miliarde dolari, are 6,5 metri lungime, cântăreşte mai bine de 2 tone şi a ajuns, după un drum de 3,5 miliarde de kilometri, în „parohia" lui Saturn, uriaşă planetă gazoasă, dăruită de natură cu un cochet inel cosmic.

Ce are de făcut? Două seturi de acţiuni, fundamentale pentru sipetul cunoaşterii. Prima – şi cea mai spectaculoasă – este plonjonul pe care l-a şi început deja printre părţile componente ale marelui inel saturnian. Care nu-i deloc omogen, am văzut, pe Internet, fotografiile trimise acasă de cele 12 camere de luat vederi ale sondei şi ele confirmă ceea ce astronomii ştiau, şi anume că dinspre exterior spre interior se înscriu subinelele G (slab, format din particole rare, lat de 9656 km), F (48 km), A (14613 km), E (302.557 km), diviziunea Cassini (un spaţiu gol de 8000 km), B (95.572 km), C (17.494 km) şi D (7548 km). Învelişul de kapton o

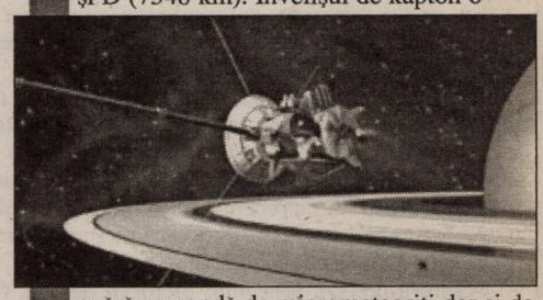

apără pe sondă de micrometeoriţi dar şi de izbiturile bucăţilor de gheaţă şi a firişoarelor de praf din care sunt alcătuite subinelele. În cele 76 de răsuciri, Cassini se va apropia de Saturn, pentru a studia atmosfera de hidrogen şi heliu a giganticei planete (are diamentrul de 764 ori mai mare decât cel al Pământului), cu tot metabolismul ei buclucaş (-139ºC, vânturi de 1770 km/h, ploi de heliu lichid) dar în revoluţiile ei se va apropia şi de câteva dintre cele 31 de „luni" saturniene – a fotografiat-o deja pe mica Phoebe (220 km diametru), un pietroi celest ros de meteoriţi şi îi va mai întâlni, în următorii 4 ani, pe Papitus, Hiperion, Titan, Rhea, Dioné, Tethys, Enceladus, Mimas. Când însă va ajunge în apropiere de Titan, îşi va da arama pe faţă: vine acolo în chip de cercetaş, pentru ca, mai târziu, să facă drum civilizaţiilor terestre. Asta pentru că marele satelit al lui Saturn (diametru de 5150 km, ceva mai puţin decât jumătate din cel al Terrei, 12754 km) este teluric, adică alcătuit din rocă, posedă, după câte ştim, o atmosferă de metan, etan şi alte materiale organice, îngheţate la – 184ºC – dar cine ştie dacă nu cumva, în viitor, terraformişti pământeni vor inventa tehnologii care să facă, pe Titan, ceea ce, inevitabil, vor fi făcut deja pe Marte: loc pentru urmaşii lui Homo sapiens?...

Ca să ştim mai multe despre Titan, la o apropiere de satelitul saturnian, sonda „Cassini-Huygens" îl va pierde pe „Huygens", un robot-kamikaze, în formă de OZN, cântărind 380 kg, care va decola de sub pântecele lui „Cassini", se va prăbuşi, cu 19.950 km/h – observaţi exactitatea calculelor astronomice!), către suprafaţa satelitului, va deschide două paraşute şi va coborî lin, filmând şi fotografiind alene peisajul...

Asta se va întâmpla în ziua de Crăciun a acestui an şi va dura... numai 3 ore. După care, epuizată energetic, sonda „Huygens" va atinge solul, se va lăsa în voia vânturilor, va fi distrusă sau – cine ştie – va rămâne, artefact arheologic, dovadă pentru titanienii de peste milenii a inteligenţei inginereşti a străbunilor.

„Cassini", oricum, va fi santinelă a civilizaţiei noastre până prin 2008, manevrând printre sateliţi şi inele saturniene, condus, în zbaterea sa, de motoru-i nuclear şi de un computer şi spionând, cu camerele sale de luat vederi şi spectrometrul său de bord în lumină vizibilă şi infraroşu, această stranie „mahala" a Sistemului Solar, deschisă căutării noastre.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

DEFECTE DE AUZ

Mereu mai multe persoane vin la consultul medicului ORL-ist, ca urmare a scăderii auzului lor.

În acelaşi timp, specialiştii în tehnica de resort creează o sumedenie de dispozitive miniaturizate, fapt pentru care noile proteze auditive sunt discrete şi pot fi uşor mascate de coafură ori de şapcă. Şi totuşi, surditatea, scăderea de auz pot arunca într-un fel de izolare socială personele la care acest defect s-a instalat.

Ca şi vederea, acuitatea auditivă scade o dată cu înaintarea în vârstă. Recent, la un eşantion de 8560 de subiecţi, de peste 50 de ani, s-a stabilit, că la aproape un sfert dintre ei, pierderile de auz erau evidente. Mai afectate erau persoanele care lucrau în zone cu mult zgomot: şantiere de construcţii, locuri în care se foloseau ciocanele-pichamer, pe aeroporturi cu trafic intens, în oraşe şi localităţi zgomotoase.

Şi totuşi, scăderea de auz, surditatea constituie o infirmitate pentru care nu există medicamente şi care nu poate fi corectată decât cu proteze auditive. Protezele se recomandă a fi purtate doar de persoanele care şi-au pierdut procentual 30% din auz. Altfel, hipoacuzicii nu ar trebui să îşi facă probleme.

La unele persoane suferinde de pierderea de auz, hipoacuzia poate avea ca origine otite repetate de care au suferit în copilărie şi în adolecenţă.

Atenţie însă, tineri de ambe sexe! Ştiţi la ce riscuri vă supuneţi acest nobil simţ, auzul, atunci când purtaţi cu voi aparate receptoare, cu dispozitive speciale la care ascultaţi, oricând şi oriunde, muzică în ritmuri înalte, asurzitoare? La fel petrecerea orelor nopţii în discoteci cu zgomote aşa-zis muzicale, cu jocuri de lumini ameţitoare, ce credeţi, dăunează ori nu şi auzului?

Pentru a preciza procentul pierderii de auz, ORL-iştii fac audiograme celor ce li se adresează. În funcţie de rezultat, specialiştii prescriu X sau Y aparat, care să fie purtat drept proteză auditivă.

Fixate în spatele pavilionului urechii, cu prelungire pe conductul auditiv extern, protezele au dispozitive speciale care să potrivească receptarea sunetelor mai intense ori mai slabe. Medicii specialişti îşi cheamă o dată sau de două ori pe an pacienţii la control, tocmai pentru a le regla protezele auditive.

Noi toţi nu ar trebui să uităm că auzul este simţul care stimulează funcţiile creierului, iar diminuarea auditivă îi ţine pe hipoacuzici departe de freamătul cotidian şi îi rupe de viaţa socială.

Dr. VALERIU MANTA

De sezon

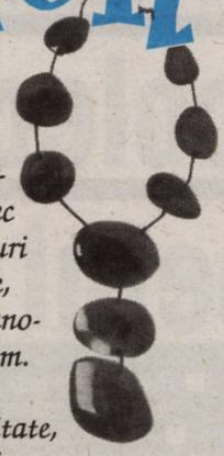

Rochii din imprimeuri florale, viu colorate, topuri cu tăieturi ce pun la încercare imaginaţia, pantaloni din in sau în amestec in şi bumbac, cu imprimeuri calde sau broderii delicate, toate în deplin acord cu anotimpul pe care îl parcurgem.

În această vară stilul safari a revenit în actualitate, atât prin colorit cât şi prin croială. Dar, cele care dau o notă de orginalitate deosebită sunt colierele, brăţările, cordoanele. Brăţări şi coliere din lemn exotic, din chihlimbar, din corn de animal şi mult, foarte mult sidef, toate pot schimba o ţinută oarecare într-una rafinată, boemă, elegantă.

Dosarele frumuseţii

Posibile remedii

Mai ales vara, acele dungi sidefii sau roz-violacee, de pe suprafaţa pielii, cunoscute sub numele de vergeturi, creează femeilor probleme de ordin estetic, dar şi psihologic. Vergeturile apar, de multe ori, după naşteri, dar specialiştii identifică drept factori declanşatori şi stresul, obezitatea, problemele renale, alimentaţia necorespunzătoare, lipsită de vitamine şi minerale. Pentru a preveni apariţia vergeturilor se recomandă evitarea terapiilor de slăbire sau de îngrăşare bruscă şi a eforturilor fizice prelungite. De asemenea, multă grijă faţă de alimentaţia săracă în legume şi fructe proaspete, lipsită de vitamine şi minerale.

Există, totuşi, remedii? Da, şi nu numai atât. Rezultatele sunt satisfăcătoare. Tratamentele cu laser sau cele cu ultrasunete ajută la refacerea fibrelor conjunctive din piele. Soarele, prin razele ultraviolete, poate grăbi cicatrizarea vergeturilor şi uniformizarea culorii pielii.

Deosebit de benefică pare a fi şi fitoterapia. Astfel, plantele, precum năpraznicul, trei-fraţi-pătaţi sau păpădia, reprezintă un posibil remediu pentru vergeturi.

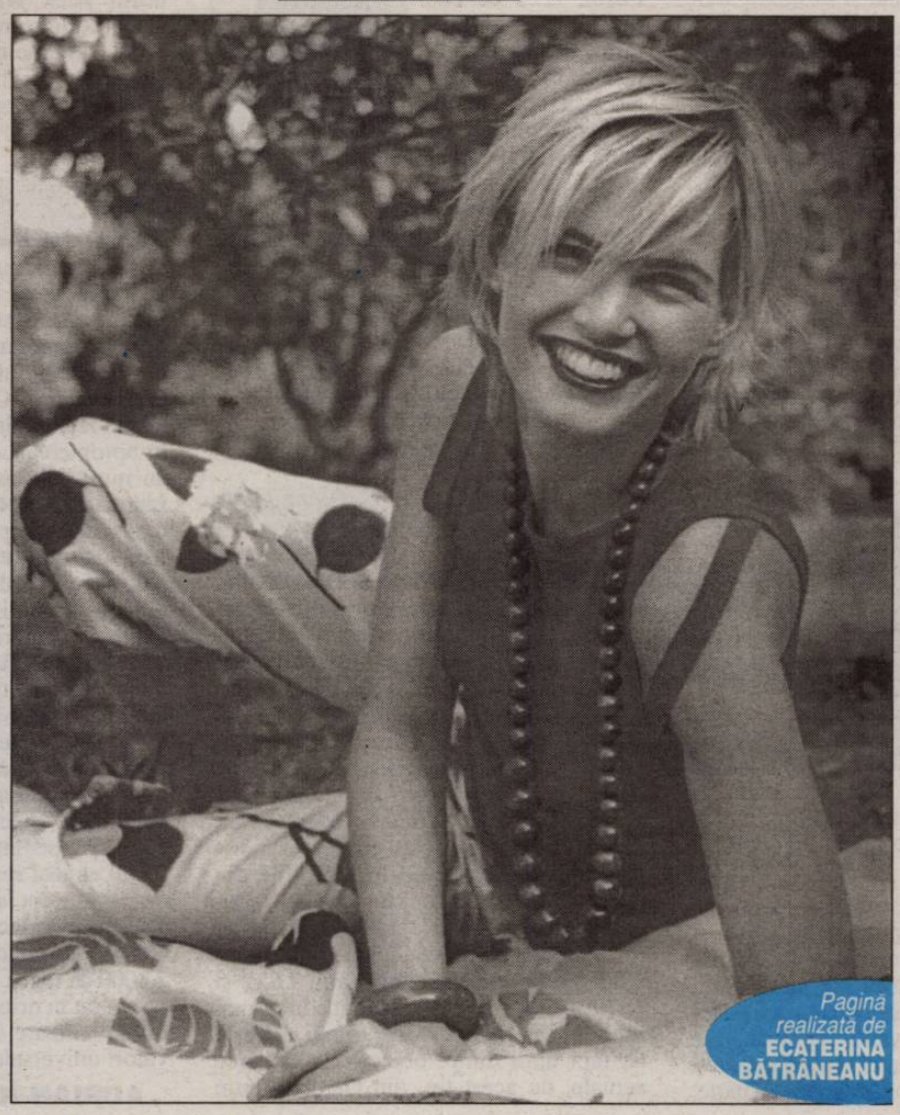

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii, doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne sugerează câteva reţete:

Cartofi cu sos alb

1/2 kg cartofi, 1 ceaşcă de smântână, 1 lingură unt, sare, 1 linguriţă făină, caşcaval ras, mărar.

Se spală cartofii şi se pun la fiert. Se curăţă de coajă. Se aşază într-o cratiţă şi se stropesc cu unt şi se presară caşcaval ras. Se prepară un sos alb din unt fierbinte, făină şi lapte, se adaugă sare şi se toarnă peste cartofi. În loc de sos alb se poate turna peste ei smântână, bătută cu o linguriţă de făină şi sare. Se lasă să mai dea 2-3 clocote. Se adaugă mărar verde tocat mărunt.

Conopidă cu sos de roşii

1 conopidă, 1 pahar pastă de roşii, unt, şvaiţer.

Conopida se spală, se curăţă şi se fierbe în apă cu sare. Când este fiartă se scoate, se desface în buchetele şi se aşază într-o formă unsă cu unt. Peste ea se toarnă sos de roşii şi şvaiţer ras. Se pune în cuptor să dea 2-3 clocote şi se serveşte.

Mazăre cu carne

500 g carne, 1 kg mazăre boabe, 1 ceapă, ulei, verdeaţă.

Se taie carnea bucăţele şi se pune la foc mic, cu ulei şi cu o ceapă tocată mărunt. Se lasă acoperit să mustească în sucul cărnii. Când începe a se rumeni se toarnă apă şi se lasă să fiebă. Când este gata fiartă se pune mazărea, apoi verdeaţă tocată (mărar şi pătrunjel) şi se lasă să mai dea în 3-4 clocote. Mâncarea trebuie să fie scăzută, cu puţin sos.

Pulpă de mânzat la tavă

1 kg pulpă, 2 linguri cu unt sau ulei, sare, 1/2 pahar cu vin alb.

Se curăţă, se şterge carnea, se pune într-o tavă cu unt şi se lasă pe plită, la foc mic, să se rumenească puţin pe toate părţile. După aceea se toarnă o ceaşcă de apă sau supă de carne fierbinte, vinul şi se lasă să fiarbă încet, întorcând-o din când în când şi stropind-o cu apă caldă. După o oră se sărează şi se dă la cuptor unde se lasă să se frigă 1/2 oră, până intră uşor furculiţa în carne şi este frumos rumenită.

Prăjitură cu urdă şi mărar

2 ouă, 5 linguri zahăr, 1 lingură cu untură, 1/2 cană smântână, 2 plicuri praf de copt, 1 praf sare, făină cât cuprinde.

Se face un aluat fraged. Se lasă să se odihnească apoi se împarte în două şi se întind foi. Se aşază o foaie într-o tavă dreptunghiulară, bine unsă şi tapetată cu pesmet. Se pune ***umplutura: 1 kg sau 600 g urdă, zahăr, 1 praf de sare, mărar tocat mărunt, 2 ouă bătute, 1 lingură cu făină.*** *Se amestecă bine cu o lingură de lemn. Peste umplutura din tavă, se pune a doua foaie, se înţeapă cu furculiţa din loc în loc, se dă la cuptor şi se rumeneşte. Se lasă să se răcească în tavă, se taie pătrate şi se pudrează cu zahăr vanilat.*

Nu plecaţi în concediu fără trusa cu medicamente

Este prima măsură de siguranţă a sănătăţii la care trebuie să ne gândim când plecăm în vacanţă. Este partenerul indispensabil de drum, fie că petrecem concediul mai aproape de casă, fie mai departe. Ce trebuie să avem în vedere?

■ Să adaptăm conţinutul trusei în funcţie de destinaţie.

■ Să luăm cu noi medicamentele în ambalajul lor original, nu „la grămadă". Erorile de administrare, confuzia pot fi astfel evitate.

■ Dacă urmăm un tratament regulat, să luăm cu noi provizii suficiente de medicamente, astfel încât să existe şi o rezervă pentru o săptămână în plus faţă de perioada estimată a fi petrecută departe de casă.

■ Să adăugăm în trusă produse de uz curent în vacanţă: aspirină şi paracetamol (pentru calmarea durerilor şi scăderea febrei), un antihistaminic (împotriva neplăcerilor produse de înţepături de insecte sau alergiilor de alt tip), un antidiareic, un digestiv, colir (pentru mici probleme oculare), creme de protecţie solară, un unguent sau un spray contra arsurilor termice sau chimice, o pensetă, o foarfecă, pansamente sterile, bandă şi plasturi adezivi, un antiseptic (de ex: apă oxigenată).

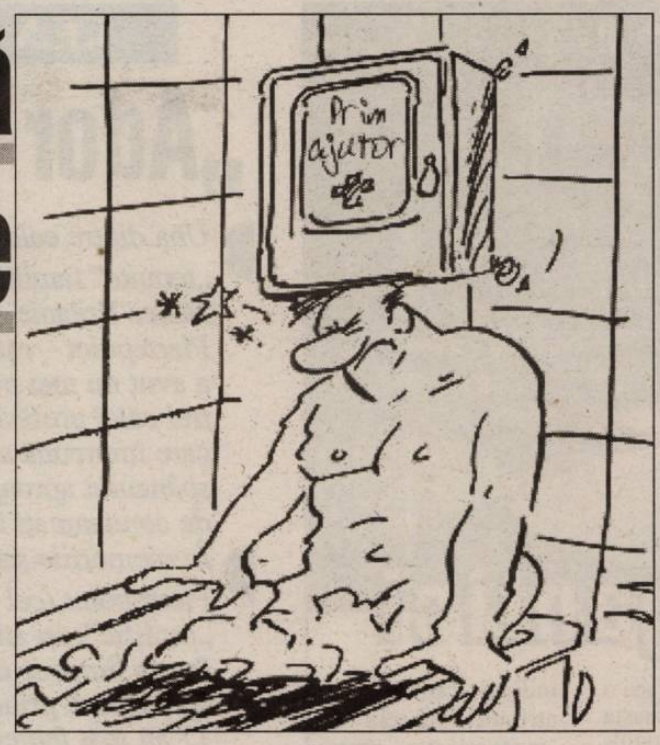

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

INFLAMAŢIA GINGIEI

MIRUNA DINU din Bucureşti. După cum aţi constatat, faptul că la vremea respectivă nu aţi dat atenţie diagnosticului pus de medic şi aţi neglijat tratamentul vă dă acum de furcă. Gingivita (inflamaţia gingiei) este una dintre formele infecţiei cavităţii bucale semnificative, cu tendinţă de creştere în ultimii zece ani. Gingivita îşi face simţită prezenţa mai întâi prin înroşirea şi tumefierea (umflarea) nedureroasă a gingiilor, apoi prin modificarea conturului normal al gingiilor, urmată de sângerare la periajul dentar sau la folosirea scobitorii şi, în final, la dureri insuportabile la orice mică atingere. În plus, halena (mirosul fetid al gurii) devine din ce în ce mai stânjenitoare. Cauzele sunt multiple, în ce vă priveşte pot fi legate de o igienă dentară deficitară, fixarea sau îndepărtarea inadecvată a plăcii dentare, obiceiul de a respira pe gură, la care se adaugă diabetul zaharat, care este un factor favorizant. Tratamentul corect al gingivitei este obligatoriu dacă vreţi să nu ajungeţi la complicaţii mai greu de ţinut sub control. În general, acesta constă în: ● îndepărtarea pentru un timp a factorilor iritanţi (cum ar fi placa dentară, lucrări stomatologice vechi şi compromise, tartru etc.) ● instituirea unui regim de igienă orală mai sever ● renunţarea la fumat ● gargară cu soluţie salină călduţă de două ori pe zi ● alimentaţie bogată în vitamine şi minerale. Un consult al unui stomatolog este însă cel mai potrivit lucru pe care ar trebui să-l faceţi cât de curând.

INFECŢII VENITE DIN AER

Specialiştii de la Institutul de Boli Infecţioase „Prof. dr. Matei Balş" se confruntă în ultima vreme cu multe infecţii virale, care duc la sindrom diareic sau respirator, asociat cu erupţii. „Ne confruntăm cu o serie de cazuri grave, multe endocardite şi meningite", a declarat dr. Streinu Cercel, directorul Institutului., care a precizat că în atmosferă sunt o serie de germeni care duc la astfel de infecţii. 90% dintre cazuri acuză sindrom respirator, 10% bacterian, iar dintre acestea din urmă 1% sunt meningite. O recrudescenţă înregistrează şi infecţiile herpetice – herpes perioral şi herpes genital, cu transmitere sexuală, la spital venind 2-3 de astfel de cazuri pe săptămână, ceea ce, potrivit specialistului, înseamnă mult. Numărul celor afectaţi de virusul hepatic tip B şi C este şi el mare. Numai într-o zi s-au prezentat 10 cazuri cu hepatită cu virusul „C" şi două cazuri cronice cu hepatită cu virusul „B". Această creştere a infecţiilor este explicată, pe de o parte, printr-o alimentaţie proastă, care duce la o slăbire a organismului, iar, pe de altă parte, prin lipsa de igienă.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Palpitaţiile

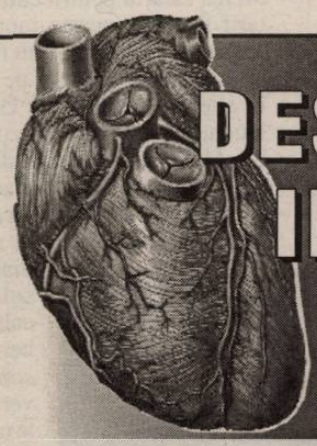

DESPRE INIMĂ

cu prof. dr. CORNELIU ZEANĂ

Prin palpitaţii înţelegem percepţia bătăilor cardiace, de care în mod normal nu suntem conştienţi, pentru că nu le simţim. În condiţii de efort sau de emoţii orice om are palpitaţii deoarece inima, sub influenţa hormonilor sistemului simpatic (catecolamine), bate mai puternic. În schimb, palpitaţiile care survin pe neaşteptate, fără o explicaţie plauzibilă, pot exprima tulburări de ritm cardiac. Acestea pot fi extrasistole, adică bătăi premature, timpurii, urmate de o pauză, persoana în cauză percepând o neregularitate a ritmului inimii. Uneori, prin apariţia lor frecventă, aceste extrasistole pot fi deosebit de supărătoare, mai ales dacă apar noaptea, când împiedică somnul. Extrasistolele survin însă adesea la omul cu inima sănătoasă şi sunt induse de excesul de cafea şi alte băuturi excitante (coca), de tutun, agravante fiind alcoolul în exces şi stresul. Ele nu mai apar dacă organismul nu este biciuit cu factorii care, de altfel, le şi produc. În schimb, palpitaţiile susţinute şi însoţite şi de alte tulburări, cum ar fi dificultatea de respiraţie şi senzaţia de sufocare (dispneea), durerile precordiale, ameţelile, reducerea capacităţii de efort etc., au la bază aritmii mai severe. Instalarea bruscă a unui ritm cardiac neregulat şi, de cele mai multe ori, rapid indică fibrilaţia atrială. La rândul lor, ritmurile regulate şi rapide traduc tahicardii paroxistice. Bolile cardiace, în care ritmul cardiac devine rar se pot exprima şi ele prin palpitaţii.

Pentru elucidarea diagnosticului, în caz de palpitaţii îngrijorătoare, medicul ascultă un timp mai îndelungat inima, pentru a aprecia calitatea ritmului cardiac, efectuează o electrocardiogramă şi, la nevoie, recurge şi la alte tipuri de examinări. O metodă foarte utilă pentru diagnostic este înregistrarea continuă a electrocardiogramei, pe o durată de 24 de ore sau mai mult, după care, un aparat automat citeşte şi interpretează toate anomaliile ritmului cardiac. La omul normal sunt înregistrate circa 1400-1500 de bătăi cardiace în 24 de ore. În concluzie, prezenţa rară a unor extrasistole nu este patologică. La persoanele care au deja o boală cardiacă diagnosticată (cardiopatie ischemică, valvulopatii, hipertensiune arterială etc.), apariţia palpitaţiilor trebuie însă privită cu atenţia cuvenită.

Remedii naturale

8 contra constipaţiei

- *Pepenele galben* – consumat ca atare.
- *Prunele* – consumate în stare proaspătă, uscate (înmuiate în apă timp de câteva ore; se bea şi zeama rezultată), compot sau magiun.
- Scorţişoara. Se prepară un amestec format din 25 g scorţişoară pusă în 500 ml vin vechi. După 5 zile se iau câte 2 linguriţe pe zi. Rezolvă stările de disconfort de la nivelul inferior al abdomenului, scaunele dificile şi neregulate.
- Smochinele – consumate proaspete sau uscate.
- Socul. Ceaiul din flori sau fructe are un efect uşor laxativ. Se prepară sub formă de infuzie din 1-2 linguriţe de flori la 250 ml apă. Se beau 3-4 ceaiuri călduţe pe zi.
- Stafidele, consumate ca atare, sunt considerate excelente laxative.
- Strugurii sunt diuretici şi laxativi, mai ales sub formă de zeamă (must).
- Varza se recomandă în constipaţiile cronice. Un pahar de zeamă de varză acră este un purgativ natural sigur.

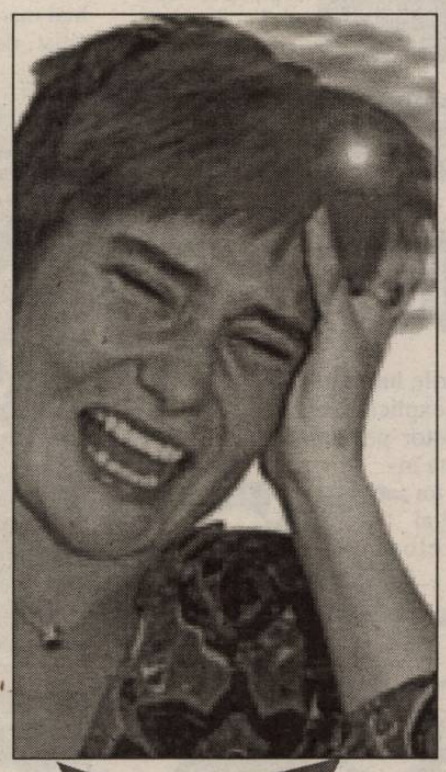

Migrena erodează creierul

Un studiu al oamenilor de ştiinţă olandezi având ca subiect migrena s-a soldat cu o serie de concluzii deloc lipsite de importanţă pentru cei ce suferă de această boală. Ei susţin că repe-tatele crize de migrenă au capacitatea de a produce leziuni ale substanţei albe a creierului, riscul fiind legat de posibilitatea apariţiei infarctului cerebral. Este o informaţie care a bulversat într-o oarecare măsură strategia terapeutică folosită până acum împotriva acestei boli.

Substanţa albă este acea componentă a sistemului nervos central (de culoare albă) care intră în structura fibrelor nervoase. Este denumită astfel pentru a putea fi diferenţiată de cortexul cerebral, de culoare gri. Cu ajutorul imagisticii bazate pe rezonanţă magnetică, cercetătorii de la Universitatea Leiden au reuşit aşadar să vizualizeze la nivelul substanţei albe complicaţiile provocate de migrenă. Au fost investigate 161 de persoane afectate de aşa-numita *migrenă cu aură,* alţi 134 suferinzi de *migrenă fără aură* şi 140 de voluntari sănătoşi, folosiţi drept grup de control. Migrena cu aură se manifestă de obicei printr-o serie de simptome, cum ar fi: afectarea vederii, a vorbirii, echilibrului, mişcării etc. Cel mai afectat este totuşi văzul, motiv pentru care acest tip de migrenă se mai numeşte şi oftalmică. Este migrena care provoacă durerile cele mai pregnante şi care afectează destul de grav ritmul de viaţă al persoanei în cauză. Şi, asta nu e tot, aşa cum se credea până de curând. În mod tăcut şi lent, atacurile de migrenă „lucrează" în mod nefast şi asupra substanţei albe a creierului. Studiul a demonstrat că la pacienţii cu migrenă fără aură incidenţa leziunilor este de 7 ori mai mare decât la grupul de control, iar la pacienţii suferinzi de migrenă cu aură, incidenţa leziunilor a fost de 13 ori mai mare.

Premieră medicală naţională

Operaţie pe cord, mini-invazivă

La Institutul de Boli Cardiovasculare „C.C. Iliescu" Bucureşti s-a efectuat săptămâna trecută, în premieră naţională, o intervenţie chirurgicală pe cord deschis de tip protezare valvulară mitrală prin tehnica chirurgicală mini-invazivă. Prin noua tehnică, în locul unei deschideri complete a toracelui a fost realizată doar o fereastră intercostală minimă, de 6cm/2cm, prin care, cu ajutorul unor instrumente speciale, medicii chirurgi au înlocuit valva degradată a unei paciente de 53 de ani care suferea de o stenoză mitrală severă. Operaţia s-a efectuat sub circulaţie extracorporală percutantă, de asemenea o premieră în România, sub control ecografic transesofagian; a durat şase ore şi a fost efectuată de o echipă chirurgicală coordonată de către prof. dr. C. Vicol, de la Spitalul Universitar Clinic München Grosshadern – Germania, condus de prof. dr. B. Reichart, din care au făcut parte conf. dr. Dan Gherghiceanu, dr. Horaţiu Moldovan şi dr. A. Ştiru. Echipa de anestezie-terapie intensivă – circulaţie extracorporală a fost condusă de către dr. Şerban Bubenek, şeful Secţiei de Anestezie Terapie Intensivă (ATI) de la Institut. Au mai fost apoi realizate alte două operaţii de acest gen, „precum şi intervenţii de chirurgie coronariană pe cord bătând, toate în cadrul unui program de dezvoltare a noilor tehnici chirurgicale, în colaborare cu medicii de la prestigiosul institut german" a spus dr. Şerban Bubenek. El a explicat că dezvoltarea tehnicilor chirurgicale mini-invazive reprezintă unul dintre obiectivele principale ale specialiştilor de la Institutul „C.C Iliescu" dat fiind faptul că aceste tehnici moderne sunt mai puţin traumatizante pentru pacient, rata de complicaţii este mai mică şi în consecinţă durata şi costul spitalizării se reduc semnificativ.

CASETA CU UNICATE

Nuferi gigantici

Numai la grădina botanică din Toronto, Canada, vieţuieşte o specie unică de nufăr gigantic. După cum se observă în imagine, planta acvatică are o singură frunză cu nenumărate striaţii, diametrul putând depăşi chiar doi metri. Spectaculoasa plantă face o floare pe an; aceasta se dezvoltă dintr-o tulpină separată de frunza uriaşă. Din păcate, floarea nu este pe măsura frunzei, apropiindu-se de dimensiunile normale ale nuferilor obişnuiţi. O veche legendă a unor triburi de indieni canadieni îi atribuie porecla de „nufăr salvator", pentru că o veche povestea aminteşte despre modul cum nişte copii au străbătut un lac păşind pe frunzele goliatice, pe când erau urmăriţi de o ursoaică grizzly.

CEA MAI VESTITĂ FAMILIE DE CĂLĂI

„Ador să ucid pe banii statului!"

Una dintre cele mai „temute" familii din Marea Britanie – Pierrepoint – este cea care a avut nu mai puţin de trei călăi profesionişti, care împreună au spânzurat aproape o mie de condamnaţi la moarte

În memoriile sale, Albert Pierrepoint (cel mai „prolific") îşi aminteşte foarte limpede de 457 de spânzurări, printre care 17 au fost femei, dar se pare că numărul este mai mare

Numai din cauza taxei de execuţie oferită de stat, Albert s-a lăsat de meserie, căci el „adora să fie şeful pe eşafod"

Luptător pentru abolirea pedepsei cu moartea

Fascinantele memorii ale familie Pierrepoint (nume franţuzesc pentru un englez sadea!) îi scot în prim-plan pe cei trei călăi de profesie: tatăl lui Albert a fost Thomas (1870-1954), care a executat peste 300 de persoane în 37 de ani de meserie (s-a retras în 1946); unchiul lui Albert, Henry (1874-1922), căruia i se atribuie cel puţin 107 spânzurări; Albert Pierrepoint (1905-1992), vedeta familiei, care a activat până-n 1956.

Sistemul penitenciar englez nu oferea salariu pentru călăi, ci doar un tarif fix. Din aceste motive, cei trei „maeştri", după ce şi-au făcut o faimă mondială, au profesat pe bani buni şi în alte ţări (sunt citate Germania, Irlanda, Cipru). Lipsa de prejudecăţi a lui Albert se vede clar dintr-o statistică a victimelor sale, care arată că a executat şi 200 de nazişti (după încheierea celui de-al doilea război mondial), dar şi 16 soldaţi americani. Însă Albert era un personaj controversat din multe motive. Apropiaţii lui spun că, uneori, fredona cântece la modă pe sau în apropierea eşafodului, că făcea glume cu condamnatul, asigurându-l că „trece repede". A fost foarte vesel atunci

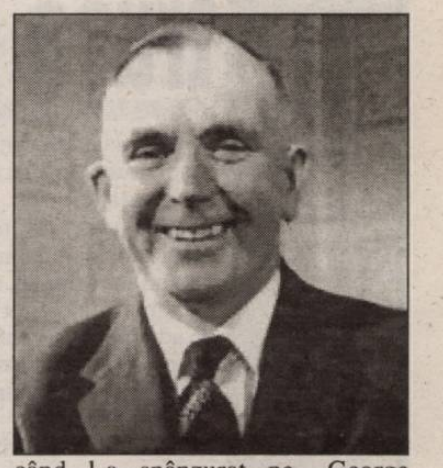

când l-a spânzurat pe „George acidulatul" – un criminal în serie din anul 1949 care-şi dizolva victimele (parţial sau total) în acid sulfuric. Pe de altă parte, sumbra ironie a soartei l-a făcut pe Albert să execute cu zâmbetul pe faţă şi oameni nevinovaţi. Un caz notoriu este cel al lui Derek Bentley (executat în 1953 şi reabilitat în 1998). Legendele mai spun că atunci când a spânzurat-o pe Ruth Ellis (ultima femeie executată în Marea Britanie, pentru că şi-a ucis amantul), în 1955, Albert „nu mai putea de fericire..."

Cum s-a lăsat de meserie cel mai prolific călău? În 1956, Albert Pierrepoint a cerut o mărire a taxei de execuţie; statul îi oferea o liră sterlină de condamnat, iar el a cerut 15. Negocierea a căzut. Albert era prea mândru şi a primit o „primă de despărţire" de... 4 lire sterline. Din acel an şi până la moartea sa (naturală!), Albert a militat foarte activ pentru abolirea pedepsei cu moartea. El şi adepţii săi au avut succes. Ultima spânzurare în Marea Britanie s-a produs la 13 august 1968, ora 8 a.m. Cel mai mare călău al lumii era deja „pacifist" de 12 ani.

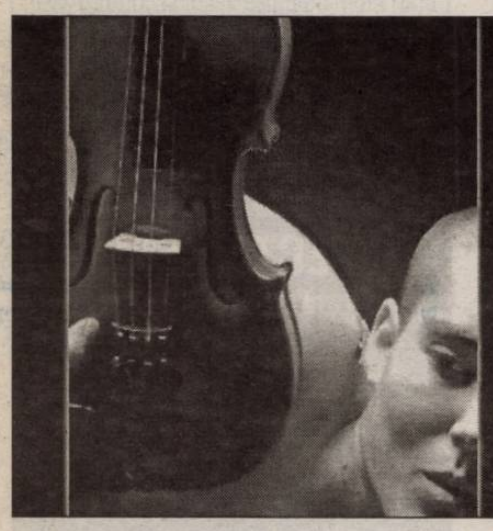

Clima l-a făcut celebru pe Stradivari?

Fără a aduce atingere în vreun fel talentului de lutier al lui Antonio Stradivari (1644-1735), cea mai nouă ipoteză privitoare la calitatea excepţională a materialului lemnos folosit la realizarea viorilor, chitarelor şi violinelor (peste 1.100 în total) pune în prim-plan un privilegiu climatic de care s-a bucurat maestrul italian. În Europa, între limitele anilor 1400 şi 1800 s-a produs o răcire climatică, perioada cea mai aspră fiind între 1645 şi 1715. Viteza de creştere a copacilor s-a încetinit, densitatea lemnoasă a crescut (mai multe inele pe un diametru mai mic) şi acest gen de materie primă a favorizat sonoritatea de excepţie a instrumentelor (ale lui, ale lui Amati şi ale lui Guarneri etc.).

Tratamentele lemnului şi reţeta lacului folosit au rămas un mister; de asemenea, ipoteza conform căreia maestrul „împrumuta" lemn din construcţii vechi (inclusiv de la castele) a căzut definitiv. Frigul şi modul cum metabolismul anumitor arbori a răspuns la vitregia vremii au produs o esenţă lemnoasă de excepţie.

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

Minunea numită minibonsai

Nu ştiu alţii cum sunt, dar când vine vorba despre bonsai îmi cam pare rău că nu pot trage o fuguţă în Japonia, la ei acasă, ca să-i mângâi cu privirea prin expoziţii. Colac peste pupăză, un site specializat al Internetului ne pune la dispoziţie ultima modă în materie: minibonsai! Pare pleonastic, dar încântătoarele imagini ne lămuresc pe deplin că nu e o greşeală. Experţii într-ale copăceilor pot să-ţi atace la

Cais

maximum sensibilitatea cu cireşi, caişi sau magnolia care nu depăşesc în înălţime 10 (zece) centimetri la maturitate. Incredibil, dar adevărat!

De obicei, la această rubrică ne ocupăm de altfel de taine, dar cred că şi dumneavoastră vă întrebaţi cum e posibil aşa ceva. Este, într-adevăr, o enigmă, un secret păstrat cu sfinţenie de botaniştii japonezi. Prin ce mijloace (încrucişări repetate obsedant?, modificări genetice?) au făcut minunea aceşti artişti ai horticulturii (?) de cel mai spectaculos nivel? Minicopăceii sunt vii, dau roade (foarte greu, ce-i drept, cam o dată la doi-trei ani) şi necesită – după spusele lui Nohara Washitotsu, un şef de şcoală de bonsai din Nagasaki – aproape cinci ani de tentative de creştere a „puietului" în borcane climatizate (minibonsaii sunt extrem de sensibili la curenţii de aer, care sunt purtători de microbi). Dintre multiplele secrete menţionez mediul vegetal de cultură, îngrăşămintele utilizate, alternanţa lumină-întuneric, variaţiile de temperatură, tratamentul şi selecţia seminţelor etc., etc. Fără să-mi ascund marea admiraţie faţă de aceşti oameni de ştiinţă, cred că însuşi Creatorul ar fi încântat să savureze ceea ce El nu a creat la începuturile lumii biblice. Internetul e generos în a da explicaţii tehnice cu privire la realizarea acestor performanţe uluitoare, dar să-mi fie iertată îndoiala! Nu cred că un asemenea artist al capodoperelor vegetale îşi deconspiră talentele. Cea mai bună dovadă în acest sens este crearea de şcoli de minibonsai în alte ţări, conduse de experţi japonezi, şi unde se depune un jurământ de fidelitate faţă de activitatea depusă acolo. Aşa cum spune o veche cutumă a romano-catolicismului, nu poţi să devii sfânt dacă nu faci dovada că ai făcut o minune dumnezeiască. Cine-i sanctifică pe aceşti artişti nebăgaţi în seamă de Vatican?

Borcan conţinând cultura vegetală pentru dezvoltarea unui minibonsai

Magnolia

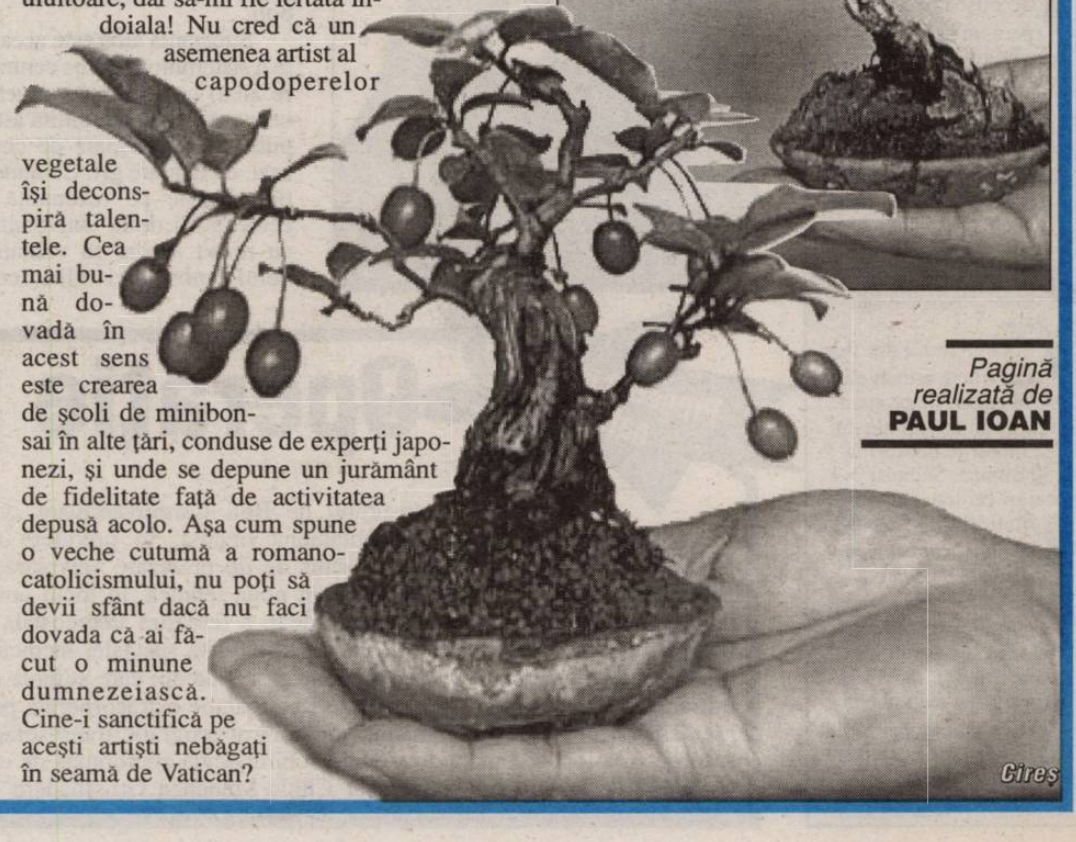

Cireş

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...adepții școlii filozofice întemeiate de Euclid din Megara se numeau megarici? Se mai numeau și eristici din cauza predilecției lor pentru controverse logice de natură sofistică.*

◆ *...nogaii erau tătarii aparținând unor triburi mongole care s-au turcizat în secolul al XV-lea? Printre aceștia erau kungrații și mangâții.*

◆ *... „noptița" este o plantă erbacee cu flori roșii-violacee, galbene sau albe, plăcut mirositoare? Originară din Mexic și Peru, este cultivată la noi ca plantă ornamentală.*

◆ *...moscul este o specie de mamifer din familia cervidelor? Trăiește în Asia și este lipsit de coarne.*

◆ *...adevăratul nume al prozatorului român Jean Bart (1874-1933) era Eugeniu P. Botez? Pseudonimul sugera mările pe care a plutit autorul ca matelot.*

◆ *...Grădina Botanică din Cluj ocupă o suprafață de peste 14 ha? Ea cuprinde un muzeu botanic și un ierbar cu peste 550.000 de plante.*

◆ *...Terramăre este o cultură materială datând din epoca bronzului? A fost răspândită în Italia de nord și Latium.*

◆ *...în mitologia scandinavă Walhala reprezenta reședința lui Odin, zeul suprem, patronând războiul? Aici erau găzduiți și eroii căzuți pe câmpul de luptă, care, după moarte, deveneau semizei.*

Știați că...

Capitală a Republicii Estonia, orașul Tallinn este așezat pe țărmul Golfului Finic, fiind un important port la Marea Baltică. Aflat la mică distanță atât de Helsinki cât și de legendarul Sankt Petersburg, a avut aceeași tragică soartă ca toate orașele mari ale Țărilor Baltice.

TALLINN oglinda nordică a Italiei

Aproape de Rusia, Belorusia și Polonia, Estonia a cunoscut ocupație după ocupație. De la primii locuitori de aici, atestați încă din mileniul VIII î.Ch. și strămoșii direcți ai estonienilor de astăzi, triburile migratoare dinspre răsărit, care s-au stabilit în zona orașului Tallinn pe la jumătatea mileniului III î. Ch., țara s-a dezvoltat în jurul acestui oraș, menționat încă din 1184 de geograful arab al-Iabrișî, pe celebra sa hartă a lumii.

In cursul milenarei sale istorii, Tallinn a fost un important membru al Ligii Hanseatice și a fost condus pe rând de danezi, cavaleri teutoni, suedezi și ruși. Locuitorii, vorbitori ai unei limbi de origine ugrofinică și uneori de rusă, dovedesc o splendidă îmbinare de caractere scandinave, germanice și slave. Tallinnul era numit „perlă a lumii medievale". Nu era o laudă neîndreptățită dearece orașul a fost înscris pe listele UNESCO drept o splendidă mărturie a unei civilizații aparte. Sunt cu adevărat multe, foarte multe locuri care și-au prezervat întreaga lor frumusețe în ciuda vicisitudinilor istoriei.

Trebuie amintite în acest sens Castelul Toompes, actualul sediu al Parlamentului, și splendida clădire a primăriei, realizată în stil gotic. Se mențin, de asemenea, în bună stare, pe o lungime de patru kilometri, zidurile vechiului oraș cu o lățime de trei metri, o înălțime de 16 metri și cele 26 de turnuri aliniate ca soldații la paradă.

O adevărată minune a artei medievale este și biserica Sfântul Olaf, ridicată în jurul anului 1276. Înaltă de 159 metri, a fost considerată multă vreme cel mai înalt edificiu al lumii baltice. Există, de asemenea, aici ruinele mănăstirii Sf. Brigid, datând din primii ani ai veacului al XVI-lea și o mulțime de vechi taverne și magazine printre care farmacia din 1422, încă operațională.

Totul dă impresia unui oraș de basm a cărui atmosferă animată a adus țării titlul de „Italia Nordului". Aici nu au pătruns nici betonul, nici uriașii pereți de sticlă care și-au găsit un loc potrivit în orașul nou. Capitala s-a dezvoltat însă ca un tot-unitar mândrindu-se nu doar cu bisericile și muzeele ei ci și cu biblioteci, universități, institute de cercetare și multe alte așezăminte. Primită nu de mult în Comunitatea Europeană, Estonia și-a căpătat o bine meritată poziție, capitala ei remarcându-se drept unul dintre orașele cele mai frumoase și mai încărcate de tradiții ale lumii.

București
Palatul de Justiție

Locul pe care se înalță actualul Palat de Justiție a fost destinat aceluiași scop încă din perioada Regulamentului Organic, pentru că aici se afla în perioada respectivă „Curtea Judecătorească". Construcția, realizată

după planurile arhitectului francez A. Ballu, a început în 1890 și a fost terminată de Ion Mincu în 1895.

Clădirea impunătoare, concepută în stilul Renașterii franceze, impresionează prin scările elegante și fațada principală a cărei intrare este dominată de șase pilaștri decorați cu statui. Dintre acestea, patru, reprezentând „Legea", „Dreptatea", „Justiția" și „Adevărul", sunt plasate în nișele create în acest scop, iar celelalte două, „Forța" și „Prudența", încadrează lucarna ceasului. Toate sunt realizate de Karl Storck-fiul. Impresionantă este „Sala pașilor pierduți" din interior, ocupând aproape un sfert din suprafața clădirii.

Galionul lui Carol Quintul

Pasiunea noastră pentru întinderile nesfârșite ale mărilor și oceanelor se concretizează și în dragostea pentru vapoare și tot soiul de ambarcații cu pânze. Acestea sunt adesea reproduse la scară mică și ne împodobesc interioarele și sufletele. Pe această linie se înscrie Galionul lui Carol Quintul, aflat la Muzeul Cluny din Paris. Este o miniatură de aur ca mecanism de ceas.

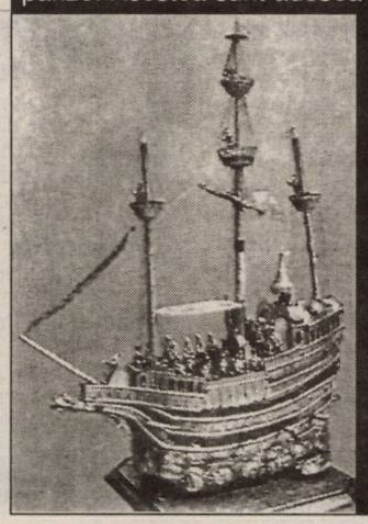

Spiritele Pădurii

Se pare că romanii au fost unul dintre cele mai superstițioase popoare. O parte dintre aceste superstiții ni s-au transmis și nouă, urmașilor, ca o reacție firească la agresivitatea mediului. Populația, în special cea rurală, a umplut acest mediu cu duhuri și alte mecanisme malefice printre care se numără și spiritele pădurii.

Atestate în toate zonele etnografice, acestea constituie o componentă de bază a Panteonului românesc. Ele se adăpostesc în copaci și plante sau iau înfățișarea de animale: iapă, bivoliță și de om înfricoșător ca Muma Pădurii, Fata Pădurii, Moșul Codrului, Ciuma Pădurii și altele. Așa cum ne spune Ion Ghinoiu, ele pot fi întâlnite noaptea pe Lună Plină sau Lună Nouă în păduri, pe câmpuri, la răscruci de drumuri, pedepsind amarnic femeile care torc în zilele de marți, bărbații care cântă sau fluieră trezind copii Mumei Pădurii, tăietorii de lemne care nu respectă îndeajuns pădurea. Cele mai reprezentative sunt Muma Pădurii și Fata Pădurii, femei înalte cât casa, cu păr până-n călcâie îmbrăcate în scoarță sau în mușchi de copac. Ele plâng printre copaci inspăimântând trecătorii. Fata pădurii îi păcălește de multe ori pe bărbații tineri luând înfățișarea nevestelor sau iubitelor acestora, le tulbură mințile și îi lasă rătăciți în pădure. Este învinsă dacă bărbatul respectiv o poate încinge cu brâul sau cureaua pantalonilor. Muma Pădurii are copii urâți și umblă noaptea să-i schimbe cu copiii oamenilor. Amândouă îmbolnăvesc nounăscuții dacă scutecele lor sunt lăsate noaptea la uscat. Aceste spirite sunt de multe ori personaje de basm, dar mulți oameni cred încă în puterile lor.

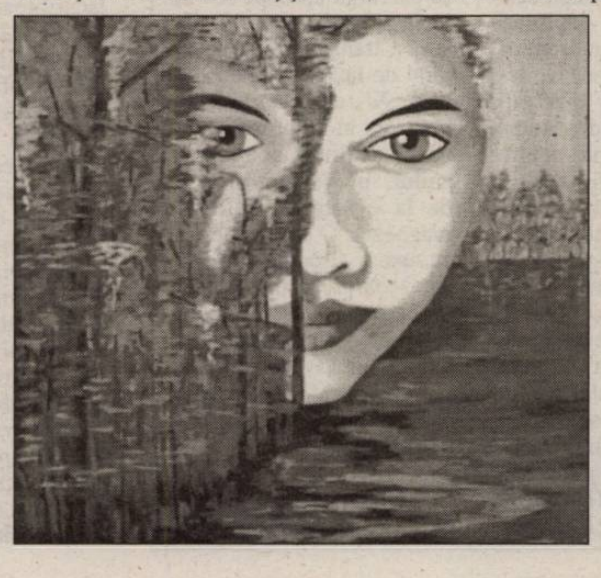

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Știați că...

Hegra, cetatea „pierdută” în deşert

Izolată în inima deşertului Medain Saleh din Arabia Saudită, cetatea Hegra a fost, în urmă cu 2000 de ani, una dintre cele mai importante metropole ale regatului nabatean. Un sit arheologic în care accesul turiştilor este de multă vreme interzis.

Un deşert monoton, exasperant, care pare să se întindă la infinit, în care supravieţuiesc doar câteva tufişuri spinoase. Din când în când, decorul surprinde privirea: stânci din gresie bătând în roz, sculptate de vânt, semănând cu un elefant, cu o ciupercă sau cu o pălărie. La un moment dat apar stânci masive, monumentale, modelate, de astă dată, de om. Este cetatea Hegra, aflată în mijlocul unei bariere muntoase care se întinde între Marea Roşie şi sudul Arabiei Saudite. Puţini occidentali au ajuns aici. De trei ani o echipă de arheologi francezi, singura misiune europeană din Arabia Saudită, încearcă să reconstituie istoria nabateenilor, triburi nomade care trăiau din comerţul cu grâne. Hegra a fost o mare metropolă, o cetate caravanieră dar în acelaşi timp şi o importantă necropolă şi loc de cult. Importanţa sa va culmina în primul secol al mileniului I. În centru se află vechiul oraş iar în jur morminte săpate la diferite nivele ale munţilor de piatră, pe o înălţime de 20 de metri. Nabateenii erau excelenţi tăietori în piatră. Muntele era tăiat de sus în jos, întâi de pe o platformă strâmtă, apoi de pe terase cioplite exclusiv de mâna omului. Adevărate minuni arhitectonice, ţinând cont de condiţiile în care au fost realizate. Tradiţia excepţională a acestui gen de lucrări în piatră s-a pierdut în urmă cu 1500 de ani. Muntele ascunde 138 de morminte monumentale, dotate cu sculpturi, coloane, motive geometrice, reprezentări simbolice, vulturul fiind unul din motivele animale frecvente. Nu lipsesc nici inscripţiile (datând din anul 1 î.Ch. – 75 d.Ch.) care relevă faptul că mormintele aparţineau notabililor, militarilor, medicilor şi femeilor ce deţineau un rol deloc neglijabil în regat. Într-un aşa-numit divan, o sală spaţioasă săpată în munte în care s-au găsit trei bănci din piatră, nabateenii veneau să-şi slăvească zeii sau să-şi comemoreze morţii. Zei, în număr de 20, unii de inspiraţie siro-palestiniană sau greco-romană. Cel mai important zeu era Dushara, asimilat uneori lui Zeus sau Dionisos. Arheologii francezi continuă febril investigaţiile pentru a afla cât mai multe despre acest loc impregnat de credinţe, cu teama ca autorităţile saudite să nu le interzică misiunea. Deocamdată colaborarea dintre cei doi parteneri decurge excelent, francezii fiind obligaţi să comunice periodic autorităţilor saudite date şi fotografii legate de această cetate-necropolă, foarte puţin explorată înainte de 2001.

Intrare spre sala banchetelor în care se desfăşurau comemorări

Mormânt în stilul greco-roman al monumentelor din Siria, Persia sau Egipt

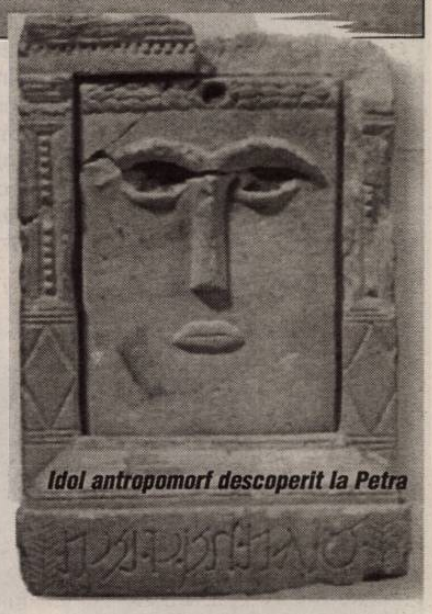

Idol antropomorf descoperit la Petra

DORIN MĂRAN

Viitorul aparţine spaţiului

Marte luat la întrebări de roboţi

La 8 iunie a.c. robotul mobil Opportunity a debutat în ultima sa aventură în craterul marţian botezat provizoriu Endurance, deplasându-se cu toate cele şase

roţi motrice în funcţiune, efectuând câteva rotaţii pentru a putea fotografia integral zona explorată în prealabil; după această perioadă de activitate intensă, mobilul Opportunity va intra, pentru o altă etapă de cercetări ştiinţifice, în craterul botezat Wednesday.

Deoarece a apărut dificila problemă că, după cele trei săptămâni de explorări şi fotografieri panoramice în craterul Wednesday, robotul Opportunity s-ar putea să nu mai posede resurse energetice suficiente pentru a escalada pereţii relativ abrupţi ai craterului, a apărut varianta de continuare şi extindere a investigaţiilor în craterul Endurance. Opportunity a explorat şi craterul Eagle în care respectivul mobil a „amartizat” în luna ianuarie a.c. Celălalt robot mobil, Spirit, a fost dirijat spre investigarea unor şiruri de roci, care fac parte din Columbia Hills (Dealurile Columbia). Rocile bogate în sulf şi evidenţiate în craterul Eagle nu au fost regăsite în fotografiile obţinute din zone ale craterului Endurance, deşi ambele configuraţii „bolovănoase” par a arăta că, mult timp în urmă, aceste regiuni ar fi putut să fie acoperite de ape, iar deosebirile dintre roci ar putea proveni de la intense modificări climatice.

Specialiştii de misiune pentru cele două rovere marţiene au afirmat că „strategia” de a reuşi urcarea, respectiv coborârea sigură, a pantelor unui crater de către cele două mobile, implică menţinerea roţilor acestora pe suprafeţe pietroase şi nu pe cele nisipoase, unde se pot produce derapaje periculoase. Mobilul Spirit, care la începutul lunii iunie reuşise să parcurgă aproape 3,4 km în interiorul craterului Gusev, a transmis date provenind de la spectrometrul cu raze „X”, care au evidenţiat prezenţa în solul marţian al zonei a sulfului şi a magneziului, provenind probabil de la o sare de sulfat de magneziu. O explicaţie ar fi că apa ar fi circulat cândva sub scoarţa marţiană şi ar fi dizolvat asemenea minerale; după evaporarea acesteia, în unele zone din apropierea suprafeţei marţiene, ar fi putut să rămână asemenea săruri.

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Obiceiuri străvechi

Cicoarea – Floarea dragostei

Dintre cele mai îndepărtate vremuri, florile au fost şi vor rămâne cele mai gingaşe daruri oferite celor apropiaţi sau celor cărora doreşti să le arăţi un strop din sufletul tău. Poate, şi din acest motiv, lumea satului, mai ales, a găsit în plante un aliat de nădejde atunci când au avut mai multă nevoie. Nu degeaba un proverb cunoscut spune că „nevoia-l învaţă pe om”.

Una din aceste plante este *Cicoarea* sau *Floarea dragostei*. Ea creşte pe fâneţe, locuri virane şi chiar pe marginea drumurilor. Omul, în căutările lui, i-a descoperit multe calităţi tămăduitoare, dar există şi obiceiuri populare în care se spune că *Cicoarea* şi-ar fi arătat „puterile”. De pildă, floarea de Cicoare era invocată în farmece de către fetele necăsătorite pentru a pune pe jar inima peţitorilor. De asemenea, tinerele culegeau Cicoarea şi o puneau sub pernă împreună cu o cămaşă a celui dorit şi rugau floarea să le aducă în vis ursita.

În altă zonă ale ţării, fetele se spălau sau se afumau cu floarea de Cicoare în ideea de-a scăpa de farmece. Spălatul şi afumatul era însoţit de o incantaţie: „Frunzuliţă trei cicori/ Fusăi la trei vrăjitori/ Toate trei mi-au spus că mor!/ Numai una ocheşică/ Aia-mi spusă să n-am frică”.

În Transilvania, *Cicoarea* apare ca *zână a florilor* care, în fiecare dimineaţă, înainte de răsăritul Soarelui, se spăla cu rouă pentru a nu fi văzută de cineva. Dar, după cum spune legenda, într-o zi, fiind zărită de Soare, acesta se îndrăgosteşte de ea şi trimite doi luceferi s-o peţească. Zâna i-a refuzat, iar Soarele, supărat, a transformat-o în *Cicoare*.

Poate, de aceea florile de *Cicoare* se deschid dimineaţa şi se închid după apusul astrului. Ea se uită după Soare şi-i mereu în aşteptare.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Sfântul Apostol Matia

În ziua de 9 august Biserica Ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul Apostol Matia. El este cel care a împlinit numărul celor doisprezece apostoli şi ucenici ai lui Iisus Hristos după sinuciderea Lui Iuda Iscarioteanul. După cum se ştie cei 12 Apostoli au fost principalii discipoli ai Mântuitorului. Ei au devenit predicatorii învăţăturilor lui şi organizatorii bisericii creştine.

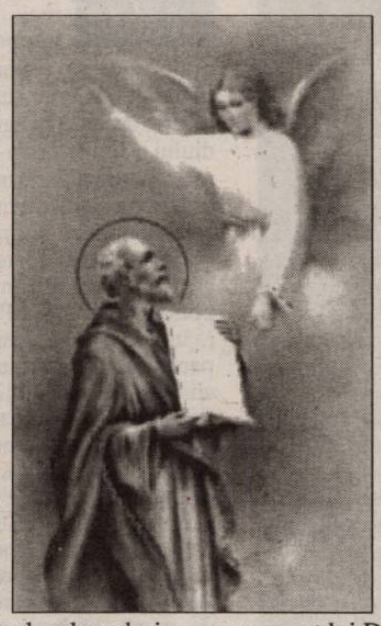

Din cei 70 de ucenici pe care, după tradiţie, i-a avut Mântuitorul, Apostolii alcătuiau elita iar cifra 12 era simbolică. De aceea trebuia ales un înlocuitor pentru cel care trădase şi-şi pusese apoi capăt zilelor, împlinindu-se astfel numărul celor aleşi. Modul în care Matia este primit în rândul lor este prezentat pe larg în „Faptele Apostolilor”. După Înălţarea la Ceruri, Apostolii au rămas în Ierusalim încă 10 zile. În acest timp se hotărăşte alegerea celui de al 12-lea, care să li se alăture în tot ceea ce aveau de îndeplinit.

Ei doreau ca alesul să fi fost martorul minunilor Mântuitorului şi să creadă cu tărie în învăţăturile Sale. De aceea au strâns o mulţime de 120 de persoane cărora li s-a împărtăşit scopul adunării respective. Li s-a cerut ca din mijlocul lor să fie desemnat cel care urma să împlinească numărul Apostolilor. Cei adunaţi au propus două persoane pe Iosif numit şi Barsaba şi pe Matia.

Cei 11 Apostoli s-au rugat lui Dumnezeu să fie ales cel care merită cu adevărat această cinste. Ei au tras la sorţi şi în urma acestei trageri a ieşit Matia, care a împlinit numărul. Conform tradiţiei, Sfântul Matia a contribuit la răspândirea credinţei asemenea tovarăşilor săi. El a călătorit aşa cum fusese însărcinat şi a propovăduit în Iudeea şi apoi în Etiopia. Arestat de oamenii legii, este supus la chinuri cumplite şi este condamnat la moarte suferind cu demnitate martiriul.

IRINA STOICA

Dicţionar teologic

Gafas: balcon din care cântă corul în biserică.
Camilafcă: acoperământ al corpului, înalt, de formă cilindrică, „potcap”, împodobit cu un văl, de obicei negru, care atârnă pe spate, purtat de episcopi şi călugări.
Catapeteasmă: peretele despărţitor între altar şi naos, frumos ornamentat şi împodobit cu icoane. Se mai numeşte şi „tâmplă” sau iconostas.
Cazanie: 1) carte de cult ce cuprinde învăţătură; 2) predică.
Chivot: casetă, de multe ori în forma unei biserioţe, în care se păstrează împărtăşania pe masa altarului.
Cristelniţă: vas mare de metal, folosit la botez.

Miracolul braţului tăiat

În urmă cu mai bine de un an, alpinistul Aron Ralston a trăit zile de coşmar, în timpul unei escalade solitare. Asemenea ieşiri temerare se întâlnesc frecvent în lumea împătimiţilor muntelui, experienţa îndelungată fiind un sprijin hotărâtor pentru aceştia. Totuşi, iată că, uneori, rolul principal îi este rezervat de destin hazardului.

Aşadar, Ralston se căţăra de unul singur pe peretele unui canion din sud-estul statului american Utah, când braţul său drept a fost prins sub o stâncă uriaşă, a cărei greutate s-a estimat ulterior că depăşea 360 de kilograme. O situaţie-limită, aparent fără ieşire, căci alpinistul rămăsese astfel imobilizat, fără posibilitatea de a solicita ajutorul cuiva. Nu mai puţin de cinci zile, el a făcut naveta între infern şi realitatea fiinţei umane, până când i-a venit gândul miraculos: singura salvare posibilă însemna renunţarea la braţul prins sub stâncă. Cu o tărie incredibilă, dar şi cu disperarea celui ce vede moartea cu ochii, bărbatul şi-a folosit, pur şi simplu, cuţitul cu care era dotat, pentru a-şi reteza membrul captiv. Şi-a confecţionat apoi un garou pentru oprirea hemoragiei şi a coborât în rapel. După circa 10 kilometri parcurşi în această situaţie, a întâlnit câţiva turişti, care i-au venit în ajutor, chemând un elicopter-ambulanţă. Aventura insolită a lui Ralston nu s-a încheiat însă cu previzibila retragere resemnată. El consideră că Dumnezeu i-a trimis ideea miraculoasă, să-şi taie braţul şi de aceea e dator să-şi clădească mai departe destinul. Cu proteza cu care este dotat, s-a putut deplasa în escaladă pe alţi doi munţi, de peste 4200 metri înălţime, face schi, ciclism montan şi cântă la pian. În plus, scrie, relatându-şi halucinanta experienţă, convertită – cel puţin din punctul său de vedere – în miracol. La urma-urmei, cine poate spune cu certitudine de unde începe şi unde se termină ceea ce noi numim normalitatea lumii umane? *(A.N.P.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Ştiţi care este cea mai mare greşeală de tipar? Aţi ghicit, e cea din fotografia alăturată. Domnii care dau cu var pe şosele au scris cu meticulozitate SHCOOL chiar în faţa unei şcoli. Culmea e că un trecător care s-a declarat analfabet le-a atras atenţia că şcoală se scrie SCHOOL. A urmat celebrul scărpinat în cap al alfabeţilor.*

◆ *Persoana care face saltul cu bicicleta este o femeie cu doi copii şi încheiată la toţi nasturii. Prenumele ei este Simone, e franţuzoaică şi săriturile cu vehiculul cu două roţi este pasiunea ei împărtăşită unui public care n-a găsit bilet la vreun alt show. Pentru spectaculozitatea imortalizării teribilei încercări, imaginea surprinde un fundal de excepţie. O fi trucată imaginea? Aşteptăm răspuns de la cei cu IQ-ul egal cu vârsta din buletin.*

◆ *La capitolul „săritura care ar putea fi ultima" stăm bine. Pe Max Doncroft lumea nu era supărată şi nici el nu avea probleme care să-l fi recomandat medicului de familie. Cu toate acestea, pentru o sumă care a rămas confidenţială, Max al nostru şi-a propus să sară – cu un gen de camion căruia i se spune „Monstrul" – de-a latul unui avion, mai bine zis le-a lungul aripilor lui desfăcute din construcţie (nu ca la bufniţe). Eroul şi-a luat elanul corespunzător calculelor sale, dar s-a oprit şi şi-a zis că dacă dă foc aparatului e mai palpitant. I-a pus terebentină pe la încheieturi şi iar şi-a luat avânt. Ce a ieşit, se vede în imagine. Lipseşte aterizarea, dar vă asigurăm că Max încă mai răspunde la telefon.* (P.I.)

Paraşutist la 101 ani

Frank Moody, un australian de 101 ani, membru al unui club de fotbal din Cairu, a pariat cu prietenii şi colegii săi de club că are curajul să se avânte într-un salt cu parașuta. Saltul a fost efectuat de la o înălţime de 3000 de metri şi insolitul sportiv a fost însoţit de un parașutist profesionist. Purtătorii de cuvânt ai clubului au calificat temerara încercare a bătrânului sportiv drept „un pariu de beţivani" dar Frank Moody şi-a câştigat un loc bine meitat în „Cartea recordurilor". *(I.S.)*

Aerobic până la epuizare

Luptă şi românii pentru a pătrunde în Cartea Guinness a Recordurilor. 12 membri ai Clubului „Ida Aerobic" din Sfântu Gheorghe şi-au propus să susţină în faţa publicului o demonstraţie de aerobic pe parcursul a peste 700 de ore, adică timp de aproape o lună. Spectacolul va avea loc în perioada 5 august-5 septembrie, în parcul central din capitala judeţului Covasna şi va fi susţinut atât colectiv, cât şi prin rotaţie de cei 12 sportivi, care se vor mişca necontenit cel puţin 8-10 ore pe tură. Clubul este condus de Kelemen Ida, care a devenit cunoscută după ce a stabilit, în luna aprilie a anului trecut, un nou record mondial la gimnastică aerobică, în urma unei demonstraţii derulate pe parcursul a 12 ore, cu patru mai multe decât cel omologat, realizat de o unguroaică. În acest interval de timp, în care a fost susţinută de câteva sute de spectatori, Kelemen Ida a slăbit 4 kilograme. Din păcate, deşi au fost invitaţi, reprezentanţii Cărţii Recordurilor nu au fost prezenţi la Sfântu Gheorghe pentru a omologa performanţa Idei, însă aceasta a fost înregistrată pe o casetă video.

Reţeta supravieţuirii: morsă cu vodcă

Patru ani, atât a durat aventura siberiană a exploratorului francez Gilles Elkaim, de fapt o incursiune solitară în inima îngheţată a Marelui Nord rus. Început la Cap Nord (Norvegia) şi încheiat în satul Lavrentia, la extremitatea orientală a continentului eurasiatic, drumul temerarului călător a însumat peste 11400 kilometri parcurşi în caiac, pe schiuri, în sănii trase de reni sau de câini şi, desigur, pe jos. De fapt, n-a fost o călătorie sută la sută solitară, deoarece Gilles i-a avut alături pe cei trei câini ai săi Pouchok, Koula şi Intcha.

Vânturile şi temperaturile extrem de scăzute l-au făcut pe explorator să creadă, în câteva rânduri, că a ajuns la punctul terminus al rezervelor sale de energie. În Ciukotka, el a fost obligat să rămână nouă luni adăpostit într-o cabană, cu proviziile de hrană terminate. Atunci, a descoperit o reţetă insolită pe care localnicii o folosesc frecvent pentru a supravieţui. Pe coasta îngheţată, a găsit o morsă moartă, a cărei carne le-a dat, lui şi celor trei câini, energia şi vitaminele atât de necesare. Cât despre vodca primită de la locuitorii zonei, Gilles mărturisea că a fost mai straşnică decât un foc, încălzindu-l din cap până-n picioare. Pe el, nu şi pe amicii patrupezi, care au folosit metodele lor ancestrale! (A.N.P.)

Şi-a tras un cui în cap

Australianul Brad Shorten, în vârstă de 33 de ani, meşter bun la toate, era recunoscut pentru teribilismele cu care încerca de obicei să-şi şocheze prietenii. Dar cea din urmă faptă a fost de-a dreptul „idioată", după cum avea să recunoască ulterior chiar autorul ei. Folosind „arma din dotare", adică un pistol cu cuie, utilizat în construcţii, bărbatul pus pe şotii şi-a tras... un cui în cap. Ce l-a apucat? Se afla „la o bere" cu prietenii, băuseră toţi cât să-şi înece minţile şi râdeau pe seama „proştilor" care fac accidente de muncă. Ca să-i imite... pe „neisprăviţi", Brad Shorten şi-a pus pistolul la tâmplă şi a apăsat pe trăgaci. Ceva, ceva, ştia el: când terminase lucrul debranşase compresorul şi golise rezervorul de cuie, dar grăbit să plece la bere nu observase că mai rămăsese pe ţeavă un cui rătăcit şi presiune suficientă încât pistolul să funcţioneze. *(A.P.)*

Unde duce pasiunea

Eroii din cimitirul privat

Un bărbat de 75 de ani din Moţca, mare pasionat de tot ce a însemnat cel de-al doilea război mondial, şi-a văzut visul cu ochii. După ce a scormonit ani de zile după osemintele soldaţilor, Mihai Adochiţei le-a îngropat în primul cimitir privat al eroilor din România, cimitir construit în Codrii Paşcanilor. Mai mult chiar, pasiunea bătrânului Adochiţei pentru eroii neamului l-a determinat să îşi transforme casa într-un adevărat muzeu, al cărui patrimoniu cuprinde peste 200 de piese – gloanţe, grenade, mitraliere şi obuze ruginite.

RECORD IHTIOLOGIC EUROPEAN

Un somn albinos, lung de 2,30 m, cu o greutate de 81 kg, a fost capturat de un pescar amator în apele Micului Rhone din Camarque, Franţa, după un drill epuizant care a durat aproape o oră. Trofeul, omologat, constituie un nou record oficial european. Monstrul a fost transportat într-un bazin special pentru a fi studiat şi, evident, pentru a i se lua măsurile, după care a fost aruncat în apele râului. În ţara noastră au fost capturaţi, în special în Dunăre şi Delta Dunării, somni de peste 100 de kg fără a fi însă omologaţi. Somnul albinos este o specie rară care nu a fost aclimatizată în apele noastre, singura specie de somn importat care s-a adaptat excelent în bălţile cu sol mâlos, mai ales în sudul ţării, fiind somnul african, negru precum tăciunele. *(D.M.)*

VINERI - 6 august

TVR 1

7.05 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Doc.: „Campionii vechii Elade" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.30 Marking of TVR 16.00 Sănătate pentru toţi 17.10 Interes general 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul 20.00 Film: „Serivicii complete pentru Sara" (SUA, 2002). Cu: Matthew Perry 22.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 23.30 Film: „Capricii" (coprod., 1999).

PRO TV

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Doc.: „Black Harbour" 11.45 Doc.: „Salvaţi planeta" (ep.1) 12.30 Doc. „Insule de vis" 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Miniserie: „Fraţii" (partea a III-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Tango şi Cash" (SUA, 1989). Cu: Sylvester Stallone, Kurt Russell 22.45 K1, Saintama - „Bestiile" 0.45 Film: „Aventuri din Casa Morţii" (SUA, 1989) 2.30 Ştirile ProTv 3.30 Miniserie (r).

antena 1

7.00 Observator 9.00 Serial: „Aventuri de vacanţă" 9.30 Comedia animalelor 11.00 Doc.: „Nave dispărute" 12.00 Serial: „Un nou început" 13.15 Film (r) 15.30 Comedia animalelor 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.15 Film: „Între două lumi" (SUA, 1996) 22.15 Kickboxing: Regele Ringului 0.00 Film: „Caruselul crimei" (SUA, 1993).

prima

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 11.45 Levintza prezintă (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Fă-ţi bagajele! 21.30 Vino, mamă, să mă vezi! 22.30 Focus Plus 23.30 Banc Show de vară 0.30 Mega erotica 4.00 Chat Tv.

acasă

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Aici e vara ta 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" 1.15 Poveştiri adevărate (r) 1.45 De 3 x femeie (r).

TVR 2

7.00 Serial: „Pasiuni" (r) 8.55 Serial: „Rebelii" (r) 9.45 Tonomatul de vacanţă 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună în Europa 17.00 Via Sacra 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Telejurnal 20.30 Auto Club 21.00 Serial: „Marea Brava" 21.50 Film: „Îmi iubesc familia, sincer!" (Germania, 1999) 23.30 Serial: „Tanamera, leul din Singapore" 0.30 Serial: „Inspectorul Linley" 1.30 Film: „E greu să uiţi" (SUA, 1998).

PRO CINEMA

3.00 Mediafax Info 15.00 -17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" 20.00 Serial: „Prietenii tăi" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Film: „Exorcistul" (SUA, 1973). Cu: Linda Blair 1.30 Film: „Oraşul nebunilor" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ - 7 august

7.00 Ceasul deşteptător 8.40 Desene animate 9.30 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.15 Descurcă-te singur! 11.30 Călătoriile lui '04 12.30 O vedetă... populară 14.30 Sub semnul Soarelui 15.00 Globalizarea pe înţelesul tuturor 16.30 Ora olimpică 17.00 Serial: „Felicity" 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Balul de sâmbătă... vara 21.00 Film: „Articolul de fond" (Canada, 2002) 23.00 Studio hit 0.45 Serial: „Există minuni?".

7.00 Serial (r) 8.30 Desene animate 10.30 Raliu Finlanda 11.00 Film: „Dinotopia" (partea a II-a) 13.00 Serial: „Un detectiv dat naibii" 14.00 Film: „Scrisoarea de dragoste" (SUA, 1999) 16.00 Serial: „Hercule - Călătorii legendare" 17.00 Film: „Război cu jucării" (SUA, 1996). Cu: Hulk Hogan 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Nici o vorbă" (SUA, 2001). Cu: Michael Douglas, Sean Bean 23.00 Film: „Insula şerpilor" (Afica de Sud, 2002) 1.00 Film: „Omul întunericului III" (SUA, 1996).

8.00 Serial (r) 8.30 Doc. (r) 9.30 Fir întins 10.50 Roata de rezervă 11.30 GIGABIT 12.00 Gillette World Sport Special 13.10 Concert: Latin Grammy Awars - 2003 15.30 Film: „Ultima dezbatere" (SUA, 2000) 17.30 Serial: „Sue Thomas" 18.45 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.00 Fotbal: U. Craiova - Farul Constanţa 22.15 Film: „Dr. No" (SUA, 1963). Cu: Sean Connery, Ursula Andress 0.15 Film: „Nu numai sex" (SUA, 1998).

8.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 8.45 Serial: „Pesacola: Forţa de elită" 10.00 Sport, dietă şi o vedetă 10.30 wwwprimatv 11.00 Viteza maximă 13.00 Serial: „ED" 14.00 Film: „O zi din viaţa unui ştrengar" (SUA, 1986) 16.00 Vino, mamă, să mă vezi (r) 18.00 Focus 20.30 Film: „Viaţa văzută de Spencer" (SUA, 2001) 22.30 Serial: „Totul este relativ" 23.00 Serial: „Un taxi numit dreptate" 0.00 Monica 1.00 Film: „Corleone" (Italia, 1977). Cu: Giuliano Gemma, Claudia Cardinale.

9.15 Serial: „Juana" 11.15 Serial: „Prizoniera" (r) 12.30 Serial: „Arabella" 13.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" (r) 14.00 Serial: „Îndoiala" 15.30 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Rosalinda" 23.00 Serial: „Jurământul" 0.00 Serial: „Căpşune cu zahăr" 1.00 Poveştiri adevărate (r).

7.00 Serial (r) 9.00 Serial (r) 9.50 Tonomatul de vacanţă 11.45 Top sport 12.15 Serial (r) 13.00 Serial: „Vânt şi nor" 14.00 Doc.: „Expediţie în necunoscut" 14.30 Serial: „Trăsniţii din Queens" 15.00 Atenţie, se cântă! 16.30 Serial: „Sabrina" 17.00 Film puzzle 18.10 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Două roţi 21.00 Fotbal: Poli Timişoara - F.C. Naţional 23.00 Serial: „Martorul tăcut" 0.00 3 la superlativ.

3.30 Mediafax Info 13.00 Film: „Atenţie, broaşte!" (SUA, 1992) 18.15 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones: Între viaţă şi moarte" 20.00 Film: „Un american la Paris" (SUA, 1951) 22.30 Film: „Bonnie şi Clyde" (SUA, 1967). Cu: Faye Dunaway, Gene Hackman 0.45 Film: „Dansâmd cu noaptea" (coprod.).

DUMINICĂ - 8 august

7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 15.00 Film: „Părăsiţi corabia!" (SUA, 2001) 16.40 Film: „Moulin Rouge" (SUA, 1952) 19.00 Jurnal 20.00 Fotbal: Rapid - Steaua 22.00 Minutul 91 23.15 Film: „Experiment fatal" (SUA, 2002). Cu: Milla Jovovich 1.05 Serial: „Există minuni?".

7.00 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Xena - Prinţesa războinică" 10.45 Parte de carte 11.45 Doc.: „Vedete şi păsări rare" 13.00 Bucătăria lui Radu 13.30 Jurnal de călătorie 14.00 Film: „Puic, Puic" (Franţa, 1963). Cu: Louis de Funes 16.00 Serial: „O lume dispărută" 17.00 Film: „Transilvania" (SUA, 1985) 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Cabana blestemată" (coprod., 2001). Cu: Erika Eleniak 23.30 Film: „Crime la indigo" (SUA, 1995). Cu: Sigourney Weaver, Holly Hunter.

8.30 Serial (r) 9.00 Serial: „Galidor" 9.30 Desene animate 12.00 Serial (r) 13.15 Serial: „Expertul" 14.30 Serial: „Misterele civilizaţiei" 15.45 Serial: „Aproape perfectă" 16.00 Film: „Infernul din zgârie nori" (SUA, 1974) 19.00 Observator 20.00 Folclorul contraatacă 22.00 Serial: „Push, Nevada" 23.00 Recursul etapei 1.00 Film: „Nu numai sex" (SUA, 1998) 1.00 Film: „Dublă personalitate" (SUA, 1998) 4.00 Desene animate: „Animax: «Samurai X»".

7.00 Agromania 8.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 9.30 Oglinda poveştilor 10.00 Film (r) 13.00 Serial: „ED" 14.00 Levintza prezintă 14.30 Filmul & Televiziunea 15.00 Tradiţiile românilor 15.30 Serial (r) 16.30 Cârcotaşii în Europa 17.30 Anotimpul mireselor (r) 18.00 Focus 19.30 Monica (r) 20.30 Film: „Teama" (SUA, 2002) 22.30 Serial: „Totul este relativ" 23.00 Serial: „Un taxi numit dreptate" 0.00 Film erotic: „Crime pasionale" (SUA, 2002).

8.30 Club 700 9.15 Serial: „Juana" 11.15 Muzica de acasă 13.00 Serial (r) 14.00 Serial: „Îndoiala" 15.30 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Ola, tatii!" 19.00 Serial: „Al şaptelea cer" 20.00 Serial: „Fetele Gilmore" 21.00 Film: „Nuntă cu cântec". Cu: Adam Sandler, Drew Barrymore 4.00 Muzica de acasă.

7.00 Medalion de interpret 8.30 Ferma 9.30 Pescar hoinar 10.00 Arca lui Noe 10.30 Serial: „Insula piraţilor" 11.00 Natură şi aventură 11.30 Serial: „Rebelii" 13.05 Serial: „Vânt şi nor" 14.00 Doc.: „Feţele oraşului" 15.00 Piersic show 16.30 Serial: „Jocurile vieţii" 17.00 Televiziunea, dragostea mea! 18.15 Serial: „Mercenarii universului" 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Serial: „Chicago Hope" 21.30 Doc.: „Festivalul de artă medievală - Sighişoara, 2004" 23.00 Serial: „Antrenorul" 0.00 Festivalul Callatis 2004 2.00 Film: „Bărbaţii - un rău necesar?" (Germania, 1999).

4.30 Mediafax Info 13.30 Film: „Povestea unei călugăriţe" (SUA, 1959) 18.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones: sub acoperire pe frontul nazist" 20.15 Film: „Scara în spirală" (M. Britanie, 1975) 22.15 Film: „Pe urmele inamicului" (M. Britanie, 1986).

HOLLY HUNTER
– duminică, 23.30 –

GIULIANO GEMMA
– sâmbătă, 1.00 –

IRENE JACOB
– marţi, 1.30 –

ADAM SANDLER
– duminică, 21.00 –

LINDA BLAIR
– vineri, 22.00 –

MATTHEW PERRY
– vineri, 22.00 –

URSULA ANDRESS
– sâmbătă, 22.15 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 9 august

7.05 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 11.00 Film: „Josh, apărătorul universului" (partea a VI-a) 12.35 Zburătorii României 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Wonder Boys" (SUA, 2000). Cu: Michael Douglas 22.00 Serial: „Lori, Dan şi tanti Mili" 23.30 Film: „Invincibilul Jack 2" (coprod., 1996).

7.00 Ştirile ProTv 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Film: „Puic, Puic" (r) 13.15 Serial (r) 14.15 Film: „Transilvania" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Virusul" (SUA, 2003). Cu: Lorenzo Lamas, Melody Thomas Scott 22.15 La Bloc (r) 23.45 Vreau să fiu mare! 0.00 Film: „Nemuritorul 2 - Momentul întâlnirii" (SUA, 1991). Cu: Christopher Lambert 2.00 Ştirile PROTv 3.00 Film (r).

7.00 Observator 8.00 Serial (r) 8.30 Film (r) 11.00 Folclorul contraatacă (r) 13.30 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.45 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.15 Film: „Legionarul" (SUA, 1998). Cu: Jean-Claude Van Damme 23.00 Ce-am avut şi ce-am pierdut 0.00 Serial: „Stagiarii" 0.30 Serial: „Dragoste şi prietenie" (ep.1) 1.00 Doc.; „Călătorie în timp" 3.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al şaselea simţ (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO 19.30 Monica 20.30 Film: „Moartea stă la pândă" (Canada, 2001) 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-13.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Să iubeşti din nou" (ultimul ep.) 19.00 Cristina Show: „Să iubeşti din nou" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 22.50 Serial: „Jurământul" 23.50 Serial: „Căpşune cu zahăr" 2.15 Poveştiri adevărate (r) 2.45 De 3 x femeie (r) 5.00 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.15 Răscruci 9.00 Eco-Magazin 9.45 Tonomatul de vacanţă 12.15 Atenţie, se cântă! (r) 14.00 Desene animate 15.00 Primul pas 17.00 Doc.: „Femei în spatele gratiilor" 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Eu, eu... şi ceilalţi 21.00 Festivalul Callatis 2004 23.45 Serial: „Arma ucigaşă" 0.40 Documentar (r) 1.35 Film: „Iubire inimaginabilă" (Anglia, 1992). Cu: Jeremy Irons, Juliette Binoche.

3.45 Mediafax Info 16.15 Film (r) 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" 20.00 Serial: „Prietenii tăi" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

MARŢI - 10 august

7.05 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Doc.: „Campionii vechii Elade" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronika 16.55 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Bodyguard la fiul preşedintelui" (SUA, 1996) 22.00 Serial: „Misteriosul John Doe" 23.30 Film: „O lecţie pentru profa de istorie" (SUA, 1999) 1.10 Serial: „CSI - Investigaţii" (ep.1).

7.00 Ştirile ProTv 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.15 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Parte de carte (r) 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Don Juan modern" (SUA, 1988) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Ţinta imprevizibilă" (SUA, 1994) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Vreau să fiu mare! 0.00 Film: „Peripeţii la colegiu" (SUA, 1978) 2.15 Ştirile ProTv 3.15 Film: „Dictatura vampirilor" (SUA, 1987) 5.00 Promotor (r).

7.00 Observator 9.00 Serial: „Aventuri de vacanţă" 9.30 Comedia animalelor 11.00 Doc.: „Nave dispărute" 12.00 Serial: „Un nou început" 13.30 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.15 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.15 Film: „Planuri criminale" (SUA, 1995) 23.00 Ce-am avut şi ce-am pierdut 0.00 Serial: „Stagiarii" 0.30 Serial: „Dragoste şi prietenie" 1.00 Doc.: „Călătorie în timp" 3.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Trăsniţi în NATO (r) 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al şaselea simţ (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Film: „Joe cel frumos" (SUA, 2001). Cu: Sharon Stone 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Înger rebel" (ep.1) 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 22.5 Serial: „Jurământul" 23.50 Serial: „Căpşune cu zahăr" 5.00 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.55 Serial (r) 9.45 Tonomatul de vacanţă 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 17.00 Conexiuni 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 21.00 Festivalul Callatis 2004 23.45 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»" 0.35 Documentar (r) 1.30 Film: „Toţi oamenii sunt muritori" (corprod., 1995).

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" 20.00 Serial: „Prietenii tăi" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

MIERCURI - 11 august

7.05 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Doc.: „Campionii vechii Elade" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Convieţuiri 16.00 Oameni ca noi 16.30 Orizont 2007 16.55 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Numai foc şi pară" (Franţa, 1982) 22.00 Serial: „Misteriorul John Doe" 23.30 Film: „Liberace, o poveste adevărată" (SUA, 1988) 1.10 Serial: „CSI - Investigaţii".

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Serial: „Black Harbour" 11.45 Doc.: „Salvaţi planeta" 12.30 Doc.: „Insule de vis" 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Iubire de mamă" (SUA, 1990) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Viaţa din umbră" (SUA, 1999) 22.15 La Bloc (r) 23.45 Vreau să fiu mare! 0.00 Film: „Misiune extremă" (SUA, 1992) 2.00 Ştirile ProTv 3.00 Film: „Maşini infernale" (Canada, 1997) 4.30 Serial (r).

7.00 Observator 9.00 Serial: „Aventuri de vacanţă" 9.30 Comedia animalelor 11.00 Doc.: „Nave dispărute" 12.00 Serial: „Un nou început" 13.30 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.15 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 18.00 Fotbal: CRF Cluj - Rapid Bucureşti 20.00 Observator 21.00 Film: „Asasinul Mafiei" (SUA, 1991). Cu: Chuck Norris 23.30 Serial: „Stagiarii" 0.00 Serial: „Dragoste şi prietenie" 0.30 Doc.: „Călătorie în timp" 3.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Trăsniţi în NATO (r) 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al şaselea simţ (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO (r) 19.30 Monica 20.30 Film: „Superstar" (SUA, 1999) 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 1.30 Film (r) 3.30 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Înger rebel" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 22.50 Serial: „Jurământul" 23.50 Serial: „Căpşune cu zahăr" 3.00 De 3 x femeie (r) 6.00 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.15 Doc.: „Călător în Orient" 9.45 Tonomatul de vacanţă 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Parnasul 17.00 Doc.: „Din nou la Atena" 18.00 Fotbal: Sportul Studenţesc - Universitatea Craiova 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Insolit 21.00 Festivalul Callatis 2004 23.45 Serial: „Andromeda" 0.35 Documentar (r) 1.35 Film: „Angel" (SUA, 1983).

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman din viitor" 20.00 Serial: „Prietenii tăi" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

JOI - 12 august

7.05 Cinci minute de cultură 8.00 Ora G... de vară! 10.00 Serial: „Năzdrăveniile fraţilor Kratt" 10.30 Doc.: „Campionii vechii Elade" 12.05 Serial: „Profu'" 13.00 Serial: „Counterstrike sau jocul puterii" 15.00 Akzente 16.30 Pro Lege 16.55 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Cei şapte magnifici" (SUA, 1960) 22.15 Doc.: „Primii olimpici" 23.40 Film: „Din Harlem până-n Miami" (SUA, 1998) 1.30 Serial: „CSI - Investigaţii" 5.45 Serial: Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.00 Omul care aduce cartea 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Serial: „Black Harbour" 11.45 Doc.: „Salvaţi planeta!" 12.30 Doc.: „Insule de vis" 13.15 Serial: „Lassie" 13.45 Film: „Asasin în familie" (SUA, 1995) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Teo, Andi şi vedete de serviciu 23.45 Vreau să fiu mare! 0.00 Film: „Obsesii fierbinţi" (SUA, 2001) 1.45 Marcă înregistrată 2.15 Ştirile ProTv.

7.00 Observator 9.00 Serial: „Aventuri de vacanţă" 9.30 Comedia animalelor 11.00 Doc.: „Minunile naturii" 12.00 Serial: „Un nou început" 13.30 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.45 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Se întâmplă în România 17.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 19.00 Observator 20.15 Film: „Inelul dragonului" (ultima parte) 23.00 Ce-am avut şi ce-am pierdut 0.00 Serial: „Stagiarii" 0.30 Serial: „Dragoste şi putere" 1.00 Doc.: „Călătorie în timp" 3.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

8.00 Focus 11.00 Serial: „Roseanne" (r) 12.40 Monica (r) 14.00 Serial: „Sunset Beach" 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Trăsniţi în NATO (r) 16.30 Serial: „Roseanne" 17.00 Al şaselea simţ (r) 18.00 Focus 19.00 Trăsniţi în NATO 19.30 Monica 20.30 Serial: „În slujba legii" 21.30 Poliţia în acţiune 22.00 Doc.: Special 22.30 Focus Plus 23.00 Dincolo de limite 23.30 Banc Show de vară 0.30 Hot Nights Party 2.00 Serial (r) 4.00 Chat Tv.

6.30-14.00 Reluări 14.15 Serial: „Perla, cărările iubirii" 15.15 Serial: „Pisica sălbatică" 16.30 Serial: „Suflete pereche" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Înger rebel" 20.00 Serial: „Prizoniera" 21.00 Serial: „Femei îndrăgostite" 22.50 Serial: „Jurământul" 23.50 Serial: „Căpşune cu zahăr" 3.30 De 3 x femeie (r) 6.00 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 8.15 Doc.: „Călător în Orient" 8.55 Serial (r) 9.45 Tonomatul de vacanţă 12.10 Serial (r) 13.00 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 17.00 Doc.: „Călător prin lume" 18.00 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnalul TVR 20.30 Spune-mi ce te doare 21.00 Festivalul Callatis 2004 23.45 Serial: „Nemuritoarea" 0.40 Documentar (r) 1.40 Film: „Micuţa toboşară" (SUA, 1984). Cu: Diane Keaton.

3.00 Mediafax Info 15.00-17.00 Reluări 18.00 Serial: „Capcana timpului" 19.00 Serial: „Batman în viitor" 20.00 Serial: „Prietenii tăi" 21.00 Serial: „Alias" 22.00 Serial: „Schimbul trei" 23.00 Serial: „La limita imposibilului".

Bombe cu fitilul ars

Nu puține sunt actrițele care și-au clădit cariera pe atuuri fizice, fapt care, nu întâmplător, le-a adus eticheța de „bombe sexuale". Înzestrate de mama-natură sau apelând pe ici-colo la chirurgia estetică, vedetele din această categorie au profitat din plin de... detaliile care le-au făcut sexoase în ochii publicului.

◆ Bustul *Pamelei Anderson* se identifică cu „rolul principal" al carierei ei de actriță. Despre sânii opulenți ai sirenei de la Malibu s-a vorbit ani în șir, la fel de mult ca și despre viața ei sexuală. Imaginile lansate pe Internet,

în care Pamela făcea sex cu soțul ei, au constituit cel mai vânat și vizionat film în care „a jucat" actrița cu sânii de silicon.

◆ Fesele proeminente ale cântăreței și actriței *Jennifer Lopez* nu numai că i-au făcut pe milioane de bărbați să ofteze, dar în aceeași măsură au lansat o modă în rândul femeilor care, brusc, și-au dorit nu numai sâni opulenți, ci și un posterior cât mai voluminos.

◆ Buzele cărnoase ale *Angelinei Jolie* sunt acum... pe buzele tuturor. În mintea spectatorilor, ea este nu numai Lara Croft, ci și actrița cu buze groase și senzuale. Oricât de elastică ar fi Angelina în salturile mortale pe

care le face, oricât ar fi de bătăioasă și carismatică, fără acest „mic amănunt" al fizionomiei ei probabil că n-ar mai avea atât de mulți fani.

Omul păianjen își țese pânza

Imediat ce a fost lansat în cinematografele din Statele Unite, *Spiderman 2*, superproducția de 200.000 de dolari, semnată de regizorul Sam Raimi, a măturat aproape tot ce i-a stat în cale, înregistrând în numai câteva zile încasări de peste 250 milioane de dolari. A detronat la capitolul box-office toate celelalte producții, excepție făcând doar *Harry Potter 3*. Legendarul erou de benzi desenate, creat în 1962 de Stan Lee și Steve Ditko și întruchi-pat pe ecran de Tobey McGuire, s-a dovedit a fi atât de îndrăgit de public încât producătorii au toate drepturile să se gândească deja la un al treilea episod.

Tentacule mecanice

După un răgaz de doi ani de la primul episod, Omul-păianjen vine acum cu un arsenal de efecte speciale mult mai sofisticate, mai impresionante, și, totodată, cu o poveste romantică numai bună să facă să frisoneze sufletele sensibile. Iar aventurile se succed pline de tensiune timp de două ore și ceva, Spiderman având de reglat conturi vechi cu dușmanul său dintotdeauna, redutabilul doctor Otto Octavius, om de știință redutabil, angajat însă în slujba răului, țelul său fiind căutarea nebună a unei surse de energie nelimitată. Transformat într-o caracatiță cu tentacule mecanice la fel de eficiente în escaladarea zgârie-norilor din Manhattan ca și pânza de păianjen, Octavio – rol interpretat de Alfredo Molina – reușește chiar să o răpească pe iubita Omului-păianjen, personaj întruchipat, ca și în primul episod, de frumoasa Kirsten Dunst.

Criza de identitate

În ceea ce-l privește pe Spiderman, el are o poveste fascinantă: mușcat în adolescență de un păianjen radioactiv, se transformă într-un superb și inedit exemplar om-păianjen, care dincolo de aspectul său interesant, are o misiune frumoasă de îndeplinit: să scape omenirea de periculosul Octavio. Evident, e musai să o elibereze din captivitate și pe aleasa inimii sale. La prima vedere, lucrurile ar părea simple, numai că eroul nostru trebuie să concilieze în primul rând dualitatea din propriul său destin: viața de student ca oricare altul și cea a unei ființe deloc obișnuite, care luptă în secret împotriva crimelor. Înainte de a-și asuma ipostaza de erou, Spiderman are nevoie să-și lămurească propriile întrebări legate de sensul vieții lui iar timpul de meditație pe această temă îl costă, o vreme pierzându-și puterile supranaturale.

Efecte speciale de ultimă generație

De cum începe să se deruleze genericul filmului, spectatorul simte nevoia să se prindă bine cu mâinile de scaun, căci impactul efectelor speciale folosite în această producție este cu adevărat puternic. Din bugetul spectaculos alocat acestei superproducții, peste 60 de milioane de dolari au fost folosiți pentru crearea senzațiilor tari 3D, ce fac deliciul filmului în timpul cursei nebunești în care se înscriu urmăritorul și urmăritul – Spiderman și Octavius. Goana ametitoare a celor doi eroi pe acoperișul metroului aerian lansat în plină viteză este doar un exemplu. Și mai mult, surpriza cea mare a acestui episod constă în faptul că Spiderman, epuizat de noile sale aventuri, își pierde masca, lăsând la vedere adevărata lui identitate. Fidel modelului hollywoodian, care cultivă tema binelui care învinge răul și care oferă publicului lecții de viață, *Spiderman 2* își lansează explicit cele două mesaje pe seama cărora se țese întreaga poveste: 1. eroii sunt necesari; 2. noi trebuie să devenim eroii propriei noastre vieți.

Esența frumuseții

Audrey Hepburn n-a fost niciodată numită sex-simbol. Probabil că dacă i s-ar fi întâmplat acest lucru, s-ar fi simțit profund jignită. S-a mulțumit ca despre ea să se spună că este întruchiparea distincției, eleganței, fragilității, grației și inteligenței. Sau prințesa de basm coborâtă pe ecranele anilor '50-'60. A devenit o legendă a cinematografiei americane și mondiale. Anul acesta, un grup de experți – format din editori ai unor reviste de frumusețe, de reprezentanți ai unor agenții celebre de modele, precum și de fotografi de modă cu nume sonore – a propus un top cu cele mai frumoase 10 actrițe din toate timpurile. Locul 1 a fost ocupat de nimeni alta decât Audrey Hepburn, care a fascinat o lume întreagă cu rolurile interpretate în *Vacanță la Roma* și *Mic dejun la Tiffany* Criteriile de selecție au fost: frumusețea naturală (interioară și exterioară), luminozitatea necosmetizată a tenului, strălucirea personalității, viața sănătoasă.

„Audrey Hepburn este personificarea frumuseții naturale. Are un farmec rar și o frumusețe interioară care radiază atunci când zâmbește. Tenul ei arată proaspăt în toate filmele, iar personalitatea ei strălucește cu adevărat", declara, cu prilejul sondajului, directoarea revistei „Elle", Rosie Green.

Peste 76% dintre experții în frumusețe au inclus-o pe Audrey Hepburn pe lista celor mai frumoase zece femei din toate timpurile.

Sondajul a mai arătat că, dintre simbolurile frumuseții, 22% sunt roșcate, 32% blonde și 46% brunete.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

„Medicul" cu nume de mineral

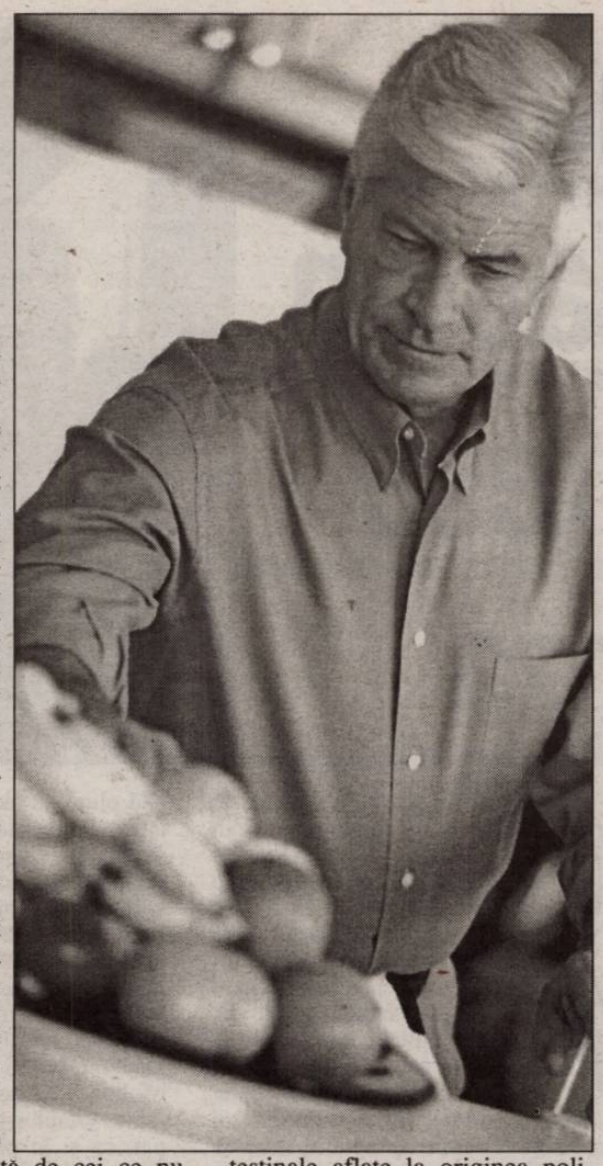

Calciul este unul dintre elementele de bază incluse în alcătuirea corpului uman, sistemul osos neputând exista în absenţa lui. Ca orice alt asemenea element, calciul în exces sau în deficit provoacă boli grave, unele cu consecinţe fatale. Mai puţin se ştie despre el că, atunci când este introdus în organism prin intermediul anumitor alimente, aduce şi alte beneficii deosebite, cum ar fi reducerea ţesuturilor adipoase (deci, scăderea în greutate) sau prevenirea polipilor colonului.

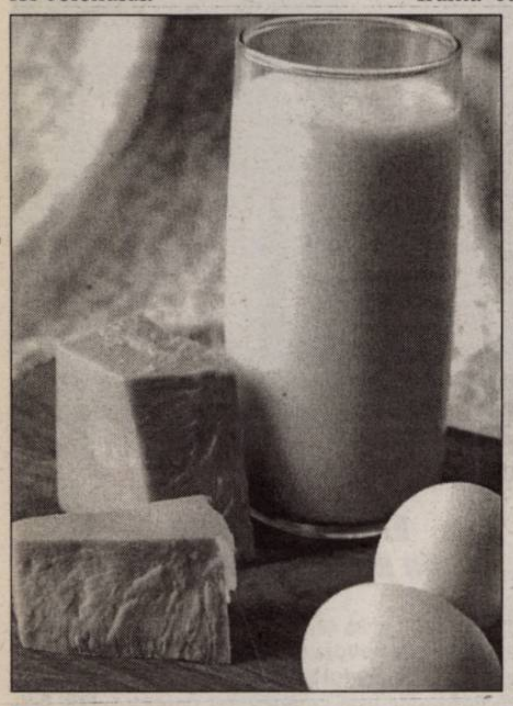

Un flagel mondial deseori ignorat

Medicii şi terapeuţii trag tot mai des semnale de alarmă în legătură cu un flagel mondial, remarcat în special în ţările dezvoltate: supraponderalitatea şi obezitatea. Faptul că nu este luat foarte în serios de populaţie e motivat de dificultatea receptării sale ca boală, în absenţa unor simptome bine precizate (de tipul durerii, al ameţelii, al greţurilor etc.). Totuşi, categoria amintită este reprezentată, într-o ţară ca Franţa, de nu mai puţin de 42% din populaţia peste 15 ani. SUA, Australia, Germânia, Anglia şi alte ţări industrializate se confruntă cu această epidemie (termenul este folosit de mulţi specialişti, cu trimitere la supraponderalitate). Proliferarea vânzătorilor de „reţete miraculoase" pentru slăbit nu ameliorează situaţia, ci mai degrabă creează derută în rândul publicului. Pe de altă parte, procedeele de eliminare a ţesuturilor grase prin chirurgia estetică au unele inconveniente, între care accesibilitatea redusă din punct de vedere financiar şi neeliminarea cauzelor bolii. Cu toate acestea, alternative viabile există.

Slăbim, consumând calciu

De fapt, este vorba despre alimentele bogate în calciu (vezi şi lista de mai jos). Studii amănunţite, realizate pe mii de persoane, au relevat că atât femeile, cât şi bărbaţii care consumă mai mult de un gram de calciu pe zi au greutăţi considerabil mai mici decât cei ce consumă sub un gram şi, în plus, au mai puţină grăsime corporală şi abdominală. Totuşi, numai consumul de calciu, singur, explică cel mult 3% din variaţia greutăţii corporale la adulţi. Mai exact, marii consumatori beneficiază de un „bonus" de slăbit, în jur de 350 grame anual, faţă de cei ce nu agreează alimentele bogate în calciu. Necesarul mediu zilnic al acestora, în funcţie de vârstă, se situează în jurul următoarelor valori, pentru ca efectul să fie cel scontat: 800 mg/zi (copii de 4-9 ani), 1200 mg/zi (adolescenţi), 900 mg/zi (adulţi), 1200 mg/zi (femei peste 55 ani şi bărbaţi peste 65 ani). Consumul real este însă departe de necesar, chiar şi în ţările dezvoltate. Sursa principală şi cea mai eficace (cu 30-40% sporită, faţă de alte alimente bogate în calciu) o constituie laptele şi produsele lactate.

Tumorile de colon şi „colesterolul bun"

Există şi alte studii recente, care confirmă o ipoteză mai veche: calciul, împreună cu anumiţi acizi, formează substanţe care inhibă procesul de stimulare a proliferării celulelor intestinale aflate la originea polipilor. Un studiu pe aproape 1.000 de pacienţi care au primit suplimente de bicarbonat de calciu a relevat reducerea cu circa 23% a riscului reapariţiei polipilor. Cantitatea a fost sporită, dar specialiştii consideră că, pentru reducerea riscurilor tumorilor de colon, sunt suficiente 700 mg de calciu pe zi.

În altă ordine de idei, se pare că la femei calciul alimentar este asociat unei adipozităţi mai mici, faţă de bărbaţi, raportul putând fi modulat de hormonii sexuali. Schimbările metabolice pot fi astfel semnificative şi pe termen lung. De asemenea, se verifică o relaţie deosebit de importantă pentru sănătatea organismului uman: consumul zilnic de calciu alimentar consolidează poziţia „colesterolului bun", faţă de „colesterolul rău". Nu vom intra în (alte) amănunte ale problematicii de faţă, care face obiectul studiului specialiştilor; în beneficiul – să nu uităm! – a cel puţin jumătate din populaţie. Aşadar, rămâne să accentuăm o sugestie, de altfel, subînţeleasă: consumaţi cât mai multe alimente bogate în calciu!

Cele mai importante alimente bogate în calciu*

(conţinutul – în miligrame Ca la 100 grame aliment)

– Brânzeturi	=	1000
– Sardină întreagă	=	330
– Migdale	=	230
– Pătrunjel	=	200
– Nuci	=	185
– Smochine uscate	=	160
– Iaurt	=	140
– Tofu (brânză de soia)	=	130
– Lapte	=	120
– Broccoli	=	110
– Măsline	=	106
– Apă minerală cu conţinut de Ca	=	55

* Regimul bogat în calciu ridică nivelul acestui mineral în sânge, dar îl coboară pe cel din celulele grase, ceea ce explică şi micşorarea ţesuturilor adipoase.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Astrologie medicală

05 - 11 august

05.08 – Ziua este favorabilă pentru procedurile de călire a organismului, de întărire şi de întinerire. Este bine să se consume fructe şi legume proaspete şi, dacă este cazul, se poate tunde părul. Nu se recomandă folosirea somniferelor.

06.08 – Cea mai bună indicaţie pentru astăzi este fizioterapia. De asemenea, în procedurile la care se pretează,

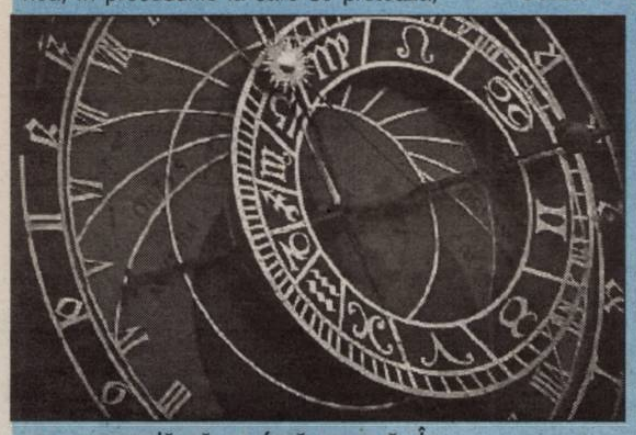

se recomandă să se facă gargară. În schimb, sunt contraindicate intervenţiile chirurgicale asupra cavităţilor.

07.08 – Este un moment foarte potrivit pentru saună, băi fierbinţi, proceduri de fizioterapie şi fitoterapie destinate organelor din zona toracică. Se mai recomandă tot ceea ce ţine de cosmetică, coafură şi masajele cu efect de întinerire. Atenţie la surasolicitarea corzilor vocale!

08.08 – Astăzi, starea organismului nu e adecvată conducerii automobilului şi, în general, apare pericolul unor traumatisme. În dietă, se sugerează evitarea mâncărurilor cu carne, cu grăsimi şi condimentate. E bine să se consume ceaiuri calmante şi să se evite abuzul de alcool şi de cafea.

09.08 – Din nou, apare pericolul avansat de traumatisme. Este bine să se facă tratamente şi control stomatologic şi se poate consuma, dar între limite rezonabile, vinul roşu sec. Evitaţi mai cu seamă suprasolicitarea ficatului.

10.08 – O zi normală, aproximativ din toate punctele de vedere, astfel că se recomandă în general evitarea certurilor, a conflictelor de orice fel. Se indică în special dieta fără sare şi, de asemenea, sauna şi fitoterapia.

11.08 – Ziua este propice pentru tratarea artritelor, profilaxia bolilor gastrice, ca şi a normalizării circulaţiei sangvine în zona picioarelor. Folosiţi sauna, băile de aburi şi cele fierbinţi, pentru eliminarea toxinelor din corp. Trebuie acordată mare atenţie sistemului cardio-vascular şi prudenţă la consumul de medicamente. Risc avansat de micoze; nu se recomandă hipotermia, îndeosebi la membrele inferioare.

Consultaţii parapsihologice

TRANSFER DE EŞECURI

Ce poate fi mai important pentru un părinte adevărat, decât să-şi vadă copilul repurtând succes după succes, să fie în viaţă un câştigător, cum se mai spune. Reţete pentru aceasta nu există, în adevăratul sens al cuvântului, după cum nu se poate defini precis o formulă a eşecului. Există în schimb anumite contexte ce favorizează reuşita sau ratarea şi – cum am arătat şi în alte împrejurări – părintele poate să fie, contrar voinţei lui, tocmai motorul căderii copilului. O parte a acestui mecanism complex încercăm să o descriem în continuare, cu ajutorul colaboratoarelor noastre *Emilia VLĂDESCU* – psiholog şi bioterapeut şi Elena, mama sa, alături de care a lucrat asupra unor cazuri subordonate subiectului articolului de faţă.

Vocile satanei. Mai întâi, să vedem o asemenea situaţie, prezentată pe scurt. Pacientul – un tânăr pe care-l vom numi Tavi. Când era mic, mama sa a murit, răspusă de cancer; era despărţită de tatăl băiatului iar după deces, cei care l-au crescut au fost bunicii din partea mamei. O consecinţă nu tocmai logică a fost că atmosfera ce l-a înconjurat şi l-a „modelat" considerabil pe Tavi era una de totală ostilitate faţă de tată. Astfel sensibilizat puternic, el a evoluat având fixat un ţel de neclintit, în viaţă – de altfel, foarte nobil: să devină medic, ca să încerce a-i salva pe bolnavi de morţi precum cea a mamei sale. Investiţia afectivă enormă l-a destabilizat însă psihic, era categoric dependent de idealul care de fapt nu-i aparţinea şi a clacat. În timpul crizelor, ajunsese să delireze, să audă voci atribuite diavolului, să se simtă în permanenţă agresat. Lucrul cu astfel de pacienţi nu este deloc simplu, ei pot fi scoşi din suferinţa psihică şi afectivă (mai puţin sau deloc fizică), dar de mare ajutor aici este participarea, deopotrivă, a subiectului însuşi şi a celor foarte apropiaţi.

Sensibilitatea – un defect. Uneori, aşa este – susţin colaboratoarele noastre – mai ales dacă ea este excesivă şi cei din jur o cultivă fără discernământ. O fac unii părinţi cu copiii lor, făcându-i să se simtă mai mereu ameninţaţi de pericole concrete (o maşină, la trecerea străzii; un violator, în lift; un infractor violent, seara, în parc etc.) sau imaginate (a se vedea „celebrele" replici de-a dreptul asasine, de tipul „n-o să se-aleagă nimic de tine", „vei fi un ratat", „o să ajungi pe stradă" etc.). Sensibilizarea prin ocrotire maladivă îi poate distruge de exemplu pe băieţi, ireversibil. Aceştia au un statut social ce trebuie asumat cu toate responsabilităţile ce decurg din el, începând din adolescenţă, să zicem, şi mai ales la maturitate. Or, pentru a înfrunta pericolele reale ori închipuite, băiatul are nevoie să se călească, să se izbească de viaţă, cum spun colaboratoarele noastre.

Doi oameni, într-unul singur. Ceea ce se întâmplă în cazurile semnalate este sinonim şi cu un transfer de eşecuri, din partea părinţilor (a familiei) către copil. Se reunesc astfel, la modul nefericit, doi oameni, două personalităţi într-o singură persoană. O mamă care cultivă în fiul ei frustrările femeii părăsite de bărbat va face din copil o victimă sigură: fie un om temător de viaţa familială, fie – căzând în altă extremă – un bărbat care va dispreţui femeile şi va deveni, în potenţiala sa viitoare familie, un tiran. Aşadar, stimaţi părinţi, cercetaţi-vă sufletul cu mare atenţie şi circumspecţie, atunci când vreţi să-l deschideţi larg către copilul dumneavoastră. Poate că nu tot ce iese din el este şi foarte sănătos pentru acesta.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

SPORT FLASH

A început hora hazardului

Duşuri scoţiene. Startul diviziei A de fotbal a fost prefaţat de partida lui Dinamo cu Zilina în cadrul celui de-al doilea tur preliminar al Ligii Campionilor. Dinamo a făcut anti-joc, dorind mai mult să nu primească gol decât să marcheze, adică visul ei frumos era un scor nul, dar hazardul, fericit pentru câini, a făcut ca în minutele de prelungire să pice din cer şi din bocancul lui Ionel Dănciulescu, o victorie nesperată, la limită. Culmea este că, nu ştiu cum se face în fotbalul nostru capricios ca o femeie cu fumuri, deşi nu se ştie dacă se va califica în turul III, Dinamo visează deja cum are şanse în faţa lui Manchester! Nici n-a trecut bine de o clipă norocoasă şi o victorie nesperată, nici n-a jucat returul, că deja dinamoviştii visează la ce şanse au ei în faţa englezilor! Şi pentru ca ridicolul să fie şi mai mare, în prima etapă a actualului sezon, bătută de briza răcoroasă a Marii Negre, copleşită de istoria oraşului-port Tomis, cu un ochi la slănina lui Zilina şi altul la făina lui Manchester, Dinamo a jucat duminică la Farul un meci pe care va dori, sunt sigur, să-l uite cât de curând, pentru că l-a pierdut cu 1-0. Ăsta e fotbalul nostru, s-a dus vremea când suita de victorii consecutive se număra cu zecile. Acum e moda duşurilor scoţiene, un meci frumos, vise zburdalnice de adolescenţi cu coşuri şi apoi un meci lamentabil. Oricum, ceva frumos tot s-a întâmplat la Constanţa, dinamoviştii fiind prezenţi la inaugurarea stabilimentului „Bavaria Blue", un hotel de patru stele din Mamaia, care aparţine directorului executiv Cristian Borcea. La mai multe.

Steaua, campioană! Dacă am fi să ne luăm după vărul Gigi, patron Steaua, ar trebui să decretăm după prima etapă în care steliştii au trecut uşor de Gloria (în două minute au marcat două goluri şi gata), că Steaua e deja campioană. Asta doar în situaţia în care Gigi ar putea, cu banii lui, să întrerupă campionatul după această primă etapă şi să declare clasamentul provizoriu, drept cel final. Noroc că sunt lucruri pe care nici banii vărului nu le pot face. Cu toate acestea, aroganţa lui fără margini a dus la demisia lui Piţurcă, exact înainte de prima etapă. Am înţeles că Gigi vrea să se bage peste tot, ca pe vremuri, şi peste antrenor, şi peste masor, şi peste galerie, că, vorba lui, „sunt banii mei şi fac ce vreau". În rest, a încropit o echipă condusă de un antrenor care a plecat cam şifonat din România şi cam implicat prin nu ştiu ce cazuri de „dosar cocaina" cu fata „Naşului", pe atunci iubita lui. Cum fosta iubită, Raluca, oficial cică joacă tenis prin America, adică se ascunde, simpaticul Zenga are o altă Raluca şi un dosar albit cu clor. Noroc că există un ţap ispăşitor în tot acest dosar, un amărât de fiu nelegitim al unui demnitar. Dar asta n-are legătură cu fotbalul. Steaua are un lot valoros, ea merită mai mult, dar hachiţele unui patron care nu acceptă alte opinii decât pe ale lui, ca un adevărat filozof („iubitor de înţelepciune"), o trage în jos. Părerea mea! „La urma urmei, să vedem ce se întâmplă şi fără Piţurcă, să vedem ce pot şi alţii cu Steaua", a zis patronul Stelei legat de demisia lui Piţurcă. O mostră de gândire care ar fi potrivită când îţi cumperi o nouă haină, nicidecum în fotbal unde curiozitatea asta ingenuă poate costa echipa câteva locuri în clasament.

Rapid a spart nuca ieşeană. Echipa care a început cel mai bine turul diviziei A este fără îndoială Rapid, echipa lui Răzvan Lucescu, acest tânăr cultivat şi inteligent de la care se aşteaptă multe. Ea s-a prezentat pe terenul proaspăt promovatei Politehnica Iaşi şi a reuşit să plece acasă cu toate cele trei puncte. Pe terenul ieşenilor, rapidiştii au venit cu noua lor formulă, proaspetele achiziţii Artavazd Karamian, Marius Constantin şi Lucian Burdujan în postură de titulari. Rapidul nu s-a arătat foarte omogenă, dovedind că mai trebuie lucrat la capitolul ăsta, dar au avut şi ei noroc până la urmă, câştigând cu 2-1, pentru că Poli putea să egaleze în minutul 86 când a ratat nepermis un penalty. Dacă ar fi să mai amintim câte un joc interesant din această primă etapă, să amintim că Universitatea, cu un excelent tehnician ca antrenor, l-am numit pe Rednic, a încercat o întreagă repriză secundă să păstreze avantajul de un gol obţinut în prima repriză în faţa piteştenilor ceea ce s-a dovedit neinspirat pentru că FC Argeş a egalat cu câteva minute înainte de final. Apoi, echipa lui Dan Petrescu, Sportul, despre care spuneam acum un an că este cea mai proastă echipă din divizia A (ea a retrogradat şi a revenit acum în mod miraculos!), n-a putut face faţă unei alte mai recent promovate, dar considerată o revelaţie, Apulum Alba Iulia, nici măcar pe teren propriu, unde a cedat primul joc pe prima scenă cu 1-2.

GEORGE CUŞNARENCU

Integramă de GHEORGHE POPESCU

PRELUCRĂRI

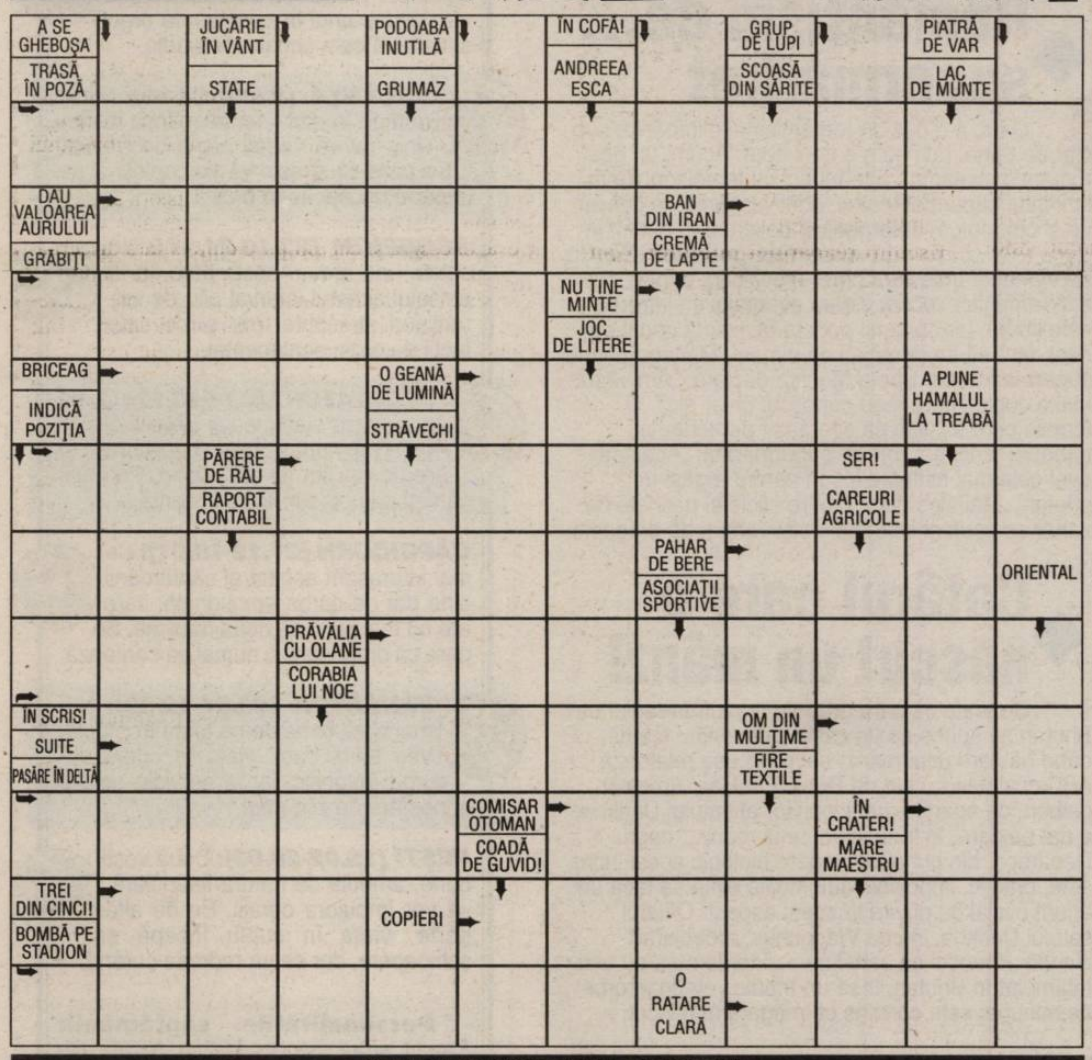

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „DIVAGAŢII"

Orizontal: V - N - M - C - B - S - CINEMATOGRAF - FORARE - RANI - ROTAR - STATIE - RASOLURI - ML - AER - CATA - CAI - P - IRAN - SCUT - AS - INTUNERIC - ARS - ELITA - U - SLOIURI - ATAT - TIP - NUNTASI - PATIMA - BETIE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Iubirea, eterna poveste

1. Ce divinitate din mitologia greacă personifica „dorinţa", generalizându-se apoi ca zeu al dragostei carnale?

2. Ce erau hetairele?

3. Cine era zeul dragostei în mitologia vedică, personificare a dorinţei şi desfătării?

4. Cine a scris romanul „Amantul Doamnei Chatterley"?

5. Cine a compus muzica baletului „Amorul vrăjitor"?

6. Ce pictor italian din secolul al XVI-lea a realizat tabloul „Alegoria timpului şi a iubirii", expus în National Gallery, Londra?

7. Cine sunt protagoniştii filmului „Love Story" (Poveste de iubire), realizat de Arthur Hiller în 1970?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Stejarul face parte din familia Fagacee. 2) În popor, stejarul se mai numeşte „ghindar". 3) Cei doi soţi bătrâni, ţărani frigieni din mitologia greacă, se numeau Baucis (ea) şi Philemon (el). 4) Autorul poeziei „Imn stejarului" este Ioan Alexandru. 5) Muzica operei „Stejarul din Borzeşti" a fost compusă de Teodor Bratu. 6) Tabloul „Cei doi stejari" aparţine lui Jan Van Goyen (1596-1656). 7) Filmul „Stejar extremă urgenţă" a fost realizat, în 1974, de regizorul Dinu Cocea.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Căldură mare" apărute în numărul 26 al revistei am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa; Florentina Gorea – Topliţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara* şi *Dinu Vasile – Iaşi.*

Aşteptăm în continuare scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

VAGABONZI

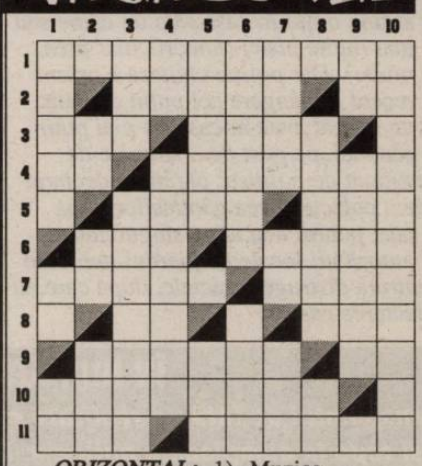

ORIZONTAL: 1) Muzica operetei „Vagabonzii" aparţine... vienez Carl Ziehrer (1843-1922). 2) Select – Mesia! 3) Un oarecare – Ultimul ritual! – Estet! 4) Uită (reg.) – Vagabond. 5) Intim! – Fără un... stabil, poţi ajunge vagabond – Conci. 6) Ultimii hoinari! – A deveni mut. 7) Lacul supranumit „Lacul vagabond" se află în această ţară - Are o înfăţişare neplăcută, ca cel ce vagabondează pe stradă. 8) Negare – Simbolul hidrogenului – Irosit pe jumătate! 9) Tabloul „Vagabonzii" aparţine pictorului... Emil Nolde (1867-1957) – Serveşte. 10) Poezia „Trec..." este scrisă de Ion Minulescu (1881-1944) (sg.) – Inari! 11) „Îmbrăcaţi" sărăcăcios ca şi vagabonzii – Substanţă concentrată (pl.).

VERTICAL: 1) Şlagărul „Iubiţi şi... vagabonzi" este interpretat de Mihai Constantinescu – Dublă la cocoş! – Vag! 2) Ultimii nestatornici! – Suspin – Oraş în Mali. 3) Domn (abr. englezească) – Caracteristica vagabondului (pl.). 4) La revedere – Vagabond (fem.). 5) Soldat – Apune! – Localitate în Congo. 6) A uita (reg.) – Dezordine mare. 7) Loalitate în Nigeria – Vârf de munte! – Nord-Nord Est (abr.). 8) ...„Lab nor", supranumit „...vagabond" se află la vărsarea râului Ronche Daria (pl.) – Drum naţional (abr. uz.). 9) Fiecare... fără domiciliu fix, poate ajunge vagabond – Eliberează certificate (pl.). 10) Vagabond (fem.).

DICŢIONAR: GAO, MRS, MBE, ITAM. *(Elisabeta Pescariu – Timişoara)*

SOLUŢIA CAREULUI („Vagabonzi"): COMPOZITOR - A - RASAT - MA - ICS - TUAL - T - NI - HAIMANA - I - POST - COC - ARI - AMUTI - CHINA - URAT - O - BA - IRO - GERMAN - IA - VAGABOND - R - GOI - ESENTE.

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută şi câştigă

ŞAH N.N. – Morphy, 1859

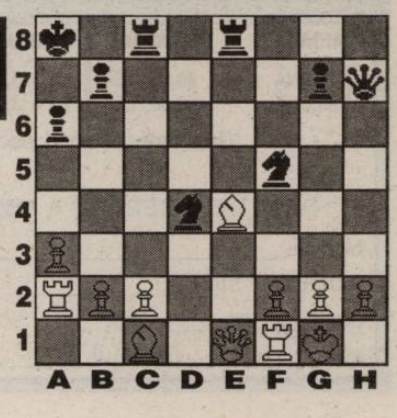

1... Te4 2. De4 Cg3! 3. Dd4 (3. Dh7 Cde2x) 3... Ce2 4. Rh1 Dh2 5. Rh2 Th cu mat.

DEZLEGARE:

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

Medici care taie prost şi apoi măsoară

Se spune că un croitor bun măsoară de zece ori şi taie o singură dată. Cei slabi, taie din material şi de-abia după aia măsoară. Cam aşa s-a întâmplat şi la noi cu celebrul chirurg care a mutilat sexual un tânăr pacient şi care în loc să plătească despăgubiri şi să i se retragă dreptul de a opera este cercetat „psihic"! La noi se spune că eşecurile medicilor, deseori fatale, se duc în pământ fără ca nimeni să le pomenească, cu excepţia familiilor îndurerate. În 1999 o pacientă adusă să nască prin cezariană la Maternitatea din Călineşti a murit din cauza erorii anestezistului. Medicul a fost suspendat pe 12 luni, a fost condamnat cu suspendare, dar la vremea respectivă omul avea 72 de ani şi multe greşeli nu mai avea de făcut. În 2002, la Cluj-Napoca un chirurg oncolog a perforat prostata unui pacient în timpul unui consult de diagnosticare, provocându-i acestuia decesul. Colegiul Medicilor din România a cercetat cazul, dar contraexpertiza a constatat că medicul nu a fost vinovat, iar dosarul penal a fost clasat. Alte cazuri de malpraxis evident au dat de fiecare dată câştig de cauză medicilor, pacienţii rămânând doar cu suferinţa. Ca să nu mai vorbim despre acei pacienţi nenorociţi de unii medici care se resemnează. E drept, nu numai la noi se pomenesc astfel de cazuri, numai că prin alte părţi, greşelile se plătesc din greu, pedepsele sunt aspre, iar operaţiile sunt înregistrate video tocmai pentru a se constata greşelile de procedură ale medicilor. Astfel, în Germania, o femeie a fost operată pentru o tumoare pe creier, dar de-abia după ce s-a constatat că pacienta nu avea nici o tumoare, ci era doar însărcinată! Despăgubirile cerute au fost uriaşe şi au fost plătite de medicul distrat. Ca să nu mai vorbim de obiectele uitate de chirurgi în corpul pacienţilor! Uneori gafele sunt de-a dreptul hilare: recent, o femeie l-a dat în judecată pe medicul care s-a ocupat de cazul ei, deoarece acesta a greşit...sperma, relatează MSNBC news. Laura Howard, în vârstă de 40 de ani, a fost supusă unei proceduri de fertlizare in vitro. Numai că, la foarte scurt timp de la părăsirea cabinetului medical, femeia a fost înştiinţată că a fost inseminată cu...sperma altui bărbat, şi nu cu cea a soţului. „Problema care se pune acum este următoarea: Cine este tatăl? Dacă mi-a fost transmisa o maladie? Cum îi voi spune soţului meu că acest copil este, de fapt, al altui bărbat?" a declarat femeia. Pe de altă parte, avocatul medicului susţine că părţile încearcă să soluţioneze această problemă pe cale amiabilă. Într-un caz similar, o femeie a fost recompensată cu circa 400.000 de dolari.

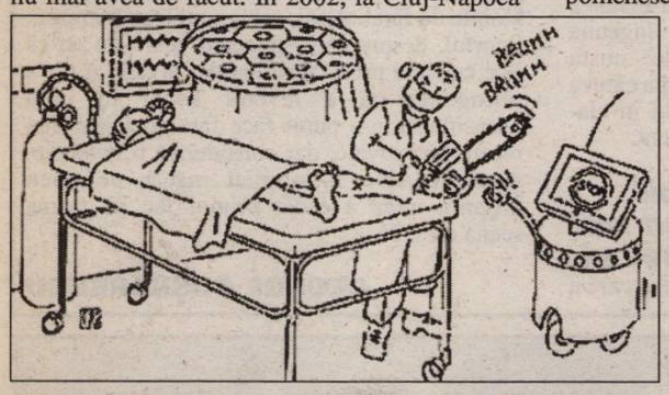

De ce se topeşte Gheţarul de la Scărişoara?

Se pare că unul dintre monumentele naturale va dispărea de pe harta judeţului. Ca urmare a încălzirii climei, gheţarul de la Scărişoara se va topi complet în cel mult 100 de ani. Gheţarul, vechi de circa 4.000 de ani, are o suprafaţă de 5.500 mp, volumul gheţii oscilând între 40.000 şi 55.000 mc, iar grosimea stratului de gheaţă atinge 20 metri. Gheţarul este al doilea în lume ca mărime printre gheţarii subterani. Viteza cu care se topeşte gheaţa din peşteră atinge în acest moment 500 mc pe an. Stratul de gheaţă a scăzut în ultimii 30 de ani cu aproape 2 metri. Peştera de la Scărişoara, cea care adăposteşte gheţarul, are circa 700 m, având în mijloc amplasat masivul bloc de gheaţă. Cele mai importante structuri de gheaţă se găsesc în a doua încăpere a peşterii, numită şi „Biserica", unde formaţiunile de gheaţă ajung până la 3 metri înălţime, cu un diametru cuprins între 15 şi 30 cm. Modificările termice de la exterior se resimt în peşteră, unde temperatura maximă înregistrată în timpul verii a fost de 0,8 grade Celsius în vreme ce în timpul iernii temperatura coboară sub -13 grade Celsius. Specialiştii sunt de părere că, dacă temperatura de pe glob va mai creşte cu 2-3 grade, aşa cum este de aşteptat, stratul de gheaţă din interiorul peşterii nu va rezista mai mult de 70 de ani.

Romantism de... supermarket

Gata, s-a dus cu romantismul plimbărilor sub clar de Lună. Lumea s-a schimbat. Acum, un gest romantic înseamnă a te întâlni cu femeia iubită în labirintul supermarketului, printre şirurile de conserve şi compoturi, detergenţi şi delicatese. Astfel, în urma unui studiu realizat de ziarul mexican *Cronica*, supermarketurile sunt pentru mexicani printre cele mai romantice locuri, ele au avantajul că intrarea este liberă, iar oamenii pot sta în incintă oricât de mult, fără să fie deranjaţi de nimeni. Managerul unui supermarket din Santa Monica declară: „Am văzut multe cupluri care s-au cunoscut chiar aici". O femeie care susţine că şi-a găsit perechea şi, totodată fericirea, într-un supermarket: „Acestea sunt cele mai nimerite locuri pentru a găsi un prieten". Mai ales dacă printre sticle şi pachete de zahăr se spun şi cele mai dulci versuri de dragoste.

Catârul care a născut un mânz!

Cu toate că pare greu de crezut, în regiunea Bhutan se spune că un catâr a devenit... mamă, dând naştere unui mânz, cel puţin aşa relatează ABClocal.news, citat de RomNET. Haa, un catâr galben, ce aparţine unui locuitor al satului Dorikha, a dat naştere, în luna iunie, unui mânz... negru. Deoarece, din punct de vedere biologic acest lucru este, practic, imposibil, autorităţile evită să facă un anunţ oficial cu privire la acest aspect. Ofiţerul satului Dorikha, Jigme Wangchuk, a declarat ziarului Kuensel că astfel de incidente nu s-au mai întâmplat în Bhutan, însă un medic veterinar, orbit de minune, este convins că măgarul a născut.

Gândacul, insectă de companie

Mai ţine omul în casă câte un câine sau mai multe pisici (uneori chiar prea multe). Dar poliţia chineză a primit recent o plângere cel puţin ciudată: un bărbat avea în casă nu mai puţin de 200.000 de gândaci, pe post de... animale de companie. Chestionat de poliţişti, pârâtul a declarat că s-a ocupat de... colecţionarea gândacilor după moartea soţiei sale, pentru a-şi alina singurătatea. Reprezentanţii autorităţii locale au pierdut mai bine de două ore pentru a distruge insectele, după care au trecut la dezinfectarea casei.

HOROSCOP
9 – 15 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al acestei perioade este dat de curba emoţională. Alura acesteia demonstrează că sunteţi un veşnic tânăr îndrăgostit.

TAUR (21.04-21.05): Marţi sau miercuri veţi primi bani, însă spre finele săptămânii vă va izbi un ghinion financiar cam nemilos. Mici probleme de sănătate, în weekend.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară face nazuri şi urcă, şi coboară, ca o nălucă. Fiţi foarte atent la cea mai mică investiţie, căci vă paşte un necaz contondent.

RAC (22.06-22.07): Sub influenţa Lunii, veţi fi mai irascibil decât ca de obicei şi disensiunile se vor ţine lanţ în mediul profesional şi acasă. Cenzuraţi-vă toate pornirile.

LEU (23.07-22.08): Sunt toate condiţiile ca să aveţi o săptămână de pomină. Toate curbele astrale principale se situează mult peste normal. Din păcate, banii mai întârzie.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba emoţională este acum cea mai zglobie. Probabil că persoana iubită vă supune unui tir nemilos de orgolii şi asta vă cam scoate din sărite.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Nimic nou pe frontul finanţelor, însă la serviciu nu vă vedeţi capul de treburi. Se pare că stresul vă va copleşi şi se impune un weekend de vis.

SCORPION (23.10-21.11): Una caldă, una rece. Acesta pare să fie peisajul acestui interval plin de mărunţişuri stresante, dar şi de satisfacţii de ordin sentimental.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară staţionează câteva zile la un nivel modest, apoi creşte brusc şi are un maxim joi sau vineri. Probabil că veţi primi o sumă consistentă.

CAPRICORN (21.12-19.01): Cel mai interesant aspect al săptămânii este dat de curba emoţională, care are nu mai puţin de două maxime. Se pare că dragostea şi numai ea contează.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Numai veşti bune de pe toate fronturile. Veţi primi bani, viaţa în cuplu decurge magnific, iar la serviciu este o atmosferă de zile mari.

PEŞTI (19.02-20.03): Două veşti bune, ambele de natură financiară, vă vor îmbujora obrajii. Pe de altă parte, viaţa în cuplu începe să şchioapete, dar se va redresa curând.

Personalităţile săptămânii: *Panait Istrati, Teodor Mazilu, Nicuţă Tănase, Constantin Brăiloiu (muzicolog şi compozitor), Stefan Milcu (medic endocrinolog); Napoleon Bonaparte, John Galsworthy, Alfred Hitchcock, Amedeo Avogadro (fizician italian).*

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

Transplantul de faţă - o realitate • Un Univers grav poluat: corpul uman • Blaturi şi ţepe la olimpiadele antice • Dunhuang, o poartă de intrare a budismului • 20 de savanţi în căutarea necunoscutului • Libertatea de a cunoaşte răul

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 – 14^00

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 689 • ANUL XLVII • 12 AUGUST 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 32 (2439)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Toate evenimentele mari au atârnat, la vremea lor, de un singur fir de păr.

(Napoleon Bonaparte)

Blaturi şi ţepe la olimpiadele antice

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Dietă zodiacală

Dosarele frumuseţii

Binefăcătoarea apă

În 2035 robotul înfrăţit cu omul

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Pro Cinema

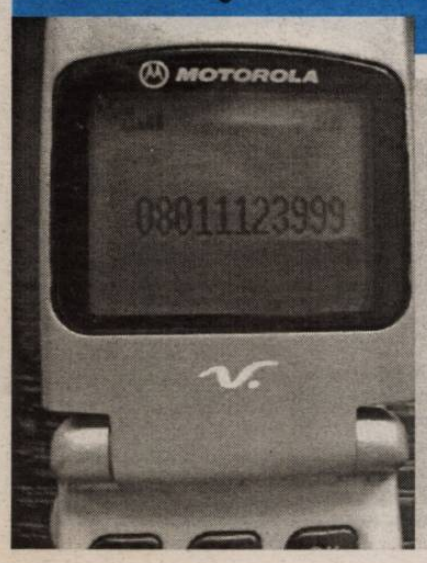

VAL DE ERORI MEDICALE

◆ Se impune necesitatea înregistrării video a intervenţiilor chirurgicale

◆ Malpraxisul poate ajunge pe mâini bune

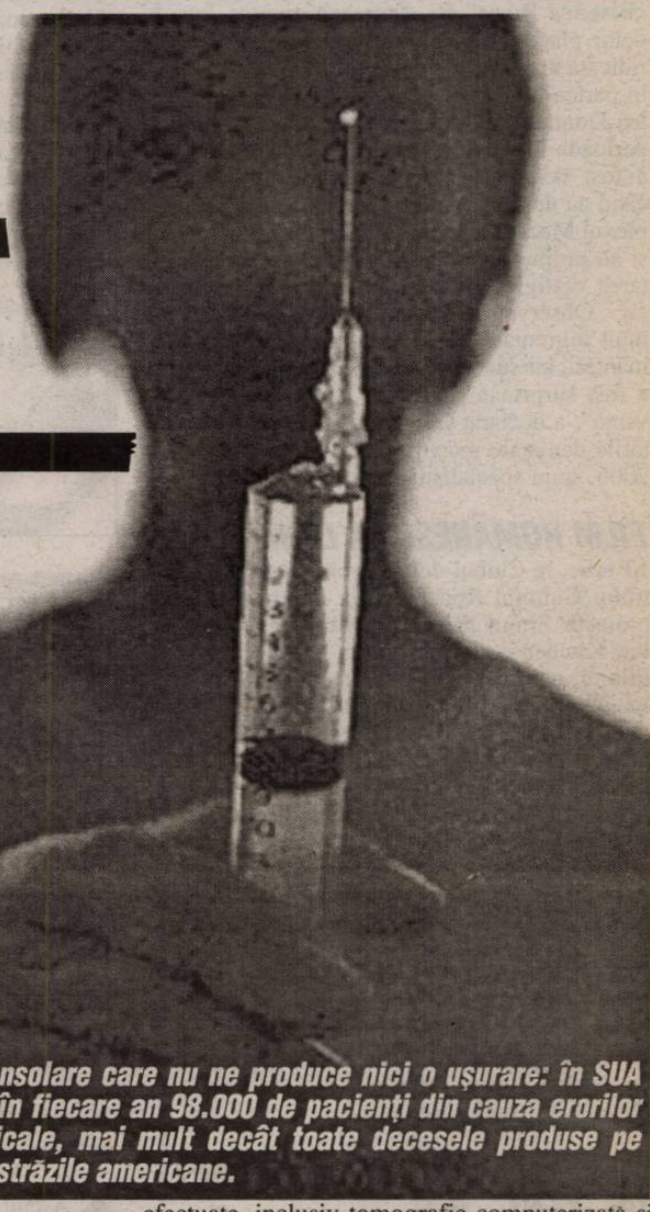

O consolare care nu ne produce nici o uşurare: în SUA mor în fiecare an 98.000 de pacienţi din cauza erorilor medicale, mai mult decât toate decesele produse pe autostrăzile americane.

Dacă înainte de 1989, malpraxisul medicilor era trecut sub preş, de fiecare dată „morţii fiind de vină", acum erorile medicale încep să agaseze lumea, născând un fel de atitudine mai „musculoasă" faţă de greşelile flagrante ale medicilor, în special ale chirurgilor. Medicii, şi în special chirurgii, au pe cap responsabilităţi uriaşe de care se achită aproape de fiecare dată remarcabil, dar nici erorile nu pot fi ignorate. De aceea, ultimul caz, cel al doctorului Ciomu, a fost tratat exemplar, acestuia retrăgându-i-se, irevocabil, dreptul de liberă practică. Ar fi necesară, însă, şi supravegherea video în timpul operaţiilor, pentru că aceasta poate dovedi dacă au fost urmate sau nu procedurile corecte, în cazul unui eşec.

Deces după o banală operaţie de apendicită. În ultima vreme, numai după cazul „Ciomu", presa aduce pe tapet şi alte cazuri de malpraxis care îşi aşteaptă rezolvarea. Astfel, în Vrancea, o femeie în vârstă de 32 de ani, a ajuns în comă şi recent a decedat, după ce a fost operată de o banală apendicită! Pacienta Mirela Bădică, mamă a doi copii, a fost internată în Secţia de chirurgie a Spitalului Judeţean Focşani, cu diagnosticul apendicită acută. Intervenţia operatorie s-a efectuat la opt ore de la internare de către medicul chirurg Mugurel Andronache, tot el efectuând şi rahianestezia, deşi întreaga echipă ATI a spitalului era în exerciţiul funcţiunii. La numai o oră după intervenţie se instalează coma profundă cu stop cardio-respirator. Pacienta a fost supusă imediat manevrelor de resuscitare cardio-respiratorie, dar starea de comă profundă s-a menţinut până în data de 30 iulie, la ora 15,30, când s-a constat decesul bolnavei. Oricum, până la finalizarea anchetei, doctorului Mugurel Andronache i-a fost interzisă de către CMR participarea la orice activitate de urgenţă medico-chirurgicală la Spitalul Judeţean Focşani, iar soţul Mirelei Bănică a depus o reclamaţie la Colegiul Medicilor şi la Parchetul Judeţean Vrancea. Medicul este de părere că a efectuat corect operaţia şi nu poate fi acuzat de malpraxis. Întrebarea este una singură: cum se poate dovedi că un medic are sau nu dreptate, în lipsa unor evidenţe fără de tăgadă? Acesta este un motiv în plus pentru care se impune şi la noi înregistrarea video a intervenţiilor chirurgicale.

Neglijenţă sau cauze inexplicabile? Scandal de malpraxis şi la Spitalul de Copii „Sf. Maria" din Iaşi. Pe 29 iunie, Dănuţ Pîrghie fusese internat la Iaşi cu diagnosticul de insuficienţă renală terminală, băieţelul fiind introdus imediat în programul de dializă, urmând să facă câte două astfel de şedinţe pe săptămână. Ultima dializă, care trebuia făcută, a fost amânată întrucât se înfundase cateterul. Cateterul nu a fost înlocuit nici a doua zi, iar în a treia zi, lui Dănuţ i s-a făcut brusc rău şi a intrat în comă. Din nefericire, în seara aceleiaşi zile, în jurul orei 19, băieţelul a murit, în ciuda faptului că doar cu o zi înainte medicii le spuseseră părinţilor că starea lui Dănuţ nu ridică nici o problemă. Părinţii consideră că băieţelul nu a fost îngrijit cum trebuie, acuzându-i pe medici de culpă medicală. De altfel, conducerea Spitalului de Copii „Sf. Maria" Iaşi a anunţat că face o anchetă, pentru a stabili ce s-a întâmplat şi care au fost cauzele ce au dus la decesul lui Dănuţ. În fine, un alt caz este în atenţia Ministerului Sănătăţii: Teban Cornelia Silvana s-a născut în data de 28 mai a.c. la maternitatea din Târnăveni, judeţul Mureş. De aici a fost transferată, o zi mai târziu, la Clinica de Neonatologie Tg. Mureş, cu diagnosticul „hemoragie cerebrală, pareză facială dreapta, sindrom convulsiv". În urma analizelor efectuate, inclusiv tomografie computerizată şi puncţie lombară, medicii mureşeni au evidenţiat infecţia cu Klebsiella, un microb existent în spitale. Cu toate că în urma tratamentului cu antibiotice şi a intervenţiei neurochirurgicale evoluţia a fost favorabilă o perioadă, fetiţa nu a mai rezistat şi a decedat cu câteva săptămâni în urmă. „Nu vom permite repetarea situaţiilor din maternităţile de la Ploieşti şi Târgovişte", a declarat dr. Ovidiu Brînzan, Ministrul Sănătăţii, după cum relatează Rompres.

În loc de concluzie. Cum se vede, cazuri mai vechi ies acum la lumină, ceea ce ne face să sperăm că malpraxisul intră pe mâini bune, adică iese din „legea tăcerii" şi ajunge într-o zonă de transparenţă care nu face decât să îndrepte lucrurile pe un făgaş normal, acela al creşterii responsabilităţii medicale, în cazul erorilor şi atingerea unei noi mentalităţi, atât în rândul medicilor cât şi în rândul pacienţilor şi al familiilor care până acum erau constrânse la o resemnare umilitoare.

O altă fobie îi loveşte pe români

0801-11.23.999, „telefonul ucigaş"!

Zvonul privind numerele de telefon mobil, care ar putea provoca moartea celui apelat, a apărut în urmă cu ceva vreme în Africa, dar, într-un mod de-a dreptul bizar, a făcut prima victimă nevinovată şi în Focşani (Vrancea), după cum informează corespondentul Rompres. Omul, de fapt, citise în mai multe cotidiene centrale un articol preluat după agenţiile de presă străine, conform căruia orice persoană care primeşte un apel de la un număr precum 0801-11.23.999 moare imediat. Acest zvon a apărut prima dată în Nigeria, iar presa şi poliţia din cea mai mare ţară africană vorbesc despre existenţa a şase astfel de numere, cel mai răspândit fiind 0801-11.23.999. Zvonul a pornit din cartierul Somulu al capitalei nigeriene, Lagos, când un om de afaceri şi-a pierdut viaţa în mod violent, după ce a primit un apel de la un asemenea număr, iar postul de radio public al statului Osun şi-a îndemnat cu toată seriozitatea ascultătorii să nu răspundă la apelurile de la numere care încep cu 0801. Cert este că vrânceanul nostru, speriat de moarte de ameninţarea „numerelor ucigaşe", zice că a primit un telefon de la numărul 086.218.699.999.99, care oricum n-are nici o legătură cu aşa zisul număr „ucigaş", şi sub impulsul ştirii catastrofice s-a speriat peste măsură: «Când am văzut numărul de telefon cu aşa mulţi de nouă, mi-am adus aminte de ştirea privind „numerele ucigaşe" şi m-am speriat foarte tare, mai ales că dacă întorceai cifrele de nouă, îţi dădeau mai multe perechi de 666, numărul diavolului. Telefonul l-am primit la ora 15:00, adică, adunat 1+5 dădea tot 6. Mi-am zis că până aici mi-a fost, dar nu am răspuns. Imediat am sunat să aflu ce prefix este 086 şi am aflat că este un prefix de China. Cum eu nu cunosc pe nimeni în China, m-am gândit că „numerele ucigaşe" au ajuns şi în România», a declarat focşăneanul, care se dovedeşte foarte tare la adunări, scăderi şi răsturnări de cifre oculte.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

PATUL LUI PROCUST

VESTIGII SCOASE LA IVEALĂ. Morminte, inele, cercei şi monede, toate datând din secolele XVI-XVIII, au fost descoperite recent în municipiul Târgovişte, pe şantierul arheologic „Biserica Roşie", situat pe Calea Domnească, a anunţat, duminică, responsabilului şantierului, arheologul Gheorghe Olteanu, după cum relatează Rompres. „Biserica Roşie" îşi datorează numele faţadelor placate cu cărămizi aparente şi a fost ridicată în prima parte a secolului al XVI-lea, în partea de sud a oraşului medieval, pe Calea Domnească. Monumentul, ajuns până în perioada interbelică neschimbat de reparaţii, a fost demolat în anul 1924. Anul trecut, când au deschis şantierul, organizat de Complexul Muzeal Curtea Domnească, arheologii şi-au propus, printre alte obiective, şi depistarea vestigiilor anterioare construirii bisericii. „Observaţiile stratigrafice au fost foarte mult îngreuiate de numărul mare de înmormântări, iar succesiunea normală a straturilor a fost surprinsă pe puţine porţiuni sau secvenţe", a declarat Gheorghe Olteanu. Cercetările demarate recent se vor încheia în anul 2006, spun specialiştii.

FILM ROMÂNESC LA LONDRA. Pe 13 iulie, la Clubul de film românesc al Centrului Cultural Român de la Londra, a fost proiectat filmul „Război în bucătărie" (War in the Kitchen), al regizorului Marius Barna. Filmul, a cărui premieră românească a avut loc în 2000, îi are în distribuţie pe Gheorghe Dinică, Imola Kezdi şi Ovidiu Niculescu şi povesteşte o întâmplare şi mai veche: e vorba despre incidentele din 1990 de la Târgu Mureş. Un tânăr soldat român pleacă din post, dezertând. Fuge şi ajunge la o haltă unde locuieşte un inspector feroviar maghiar, împreună cu frumoasa sa fiică. Dezertorul încearcă să se ascundă într-un depozit, unde este găsit de fată, de care se va îndrăgosti. Puţin după aceasta, este descoperit şi de tatăl fetei. În luna august (pe data de 7), la Clubul de film românesc a putut fi vizionat filmul lui Nicolae Mărgineanu „Faimosul Paparazzo", cu Marcel Iureş, Maria Ploae, Gheorghe Dinică, Alexandru Repan ş.a.

MENŢIUNE PENTRU UN PACHET DE KENT. După „Ursul de aur" la prestigiosul Festival Internaţional al Filmului de la Berlin, secţiunea „Scurtmetraje", Cristi Puiu a obţinut săptămâna trecută un nou premiu, de data asta o Menţiune specială a juriului Festivalului Filmului de Scurtmetraj de la Bello Horizone, Brazilia. Pelicula premiată se numeşte „Un cartuş de Kent şi o pungă de cafea". Scurtmetrajul artistic este al şaselea film al tânărului cineast Cristi Puiu, cu şcoală de film în Elveţia, care are la activ şi un lungmetraj, „Marfa şi banii", făcut cu câţiva ani în urmă. Pelicula de 13 minute îl are în rolul principal pe Victor Rebengiuc, care interpretează un muncitor român concediat cu doi ani înainte de pensie, de la locul unde a muncit 30 de ani. El îşi roagă fiul (interpretat de Mimi Brănescu) să-i găsească ceva de lucru, cu carte de muncă, doar pentru doi ani. Pregătise şi ceea ce îi ceruse fiul – un cartuş de Kent şi un pachet de cafea – „atenţia" cu care românii erau atât de obişnuiţi în vremurile de dinainte de 89.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

SIMONA GHERGHELUŢA, Piteşti

„...Mi-au plăcut foarte mult cele relatate despre astrologia mâinii şi ghicitul în palmă. Legăturile dintre planete şi mâna omului, adică ceva foarte concret pe care-l poate verifica oricine, sunt mai atrăgătoare decât cititul poziţiilor astrelor pe care nu le văd decât astronomii. Dar nu toţi avem telescoape... Puteţi să faceţi o prezentare a «planetelor din palmă»?"

Planetele cu care ţinem furculiţa

– Stimată doamnă ***Simona,*** vă mulţumesc pentru aprecieri şi mă grăbesc să vă prezint câteva elemente esenţiale ale chiromanţiei (kheir = mână, în greceşte). Vă veţi putea studia singură personalitatea trădată de „relieful" mâinii dumneavoastră.

Linia (fluviul) vieţii indică sănătatea, puterea de a rezista la încercări, longevitatea. Întreruperile ei reprezintă incidentele de pe traseul vieţii.

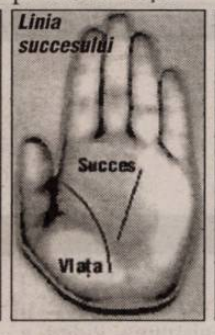

Linia succesului pleacă din centrul palmei spre inelar şi indică starea financiară şi gloria – vorbind despre carieră.

Linia soartei pleacă dinspre mijlocul încheieturii spre degetul mijlociu şi indică ghinioanele şi succesele din carieră.

Linia inimii pleacă de sub degetul mijlociu şi ajunge sub cel mic; ea arată starea emoţională, succesul sau dezamăgirile în dragoste.

Câmpia lui Marte – în centrul palmei – sugerează competitivitatea în carieră şi relaţiile cu ceilalţi.

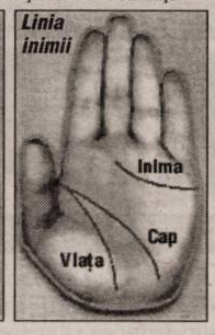

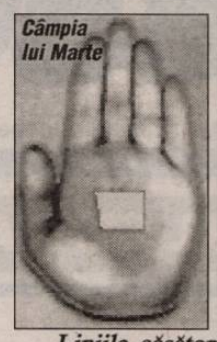

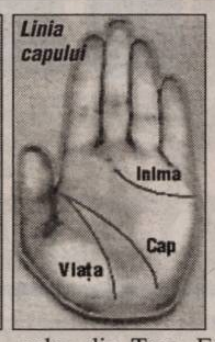

Liniile căsătoriilor, plasate pe Muntele lui Mercur (la baza degetului mic) indică atât căsătoriile, cât şi legăturile neoficiale.

Linia Capului, poate mai importantă decât toate celelalte la un loc, indică (prin profunzimea ei) o vocaţie înnăscută, abilitatea şi creativitatea, inteligenţa de a vă descurca în situaţii delicate sau dacă veţi ocupa funcţii importante.

O Balanţă dezechilibrată

– Stimată doamnă, toată lumea ştie că nativii din Balanţă sunt, în general oameni de încredere. Doamnele din această zodie se potrivesc de minune (teoretic) cu domni din Leu, Balanţă şi Capricorn şi ar trebui să le întoarcă spatele celor din Taur, Fecioară şi Peşti. Nu vă resemnaţi, o şansă vă poate pândi şi vă poate îmbrăţişa la orice pas. Succes!

RADU IANIERI

ROXANA din Sibiu

„...Viaţa mi-a demonstrat că trebuie să consult un astrolog, de preferinţă bărbat, pentru că am divorţat a doua oară şi încă nu am nici un copil (...) Doresc foarte mult să nasc propriul meu copil, dar şi varianta înfierii o iau în calcul. Sunt o femeie din Balanţă şi nu prea am avut parte de bărbaţi serioşi, de aceea am plecat în Germania, dar acolo mi s-a întâmplat acelaşi lucru. Ce părere aveţi despre aceste ghinioane? Poate că ar trebui să mă resemnez, poate că ar trebui să încerc la o agenţie matrimonială serioasă, dar care este aceea?"

ANCHETA săptămânii

Asculţi muzică clasică?

A fost o vreme, nu îndepărtată, când din dosul ferestrelor unor case ori dintr-un apartament de bloc răzbăteau acorduri de muzică clasică, semn că familiile respective aveau sensibilitate şi educaţie aleasă. Azi, cam peste tot răsună manelele şi house-ul. Aşa încât e firesc să ne întrebăm dacă acea muzică „a zeilor" va mai ţine pasul cu anii ce vin şi dacă generaţia de azi o mai ascultă.

◆ Doar când mă simt total relaxat, mă aşez pe canapea, dau drumul la Bach sau Brahms şi las visele să curgă. Din păcate, adorm foarte repede pe muzică clasică. *(Marius Ailenei, 18 ani)*

◆ Ascult, dar numai când se iveşte vreo ocazie. Nu-mi displace, dar nici nu mă omor după ea. Îmi plac Beatles, Queen, Scorpions, mai ales în concerte. La Tv sau pe DVD. Muzica trebuie să fie însoţită de scenă, de mişcare, de show. Când văd un pianist monoton, mă plictisesc repede. Când văd însă o solistă care cântă la vioară sau la violoncel mă apucă nervii. Aşa că o las moale cu muzica clasică. *(Dana Cristescu, 18 ani)*

◆ Nu, pentru că nu am primit educaţie muzicală în acest sens. Părinţii mei ascultă muzică populară şi de petrecere. Prietenii şi colegii mei ascultă muzică pop, rock, house, manele. Poate că ar trebui să se facă audiţii în şcoală, să ni se explice acest gen de muzică. Cred că e un univers fascinant. *(Dorinela Panciu, 17 ani)*

◆ Înainte de a fi operată de apendicită, îmi amintesc că în sala de operaţie răsuna muzică clasică. Era plăcut. Acest gen de muzică te poate relaxa, te poate inspira. Deocamdată nu simt nevoia să mă relaxez în acest fel. Îmi place anturajul, să aud multe voci în jurul meu, muzică trepidantă, dans, pentru că numai aşa simt că trăiesc. Mai târziu, poate voi încerca să-i descopăr pe marii compozitori clasici. *(Stela Profirescu, 17 ani)*

◆ Da, nu foarte des, dar ascult. Îmi plac Mozart, Ceaikovski, Chopin, Wagner. Muzica simfonică mă calmează, dar în acelaşi timp îmi redă pofta de viaţă. Îmi dă putere, mă echilibrează. *(Dinu Roşu, 20 ani)*

◆ Nu, nu am avut ocazia şi nu cred că mi-ar plăcea. Sunt o fire veselă şi muzica clasică mi se pare muzică de cavou. *(Sorina Urdea, 18 ani)*

◆ Ar fi onorabil să spun da. Răspunsul meu sincer e, însă, nu! Când se mai dă un concert la Tv, nu rezist mai mult de câteva minute. Mi se pare ceva complicat, fără sens, care nu ajunge direct la inimă. Dacă vreau să ascult muzică, mut pe MTV, Atomic sau ascult un CD cu muzica zilelor noastre. Mi se pare normal să trăiesc în prezent, şi nu în trecut. *(Doru Strepcea, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Flirt stradal

Este cel puţin indecent să opreşti o fată (femeie) pe stradă şi să-i spui: îmi placi, vreau să ieşim împreună. Ei, bine, acest lucru indecent şi frivol e cât se poate de firesc în Zimbabwe. Un bărbat care ochieşte o femeie se opreşte în faţa ei, o salută, se prezintă politicos şi-i spune, fără inhibiţii, că o place şi că ar fi bucuros să o invite undeva pentru a o cunoaşte mai bine. Femeia îl ascultă cordial, îl priveşte cu atenţie şi, dacă îl place şi în plus nu are obligaţii, acceptă pe loc invitaţia. În caz contrar, îl refuză politicos şi îşi continuă drumul iar bărbatul se retrage fără să mai insiste şi fără să se simtă vexat. Un mod liber, la îndemână, ideal, am spune, de a face cunoştinţă în plină stradă, fără intermediari şi fără a tulbura canoanele bunelor maniere.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (LEI)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Şoricei dietetici

Geneticienii nu se ocupă de modificări ale lumii vii doar spre binele omenirii, ci şi pentru unele satisfacţii culinare feline. Astfel, câţiva cercetători americani au reuşit să creeze şoareci la care colesterolul

este înlocuit cu o altă substanţă, numită demosterol. Finalitatea principală a acestei mutaţii este obţinerea unei hrane sănătoase pentru pisici, chiar dacă rozătoarele condamnate, practic, la a sfârşi în farfuria unui Tom oarecare, au un gabarit redus faţă de şoarecii normali şi sunt infertili. Experimentul genetic respectiv se speră că va ajuta la obţinerea unor răspunsuri la întrebări legate de rolul colesterolului în organismul uman.

Războiul telefonului

Am scris şi noi, nu de mult, despre un amănunt important şi interesant, din istoria ştiinţei şi a tehnologiei: celebrul Graham Bell, cunoscut pentru că ar fi inventat telefonul (1876), a fost „devansat" de italianul Antonio Meucci, cu mai mulţi ani. Acesta însă şi-a pierdut dreptul de protecţie al invenţiei şi, cum americanul nu era străin de lucrările florentinului, *teletrafonul* celui din urmă s-a transformat în telefonul lui Bell. Iată însă că, mai nou, paternitatea asupra valorosului aparat vine să şi-o revendice funcţionarul poştal francez Charles Bourseul. În 1854, el a realizat un sistem de „transmitere electrică a vorbirii" bazat pe principiul telefonului. Inventatorul nu şi-a brevetat aparatul, fiind de altfel ignorat şi marginalizat de savanţii contemporani, ceea ce l-a determinat să-şi abandoneze cercetările.

Adulţi la 15 ani

Visul puştilor de astăzi, de a deveni peste noapte adulţi, a fost cândva o realitate nu tocmai fericită. Comparând neregularităţile de pe smaltul dentar, în primul rând la *Homo sapiens sapiens* şi *Homo neandertalensis* (dar şi la alte două specii de hominide), cercetătorii unei echipe franco-spaniole au stabilit că omul din Neandertal se

dezvolta, în medie, cu 15% mai rapid decât omul modern. Reperul principal – adâncimile de pe dinţi, cu spaţii mai mari între ele, la indivizii cu creştere mai rapidă. Conform respectivului algoritm, în jurul vârstei de 15 ani, strămoşii noştri neandertalieni nu mai erau nişte adolescenţi nervoşi şi nonconformişti, ci de-a dreptul adulţi. *(A.N.P.)*

Senzaţional

Este posibil transplantul de faţă?

1998 – Spitalul universitar din Lyon, Franţa. O intervenţie chirurgicală extrem de spectaculoasă realiza grefa unei mâini, pacientul Clint Hallam, care şi-o pierduse pe a sa, primind alta, prelevată de la o persoană decedată. Succesul operaţiei părea incontestabil, rămânând să se observe evoluţia ulterioară a subiectului, supus unui tratament de durată, anti-respingere. Totuşi, după mai puţin de doi ani şi jumătate, Hallam a refuzat să continue tratamentul, cerând ca mâna care nu-i aparţinea să-i fie amputată!

În filmele poliţiste, un fel de vis de aur al marilor escroci, criminali sau politicieni ce şi-au pierdut puterea, este schimbarea identităţii, şi nu doar în acte, ci şi ca aspect fizic. Realitatea cotidiană pune serios problema schimbării la faţă în cazul persoanelor desfigurate în urma unor accidente grave. Este oare posibil ceea ce până mai ieri părea o utopie, adică o fiinţă umană să preia chipul material al altui om? Din punct de vedere tehnic, chirurgii spun că operaţia este realizabilă, dar întrebarea cea mai importantă nu e dacă se poate face aşa ceva, ci dacă trebuie, dacă e bine să se facă. Între tehnică şi etică, distanţa pare a fi mai mare decât s-ar crede.

Chipul unui mort purtat de un om viu nu este o idee prea ispititoare, decât dacă soluţia e considerată indispensabilă şi dacă o acceptă atât pacientul, cât şi societatea. Până în prezent, operaţia propriu-zisă se află în lucru în SUA, Anglia şi Franţa. Prima etapă abordată – prelevarea ţesuturilor ce reprezintă faţa persoanei decedate – a dat naştere deja unor controverse aprinse, legate de incompleta evaluare a riscurilor grefei. Pe de altă parte, s-au format două curente, în rândul specialiştilor: primul se referă la transplantul întregii feţe, de la frunte până la gât, iar al doilea se limitează la partea inferioară, începând de sub orbite. De asemenea, apare varianta schimbării doar a straturilor superficiale ale pielii sau cea a ţesuturilor de profunzime, începând de la os.

Pierderea identităţii prin desfigurare reprezintă prima motivaţie a grefei de faţă, dar şi operaţia respectivă ridică probleme la fel de delicate. De aceea, medicii sunt de acord că „noua faţă" ar trebui să corespundă cât mai mult cu cea pierdută: culoarea pielii, vârstă, relief general. Până după intervenţia propriu-zisă, rămâne însă imposibil de cunoscut cu precizie aspectul autentic al noului chip. Problema e mai complicată decât grefa de inimă, de exemplu, cel dintâi argument serios fiind acela că, în cazul inimii, pacientul nu-şi vede zilnic în oglindă noua parte a corpului, care *nu-i aparţine* prin naştere. De aceea, o condiţie esenţială, pentru a se hotărî dacă o asemenea intervenţie se va face sau nu, este stabilirea şi stabilizarea stării psihice a pacientului, în vederea excluderii variantelor de reacţii de tipul celei amintite mai sus, în cazul grefei de mână.

Riscuri majore totuşi rămân. Un element deloc neglijabil îl constituie faptul că pacientul va trebui să urmeze toată viaţa un tratament anti-respingere a grefei. Acesta însă poate favoriza boli grave, cum ar fi cancerul sau limfomul. În acelaşi timp, persoana care urmează a fi operată trebuie supravegheată şi principalii parametri ai sănătăţii analizaţi la intervale scurte, spre a exclude problemele ce ar putea apărea după operaţie. Se citează în acest sens cazul unei tinere franţuzoaice, care ar fi trebuit să devină primul pacient din lume cu o faţă nouă. Medicii au hotărât însă, cu câteva luni în urmă, să suspende temporar intervenţia, din cauza unor probleme de sănătate colaterale, ale tinerei. În SUA s-a realizat totuşi o intervenţie comparabilă cu cea descrisă, re-grefându-i-se scalpul şi faţa unui pacient care suferise un accident. Ideea ar fi, deci, că se poate. Până când se vor stabili foarte clar şi limitele etice între care se va face grefa de faţă, amatorii de asemenea „efecte speciale" cu nuanţe morbide şi iz de scenariu poliţist trebuie să se mulţumească cu ficţiunile cinematografice.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Galeria cu femei celebre

Elena Lupescu, amanta „Regelui-Playboy"

I se spunea Duduia, Roşcata, Lupeasca, Nimfomana.

Magda Lupescu (s-a autonumit Elena şi aşa i-a rămas numele în viaţă şi după moarte) s-a născut la Iaşi, pe 2 septembrie 1899, într-o familie de evrei. Şcoala o face la Bucureşti, la Pitar Moş, unde, pe lângă carte, învaţă bunele maniere, arta conversaţiei şi eticheta de salon. Se căsătoreşte cu un căpitan, Tîmpeanu, de care divorţează în 1920. Marea ei lovitură amoroasă, prinţul Carol al II-lea.

Cei doi s-au cunoscut în 1925 (într-o epocă în care mâncarea săracului era brânza, peştele, măslinele umplute cu icre iar caviarul nu era un lux), la cinema Pallace, la Şosea, în urma unui scenariu pus la punct de cercuri interesate să controleze şi să influenţeze deciziile politice ale prinţului moştenitor. Mai exact, a fost plasată de Tudor Posmantir, care făcea filme porno şi albume de plasament, în acestea din urmă figurând şi Roşcata. Femeia era apetisantă, sigură pe ea, cabotină, mereu antrenată într-o viaţă aventuroasă: se dădea în vânt după maşini rapide, sporturi de iarnă, jocuri de noroc, şampanie şi bărbaţi. Lumea o ştia ca prostituată de lux, care l-ar fi subjugat pe Carol – „taurul regal", „Regele-Playboy", „abulicul", „prinţul infractor" – prin tehnicile ei sexuale. N-a fost chiar aşa, pentru că femeia l-a iubit cu ardoare, fiindu-i amantă, prietenă şi „mamă". L-a observat cu atenţie şi i-a făcut jocul după nevoi. Carol însemna însă şi o cale spre lux şi influenţă politică. O parteneră ideală pentru excesele sexuale ale prinţului, care ieşea în Buick-ul său decapotabil, un adevărat aspirator de femei, pe Batiştei şi Academiei, la vânătoare de prostituate, pentru câteva sute de lei. Acoliţii prinţului le dădeau la plecare până la 5000 de lei pentru tăcere, împreună cu ameninţări cu moartea, dacă „paţachina" avea să cleveteacă. În vila Carolli de la Sinaia, Duduia aştepta înfierbântată vizitele sămânţei regale. De la „cocoanele bârfitoare" se ştie că „prinţul dădea cu pietricele în geam până ieşea Duduia la fereastră". Într-una din nopţi, principesa Elena îşi închide bărbatul în casă dar, în toiul nopţii, Carol sare pe balcon şi fuge la Duduia. Mai apoi se instalează la Snagov, într-o vilă cu fermă, pe marginea lacului, ascunsă de trestii. Dar Lupeasca venea des şi la Palat, noaptea târziu ori în zori, pentru a petrece incendiar în alcovul regal. Carol scria de zor în „Jurnalul" său cuvinte pline de exaltare: „Iubito, mon Chou-Chou, te iubesc, te ador. Nu pot trăi fără tine. „Lupeasca îi satisface cele mai nebune fantezii erotice, nebună şi ea de amor, dar arzând din toate mădularele după noi aventuri. Într-unul dintre cuiburile lor de nebunii, apare la un moment dat un anume Tăutu, „armăsar de profesie", care-l întrerupe pe Carol din orgie. Duduia îl ia deoparte şi-i şopteşte: „Ah, ia-mă te rog în braţe, că numai pot. De două ceasuri mă sărută Carol de m-a înnebunit". Ce era oare în inima principesei Elena, soţia lui Carol? Dispreţ, durere, lehamite, desigur, dar se zvonea că prinţesa l-ar fi încurajat pe Carol în păcatul adulterului, pentru a scăpa de insistenţele lui sexuale şi pentru a nu rămâne din nou însărcinată. Lupeasca nu prea ieşea, mai ales pentru că era pândită de agenţi. Dădea câte o petrecere de la care nu lipseau Malaxa şi Max Susnitt, metalurgişti grei, şi câţiva evrei influenţi, „escroci şi lichele", de pe urma cărora prinţul s-ar fi ales cu „lăzi de aur depuse în străinătate". Lupeasca juca pe rupte, până în zori, bridge, dar îi plăceau şi tablele, rummy ori tabinetul. Din când în când, de la Anvers sau Paris soseau cutii cu brăţări, coliere, broşe, cercei, diademe şi inele lucrate de cei mai renumiţi bijutieri. Facturi grele pentru Carol, dar pe care le plăteşte fără să clipească. Afacerile murdare printre care şi un import masiv de avioane, i-au permis să-i execute capriciile şi să-i ofere o viaţă de lux. Stilul de viaţă al Duduii scandalizase Palatul, opinia publică şi curţile regale europene. Într-un hotel din Zernatt, Carol i-o prezentă pe Duduia regelui Alfons al Spaniei: „La Princesse, ma femme". Intrigat, acesta îl somează să părăsească în grabă hotelul şi-i întoarce spatele. Ajunsese de pomină printre alte orgii, aşa-numita „Croazieră sexuală" (1933), între Constanţa şi Istanbul, pe un iaht de lux în care prinţul şi Ernest Urdăreanu, ministru al curţii regale, şi-au împărţit „damele", pe Duduia, vampa Livia Auschnit şi fata de 17 ani a lui Malaxa, pe care prinţul a convins-o uşor să renunţe la feciorie. Elena şi Carol îşi puneau coarne reciproc, dar asta nu i-a îndepărtat pe unul de altul. Dimpotrivă. Viaţa lor, o „telenovelă" spumoasă, a atras atenţia unor scriitori străini – Barbara Cartland, de pildă, autoare de romane „roz", a scris în 1957 „Viaţa scandaloasă a regelui Carol" – şi a cineastului american, D.W. Griffith care, după ce s-a documentat, a renunţat la film. Orgiile celor doi erau prea şocante pentru o Americă puritană. Cei doi au rămas împreună până la capăt. Carol avea să se stingă în 1953 iar Duduia în 1977, la Rio de Janeiro (unde se căsătorise în 1947). Îşi trăise viaţa exact aşa cum îi ghicise în ghioc o ţigancă, în tinereţe: „Te vei juca cu coroana unui rege, vei fi iubită şi bogată".

DORIN MĂRAN

Răpiți de OZN-uri

Trei tipuri de nepământeni

Același post de televiziune NOVA, care a cerut opiniile, prezentate în episoadele trecute, ale unor sceptici ireductibili, dar și ale unor specialiști în răpiri, i-a luat un interviu artistului grafic John Velez, implicat și în investigarea fenomenului OZN.

Velez văzuse în 1978, într-o noapte, o lumină ovală enormă, care a trecut foarte încet, la 20-25 de metri de el, peste acoperișul unei clădiri. Mai târziu, ca efect al regresiei hipnotice, el și-a amintit că lumina era de fapt un disc, având în partea de sus o lumină roșie care se rotea, iar dedesubt o lumină verde. Cu alte ocazii, Velez a văzut și o „navă" triunghiulară imensă, neagră și a mai văzut și o minge mare luminoasă, portocalie.

Velez și-a reamintit, tot sub hipnoză, că atunci, în 1978, s-a dus în spatele clădirii unde dispăruse discul. Nu s-a depărtat cu mai mult de 4-5 metri de intrarea casei sale, când i-au ieșit în drum trei sau patru arătări cenușii. „La început am avut un moment de confuzie, neștiind ce sunt... când mi-am dat seama că nu sunt oameni, m-a cuprins o panică atât de intensă, încât nu puteam nici să respir nici să mă mișc".

Velez spune că a fost răpit în mai multe rânduri. Cu aceste ocazii a întâlnit trei tipuri diferite de nepământeni. Unii, cenușii, înalți cam de un metru, aveau capul ca o pară întoarsă, bărbia ascuțită, ochii foarte mari, corpul firav, brațele, foarte subțiri, de parcă erau

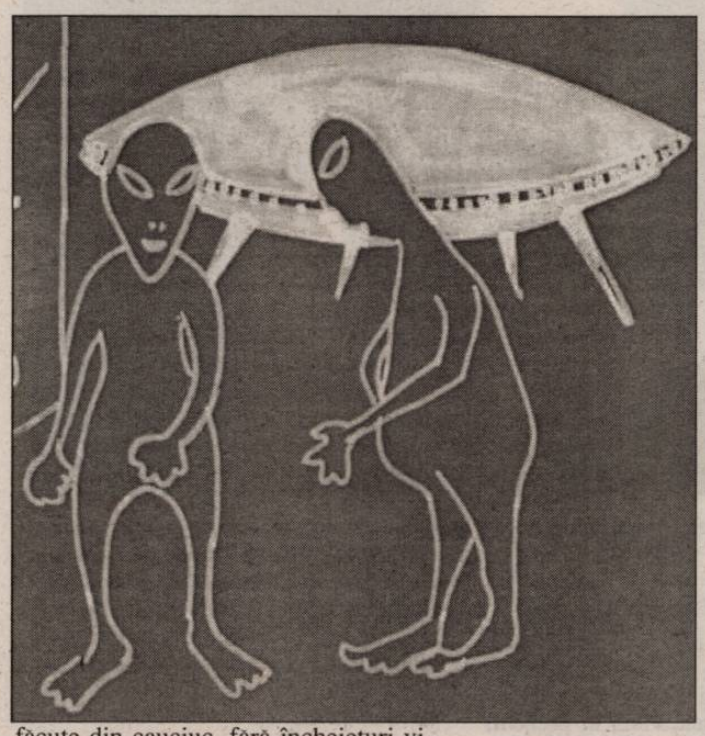

făcute din cauciuc, fără încheieturi vizibile. Exista și un alt tip de cenușii, mai înalți, implicați de obicei în procedurile de tip medical. Cel de-al treilea tip – erau pitici, cam de șaizeci de centimetri, îmbrăcați cu un soi de pelerine din pânză aspră de sac și având o piele foarte închisă la culoare, cu nuanțe purpurii sau poate albăstrii. Cenușiii mai înalți erau singurii implicați în comunicarea cu cel răpit. „Vorbeau" cu ochii pe care îi apropiau foarte mult de fața ta, până ce tot ce vedeai erau doar acești ochi.

Cu o altă ocazie, Velez a fost luat din dormitor. Aparent, creaturile au trecut prin zid. „Din nou m-a cuprins o stare de panică și teroare. Am urlat la ei: E adevărat!! Sunteți reali!! Se întâmplă cu adevărat!! Atunci, unul dintre omuleți m-a atins pe frunte cu un soi de vergea, ca o antenă de radio. M-a orbit o lumină. Brusc, m-am simțit secătuit de vlagă și incapabil de orice mișcare.

Ce urmăresc vizitatorii?

La întrebarea reporterului NOVA, Velez a relatat că o răpire începe de obicei fie cu observarea unor lumini neobișnuite, fie cu un zumzet puternic și o senzație „electrică" în aer. Apoi te simți greu, foarte greu, și nu te mai poți mișca. În acest moment apar entitățile nepământene care te iau și te transportă la bordul navei. Urmează de regulă, dar nu totdeauna, o examinare de tip medical, colectarea de probe biologice, implantarea unor dispozitive minuscule. În fața celui răpit sunt derulate viziuni apocaliptice, privind dezastre de nivel planetar: poluare, inundații, incendii, distrugeri de toate felurile. Vizitatorii sunt foarte preocupați de soarta Pământului și de tendințele noastre sinucigașe, fiind oarecum obligați să intervină, să încerce să ne oprească.

Velez afirmă că i s-au luat, în mai multe rânduri, probe de sperma, probabil pentru experimente genetice. S-a folosit un dispozitiv conic, iar senzația a fost penibilă. Velez spunea că a mai văzut și foarte multe conteinere, poate mii, umplute cu un lichid verzui, în care pluteau hibrizi micuți, cu fire atașate de corp. Aparent, nepământenii, nefiind în stare să se reproducă singuri, recurg în acest scop la ajutorul speciei umane. Și aceasta, de mii de ani...

DAN D. FARCAȘ

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____. M/32

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Colțul personajelor oculte

Lecția de spiritism numită „Hamlet"

Prințul Danemarcei din această piesă nu este un medium. În accepția generală, păstrată de-a lungul mileniilor (de la necromanție, la spiritismul contemporan), invocarea spiritelor celor decedați poate fi făcută numai de către persoane având capacități extrasenzoriale speciale. Dar pentru Spencer Lewis și alții, această delimitare este falsă, căci dialogul cu spiritele poate fi și unul provocat de acestea, nu neapărat de o persoană aflată în viață.

Este și cazul lui *„Hamlet"* (scrisă în 1603, probabil), unde întâlnirea prințului cu năluca sau duhul tatălui său este dorită de tânăr în scop justițiar. Fascinantul Will îmbină cu acest prilej ceea ce abia după trei veacuri specialiștii au numit fenomene parapsihologice: apariția, retrocogniția, halucinația auditivă și vizuală. Intrarea în destinul lui Hamlet-fiul a spiritului lui Hamlet-tatăl, fostul rege, este o *apariție,* deoarece năluca este văzută (sesizată) numai prin simțuri aparte. Ea nu face un secret din prezența-i pe terasa castelului Elsinore, ci numai din mesajul teribil ce-l încredințează fiului, spre a fi răzbunat post-mortem – năluca e descoperită de Marcelus și Horatio.

Din proprie inițiativă, fantasma celui ucis mișelește de Claudius-uzurpatorul dezvăluie un fapt din trecut, ceea ce în termenii de azi se numește *retrocogniție*. Teoriile contemporane susțin că acest fenomen nu se produce decât cu persoanele aflate în stări psihice de criză. Și Hamlet-fiul parcurge o profundă criză de conștiință, generată de imoralitatea mamei sale, Gertrude. Meditațiile lui obsesive asupra relativității naturii umane, asupra prevalenței slăbiciunilor în dauna virtuților sunt atât de apăsătoare, încât treptat el se înstrăinează de lume, devenind un maniac depresiv.

Alienarea își are apogeul în sufocarea propriei iubiri față de Ofelia, pe care o trimite la mănăstire (iar ea îi pune deznădăjduitul „diagnostic": „ Ce minte aleasă s-a surpat!").

Critica a apreciat că drama interioară a intelectualului de la Elsinore e inspirată de marele moralist francez Montaigne, dar mi-aș permite să subliniez că, spre deosebire de autorul celebrelor „Eseuri", prințul devine intolerant – față de sine, de mamă și de făptaș. Exilat în lumea filosofiei, Hamlet este îndemnat de spiritul tatălui să revină printre cele lumești și să ucidă. Eșafodajul virtuților se clatină, puritatea morală îi va fi pătată cu sânge. Într-adevăr, prințul are – după ce-l ucide pe spionul Polonius, în timpul discuției cu mama-regină – o *halucinație auditivă și vizuală*. Nu mai este o apariție, deoarece Gertrude nu simte stafia care-i reamintește prințului de datoria omorârii lui Claudius. Dar Hamlet, prizonier al contradicțiilor interioare (a fi sau a nu fi), face o reconstituire a crimei demnă de un policier de calitate. Actorii vin la castel și joacă scena turnării otrăvii în urechea fostului rege. Claudius-uzurpatorul se prăbușește psihic, părăsește tulburat sala de teatru și astfel se autodemască... Comunicarea lui Hamlet cu duhul tatălui este o desăvârșită lecție artistică de spiritism, epurată de amatorisme și dedicată unui conflict de mare dramatism.

PAUL IOAN

Imposibilul umilește realitatea

Nepoata lui Frankenstein se dezlănțuie

Cine credea că parascoveniile cu Frankenstein s-au pierdut în negura secolului XIX și au rămas doar în romanele lui Mary Shelley, să ia acum o dușcă de realitate.

Ghidușia aceea cu furatul de schelete din cimitire, mângâiatul lor cu câteva mii de volți și alte procedee dubioase menite să dea viață unor monstrișori sunt reluate cu înțelepciune de unele eminențe cenușii într-ale para-paranormalului modern.

Până să fie descoperită ca profanatoare de morminte, „Miss Heaven" (Domnișoara Paradis) din Flewport, California, „preleva" schelete și – cu mintea ei netedă ca asfaltul de pe aleile oricărui balamuc din lume – „le dădea viață, căci pe Pământ este raiul și reîncarnarea este posibilă și prin metode de reacomodare a sufletului

cu trupul...". Această frază care ne atacă la baionetă inteligența și bunul simț este conceptul de bază al șarlatancei ușor necrofile. Teza esențială prin care îi păcălea pe unii creduli plătitori ai unor astfel de experimente morbide era aceea conform căreia sufletul unui decedat poate fi asociat oricărui schelet, indiferent de identitatea defunctului. După ce a fost prinsă de poliție în flagrant delict de profanare, Miss Heaven a mărturisit printre sughițuri și lacrimi acre că nu avusese decât doi clienți plătitori, restul maldărelor de oase din magazia sa reprezentând doar obiectul unor experiențe strict personale. Anchetatorii au spus că „domnișoara" fusese turnată chiar de unul din creduli, care pentru 1.500 de dolari a primit o paiață alcătuită din oase, paie, haine second hand și o pereche de pantofi cu șiret de borangic și tocuri de plută. *(P.I.)*

Numai tată să nu fii!

Numărul taților care-și cresc singuri unul sau doi copii este în continuă creștere – așa spun statisticile despre acest tip de familie monoparentală

Peste 55 la sută dintre acești bărbați nu se mai căsătoresc niciodată, iar aproape 15 la sută își iau o nouă nevastă după majoratul copiilor

Un tată singur este, uneori, mult mai atent cu odraslele sale decât o fac femeile aflate în aceeași situație

„Femeia care se bâțâie nu e poamă bună"

Dacă pe la noi asociațiile anonime ale persoanelor cu probleme sunt abia la început (se pare că se dezvoltă „capitolul" alcoolicilor), în țările avansate există de mult numeroase astfel de „ședători", mult mediatizate pe Internet. Citez, pentru curiozitatea cititorilor, genurile cele mai frecvente: alcoolici, drogați, mitomani, cleptomani, piromani, apocalipsomani și – atenție! – tați cu copii, părăsiți de neveste. La acest din urmă capitol de vom referi acum pe larg.

Prejudecata conform căreia familia monoparentală înseamnă femeie singură cu copii a fost spulberată începând cu anii 80 ai veacului trecut. O statistică europeană (numai țări comunitare) arată astfel: 1 din 15 copii este crescut doar de tată (restul de 14 având ambii părinți la același domiciliu); în cadrul acestor cazuri, 4 din 10 tați folosesc o baby-sitter, iar ceilalți apelează la grădinițe cu orar prelungit, la internate sau la rude. În SUA, legislația acordă copilul (după divorț) mamei, în aproape 99 la sută din cazuri: doar unul dintre 24 de copii este crescut în exclusivitate de tată.

Organizatorii unui astfel de forum-Internet au catalogat și motivele pentru care se ajunge în această situație, dar și cauzele pentru care mamele vitrege (noile soții ale taților părăsiți) sunt în descreștere (în ultimii 15 ani). Majoritatea femeilor care și-au luat lumea-n cap în acest mod cât se poate de laș au făcut-o din motive material-emoționale. Se pare că în mediile mai puțin favorizate (pătura săracă și cu un nivel de pregătire inferior) există o tot mai pronunțată tendință de parvenire a femeilor care se văd „fără viitor" pentru ele și pentru copiii lor. Mai mult de 86 la sută dintre aceste femei nu se mai bucură nici de tandrețea soților; ba, mai mult, ele își acuză bărbații de lipsă de răspundere față de necesitățile copilului. Bărbații care-și cresc singuri copiii nu mai au încredere în nici o femeie (76 la sută), unii se căsătoresc cu femeia angajată baby-sitter (9 la sută), alții preferă să trăiască în concubinaj cu o femeie singură (68 la sută) sau cu o femeie cu copii (32 la sută) – procentele nu însumează 100, deoarece s-au primit răspunsuri de la aceleași persoane la mai multe întrebări.

Din punct de vedere psihologic, s-a constatat că o mare parte dintre bărbații ajunși în această situație se consideră păcăliți de aspectul exterior al femeilor cu care s-au căsătorit (sau nu, dar au făcut un copil sau doi). Atracția fizică a fost, cu alte cuvinte, decisivă. Gândind cu altceva decât cu mintea, acești bărbați au luat în serios mariajul, nebăgând de seamă că jumătățile lor se cam „bâțâie când merg", cum spune înțelepciunea noastră populară.

Aceleași statistici arată că este în creștere numărul cuplurilor cu situație materială bună și foarte bună care se despart și în care copilul este preluat de tată. Motivul este suma uriașă de bani pe care aceștia ar trebui s-o plătească fostelor lor soții, conform legislației americane (în special)... Ar fi nedrept să aruncăm vina numai pe femeile „aventuroase". Să ne amintim de spusa care zice că o floare neudată la timp devine dușman. Și încă ce dușman!

PAUL IOAN

Să vorbim corect!

Aceasta este una dintre expresiile des întâlnite, folosită chiar de oameni politici sau, din păcate, chiar de unii lucrători din presă, meșteri ai condeiului. De fapt substantivul „alocuțiune" înseamnă, așa cum ne indică dicționarele de specialitate, „scurtă cuvântare ocazională" așa că adjectivul scurtă care i se adaugă dă naștere unui pleonasm care poate fi evitat. O alocuțiune poate fi solemnă, rece, înflăcărată, energică, plină de forță, convingătoare sau nu, în fine, cum doriți dar fiind scurtă prin însăși structura ei nu mai trebuie asociată adjectivului respectiv. *(I.S.)*

„Scurtă alocuțiune"

Un univers grav poluat: corpul uman

Misterul californian

Emanațiile industriei chimice se regăsesc în organismul locuitorilor din zonele învecinate. De aceea, apărătorii speciei umane au pus la punct o nouă metodă profilactică, botezată ***biomonitorizare,*** *care se referă la măsurarea cantității de materii poluante din corpul nostru, pentru a o corela cu eventualele boli. Cercetările se canalizează preponderent către copii. În SUA, peste 3000 de subiecți născuți în ultimii trei ani vor indica, prin dozele de metale grele acumulate în sângele ombilical, placentă și păr, în ce măsură acestea induc maladii respiratorii și alergice.*

Perioada 1995-1999, asupra căreia s-a făcut public de curând un raport de analiză, a însemnat pentru regiunea californiană Marin o rată șocant de mare a cancerului de sân: un progres de 37%, față de media de 2% pe Statele Unite. Factorii de risc invocați – stresul, poluarea atmosferică, pesticidele deversate în zonele peluzelor și o uzină chimică. Analize repetate ale sângelui și biopsii ale țesutului mamar au mai relevat prezența în organismele persoanelor respective a antiinflamatorului PBDE, existent în materialele plastice, textile, produse electronice, mobilă. Adică, în universul uman cotidian. În SUA, nivelul PBDE din organismul uman se dublează la 2-5 ani, efectul fiind neurotoxic și distrugător pentru hormonii tiroidieni.

Filiera frânceză

Ideea biomonitorizării a prins viață în orașul francez Nîmes, unde există un mare incinerator de deșeuri menajere. Aceasta înseamnă un mijloc pus la dispoziția responsabililor pentru sănătatea populației, în vederea mai bunei cunoașteri a anumitor boli și a profilaxiei lor. Noutatea esențială este luarea în calcul nu doar a poluanților din aer, apă și alimente, ci și din sângele populației. Cu toate acestea, ecologiștii francezi se consideră mult în urma americanilor, în condițiile derulării unor studii ample, atât în Hexagon, cât și în alte teritorii franceze. Astfel, Guadelupa și Guyana fac obiectul unor măsurători de durată a nivelului de pesticide în sângele gravidelor și cel de mercur, la copii și adulți din zone miniere. În România, despre asemenea lucruri se vorbește abia când deja s-au petrecut fenomene grave.

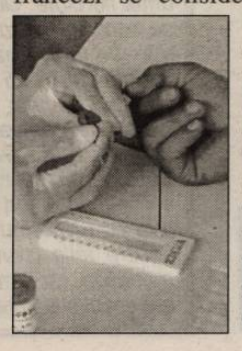

Din nou „despre 11 septembrie"

Atentatul din 2001, de la World Trade Center, a declanșat și o campanie sanitară fără precedent, ce a vizat în primul rând analize detaliate asupra pompierilor participanți la operațiunile din zonă. Interesant este că după prăbușirea celor două turnuri, cei ce au intervenit în zonă au fost infestați cu o cantitate neobișnuită de antimoniu și cadmiu, două metale

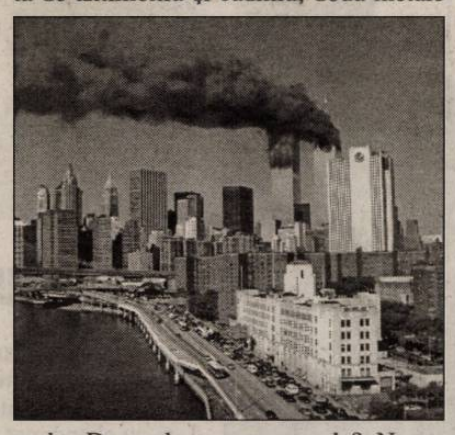

grele. De unde proveneau ele? Nu se spune în statistici. Știm în schimb că SUA au alocat anul trecut nu mai puțin de 30 milioane dolari pentru supravegherea sanitară a populației, monitorizare însemnând inclusiv stabilirea răspândirii geografice, după etnie și vârstă, a maladiilor cauzate de expunerea la 116 substanțe toxice. Între ele – dioxinele, produse în urma combustiilor (incineratoare, trafic auto, incendii), dar existente și în alimente, absorbite de intestin, în organism rămânând în medie 7-10 ani. Unele studii le consideră cancerigene și ce efecte adverse în reproducere și în imunitate.

Copiii fumează pasiv

Nu e o noutate, dar studiul realizat în Suedia pe 800 de copii între 2,5 și 3 ani au relevat că efectele nefaste se observă atât în locuințele neaerisite unde se fumează, cât și în cele unde se fumează „pe balcon" sau cu fereastra deschisă. Explicația fumului de tabac rezidual este că respirația părintelui fumător aduce substanțele toxice în preajma copilului. Asociat cu ingerarea unor poluanți alimentari, fumatul favorizează apariția cancerului, dar renunțarea la țigări și consumul de fructe și de legume proaspete fac ca riscurile să scadă considerabil. Există șapte familii de poluanți, interzișii sau nu, care însă pătrund și se instalează în organismul uman: de la celulele creierului și sânge, până la ficat, rinichi, splină sau plămâni. Cancerele sunt principala categorie de boli generate astfel iar un posibil paradox îl reprezintă ignorarea cu bună știință a tuturor acestor efecte extrem de grave. Biomonitorizarea ar putea deveni o pârghie a revenirii spre normalitate, dar fără o conștientizare sută la sută și fără o poziție oficială corectă, nu vom putea spune decât că moartea merge înainte!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

Un ascensor către ceruri

Se întâmplă că pentru mine vara este sezonul când mă întâlnesc cu marile proiecte. Într-o lună iulie de-acum două decenii m-am întâlnit cu lucrarea fizicianului O'Neill, privind orașele orbitale din „punctele Lagrange", zone astronomice în care forțele de atracție ale Terrei, Lunii și Soarelui se echilibrează, fixând stațiile cosmice, uzinele din ceruri, oamenii care vor trăi și vor lucra în ele, cândva, după anii 2030. Tot către sfârșitul lui iulie, acum aproape 10 ani, m-am întâlnit cu superba trilogie a lui Kim Stanley Robinson („Marte roșu", „Marte verde", „Marte albastru"), roman SF „hard", adică încărcat de știință, în care personajele Robinson-iene (ce nume predestinat are autorul!) trăiesc epopeea cuceririi și a colonizării planetei Marte, între 2020 și 2250 – dar povestea are la bază soluții pe care științele și tehnologiile din viitor le vor aduce, inevitabil, în această mare aventură care ne așteaptă.

În sfârșit, tot vara m-am întâlnit cu extraordinarul proiect al lui Michael Savage: sub titlul de „Millenium", filologul Savage calculează exact pașii pe care trebuie să-i facem pentru a ne desprinde noi, specia umană, din lanțurile gravitației, și a porni pe drumul nostru din Mileniul III; care nu poate fi altceva, spune vizionarul Savage, decât risipirea controlată a vieții raționale, de pe Pământ, spre stațiile orbitale, Lună, Marte, sateliții telurici ai lui Jupiter și Saturn, asteroizii din centura post-Marțiană ș.a.m.d., până dincolo de granițele Sistemului Solar, apoi ale Galaxiei noastre, ale Metagalaxiei.

Acum, adică marți, 6 iulie 2004, zi de vară caniculară, la fel, când am în față articolul „Going up" (în traducere: „Tot mai sus"), din prestigioasa revistă **„Discover"**, mă întâlnesc cu proiectul unui alt visător, pe nume Brad Edwards, directorul unui institut de cercetări din Fairmont, căruia Institutul pentru Concepte Avansate al NASA (auziți nume!) i-a acordat o bursă de 50.000 dolari pentru o... trăznaie. Căci cum altcumva putem numi propunerea lui Edwards de a construi, din nanotuburi de carbon, o panglică lungă de 99.200 km, înfiptă în ecuatorul pământesc și ridicată, ca o spiță, în spațiul cosmic de deasupra capetelor noastre?...

Ideea, de altfel, nu este nouă, a lansat-o pentru prima dată rusul Konstantin Țiolkovski, în 1895 (!) – dar era, nu-i așa, fantezie pură, vis colorat, basm. A reluat-o demiurgul Arthur C. Clarke, în 1979, în minunata carte „Fântânile paradisului" – idee SF, deci cu un grăunte de știință în ea. Ce ne spune Brad Edwards, în articolul lui (dar și în cartea al cărei coautor este, împreună cu Eric Westling: „Ascensorul spațial: un sistem revoluționar de transport Terra-Spațiu")? În primul rând că, teoretic, cel puțin, Țiolkovski și Clarke au perfectă dreptate. Calcule exacte arată că din punct de vedere al legilor mecanicii și astronomiei un ascensor celest, urcând și coborând pe o „spiță" până și de la zeci de mii de kilometri înălțime, o asemenea construcție **trebuie** să funcționeze. În al doilea rând, spune Edwards, intrarea masivă a materialelor compozite (plăci diferite, îmbinate cu intarsii de fier și metal sau ambutisări) în construcții dă o altă perspectivă privind montajul și alcătuirea vehiculelor cosmice ascendent-descendente dar și al panglicii pe care ele circulă. Care panglică trebuie făcută din nanotuburi de carbon, molecule uriașe, descoperite în 1991, cu rezistențe de sute de ori mai mari decât ale oțelului, impregnate în învelișuri de polipropilenă sau un plastic asemănător. Ceea ce înseamnă, după afirmațiile lui Edwards și ale materialiștilor, că la ora actuală noi avem tot ceea ce ne trebuie pentru a construi panglica, „șina" ascensorului! Va fi, decide Brad Edwards, o îmbinare de mai multe panglici de propilenă + nanotuburi, cântărind, fiecare kilometru de cablu, doar 8 kg. Câteva mosoare, având pe ele înfășurată panglică „celestă" de 12-15 m lățime, vor fi urcate de o navetă sau o sondă până la înălțimea de 35.200 km deasupra ecuatorului terestru – de aici va începe depănarea mosoarelor, spre suprafața Pământului, în timp ce sonda se va ridica, lent, până la aproximativ 99.000 km, în ceruri. Urmează – așa cum a descris Edwards în articolul publicat în 1999 în revista „Astronautica" – întreținerea fasciculelor de panglică, de-a lungul întregului traseu și fixarea capetelor, la sol – de fapt, nu la sol ci pe o platformă marină, ancorată de fundul Oceanului Pacific, la circa 1900 km de țărmurile statului american Ecuador.

Apoi prima cabină, urmată de alte 229 vor desăvârși panglica liftului ceresc, comportându-se, timp de doi ani, ca niște... războaie de țesut. După ce își vor termina treaba vor rămâne la capătul „liniei", adică sus, în ceruri, pentru a servi drept contragreutate instalației. De aici încolo, un șir de cabine poate „decola", în sus și în jos, de-a lungul panglicii de compozite-nanotuburi, fiecare capabilă să poarte 13 tone (cargo sau pasageri) cu viteza de 200 km/h – ceea ce înseamnă atingerea orbitei geosincrone în 7 zile de... mers, adică de lunecat pe cablu. Vom vedea săptămâna viitoare dacă merită să pornim în această aventură.

ALEXANDRU MIRONOV